

URINOTERAPIE

Lék z vlastní čistírny

Druhá, praktická část Malachovova díla o urinoterapii uvádí množství skutečných případů i zkušeností s urinoterapií a odpovídá na otázky s nimi spojené. Dozvíte se, co vás při léčbě čeká a jaké jsou možné projevy krize. Naučíte se, jak a kdy s touto formou terapie **začít**, a hlavně zde najdete různé postupy, recepty, kúry a návody na léčbu konkrétních potíží, díky nimž pochopíte rozmanité účinky moči.

Ozdravná krize – Rady pro správnou urinovou léčbu - Jak správně začít - Vliv potravy a dalších faktorů - Osm kritérií nemoci - Urinoterapie v kombinaci s hladověním

GENNADIJ MALACHOV

LEK Z VLASTNI CISTIRNY

URINOTERAPIE

Gennadij Malachov

Lék z vlastní čistírny. Urinoterapie - praxe

Přeloženo z ruského originálu

Геннадий Малахов

Из сосуда своего

Copyright © G. P. Malachov, 2002

Překlad © Ariana Trávníčková

První vydání

PRAXE

Obsah

PRVNÍ ČÁST

Co nás může potkat **při** urinoterapii.....9

PRVNÍ KAPITOLA

1. Urinoterapie –ano či ne, aneb Nebojte se krize.....	10
2. Ozdravná krize při urinové léčbě	27
Rady pro správnou urinovou léčbu.....	27
3. Projevy krize a jak se jich vyvarovat.....	33
Průjem.....	33
Vyrážka na kůži.....	33
Nevolnost , zvracení.....	33
Zvýšená teplota.....	34
Kašel a nachlazení.....	34
Celková slabost.....	34

DRUHÁ KAPITOLA

Jak správně začít s urinoterapii.....	37
1. Co vás při léčbě čeká a nemine.....	37
2. Vliv potravy a dalších faktorů na kvalitu uriny.....	39
3. Jak zvládnout urinovou léčbu krok za krokem	41
Kdy a jak začít s urinoterapií ?.....	41
Jak si pročistit střeva.....	42

TŘETÍ KAPITOLA

Urinoterapie: starodávné poznatky a moudrost Východu.....	49
1. Vizuální technika aneb Jak rozpoznat nemoci těla podle vzhledu uriny.....	49
2. Východní metody diagnostiky podle uriny.....	51
Osm kritérií nemoci dle východní medicíny.....	51
Syndromy horka a chladu	52
Syndromy prázdnoty a plnosti.....	52
Klasifikace procesu chladnutí uriny.....	53
Tabulka srovnání uriny podle různých charakteristik a syndromů.....	54

Charakteristika uriny podle horka a chlada	
Urina při syndromu horka	
Urina při syndromu chlada	
3. Starodávne recepty zdraví , nemoci a kondice	
užitím uriny	
Diagnostika urinou a mlékem rodičky.....	

ČTVRTÁ KAPITOLA

Způsoby užívání uriny.....	
1. Jak používat urinu na klystýry	
1.1. Co jsou urinové klystýry.....	
1.2. Urinové klystýry a očista tlustého střeva.....	
1.3. Nasycení organismu stopovými prvky, stimulace celkové energetiky.....	
1.4. Odstranění polypů a parazitů , léčba střevních potíží a nemocí tlustého střeva.....	
1.5. Preventivní kúra proti zácpám a k aktivaci peristaltiky tlustého střeva.....	
1.6. Vaginální výplachy.....	
2. Jak užívat urinou skrze kůži	
Pravidla při potírání těla urinou.....	
2.1. Očista organismu přes kůži	
2.2. Léčba organismu a nasycení stopovými prvky, stimulace celkové energetiky.....	
2.3. Cílené ovlivňování nemocných orgánů.....	
2.4. Biologicky aktivní body.....	
2.5. Kosmetický účinek.....	
2.6. Jak se starat o vlasy.....	
2.7. Celkové omlazení organismu.....	
2.8. Léčení otevřených ran a popálenin	
3. Jak užívat urinou nosem , skrze uši a na oči.....	
3.1. Prevence nemocí a léčení organismu.....	
3.2. Detoxikace mozku , obnova zraku, čichu a paměti.....	
3.3. Obnova sluchu a prevence ušních onemocnění.....	
3.4. Urinová inhalace.....	
3.5. Zakapávání očí urinou.....	
4. Příjem uriny ústy.....	

4.1. Pravidla pro pití uriny.....	
4.2. Sanace dutiny ústní a mandlí.....	
4.3. Upevnění zubní skloviny	
4.4. Ozdravení žaludku a dvanáctníku	
4.5. Odstranění polypů , různých novotvarů v žaludku a v tenkém střevě.....	
4.6. Jak se zbavit dysbakteriózy v tenkém střevě.....	
4.7. Léčba žlučových kamenů a nemocí jater.....	
4.8. Infekční onemocnění	
4.9. Zvýšení obranyschopnosti organismu.....	
4.10. Hormonální potíže.....	
4.11. Ozdravení a léčba ledvin.....	
4.12. Potravinový doplněk s profylaktickým účinkem	
4.13. Rychlá očista zažívacího traktu.....	
4.14. Močopudný prostředek při srdečních chorobách	
5. Urina jako homeopatický lék.....	
5.1. Podobné léčí podobné.....	
5.2. Podávání uriny jako homeopatika.....	
5.3. Speciální homeopatický urinový roztok	
6. Urinová „vakcinace“ a další metody.....	
6.1. Vakcinace sebe sama.....	
6.2. Agadžanův efekt.....	
6.3. Lék z vlastní cisterny.....	
7. Podkožní a mtriosvalové urinové injekce.....	
7.1. Podkožní injekce - metodika doktora Chanění.....	
7.2. Urinové injekce v praxi	

DRUHÁ ČÁST

Urinová léčba pro konkrétní případy a nemoci.....	
1. Urina a infekční onemocnění.....	
2. Urina a plísňová onemocnění.....	
3. Urina jako kosmetický přípravek.....	
4. Urina a omlazení organismu.....	
5. Urina a nemoci očí.....	
6. Urina a léčba zubů.....	
7. Urina a nemoci žaludku	
8. Urina a nemoci jater.....	
Léčba jater	

9. Urina a nemoci ledvin.....	148
10. Urina a onkologická onemocnění.....	157
Ozdravné recepty Lýdie Sazanové.....	150
1. Osikový extrakt.....	160
2. Odvar z membrán vlašských ořechů.....	161
3. Léčebný program se šťávami	161
4. Bylinkové čaje a mletý zázvor.....	161
5. Kombinovaná kúra z bylinkových čajů a ovocných a zeleninových šťáv	162
6. Urinová léčba při rakovině.....	163
Jednadvacet příběhů úspěšného vyléčení.....	168
11. Urina a cukrovka.....	179
12. Urina a srdeční nemoci.....	185
Mechanismus vakcinace a fungování imunitního systému.....	191
14. Urina a kožní nemoci.....	199
15. Urina a ženské nemoci.....	206
Léčba neplodnosti urinou.....	209
16. Urina a ukládání solí , polyartritida.....	212
17. Urina apliční onemocnění.....	217
Metodika léčby plicních patologií.....	218
18. Urina a gangréna , špatně se hojící rány, těžké úrazy, popáleniny, kousnutí a další případy.....	226
19. Urina a pohlavní nemoci.....	235
20. Urina a dětské nemoci.....	237
Plínky ze surové vlny pro novorozence.....	238
Jak připravit viněnou plínku	239
21. Urina jako lék pro zvířata a rostliny.....	240
Závěr k první a druhé části knihy.....	244

PRVNÍ ČÁST

Co nás může potkat při urinoterapii

TŘETÍ ČÁST

Urinoterapie v kombinaci s hladověním.....	245
Jak určit délku hladovění.....	251
Shrnutí - čeho jsem dosáhl při léčbě:.....	256
Namísto závěru.....	266
České prameny.....	268
Poznámky.....	269

1. Urinoterapie - ano či ne, aneb Nebojte se krize

„Lidská moč je mnohostranný lék na všechny nemoci, jenž nám byl seslán speciálně pro naše potřeby, abychom jej měli v potřebný okamžik po ruce. Vždyť její vlastnosti a složení se v libovolný okamžik mění.“

(Ingeborg Allman)

V předchozí knize s názvem *Urinoterapie — teorie* jsme probrali různé druhy uriny i jejich vlastnosti a víme, jak na organismus působí a jak daný mechanismus funguje. **Urina** ovlivňuje organismus různým způsobem, protože je to tekutina s pestrým složením, která obsahuje velké množství prvků a látek.

Pokud člověk užívá urinu poprvé, ať už vnitřně či zevně, mohou se dostavit těžké reakce a nežádoucí jevy. U **některých** k tomu dochází okamžitě, ihned po zahájení kúry, jindy až po několika měsících. A jsou lidé, **kteří** ozdravnou

urinovou léčbu snášejí dobře, žádná krize se neobjeví a oni se pozvolna uzdravují.

Obecně se lidé bojí toho, že by během léčby mohla nastat krize, neboť na ni nejsou připravení a nevědí, co mohou očekávat. Jsou případy, kdy lidé vyzkoušejí urinu, udělá se jim špatně a myslí si, že se jí otráví. A tak hned běží na pohotovost nebo do jiného zdravotnického zařízení, aby tam našli pomoc, ale zdravotníci jim vynadají a zároveň pomluví všechny urinoterapeuty.

Někteří uznávaní odborníci z řad lékařů a vědců v oblasti medicíny jsou přesvědčeni, že při léčení je krize nezbytná, a pokud se během kúry nedostaví citelné zhoršení zdravotního stavu, člověk se neuzdraví. Krize vždy svědčí o tom, že léčba zabrala a nemoc vychází z těla ven. Ukrajinský odborník V. V. Bolotov si myslí, že bez stresu vyvolaného léčbou se tělo vůbec nevyлéčí. Japonský profesor Kacudzo Niši, jenž prostudoval sedmdesát tisíc literárních a jiných písemných pramenů o uzdravení a úspěšně vyléčil mnoho případů rakoviny, tvrdí, že vyléčení není možné, pokud se navenek neprojeví určité symptomy, při nichž se zdravotní stav nemocného dočasně prudce zhorší. Jakmile se tělo zbaví choroby, rychle se uzdravuje a nemoc se vytratí jednou a provždy.

Praktickým otázkám užívání moči jsme se v předchozí knize nevěnovali, a proto se jim podíváme na zoubek nyní, ohodnotíme urinovou léčbu po všech stránkách a vše dokážeme na praktických příkladech.

Tak se náš pacient konečně rozhodl k urinoterapii a užívá svou moč vnitřně, několik doušek denně. Většina lidí má v žaludku a střevech hleny a další patologické látky, ale zpravidla o tom nemají ani tušení. Když nemocný zahájí léčbu urinou, všechny tyto patologie (hleny, toxiny atd.) se začnou uvolňovat či odtrhávat a tělo se je snaží vyloučit ven. To samozřejmě není snadný proces a organismus na něj

leckdy reaguje krizí, která může mít různý stupeň intenzity. Vše závisí na zdravotním stavu člověka, čili nakolik je jeho organismus zahlcen patologiemi a kolik má v zásobě životních sil na obnovu organismu. Zde uvedu několik příkladů kdy nemocní lidé vyprávějí o svých zážitcích a praktických zkušenostech s urinoterapií.

Příklad 1. „Urinoterapii praktikujeme od 5. ledna roku 1995, konkrétně několikrát denně pijeme svou urinu. Začínáme ve tři nebo čtyři hodiny ráno, kdy polkne několik doušků, potom ještě spíme a po konečném probuzení se napijeme podruhé. Třetí dávku si dáváme hodinu před obědem, a sice střední stomililitrovou porci. Pro dceru připravuji urinové obklady, přičemž zpočátku jsem je namáčela v obyčejné urině a nyní zkouším odpařenou.

Počínaje prvním ‚urinovým‘ dnem dcerka začala v noci dobře spát. Ve dvě nebo tři hodiny v noci se však budila a silně kašlala; organismus se zbavoval nahromaděných hlenů (vyplivávala je). Proč právě v tuto časnou hodinu raní?"

Poznámka. Protože v této době jsou plíce nejaktivnější a intenzivně se zbavují hlenů.

„Prokašlala vždy asi dvacet až třicet minut a zbývající dobu klidně spala. Pak se jí ustálila normální tělesná teplota a ustalo i skřípání a sípot v hrudním koši.“

Příklad 2. „Od března tohoto roku jsem se začala léčit urinou částečně i proto, že jsem vyslechla spoustu příběhů o úspěšném vyléčení. Začala jsem s jednodenním příjmem uriny, vždy po sto padesáti až dvou stech mililitrech. Ovšem po týdnu léčení se objevily silné žaludeční potíže, jež trvaly celé dva týdny, a vyloučila přitom obrovské množství hlenů. K tomu se mi samovolně v noci vyčistila i játra. Nakonec všechny žaludeční potíže ustaly stejně rychle, jako přišly.“

U těžce nemocných pacientů, jejichž zesláblé organismy jsou silně zasaženy patologiemi (zejména játra), se mohou objevit další dočasné komplikace. Musí je nezbytně překonat, jinak kvalitních výsledků nedosáhnou.

Příklad: „Trpěla jsem nepřestávajícími bolestmi v krku, které se stupňovaly zejména na podzim a v zimě, a k tomu mne pobolívala játra, protože jsem v minulosti dvakrát onemocněla *hepatitidou*. Začala jsem s urinoterapií a během prvního týdne pila veškerou moč vyloučenou za den, ale neměla jsem tekutou stolici, ale naopak zácpu. Pila jsem proto čistou teplou vodu, avšak po ní mi otekla víčka. Rozhodla jsem se tedy pro nižší denní dávky uriny: nejprve jsem ji pila dvakrát až třikrát za den a později jen jednou, a sice ráno. Třikrát do měsíce jsem si tělo potřela urinou, vždy na noc ve třiadvacet hodin. Ke konci měsíce jsem se cítila doslova mizerně: játra mne bolela, v boku píchalo a řezalo a někdy to bylo takřka nesnesitelné. Přerušila jsem veškerou léčbu a nyní piji jen šťávy, ale nemohu jíst. Lékařka si myslí, že mám v těle skryté zranění a urina je podráždila. A já se ptám sama sebe: je možné, že mi urina poškodila, rozežrala játra? Moje moč je nyní hustá, zakašená a velmi tmavá. Co mám dělat? Dokud jsem nezačala s urinoterapií, měla jsem světlou, průzračnou a dobrou moč. Moje rodina mi vylála, že jsem naivní a hned všemu věřím. Jsem velmi unavená a vysílená, ale jíst nemůžu. Zdalipak mě někdo z toho všeho vyléčí?"

Poznámka a doporučení. Organismus této ženy je přeplněn toxiny a škodlivinami, o čemž svědčí mimo jiné i častá nachlazení a nemocná játra. A protože užívala urinu vnitřně a ve velkém množství, tělo se škodlivin intenzivně zbavovalo a mnohé z nich se dostaly do krevního řečiště. Vylučovací soustava byla přetížená a to se projevilo zpomalenou funkcí střev a bolestmi jater. Usazeniny v moci a zkalení svědčí o tom, že organismus je přeplněn

toxiny a zbavuje se jich. Spustil **se** mechanismus očisty a **vylučování**, což je velmi dobré znamení; tento proces je **však** nutno dovést do konce.

Nemocná žena měla ozdravnou kúru začít očistou střev, poté denně ráno pít urinu a k tomu si přikládat na oblast kříže a beder urinové obklady. V dané situaci organismu pomůže komplexní urinová terapie kombinující vnitřní příjem v malých dávkách, tedy jeden až tři doušky každé ráno, urinové obklady na játra a urinové klystýry. Kromě toho této ženě doporučuji pít jen roztátou vodu a občas si zajít do páry - ovšem jen na chvíli podle toho, jak se na to cítí.

Začínáte-li s urinoterapií a provádíte procedury poprvé v životě, všimněte si, jak na ně vaše tělo reaguje a dávky zvyšujte jen pomalu a obezřetně. A neposlouchejte hlupáky, kteří vám budou tvrdit, že vám urina rozežrala játra.

Je-li člověk opravdu vážně nemocný, ale má dostatek životních sil, má také velkou šanci uzdravit se, ale musí počítat s tím, že ho nemine silná krize. A právě v těchto případech bývají ozdravné krize nejsilnější.

Příklad. „Měl jsem časté křeče a velmi mne bolely všechny klouby, přičemž ty na rukou i nohou byly takřka nepohyblivé. Někdy se mi nohy téměř zkroutily bolestmi a nemohl jsem chodit ani sedět. Bylo to, jako bych se úplně rozsypal: cukrovka, revmatismus, psoriáza, houbová a **plísňová** onemocnění, to je jen krátký výčet ze seznamu mých bývalých neduhů.

A nyní? Všechny nemoci mne nechaly na pokoji a já nejen normálně chodím, ale dokonce **se** amatérsky věnuji společenskému tanci. Mé tělo **nczná** únavy a můj životní tonus se významně pozvedl. Dvakrát jsem si pročistil játra, z toho poprvé olivovým olejem s močí, kdy jsem oba komponenty smíchal v poměru 1:1 **neboli** 200 ml oleje na 200 ml moči (půlka tohoto množství uriny, 100 ml, byla **čerstvá** a druhá půlka, dalších 100 ml, byla velmi stará sed-

midenní urina). Chtěl jsem zařadit i citrony, ale žádné jsem v tu roční dobu nesehnal³. Detoxikoval jsem si organismus, proces očisty byl mocný a silný. Večer onoho očištění dne jsem měl trochu průjem a ráno na druhý den, od čtvrté do sedmé hodiny ranní, trval bolestivý záchvat, kdy mi v břiše **všechno** tlačilo a měl jsem pocit, že mi vnitřnosti vylezou ven. Takřka nepřetržitě ze mne něco teklo, chvíli něco hnědého, potom černého, pak zas jakési vločky, **sraženiny** a chomáče, bylo toho dost. Během jednoho týdne jsem zhubl o dvanáct kilogramů."

Poznámka a doporučení. I tento člověk měl tělo až po okraj přeplněné toxiny a „na kontě" si nesl spoustu nemocí, ale měl ještě dostatek životních sil a slušný věk - sedmačtyřicet let. To, že se jeho tělo čistí v období od čtvrté po sedmou hodinu ranní, když funguje tlusté střevo, a vylučuje i stolici, potvrzuje přítomnost životních sil.

Tím, že do svého urinového léku přimíchal velmi starou urinou obsahující biologicky aktivní prvky a enzymy napomáhající očistě epitelových vrstev, jeho účinnost podstatně zvýšil. Tak získal prostředek neobyčejné síly a jeho organismus se kompletně pročistil a ozdravil, ale nejen to - zbavil se i dvanácti kilogramů patologických tkání, toxinů a odpadu. Jeho tělo doslova okřálo a jeho tkáně jako by se znovuzrodily.

Příklad. „Je mi **čtyřiašedesát** let a **více jak** deset let jsem nemocný. **Mám psoriázu** má hlava a uši jsou bílé, ruce pod lokty taktéž a oblast kříže a nohou pod kolena mám pokryté krokodýlí kůží. V létě se stydím **chodit** po městě. Léčil jsem se, čím se dalo, vyzkoušel jsem víc než deset různých hormonálních mastí. Lékař mi řekl, že si tuto nemoc s sebou odnesu na onen svět. Kromě ní **mám** i jiné nemoci.

V květnu roku 1994 jsem si koupil tři díly *Léčebných sil*. Přečetl **jsem** je několikrát a začal se uvedenými radami striktně **řídít**. Hladověl jsem dvakrát po sedmi dnech

a dvakrát po čtrnácti. **Během** hladovění jsem pil urinu a vařící vodu s medem a prováděl denně očistné klystýry s odpařenou (do jedné čtvrtiny) urinou.

Výsledky na sebe nenechaly dlouho. Čekat: uši a ruce se mi zcela očistily a na zádech i nohou zůstala ložiska nemoci, ale byla mnohem menší. Z pravé nosní dírky vyšlo hodně hnisavých slupek, podařilo se mi zbavit se jich čištěním nosu a dýcháním skrze postiženou nosní díрку. Nepochopím, kde se ve mně vzalo tolik nečistot? Po celou dobu hladové kúry, tedy deset dní, jsem tyto kožní výkaly vysoušel a nakonec se mi vešly do poloviny číše s objemem 100 ml. Pokud bych je však sbíral od začátku, byl by jich asi litr."

Poznámka. Během čtyřiašedesáti let života se tělo člověka natolik intoxikuje a přeplní nečistotami, že se všechny základní životní procesy naruší a projeví jako anomálie a patologie, mezi něž patří i krokodýlí kůže. Z ideálně čistého objektu s božským obsahem se tělo promění v odklaďišť všeho přebytečného a nepotřebného. U tohoto muže byla detoxikace organismu skutečně mimořádná: mezi 100 000 lidmi bychom stěží našli jednoho, kdo by na tom byl hůře než on (čili 99 999 osob by na tom bylo lépe).

Kdyby nemocný při hladovění vynechal medový roztok, dosáhl by lepších výsledků. Jeho léčba nebyla vysloveně hladovkou, ale medovou dietou v kombinaci s urinoterapií, je však vidno, že i ona přinesla pozitivní výsledky.

Při zevním užívání uriny na kůži někdy vypukne krize a specificky se projeví.

Příklad. „V jedenatřiceti letech mi zničehonic začaly hojně vypadávat vlasy ve velkých chuchvalcích. Moje kaďeřnice, starší **Íránka** mi poradila, abych si před umytím hlavy na vlasy přiložila teplý urinový obklad. Nejprve jsem se nechala ostříhat nakrátko, a pak prováděla proceduru celých **best** měsíců dvakrát až třikrát týdně. S výsledky mohu být **vic** než spokojena: vypadávání se zastavilo a narostly

mi pěkné, husté a **lesklé** vlasy, na omak příjemné jako hedvábí. Kromě toho mne urina zbavila lupů a nepříjemného svědění hlavy.

Ovšem v prvních týdnech po třech až čtyřech procedurách se mi pokožka hlavy osypala - naskákaly na ní vřídky, které strašně svědily. Já jsem to ale vydržela, protože jsem byla ujištěna, že to brzy přejde.

Od té doby už uběhlo neuvěřitelných sedmáct let, ale stále mám na hlavě hustý porost. A za radu, které se mi v potřebné chvíli dostalo, jsem oné dámě dodnes velmi vděčná."

Poznámka a doporučení. Při vnějším užívání uriny se organismus očistí: veškeré nečistoty jsou jakoby vytaženy ven z těla. Prožijete-li něco podobného a po čtyřech až pěti urinových masážích hlavy se vám pokožka osype, znamená to, že se očistný proces spustil a vy byste mu měli napomáhat, a sice si hlavu potírat urinou nebo ji hlavu masírovat (obden nebo každé tři dny). Občas si zajděte do páry, zapořte se a pomozte své pokožce, aby se zbavila všech škodlivin.

Příklad. „Napsala jsem vám v prosinci o tom, co se mi stalo, když jsem si začala léčit polypy podle vašich doporučení. Namísto zmenšování se polyp začal po urinovém obkladu zvětšovat a já se toho tak zděsila, že jsem vám ihned napsala. Ale moje obavy byly zbytečné - po několika opakovaných nočních obkladech se polyp zmenšil a já pokračuji v léčbě i nadále s vírou, že se časem zcela vytratí.

Napíši vám, jak moje tělo reagovalo na léčbu odpařenou urinou. Nejprve jsem se osypala na krku, na rukou po lokty a na nohou pod koleny: naskákaly mi velké puchýře a **uhry**, které praskaly a vytékala z nich tekutina - to ze mne vycházel ekzém (**mám** jej dědičný). I nyní mám silné **svědění** a vyrážku na zádech a v menší míře i na bedrech a břiše, **přičemž** se neudržím a stále si musím postižená

místa krábat, zejména v noci. Každé ráno a večer se sprchují, ale na svědění to nepomáhá; to stále trvá a zesiluje zejména k večeru a na noc.

Nyní se mi začala očišťovat pleť, mateřská znaménka odpadávají a na jejich místě vyrůstá mladá růžová kůže. Vlasy se vylepšily a už nejsou šedé, nýbrž mají normální přirozenou barvu, ačkoli trochu šedin mi ještě zůstalo."

Zde bych chtěl všechny varovat před nadměrným užíváním uriny: zejména v prvním stadiu léčby dejte pozor, abyste ji nepřijímali v příliš velkých dávkách. Proč? Pravděpodobně si ani nedokážete představit, jak je váš organismus skrz naskrz prohnitý a kolik nemocí se ve vás zabydlelo, a třebaže o sobě nedávají vědět, jsou tam a vyčkávají na vhodný okamžik. Jsou připraveny kdykoli využít vaši slabé chvíle a projevit se. Urina je vyvádí na povrch a s nimi vytahuje z těla vše (včetně nečistot a jedů), o čem jste ani nevěděli.

Příklad. „Zkoušela jsem si masírovat hlavu urinou, vždy před koupelí jsem proceduru třikrát opakovala. Po prvních pokusech jsem se zbavila lupů a dosáhla toho, že mi vlasy hezky zhoustly a změkly. Když jsem si však masírovala hlavu urinou počtvrté, den nato mne přepadly šílené bolesti hlavy a tlak mi vyskočil na 160/100 mm Hg³⁰. Tak jsem s masážemi přestala a urinoterapii omezila na pití jednou denně. Po týdnu bolesti v hlavě ustaly."

Poznámka a doporučení. Organismus této ženy byl silně zasažen patologiemi a zanesen toxiny - vždyť užívala tolik léků, ba přímo je hltala v množství, jako by jedla bonbony, a každý týden u ní byla „na návštěvě" lékařská pohotovost. Masírovala si hlavu tak intenzivně, až to silně ovlivnilo *akupunkturní body* i *reflexogenní zóny* a objevily se výše popsané odvetné reakce. Příčinou náhlého vzestupu krevního tlaku byla znečištěná a zanesená játra, neboť ta je nutno nejprve očistit a detoxikovat.

Zde jsou symptomy, které vznikají při rozpouštění krevních sraženin na nohou.

Příklad. „Po malárii mám nemocná játra a na pravé noze ucpané cévy. Přečetla jsem si vaše knihy od začátku až do konce a nyní už měsíc piji urinu. Noha mě začala svědit tam, kde jsem měla ucpaná místa - a jak jsem si všimla, všechna jsou pryč! Měla jsem z toho takovou radost, že jsem začala urinu pít a to hned třikrát denně."

Hodně lidí má žlučové nebo ledvinové kameny, ale nevědí o tom a užívají urinu kvůli léčbě úplně jiné nemoci - a pak se diví, že vylučují spolu s ní i písek. Tím se nechte zviklat - to organismus pracuje, tedy čistí sám sebe a zbavuje se prostřednictvím moči veškerých usazených patologií.

Příklad. „S urinoterapií jsem začal v roce 1990, protože jsem měl neustálý šum v uších, na levé ucho špatně slyšel a měl jsem pořád ledové prsty. To všechno ustalo, na postižené ucho jsem brzy začal slyšet lépe a k tomu se mi vyrovnaly dříve zkrivené prsty na ruce a nohou. Také jsem vyloučil kameny z močového měchýře a tři měsíce močil písek. I otok v kolenou se vytratil."

Přistoupíte-li k očištění tlustého střeva urinovými klystýry (čímž se zároveň pročistí celé tělo), první reakce organismu bude negativní: moč je ihned aktivně vylučována z těla a často při silných bolestech. To svědčí o patologiích usazených v tlustém střevě i celém organismu. Klystýry z odpařené uriny vyhánějí z těla hlísty, škrkavky a tasemnice, dále medúzovité sraženiny a chomáče, nepříjemné zhuštěniny, tmavě Černé jako dehet, odtržené polypy a další nečistoty. Pokud tyto patvary vylučujete, znamená to, že urina skutečně působí a odvádí svou očištnou práci. Klystýry si zavádějte ob jeden nebo ob dva dny a v ostatních dnech nechte organismus odpočívat, aby se regeneroval a ztišily se bolesti. Očištné procedury opakujte, dokud se

funkce organismu neupraví: to poznáte podle toho, že **urina** a ve střevech udrží dvacet minut či déle.

Příklad „Chtěla bych vám napsat, jakých výsledků jsem při detoxikaci organismu dosáhla. Dvakrát jsem si pročistila střeva a vyšel ze mne takový patvar: vypadal jako **pletenec** z neidentifikovatelné hmoty a k němu jako by byly pověšeny korálky z kalu. Později ze mne tekly další nečistoty, všechno se to ani nedá popsat. Když jsem si zavedla miniklystýr z odpařené uriny, vylučovala jsem různé sraženiny a kousky tkání, až jsem dostala strach: tohle všechno bylo v mém těle? Když jsem si čistila střeva poprvé, měla jsem zrovna zánět, což u mě není nic neobvyklého - na jaře se mi vždy zhoršuje chronický zánět tlustého střeva. U toho jsem měla silné bolesti břicha, ale pomohly mi hliněné zábaly, které jsem si musela měnit třikrát denně.“

Poznámka a doporučení. Tato žena se při střevních bolestech zachovala velmi rozumně - využila hliněné zábaly, po nichž se jí ulevilo, ale cyklus urinových klystýrů se tím nenarušil. Při druhém cyklu klystýrů se jí podařilo ze sebe dostat patologické tkáně usazené v hloubi organismu, na něž kromě odpařené uriny nepůsobí nic. Druhá očista už tedy proběhla bez komplikací. Odsud pramení závěr: **při očištění střev urinovými klystýry začínejte s obyčejnou močí**, a teprve poté přejděte na odpařenou.

Urina se užívá jako lék i při gynekologických, prokto**logických** a dalších onemocněních, ale je třeba počítat s tím, že léčbu zpočátku doprovázejí ostré bolesti. Vznikají kvůli tomu, že **urina je kyselá**, respektive sama má kyselé prostředí, a proto silně působí na hnijící alkalické rány a ostatní defekty či narušené tkáně. Po několika procedurách se bolest zpravidla ztiší a vše se rychle zahojí.

Autor Maslennikov¹, o němž jsem hovořil v první knize *Urinoterapie - teorie*, vypráví o **šestatřicetileté** pacientce s **erozi děložního čípku**. Nemoc se u ní poprvé objevila

už před dvanácti lety po těžkém porodu a během posledních roků se prudce zhoršovala. Jako léčebnou metodu jí doporučili ranní výplachy vlastní čerstvou teplou urinou a na noc vaginální tampony namočené ve staré (rovněž vlastní) **urině**. Po prvním výplachu nemocná žena cítila jen slabé píchání a štípání, ale za dvě až tři hodiny po prvním tamponu (druhou noc léčby) u ní vypukly příšerné bolesti. Trápila se natolik, že si tampon vyndala a zapřísahala **se**, že už se k této metodě nikdy nevrátí. Ale Maslennikov ženu přesvědčil, aby v léčbě pokračovala, a vysvětlil jí, že bolesti doprovázejí intenzivní očištný proces v těle a dokud **urina neodstraní starou poškozenou sliznici** a neobjeví se nová zdravá tkáň, bolesti od tamponů budou pokračovat.

A skutečně žena ještě tři až čtyři dny trpěla, po týdnu se však bolesti naštěstí vytratily. Také se přinutila vypít urinu, ale povedlo se jí to až napotřetí (nejprveji dvakrát zvrátila). Po deseti či patnácti dnech se vydala ke gynekoložce, která ji nejdřív dlouho prohlížela, poté studovala její několik let staré lékařské záznamy ve složce, a pak s údivem řekla:

„To je divné, na kartě toho máte hodně napsáno, ale já jsem nic nenašla, **vše je zdravé a čisté.**“

Poznámka a doporučení. V tomto případě se tampony mají dělat nikoli ze staré, ale čerstvé, třeba i dětské uriny, neboť má protizánětlivé a analgetické účinky. Teprve poté je možné přistoupit k odpařené, **rozmražené** nebo velmi staré **urině** schopné odtrhávat patologické a mrtvé tkáně.

Příklad. „Měl jsem dříve zánět v okolí konečníku, dokonce jsem kvůli tomu byl na operaci. Chvilí byl klid, jenže nyní se nemoc vrátila a já mám u konečníku nádor jako pěst, takže nemohu ani chodit a lékaři mne posílají na opakovaný zákrok. Gennadij **Malachov** mi doporučil, abych si dělal miniklystýry z odpařené uriny, a také si na okolí análního otvoru a hráz přikládal urinové obklady. Po prvním **miniklystýru** mne šíleně pálilo u konečníku, jako kdy-

by mi tam někdo přiložil roztavené železo, nicméně jsem zatl zuby a tiše trpěl. Taky se zjistilo, že jsem měl vnitřní hemoroidy, o nichž jsem nevěděl - přišel jsem na to teprve tehdy, když vyšly z organismu v podobě jakéhosi přívěšku z tkání. Pokračoval jsem však v léčbě a hemoroidy se zatahly, po dalších dvou týdnech byla pryč i *paraproktitida*, zánět v okolí konečníku. Od té doby už uběhly tři roky, ale já nemám žádné zdravotní potíže.“

Ano. bolesti mohou být při **urinových** tamponech abnormální, o tom se autor přesvědčil na vlastní kůži. Trápily mne vnitřní hemoroidy a měl jsem nádor, který bránil normální defekaci. Po urinové léčbě propukly příšerné bolesti, jež vystřelovaly do nohy, zad a šourku, a trvaly celé dva týdny. Já jsem to však vydržel a v léčbě pokračoval, ačkoliv jsem musel výrazně zkrátit dobu, kdy jsem měl zaveden tampon – ze dvou hodin na dvacet minut. Bolesti mne neopouštěly: šíleně mne znervózňovaly a já chtěl být pořád sám, nikoho jsem nemohl ani vidět. Byla to prostě muka nebo chcete-li těžká životní zkouška. Až jednoho dne jsem konečně pocítil, že bolesti v oblasti stěn tlustého střeva ustupují dovnitř organismu a „vypalují“ metastázy. Tehdy jsem přešel na tampony z odpařené uriny a bolesti zmizely nadobro; později se všechno uvedlo do normálu. Léčba trvala celkem čtyři dny, z nichž první dva byly doslova nezapomenutelné - právě tenkrát jsem pochopil, co cítí nemocný rakovinou předtím, než odejde z tohoto života: šílenou, nekonečnou a beznadějnou bolest. Takový člověk už si nepřeje nic jiného než smrt, chce zemřít jakýmkoliv způsobem, třeba být **přeříznut** na dvě poloviny, hlavně aby už byl konec a ty prokleté bolesti přestaly. Během oněch dvou týdnů jsem prožil jakýsi duchovní přerod, **prostě** jsem vypěl a proměnil se **jako** osobnost. Změnil jsem se nejen fyzicky, ale i morálně, a **věřím** i tomu, že mne ty bolesti zbavily nahromaděných karmických **dluhů** z minulosti i **oučasnosti**.

Urinová terapie zabíjí onkologické nádory, které se odtrhnou a vyloučí. Přitom nemocný pociťuje ukrutné bolesti a prožívá další nepříjemné symptomy, ale to vše je nutno vydržet, protože na konci trnité cesty leží uzdravení a nový život.

Příklad. „V roce 1988 mi zjistili rakovinu levého prsu. Do roku 1990 jsem s tím nic nedělala a nechala nádor, **ať** si roste, takže se zvětšil na velikost husího vejce. Nicméně mne nic nebolelo a nádor o sobě nedával vědět. V říjnu roku 1990 jsem přistoupila k urinoterapii, pila jsem po ránu na lačný žaludek urinu a na prso si přikládala urinové tampony.

Do června roku 1992 se vše obešlo beze změn až na to, že nádor naštěstí přestal růst. V červenci mi z prsní bradavky začal vytékat hnis a později i krev. V srpnu se na ní vytvořila ranka velikostí malé mince a jednoho dne začala silně krváčet. Nasbíralo se hodně krve, asi tak na třetinu džbánku, a potom krvácení samo ustalo. Děti mne odvezly na příjem k onkologovi, jenž mne prohlédl a řekl, že krvácivost je přirozený projev nemoci a že bych si měla lehnout do nemocnice na komplexní vyšetření. Já jsem to ale odmítla a vysvětlila mu, že provádím urinoterapii a přikládám si urinové obklady. Na to jen pokrčil rameny a nic neřekl. V září a říjnu se pak krvácení opakovalo docela často, někdy i obden, v listopadu řidčeji a v prosinci zcela ustalo. Stále mi však z prsu vytékal hnis a kolem prsní bradavky mi naskákaly uhříky buď po jednom, anebo v seskupeních, praskaly a tekly z nich hnis a **krev**.“

Poznámka a doporučení. Rakovinná tkáň se odtrhla a vycházela z organismu skrze kůži. Aby se rozkládající zhoubné tkáně rychle vyloučily z organismu, je nutné si na nemocná místa často přikládat hliněné zábalý a urinové obklady. Pokud se nádor zmenšuje a tělo vylučuje hodně hnisu, je *to* dobré znamení, neboť uzdravovací proces již

započal Je však třeba v léčbě setrvat až do **vítězného konce**

Urinová terapie také ovlivňuje to, že v **těle** začne docházet k **stému** jevu, *akumulaci*, jež se často vyskytuje například **při** psychických **onemocněních**: osobnost člověka **je** napadena **cizí** bytostí a ta se „přistěhuje“ do jeho **těla**, většinou ho zcela ovládne, **čimž** se vytvoří *druhotné patologické vědomí*. Někdy Člověk **může** mít takovýchto patologických vědomí i několik. Při užívání uriny se postupně v těle akumuluje **světlá** energie života a vytěšňuje patologické energie. Probíhá doslova **vnitřní** energetický **boj**: cizí bytost anebo patologické vědomí (strach, hněv, lítost a podobně) **samozejmě** nechtějí tělo opustit a vyvolávají různé akutní a **krizové** stavy - snaží se člověka přimět k **tomu**, aby **urinoterapie** zanechal a přestal s nimi bojovat. V dalším příkladu necháme hovořit přímo postiženého člověka, jak se s tímto stavem vypořádal.

V prvních dnech urinové léčby vše probíhá v pořádku, ale později se započne intenzivní očistný proces a z organismu vycházejí **skryté**, hlubkové patologie jemných **úrovní**. například z jeho holografického těla. Člověk pak mívá nepříjemné pocity a vůbec se s ním dějí podivné chorobné **věci**, jimiž si ovšem musí projít, aby se zbavil **všech** poskvrny. Musí **ovšem** bezpodmínečně věřit v kladný výsledek **čby** (více **je** popsáno na obrázku č. 1).

koro každý člověk má zasažené životní pole, tyto defekty jsou viditelné jako černota a tmavý dým.

Urina vytlačuje černotu a patologie z celého objemu životního pole. A když patologické energie **opouštějí** organismus, vyvolává to krizi, kdy je člověku špatně a cítí se zle. Objevují se další a další nepříjemné projevy, které závisejí na lokalizaci patologické energie: bolest, píchání, řezání, kolika, návaly horka, vyrážka, plísňe a další.

Energetická **stagnace** v oblasti u krku vyvolává bolestivé pocity.

Řezání a bolest v oblasti solární pleteně a pod hrudní kosti, pálení žáhy. Ostrá bolest v loketních kloubech.

Bolesti nohou v **kolenních** kloubech, pocit chladu.

Bolest v **hlézenních** kloubech. pšnová onemocnění.

Bolesti a píchání **u** srdce, **srdeční arytmie** - to jsou následky zablokované srdeční čarky.

Ostrá bolest v zápěstí.

Silná bolest pohlavních **orgánů**, řezání a **pálení** při **močení**. píchání v dutině břišní, neschopnost pohlavního styku, **hemoroidy**, neplodnost a impotence. **Vyrážka**, neznámé **etymologie**, **uhry**, **vřidky**, plísňe

Navenek je člověk mladý a zdravý. **Objevují** se první defekty na **úrovní** poli. Urina vytlačuje skryté patologie a vypukne krize, která je přijímána jako otrava. Pokud se člověku něco **podobného** přihodí, svědčí to o tom, že **je** silně zasažen patologiemi.

Příklad ..Od nového roku piji střední část pramínku ranní moči. dodržuji pravidelné jeden den ozdravného hladovění a po něm chodím do páry. Zejména v ní cítím, jaký má urina ozdravný vliv: prosedím tam i tři hodiny, ozdravím se a užívám si to. Lidé, kteří toto potěšení neznají, jsou v životě o něco ochuzeni. Už patnáct let chodíme s rodinou do veřejných lázní a dbáme na zdravé stravování. Vždy jsem byla pevně přesvědčená, že urina nezpůsobuje nevolnost, otravu ani další negativní projevy, o nichž se hodně psalo například v časopisech (zejména v nich bylo uveřejněno varování před urinoterapií a vyvracení jejího léčebného účinku).

Sousedka měla intoxikovaný organismus, byla přeplněná škodlivinami a přejídala se, zejména masem a solenými potravinami. Byla i duševně nevyrovnaná a vrhala se od jednoho extrému k druhému v očekávání okamžitých výsledků. Pár dní pila urinu a dostala se do nemocnice, prý otrava. Tak jsem jí řekla, že každá léčba je individuální a že ji člověk musí vykonávat s citem i rozumem, s ohledem na nemoci, například vředovou kolitidu či gastritidu. Ona představuje přesně ten typ lidí, o nichž se píše v novinách, jak naletěli podvodným receptům. Ostatní lidi to odrazuje od správného a přirozeného léčení, které navíc omlazuje, a to je škoda.“

2. Ozdravná krize při urinové léčbě

K typickým symptomům ozdravné krize se řadí zvýšená teplota, vyrážka, nadměrná potivost, uhry, průjem, nevolnost, zvracení, bolesti hlavy a záchvaty kašle. Průvodní jevy krize se zpravidla drží od několika hodin do několika dní a jakmile krize odezní, zdravotní stav se zlepší a nemocný se cítí mnohem lépe.

Je třeba, abyste krizi ustáli a urinovou kúru nepřerušili, i když je povoleno ji v případě obtíží zkrátit nebo program pozměnit tak, aby vám vyhovoval. V obzvlášť těžkých případech je nutné udělat přestávku a chvíli hladovět, aby se organismus uklidnil a měl dostatek času na regeneraci.

Nyní se s vámi podělím o důležité rady, které byste si měli při léčbě vzít k srdci. Časem poznáte sami, co vám nejlépe vyhovuje a čeho byste se měli naopak vyvarovat.

Rady pro správnou urinovou léčbu

1. Po ukončení klasické léčby si udělejte přestávku minimálně dva, ale raději víc, i sedm dní, a teprve poté začněte praktikovat urinoterapii.

2. V případě venerické nemoci urinu neužívejte.

3. Pokud jste nasadili intenzivní léčbu urinou, například denně pijete od **tří** sklenic **výš**, jezte potraviny, které neobsahují mnoho bílkovin a solí. **Vy** lučte z jídelníčku nepřirozenou a rafinovanou stravu, k níž se radí cukr, bílá mouka, konzervy a tak dále.

4. Omezte alkohol, kávu a kouření cigaret. Urinoterapie bude účinnější, pokud vyloučíte i maso.

5. Krizovým stavům během urinové terapie se vyhnete, pokud si předem detoxikujete organismus klystýry a provedete očistu jater i tekutého prostředí organismu.

6. Při některých nemocech a také během hladovění je urina koncentrovaná a má pronikavý, štiplavý a nepříjemný zápach i chuť. Obsahuje však potřebné minerální látky, soli, *nozody* a další hodnotné prvky, a proto je třeba užívat alespoň tři až pět doušků denně; případně ředit vodou anebo ochutit medem.

7. Těhotné ženy musí užívat urinou jen velmi opatrně, aby nedošlo k samovolnému potratu. Zakázáno je klystýrování, zejména s odpařenou urinou, a nesmí se pít ostrá, hořká anebo příliš koncentrovaná urina, neboť působí jako solné projímadlo. I při praktikování jiných urinoterapeutických metod doporučuji zvýšenou obezřetnost.

8. **Ženy** mohou užívat svou moč i při menstruaci, ale lepší je udělat si přestávku.

9. Mějte na paměti, že každý člověk je unikát a cizí zkušenosti nemusí vždy pomoci. Urina se dá užívat mnoha způsoby: hledejte takový, který vám osobně vyhovuje nejvíce.

Příběh. Léčba a proměna osobnosti.

„V dětství jsem měl různé nemoci, stejné jako ostatní děti. Když jsem byl ve druhé třídě základní školy, odvezli mne do nemocnice a vyoperovali mandle. Testy prokázaly **revmatismus** a až do šesté třídy mi praskaly a loupaly všechny kosti. Měl jsem nemocné srdce a nadváhu, kvůli čemuž jsem si občas musel vyslechnout jízlivé poznámky a úšklebky od spolužáků a zvykl si na to, **žc** pro mne vymýšleli všelijaké urážlivé přezdívky. Ve třinácti letech jsem začal intenzivně sportovat, protože jsem **chtěl** jít na **řední** technickou školu se specializací pro budoucí pilo-

ty. Můj sen se vyplnil, na školu jsem se dostal a v osmnácti letech ze mne byl normální, silný a zdravý mladík. Bohužel šťastná doba netrvala dlouho a **učiliště** jsem nakonec nedokončil. Vyvinula se u mne totiž psychická porucha, která po čase nabyla vleklou chronickou formu a každý rok nebo i půl roku jsem musel pobývat na psychiatrické klinice. Přestože jsem žádnými jinými nemocemi až do pětadvacátého roku netrpěl, dali mi invaliditu druhého stupně. Mezi pětadvacátým a třicátým rokem jsem velmi trpěl na rýmy, ale nikdy neužíval klasické léky; nabyl jsem přesvědčení, že organismus musí bojovat s nemocí sám.

Někdy jsem se cítil opravdu zle a prožil si i opravdu těžké chvílky: měl jsem pevnou vůli žít, ale na druhou stranu jsem si života vůbec nemohl užívat tak, jak bych chtěl. Občas mi bylo šíleně smutno, tížila mne melancholie a neustálé starosti ze mne vysávaly síly... Leckdy jsem všechno kolem sebe viděl v tmavých barvách. Navíc mne před půldruhým rokem začaly strašně bolet zuby, tři z nich jsem si nechal vytrhnout a místo nich zavést implantáty. Nevím proč se to stalo, vždyť jsem o zuby pečoval vzorně.

Zcela náhodou jsem doma našel vaši knihu *Urinoterapie a biorytmologie*⁵ zakoupila ji moje matka, která pracuje ve zdravotnictví a o takové knihy se zajímá a ráda je čte. Než jsem se poprvé napil vlastní moči, důkladně jsem všechno přečetl a opatřil si maximum informací. Pak jsem se pustil do léčby, a aniž bych se k tomu musel nějak speciálně připravovat, bez problémů jsem třikrát denně pil vlastní čerstvou moč, vždy z prostřední části pramínku, naráz a lichým počtem doušků. Přitom jsem se vždy řídil kompasem a orientoval směrem k východu. První příjem uriny jsem si načasoval na třetí až pátou hodinu ranní, druhý od jedenácté hodiny dopolední do třinácti hodin odpoledne a **třetí** mezi sedmnáctou a devatenáctou hodinou večerní.

Po dvacáté hodině večerní až do tří hodin do rána jsem urinu nikdy nepil a také masáže jsem vyloučil.

Myslím si, že při praktikování **urinoterapie** by lidé ve vašem okolí neměli vědět, jak a co děláte. U nás doma dodnes nikdo neví, že piji urinu: já stále nosím na ruku hodinky a v kapse skládací hrníček, který se dá použít kdykoli a kdekoli. Jednou jsem se chtěl s matkou pustit do rozhovoru na toto téma, ale ona mi hned odpověděla, abych si dával pozor, protože k nim do nemocnice už přivezli několik lidí, již se přiotrávili močí anebo z ní měli zdravotní komplikace. Tehdy jsem tomu nevěnoval pozornost a nadále **urinu** pil, jako by se nechumelilo. Naopak výsledky léčby mne povzbudily: ačkoliv jsem během chřipkové epidemie onemocněl jako vždy, tentokrát nemoc trvala jen dva dny namísto čtyř až pěti jako dříve.

V prvních třech měsících urinoterapie nedocházelo k žádným komplikacím, jen ke zlepšení, například jsem chodil na velkou každý den pravidelně ve stejném čase, což jsem dříve rozhodně nemohl⁷.

Někdy po třech a půl měsících mne začala bolet zápěstí a kolena a v nohou bývaly tak silné křeče, že jsem nemohl nic dělat, jen ležet bez hnutí se stisknutými zuby. Následovaly hemoroidy, bolesti v pohlavních orgánech a páteři, řezání při močení, pohlavní neschopnost, bolesti v pravém boku, pod hrudním košem a v oblasti solární pleteně, pálení **žáhy**, píchání v plicích a u srdce. K tomu mě bolelo v krku a v pravém uchu, měl jsem ucpaný nos a rozbolely mne zuby, z nichž některé se dokonce rozvíklaly. Osypal jsem se po celém těle, aniž bych **měl** tušení z čeho; byly **to** malé uhříky (naštěstí nežity se neobjevily). Zato mne začaly trápit plísň mezi prsty u nohou a kolem slabin, byly **silné** a vůbec **jsem** se **jich** nemohl zbavit, teplotu jsem však **neměl**⁶.

Tak to pokračovalo asi měsíc, jedna nemoc bez přestání stíhala druhou, některé mizely, jiné přicházely a další se vracely a měl jsem i dny, kdy se mi zdálo, že se najednou „zapnuly“ i tři nemoci zároveň. Byla to úplná hrůza, že ani nevím, k čemu to přirovnat: malé Waterloo nebo velké osobní peklo. Tu jsem si vzpomněl na matčina slova a měl jsem chvíli pocit, že už nemám sílu jít dál.

Raněné zvíře je mnohem nebezpečnější než zdravé. Měl jsem však zvláštní chladnokrevnost a slepou víru (hraničící s fanatismem) v to, že se vše spraví. A tak jsem stále pil tu svou urinu a k tomu přidal urinové kloktání a průplachy krku a nosohltanu; a večer se vždy osprchoval. Poté se mi vždy udělalo lépe, ale musím přiznat, že do skoku mi po celou tu dobu nebylo nikdy.

Samozřejmě jsem se duševně připravoval na krize, o nichž jste psal ve svých knihách, ale něco takového bych opravdu nečekal. To nebyla jen tak obyčejná krize, to byl nelítostný a tvrdý boj zdravých sil s nečistotami, nemocemi a bolístkami, jimiž člověk zpravidla netrpí a o jejichž existenci nemá ani ponětí. Kolo strašné války se rozjelo a zdálo se, že je nic jen tak nezastaví... Tak jsem se modlil, křížoval a doufal⁸.

Po pátém příjmu uriny se mi znatelně ulevilo a po šestém jsem si vyšel zaběhat. Zamlada po vojně jsem několikrát zkoušel terénní závody, ale po zdolání dvou až tri kilometru mne rozbolely všechny svaly a to tak **silně**, že jsem neměl chuť v tréninku pokračovat. Nyní jsem první den uběhl tri kilometry jako dřív a jistě si dovedete představit můj údiv, když jsem se na druhý den ráno probudil a svaly mne vůbec nebolely. Na druhý den jsem tedy zkusil **pětikilometrovou** trasu a další den jsem se odhodlal k šesti. Cítil jsem jen příjemnou únavu po celém **těle** a nohy mi brněly jako transformátory. Později **jsem** dokázal uběhnout až deset kilometrů a u toho jsem /ustal, dále jsem trasu neprodlužoval. Ještě

nikdy jsem takovou vzdálenost neuběhl, a proto jsem se divil m sobe, jak jsem to dokázal. Sám nevím, jak se to stalo, ale měl jsem najednou výjimečnou výdrž a uběhl vše hravě a bez jakýchkoli problémů. Měřím sto osmdesát centimetrů, vážím devadesát dva kilogramů a je mi jedenatřicet let - dost vysoká hmotnost na můj věk, to vím.

V sedmém a osmém měsíci minové léčby jsem často ústy vyplivával vlasy a jednou dokonce klubíčko ze čtyř zamotaných vlasů, což mne překvapilo, protože nice takového jsem nečekal. Matka mi řekla, že mne opouštějí nemoci a tyto vlasy se musí spálit, což jsem s velkou radostí provedl.

Nyní vážím osmdesát kilogramů jako zmlada, kdy jsem byl nonnální a zdravý dvacetiletý mladík, mám čisté, pružné, pěkné a silné tělo a vypadám mladě; vytratily se i vrásky na tváři. Děkuji vám za vaše knihy, jen díky nim jsem konečně začal vidět život v jiném světle, z jiného úhlu pohledu. Ale co je hlavní, už dva roky jsem nebyl v psychiatrické léčebně, a to je skutečně nečekaná radost. Nyní si s chutí užívám každý den i každou roční dobu, což jsem zmlada neuměl a vím, že každá doba má svůj půvab. Nyní jsem konečně pochopil, jak je zdraví důležité a že je skutečně tím největším pokladem, jaký může člověk vlastnit, s nímž vnímá veškerou krásu přírody i vše dobré v lidech... Lidé vyhledávají všelijaké bylinky, utrácejí velké peníze za chemické léky a **vůbec** si neuvědomují, jakou šanci k přežití a prožití kvalitního života nám dává sama příroda. Já už tuto šanci nikdy neupustím a budu ji využívat každý den; chci pravidelně po celý život užívat lék ze své ‚čistírny‘ a nic mne v tom nezastaví, protože jsem pochopil, že po vnější a vnitřní fyzické očistě organismu se člověk vylepší i duchovně, duševně a morálně, a to je vrchol lidského snažení, k němuž už nemám co **dodat**.“

Dopis tohoto mladého člověka nechávám bez komentářů.

3. Projevy krize a jak se jich vyvarovat

Průjem

Na průjem nejlépe zabírá hladovění a absolutní klid. Vyhybejte se dehydrataci organismu, zejména žijete-li v oblastech s teplým podnebím, a pijte roztátou nebo zmagnetizovanou vodu. Máte-li s hladověním potíže, přidávejte si do vody citronovou šťávu. Vhodné je, abyste se posilili vařenou rýží anebo rýžovým odvarem a jakmile průjem ustane, znovu začněte užívat urinu.

Vyrážka na kůži

Na postižená místa si nanášejte starou nebo čerstvou urinou. Drobné uhříky se vymačkávají a po jedné až dvou hodinách se kůže omývá teplou vodou bez mýdla. Pokud to nestačí, přiložte si na nemocná místa obklad. **Budete-li** při léčbě postupovat správně, do tří až sedmi dnů na kůži nezůstane jediný uhřík.

Na větší hnisavé rány rozhodně nesahejte, jen si na ně opatrně přikládejte obklady.

Nevolnost, zvracení

Tyto projevy jsou důkazem, že se organismus snaží očistit horní cestou.

Někdy je vyprovokuje žloutenka nebo jiná nemoc doprovázena výšnou teplotou; urina má v tomto případě ostrý, štiplavý a nepříjemný zápach a chuť. Ale je třeba ji

¶ přesto pít. protože léčí (uvedené nemoci se zvýšenou teplotou), organismus se po ní rychle regeneruje a jeho správné funkce se obnovují v plné výši. Může se stát, že se vám po vypití uriny na lačný žaludek udělá špatně; pak doporučuji očistné hladovění a hojné pití vody (čistí žaludek). Urinu je třeba na **nějaký** čas vynechat, ale jakmile se vše v těle uklidní, opatrně se za pozvolného zvyšování dávek k léčbě vraťte.

Zvýšená teplota

Zvýšená teplota při urinové léčbě znamená, že se tělo snaží spálit toxiny a škodliviny uvolněné po užití uriny. Organismus zvyšuje svou teplotu, protože se tak efektivněji zbaví všech nechtěných prvků a látek. Očista a promytí tlustého střeva rozhodně pomůže, v těžších případech je nutné nasadit hladovění a pasivně odpočívat.

Potřebujete-li snížit teplotu, přikládejte si urinové obklady na místa s hmatatelným pulsem, například na zápěstí, kotníky, čelo a oblast ledvin (to je nejúčinnější). Můžete se také polévat anebo sprchovat studenou vodou.

Kašel a nachlazení

Doporučuji časté promývání nosohltanu urinou, neboť se tak uvolní horní cesty dýchací od hlenů a hnisu. Můžete také hladovět, ale pokud se rozhodnete normálně jíst, vynechtejte potraviny **napomáhající** tvorbě hlenů, tedy mléčné, **škrobovité**, tučné a rafinované produkty.

Celková slabost

Postihuje pacienta, jehož tělo musí bojovat s krizí a snaží se zbavit škodlivin a **toxinů**. Pomáhá absolutní klid, odpočinek a také hladovění.

Věnovali jsme se různým krizovým stavům a možnostem, jak je překonat. Víme, že krize vzniká v těle, jež stimuluje své životní síly, aby se zbavilo nemoci. Přeji si, abyste léčbu brali vážně a nad vším se zamýšleli. Nevěřte knihám, které slibují rychlý a snadný výsledek bez potíží. Mějte na paměti, že se každý z nás jednou setká tváří v tvář s nemocí, již se nebude chtít vaše tělo jen tak opustit.

Zde končí první a nejdůležitější kapitola, v níž jsme si vysvětlili nejdůležitější praktické informace. Zda se rozhodnete pro urinoterapii, či nikoliv, to záleží jen na vás. Mým cílem je srozumitelně přednést vyčerpávající informace o urinové léčbě a o tom, s čím se během léčby můžete setkat a jak to překonat. Pamatujte na slova starodávných mudrců: „Urina je lékem pro odvážné“.

Jak správně začít s urinoterapií

1. Co vás při léčbě čeká a nemine

Jakákoliv léčebná metoda funguje jedině tehdy, pokud člověk zná mechanismus jejího působení a pokud odpovídá následujícím požadavkům: neškodnost, bezpečnost, účinnost, přehlednost a jednoduchost v užívání.

Až dosud jsme se věnovali otázkám, jak provádět urinoterapií. Nyní si povíme, co vás během léčby čeká a jak postupovat pro dosažení maximálních výsledků. Abyste pochopili princip a mechanismus urinové terapie, musíte překonat jisté psychické bariéry a být si vědomi toho, jak ovlivňují tělo a jeho fyziologické funkce.

Jakmile tyto problémy vyřešíte, jste připraveni k uvědomělé, seriózní léčbě urinou a úspěch vás nemine.

Co jsou to vlastně *psychické bariéry* a jak ovlivňují fyziologii člověka? Vysvětlíme si to na příkladech. Aby si člověk něco zapamatoval v jeho energoinformačním poli se musí vytvořit uzel z energie strukturovaných zvláštním způsobem. Takovýchto „uzlíků“ máme v hlavě miliony a jakmile si něco nového přečteme, uvidíme nebo uslyšíme, porovnáváme to s „katalogem uzlíků“, který máme, a zjišťujeme, co to je a jak se k tomu postavit. Tento mechanis-

mus, **přestože** vyžaduje určité energetické výdaje ze strany **goinformačního** pole. nezbytně potřebujeme, abychom mohli žít náš každodenní normální život a abychom se v různých **životních** situacích **zachovali** tím nejlepším možným způsobem.

Větší uzlíky se skládají z dílů - menších uzlíků a formují mozaiku našeho **chování**. Tím, že žijeme určitý **životní myi**, splétáme nové a nové uzlíky, jež určují, *co* pro nás je dobré a vhodné a *co* naopak špatné a nemorální. Mimochodem **všechno**, *co* se týká pohlavních **orgánů**, máme spojeno se zákazem. Vytvořil se **mocný** energoinformační **uzel** určující vzorce chování v životě (nejen pohlavním) - například že si *máme* vnější pohlavní orgány zakrývat a nedotýkat se jich rukama a že **všechno**, *co* jimi vylučujeme, je odporné a nevkusné. Jakkp by to mohlo být odporné, když jsme všichni **byli** zrozeni pohlavními orgány a „vyloučení“* z pohlavního **orgánu**, božské brány života? **Zde** vidíme pravý, ukázkový příklad psychologického bloku, **jenž** na své udržování vysává z organismu mnoho energie. Když člověk slyší o urinoterapii a o tom, že by měl pít vlastní moč, aktivuje se příslušný „uzlík“ neboli „energetická závora“ a uvolňuje se energie; člověku jsou přitom vnucovány nesprávné reakce na minovou léčbu i vše, *co* s ní souvisí. Člověk musí překonat sám sebe a přijmout **skutečnost**, že vlastní moč **je** možné pít, pak se **psychologický** blok sám od sebe vytratí a dotýčný už není energeticky svázaný ani potlačený, ba naopak je silnější. Vypěstujete-**te-li** si svobodný, **nezakomplexovaný** postoj k urinoterapii, uděláte velký krok k **úspěchu**, zvláště **jste-li** přesvědčeni o tom, že se zbavujete psychických i fyzických pout. Pro to **tarovécí** poutníci hlásali, že moč osvobozuje **pránu**, **energii** rozumu a **těla**. Jakmile se vám podaří rozbít okovy ve vlastní mysli, které vás svazují a odrazují od užívání **moči** viechny fyziologické a energetické procesy budou

probíhat hladce a bez **zadrželů**. Urinová terapie je vysoce hodnotnou metodou nejen na poli fyzickém, ale i psychickém, a je účinným lékem pro duši. Jak poznáváme **urinoterapii**, přesvědčujeme se, že moč **může** být i **užitečná**, a měníme postoje k různým věcem: to, *co* jsme dřív pokládali za nevkusné a nepříjemné, nyní vidíme jako normální a přirozené. Jsme životaschopnější, energičtější a uvolněnější, připraveni odhalovat další a další tajemství života. Například se lépe chováme k přírodě (ve smyslu toho, že pozitivně přijímáme všechny přirozené **přírodní** procesy) a vše neznámé pokládáme spíš za hádanky a tajemství než za odporné a nechutné věci vzbuzující strach.

Jakmile se zbavíme psychické bariéry uvnitř sebe **sama**, poznáme, že užívání moči je bezpečné a jednoduché a ona sama je neškodná a jako lék účinná. Každý se však musí přesvědčit sám na vlastní kůži, že urinoterapie je hodnotná léčebná metoda a **všechno** pozitivní, *co* o ní bylo **vyřčeno** skutečně platí a léčba přináší kýžené výsledky. A když pozoruje zlepšení zdravotního stavu a vidí, že mu moč neškodí, už jej nic nezviklá a nikdo mu nevnutí opačný názor.

2. Vliv potravy a dalších faktorů na kvalitu uriny

Největší vliv na hmotné tělo mají potraviny: během **procesu** trávení se mění na krev a z krve se tvoří moč. Čím lepší jídlo konzumujete, tím bude vaše moč **chutnější**, příjemnější a kvalitnější. Je třeba mít na **paměti**, že urinoterapie je schopná tvořit zázraky a léčit **sama**, ale v kombinaci se správným stravováním má mnohem vyšší účinnost.

Budete-li jist potraviny bohaté na stopové prvky a užitečné látky, nasytí se jimi i vaše urina a nebude **nadměrně** nahuštěná škodlivinami a nečistotami. Při následném **užití** **své** uriny tyto látky opakovaně vpravíte do **těla**, organismus

je vstřebává a tím se ozdraví. Jednostranná, nevyvážená a nepřirozená strava obsahující hodně rafinovaných produktů **organismus** zprvu oslabuje a později vyvolává i nemoci a nemohoucnost. **Budete-li** se však správně a zdravě stravovat, vyvarujete se toho.

Při **urinoterapii** je doporučována čerstvá nebo správně uvařená zelenina, hodně čerstvého i sušeného ovoce, kaše, **semena**, ořechy, luštěniny, přirozené sladkosti jako například med a podobně, čerstvě vymačkané ovocné a zeleninové šťávy a čistá voda. Naopak nejsou doporučovány mléčné výrobky, respektive ne ve velkém množství; v omezeném množství je jíst můžete.

Zkušenosti z praktické urinoterapie ukazují, že nejlepší chuť **urině** dodávají pokrmy z Čerstvé zeleniny a zeleninové šťávy. Naopak nejhorší chuť má urina po bílkovinách (ve velkém množství), škrobovitých produktech a nevhodně smíchaných jídlech (hodně škrobu a bílkovin najednou) a dále po nepřirozených a umělých potravinách; v takovém případě se moč chutí i barvou podobá pomýjím.

Toto pravidlo však k výběru správného jídla nestačí, musíte se řídit také individuální konstitucí a žít v souladu s biorytmy; i to jsem popisoval v dalších svých knihách.

Věnujte se profylaktické detoxikaci organismu: dvě, tři nebo čtyři preventivní očištné kúry vám pomohou, abyste udržovali své tělo vždy očištěné, bez škodlivin a nečistot. O procesu očisty organismu jsem psal v knihách *Léčivá detoxikace organismu ~ teorie*, *Léčivá detoxikace organismu - praxe* nebo *Totální detoxikace - úplná očista organismu*¹⁰.

Člověk musí během dne řešit různé problémy a čelit překážkám, tím **se** unaví a psychicky vysílí. Na to pomáhají meditace a absolutní uvolnění organismu. Nejdůležitější je, abyste se naučili, jak si vypěstovat a udržet duševní zdraví -- pak pro vás bude mít smysl praktikovat **urinoterapii**

K dalším příznivým faktorům patří procházky na čerstvém vzduchu, cvičení a pohybová aktivita obecně. Doporučuji také otužování a vodní procedury; o všech těchto aspektech se také dočtete v mých výše jmenovaných knihách.

Mějte vždy na paměti: ať už vám kdokoli radí cokoli, musíte si být vždy vědomi, co děláte, jak to děláte, proč to děláte a jaký léčebný mechanismus zde působí. Nešetřete časem, dostatečně se věnujte studiu a pročítejte si všechny materiály, jež vám přinášejí potřebné informace. U všech ozdravných metod a postupů byste si měli být jisti, jak působí a co vám přinesou, a pak si z nich vyberte ty, které se pro vás nejlépe hodí: to se týká nejen užívání uriny, ale veškerých ozdravných metod.

Člověka totiž neléčí urina, ale jeho rozum, neboť je to on, kdo organismus ponouká, aby vyvíjel aktivitu určitým směrem, čili aby se uzdravil. Urina je jen vysoce efektivní pomocník vhodný zejména pro ty, kdo se o své tělo starají a mají se skutečně rádi (v dobrém smyslu slova). Urina nasycená vibracemi dokáže dělat divy!

3. Jak zvládnout urinovou léčbu krok za krokem

První výsledky se dostaví už za týden, větší změny čekat tak po měsíci a ty nejdůležitější, nejvýznamnější a nejlepší po půl roce. A potom se můžete sami rozhodnout, zda budete v léčbě pokračovat, či nikoli.

Kdy a jak začít s urinoterapií?

Kdykoli začínáte nějaký léčebný cyklus, dbejte na jeho správné načasování - na začátek *lunárního cyklu*, neboť jde o přirozený rytmus a léčba by měla probíhat v souladu

s ním. Lunárním cyklem by se měli řídit především muži a děti, zatímco ženy mohou léčbu provádět také podle menstruačního cyklu, to znamená zahájit procedury den nebo dva po ukončení menstruace. Vše proběhne v souladu s přírodou a přirozený průběh fyziologických procesů se nenaruší.

Mnoho zvířat močí (stejně jako provádějí defekaci) skrze konečník; bývá tomu tak i u člověka po některých typech operací. Proto je logické, že byste měli urinovou kúru začínat očištěnou střev a klystýry. Je to právě tlusté střevo, které se nejvýznamněji podílí na celkové intoxikaci organismu (alespoň u moderního člověka), protože se v něm zadržuje *velké* množství nečistot vytvořených ze špatné stravy. Urinové klystýry střevo rychle pročistí, což poznáte už po týdnu; ovšem za předpokladu, že vaše střeva nejsou vážně nemocná či poškozená.

Jak si pročistit střeva

První etapa. Klystýry se zavádějí vždy po defekaci a s pomocí gumového přístroje na podávání klystýrů, lidově označovaného jako balonek. Doporučuji 200 až 400 ml moči nadvakrát nebo načtyřikrát, jeden klystýr za druhým. Hodí se urina dítěte do deseti let nezávisle na pohlaví¹¹. Pokračujte po dobu jednoho týdne; tato první etapa vám napoví, jak na vás urina působí a zda se pro vás hodí. **Přesvědčíte** se, že je to neškodný a účinný prostředek, jehož užívání je velmi jednoduché.

Druhá etapa. Nyní poznáte **urinoterapii** hlouběji a je **vám** znám i rozsah její účinnosti. V této etapě je vhodné si proplachovat nosohltan **urinou**, potírat si s ní pokožku na ruce a obličej a zavádět klystýry z odpařené nebo **roz-**
mražené uriny. Ranní moč sbírejte do džbánu a **promý-**
vejte si ní nos a potírejte tváře, ruce a možná i krk. Jakmile kůže oschne, opláchněte **si** tato místa **studnou** vodou

a **utřete** se ručníkem. Pokud trváte na mýdle, tak se nejprve **e** namydlete, opláchněte a vytřete, pak se potřete urinou, **nechte** uschnout a znovu opláchněte čistou vodou¹². Vidíte, že je to jednoduché: budete se cítit výtečně, zlepši se vám nálada i vaše pokožka znovu zjemní a zkrásní.

Postupně přecházejte na kvalitnější stravování: nejprve pozměňte přijímané tekutiny, potom začněte jíst zeleninu a ovoce podle toho, jaká **sezona** vrcholí (v zimě sušené ovoce a dušenou zeleninu), a teprve poté zařaďte do jídelníčku kaše z **celozrnných** krupic, nejlépe neochucené a s minimem přísad. Také jezte v dostatečném množství ořechy, brambory, maso a další přirozené potraviny - ovšem odděleně. Jakmile se vám podaří přestavět jídelníček, přesvědčíte se, že vaše moč je chutnější a vy sami jste zdravější a ve všech směrech lepší člověk. Budete mít kvalitní moč vhodnou k odpařování, odmrazování i do klystýrů. K poslednímu jmenovanému (do klystýrů) používejte urinu odpařenou na čtvrtinu prvotního objemu nebo rozmraženou a opakujte proceduru každý druhý den. Na **první** klystýr stačí 50 ml, odvážnější mohou vyzkoušet i 100 a za dva dny přidejte dalších 50 ml. Pokračujte a vždy po dvou dnech zvyšte objem odpařené nebo **odmražené** uriny v klystýru o 50 ml. Brzy dosáhnete množství 250 až 500 ml; poté je postupně snižujte stejným způsobem - obden si zaveďte do střev o 50 až 100 ml uriny méně; tato procedura *vzestupného klystýrování* trvá kolem dvaceti dnů. Jakmile si střeva pročistíte, poznáte, co všechno se ve vás „zabydlelo“ a o kolik lépe se vám bez těchto „sousedů“ žije.

Třetí etapa. Nyní, když jste se seznámili s urinoterapií a vyčistili svou vylučovací soustavu, můžete přistoupit ke třetí etapě, jež by měla být koordinována s lunárním cyklem. Patří sem **vnitřní** užívání uriny: začněte pít prostřední část pramínku moči (lichý počet doušek), **promý-**
vejte si nos a dvakrát až třikrát denně (lze i častěji) si po-

tírejte anebo masírujte tělo odpařenou nebo rozmraženou **urinou**. Jestliže vám masáž připadá složitá, zkuste obklady na chodidla, krk a bedra: nejprve si je přikládejte na deset až dvacet minut, a pokud organismus nebude reagovat, prodlužte dobu působení na dvě až čtyři hodiny, respektive **nechte** působit celou noc. Ženám k tomu doporučuji urinové **výplachy** pohlavních orgánů čerstvou urinou; ovšem pro tyto účely vyzkoušejte různé druhy uriny, tedy i starou, odpařenou, **odmraženou** či dětskou, a vyberte si tu, která na vás působí nejlépe.

Klystíry nejsou v této etapě nutné, dopřejte i je, jen pokud se na ně cítíte. Až ukončíte šestiměsíční urinovou kúru, bude z vás jiný člověk. Mějte však na paměti, že vás neminou očistné a **ozdravné** krize a jednou či několika si budete muset projít v každém případě. Jejich množství a intenzita závisí na vašem zdravotním stavu. Nakonec se dočkáte významání - pevného zdraví, jaké jste předtím nepoznali.

Příklad. „Je mi sedmdesát let, mám konstituci větru, vážím 55 kilogramů a měřím 172 centimetrů. Jsem pacientem Centrální vojenské polikliniky v Moskvě s kombinovanou diagnózou: mám **IBS¹³**, arteriosklerózu mozkových cév a cév dolních končetin, chronický zánět žaludku a míšních kořenů, **adenom** předstojné žlázy a ještě navíc polypa v pravé nosní dírce. S pravou nohou mám potíže už od roku 1991, kdy mi začala v **zimě při** procházce mrznout (ve spánku mi někdy mrznou obě nohy), a od jara roku 1994 mi občas znečítli ví a brní v ní, i když to není klasické mravenčení. Někdy mne **příšerně** bolí chodidlo, **nemůžu** s ním pohybovat nahoru a dolů. To je nepříjemné, pokud mne to zastihne při chůzi venku, protože se musím zastavit v **půli** cesty a chvíli si odpočinout. Naštěstí po pěti až deseti minutách se zpravidla **všc** upraví a já mohu jít dál.

V listopadu roku 1994 jsem byl u lékaře, vysvětlil mu své potíže a on mi doporučil operaci. **Tu** jsem samozřejmě odmítl

a raději se léčil podle vašich metodik. V listopadu roku 1994 a v březnu roku 1995 jsem si pročistil tlusté střevo. V říjnu téhož roku jsem si ve druhé a čtvrté lunární fázi přikládal na noc na pravé koleno a chodidlo obklady z uriny odpařené najednu čtvrtinu původního objemu a k tomu denně pil **150** ml uriny jedním douškem.

Ve dnech 13. a 27. března téhož roku jsem praktikoval cvičení *šank prakšalana*, obešlo se to bez jakýchkoli komplikací. Nadále konzumuji rostlinnou stravu a od 12. března si dávám směs z naklíčeného obilí, řepy, mrkve, sušeného ovoce a rozinek. Od 20. března nejím černý a žitný chléb a konzumuji jen rostlinné potraviny.

Ačkoli jsem toho neudělal pro své zdraví zas tolik, výsledky byly překvapivé: srdeční záchvaty ustaly jako mávnutím kouzelného proutku, přestala mě pálit **žába**, vytratil se pocit těžkosti v žaludku (nastal zpravidla po jídle) a už rok se mi nezhoršuje *radikulitida*. Zato mám víc energie a už se tak rychle neunavím."

Příběh. Rozhovor s pacientem - vyléčení komplexu nemocí urinou.

„Kdy jste se vlastně začala léčit urinou?"

„Nyní jsou to dva roky a od ledna tohoto roku jsem našla na pravidelné denní užívání.“

„Co vás k tomu vedlo?"

„Můj dlouhý seznam nemocí čítající chronický zánět pavoučnice (*arachnoiditidu*) chronický zánět slinivky břišní (*pankreatitidu*) a žlučníku (*cholecystitidu*), peptické vředy, chronickou vředovou *kolitidu* a revmatické poškození srdečního svalu. **K** tomu jsem měla šílenou alergii, celé tělo mne svědilo a nemohla jsem nic jíst. Byla to zřejmě reakce na velké množství **prašků**, které jsem denně polykala, a vypadalo to, že už mi **neni pomoci¹⁴**. Cítila jsem se úplně bezmocná a **neviděla** východisko."

„Jaké urinové metody jste konkrétně prováděla?“

„Nejdřív jsem pila urin v takovém množství, kolik se do mne vešlo, vždy lichý počet doušků - od sedmi do patnácti. **Ovšem** mé doušky byly tak velké, že jsem do sebe vpravila naráz tak 200 ml uriny. Také jsem se jednou denně potírala urinou a masírovala se, podle toho, jak mi čas dovolil - většinou ráno, přes den a pak ještě i večer. Ale od **večerních** urinových masáží jsem nakonec ustoupila, neboť po nich docházelo k předráždění; klystýry jsem ponechala. Celkem praktikuji urinoterapii už dva roky, z toho jeden rok urinou i piji, vtírám i ji do kůže (většinou odpařenou urinou) a dělám z ní výplachy. Podařilo se mi změnit stravování a dospěla jsem k názoru, že moč je velmi hodnotný lék. **Nyní** je moje urina příjemná a chutná, s jemným pachem a nemám s jejím užíváním problémy. Doma si ji **převažuji** a odpažuji, má urina však absolutně nezapáchá, takže mám-li někoho na návštěvě, nikdo nic necítí, ani nepozná¹⁵.“

„Čeho jste konkrétně dosáhla při celkovém ozdravení organismu?“

„Je mi dvaapadesát let a fakticky se mi vrátilo ztracené zdraví, takže se cítím jako pětatřicetiletá žena. Chodím běhat a plavat, a to i v zimě, chodím po zasněžených cestách - prostě se raduji ze života a hltám jej plnými douškami. V oblasti solární pletené mi sálá oheň a zahřívá mne a namísto očí mám dva projektory. Zdraví se mi navrátilo přesně v takovém rozsahu, v jakém jsem je ztratila!

„Jak jste se změnila v duchovní rovině?“

„Během roku jsem se zbavila veškerých temných myšlenek a už **nepohlížím** na **svět** tmavými brýlemi. Také jinak **chápu** smysl života: dospěla jsem k víře a věřím v Boha, v sílu dobra, světla a lásky. Cítím působení těchto Božských **sil** na sobě samé, celým tělem i duší a vnímám i vesmírné vibrace, které mnou prochází. Je ze mne jiný člověk: v porovnání s osobou, jakou jsem byla dřív, jsem vyspě-

lejš prostě jsem vyrostla. Mám jiné myšlenky i pocity, vnímám lásku - bezbřehý oceán nadpozemské neomezené lásky. Nejsem na ničem závislá a k ničemu (k žádnému předmětu) se neupínám. Občas mám pocit viny před celou Zemí, vodou, vzduchem a sama sebe vnímám jako součást vesmíru. Mám obrovskou radost ze života, z jednoty a z toho, že jsem někomu ku prospěchu. Vydala jsem se cestou Služebníka světla.“

„S jakými komplikacemi jste se během léčby potýkala?“

„Všechny nemoci, které jsem si s sebou vláčela od dětství, odezněly, přestože byly v akutním stadiu. Byla jsem tak nemocná, že si to nedovedete představit - měla jsem modré rty a z očí mi tekla hnis, že jej bylo možné sbírat do hrníčku, a po ránu jsem nemohla ani otevřít oči, jak jsem je měla slepené. Celé dny jsem proležela jako mrtvola, ale všechny příznaky do týdne přešly.“

Tri dny mne bolely ledviny, vyskočil krevní tlak, loupalo mi v kostech, svrběla kůže... Myslím, že jsem v těle neměla jediný orgán, který by nebolel. Opakuji, že všechno se to dostavilo v akutní formě a v některých dnech jsem nebyla schopná ani vstát z postele. Zůstala mi však neoblomná víra a nekonečná naděje, že mi to všechno pomůže; a tyto dvě souputnice stály při mne až do konce léčby a pomáhaly mi, abych vše vydržela. Pokud někdo doufá v okamžitý výsledek, ale přitom má nemocemi zamořené celé tělo, má strach, ohlíží se a **nevěří**, ten ničeho nedosáhne. Musíte jít rázně kupředu a když už jste se rozhodli pro urinoterapii, vydržte to s ní. Pijte urinou, dělejte si z ní klystýry a vtírejte si ji do kůže, všechno v rámci jednotného ozdravného programu. Urinu byste měli pít, aby se vám vyléčil žaludek a zlepšila střeva. Na velkou byste měli chodit tolikrát, kolikrát přijímáte potravu, a pokud je stoli-

ce pravidelná. **znám** to, že vaše střeva byla požehnána a teplo se rozlévá po celém těle."

„Jak užíváte urinu dnes?“

„Vždy po ránu piji odpařenou urinou a klystýry si dávám tehdy, když je potřebuji. V létě zpravidla jím jen svěží produkty a málo škrobů a klystýry neprovádím skoro vůbec. V zimě si však dávám vařená jídla a kaše, a proto občas dojde i na klystýry, někdy i obden. Ba co víc, život bez klystýrů a odpařené uriny už si nemohu ani představit, protože vnášeji do těla energetický náboj a pocit blaha na celý den.“

„Co byste ještě chtěla povědět o urinoterapii?“

„Každý člověk si to musí vyzkoušet a uvěřit - bez víry žádná metodika ani žádný systém nefungují.“

Toto je příklad, jak se má správně začínat s urinoterapií - postupně, krok za krokem. Později přejděte na odpařenou a rozmraženou urinou, léčba bude efektivnější. Při jiných způsobech močové terapie může tělo reagovat a člověk získá negativní zkušenosti a odpor k moči. Proto se řiďte tím, jak to popsala paní Galina N., v minulosti velmi nemocná žena.

Urinoterapie: starodávné poznatky a moudrost Východu

1. Vizuální technika aneb Jak rozpoznat nemoci těla podle vzhledu uriny

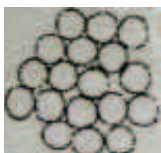
Není to ani tak dlouho, nějakých sto let zpět, kdy lékaři ochutnávali moč svých pacientů, aby stanovili správnou diagnózu. Každý student medicíny byl veden k tomu, aby překonal strach a odpor z cizí moči: to byl jeden ze základních požadavků na mediky. Budoucí lékař se učil, jak zjišťovat hustotu a barvu moči, rozpoznávat její chuť a všimnout si různých usazenin a jejich změn.

Budete-li pravidelně pozorovat vlastní moč, zjistíte, co se ve vašem organismu děje a časem dosáhnete jeho ideálního fungování. Především je nutné uvést do souladu a vyrovnat životní principy slizu, žluči a větra v tele. Urina je skvělý ukazatel, v jakém stavu se v těle nacházejí životní principy.

Je-li rozbouřený vítr, moč silně pění a tvoří se v ní větší bublinky, V takovém případě je nutné ihned změnit jí-

delníček a přistoupit k ozdravným procedurám, přičemž o účinnosti obou metod můžete soudit zase podle uriny. Analogicky postupujte i v případě předrážděného slizu nebo žluči: nakonec dosáhnete toho, že váš organismus bude fungovat bezchybně - nejlépe, jak je to možné vzhledem k vašemu věku, konstituci a ročnímu období. Jakákoli léčba, která nebere v potaz věk, konstituci a roční dobu, je předem odsouzena k nezdaru: nemoc bude pouze potlačena, ale nezmizí a přejde na chronickou úroveň.

Sledujte, jakou máte moč, neboť ona vám poví vše, co se ve vašem těle den co den odehrává (viz obrázek č. 2).

Bublinky větru

Bublinky slizu

Bublinky žluči

Zde jsou znázorněny bublinky větru, slizu a žluči, podle nichž se dá určovat míra podráždění toho či onoho principu. Rozhodněte se pro léčbu včas a přistupte k příslušným ozdravným procedurám.

Všimněte si, jak pramínek moči vypadá: v některých případech je první a poslední část kalnější než prostřední, a to znamená, že jíte příliš mnoho potravin s přísadami, které organismus nepotřebuje, a tak je rozpouští a vylučuje společně se solemi a kameny.

Příklad. „Koupila jsem si vaše knihy, důkladně je přečetla, se vším se obeznámila a nakonec přistoupila k praktikování urinoterapie. Vše jsem vyzkoušela na sobě a vše se mi povedlo, skvěle to funguje. Moc děkuji, neboť dnes jsem zdravá a bez potíží. Do konce života budu pít urinou a profylakticky detoxikovat svůj organismus.“

2. Východní metody diagnostiky podle uriny

Kvalita vyloučené moči vypovídá o tom, v jakém stavu se nachází váš organismus. Budete-li ji sledovat, můžete vždy včas upravit jeho narušené funkce a udržovat se ve zdraví.

Organismus může být oslabený z mnoha důvodů - a ze stejných důvodů se v něm také vyvíjejí nemoci. Na celkovém oslabení se podílí dlouhodobý stres a neklid, nesprávné stravování, pobyt v prašném a špinavém okolním prostředí, parazité, nerozumný životní styl a ignorování přirozených biorytmů, nadměrná fyzická aktivita či naopak nehorázné lenošení (mimochodem obojí vyvolává obdobný pocit únavy), nevyhovující podnebí (přílišné horko nebo chlad, průvan, vlhkost, klimatické změny) a mnohé další.

Osm kritérií nemoci dle východní medicíny

Východní medicína rozpoznává nemoci podle osmi kritérií, která tvoří dvojice:

- *vnitřní - vnější*

Podle tohoto kritéria se posuzuje stadium nemoci, nakolik je organismus zasažený chorobou a patologiemi.

- *chlad - horko*

Toto kritérium vypovídá o podstatě nemoci.

- *prázdne - plné*

Charakterizuje souboj mezi chorobnou podstatou a obrannými silami organismu.

- *jin – jang*

Představuje základní klasifikaci nemocí.

Léčba je zaměřena na odstranění prvotních příčin nemoci a stimulaci obranných sil organismu. Využívá se proto:

- vyrovnaní emočního stavu pacienta
- **detoxikace** organismu
- správné stravování
- normalizace životního stylu

Podle nutnosti se užívají preparáty s rostlinným základem, s minerály a živočišnými produkty nevyjímaje urinu; a dále masáže, dezinfekce (i vypalováním) a akupunktura.

Naruší-li se v organismu rovnováha mezi principem jin, který představuje hmotnou strukturu organismu, a jang, což je jeho energetika, mohou se objevit ty či ony syndromy horka nebo chladu.

Syndromy horka a chladu

- *Horko*. Charakterizují jej následující příznaky: žízeň (spíš na studené nápoje), záchvaty horečky, neklid, červené tváře, krátkodobé močení, ztížená defekace, suchý jazyk a rychlý tep.

- *Chlad*. Charakterizuje jej malá potřeba příjmu tekutin (spíš teplých), absence žízně, studené končetiny, zimomřivost, hojné močení, průzračná moč, průjem, bíle povleklý jazyk, hluboký a pomalý tep.

Syndromy prázdnoty a plnosti

Vyjadřují poměr mezi chorobnou podstatou a obrannými silami organismu: prázdnota znamená sníženou obrannou schopnost těla, zatímco plnost naopak svědčí o tom, že se tělo aktivně nemoci brání. Někdy je v těle nadbytek obranných sil¹⁶.

rázdnota. Zvýšená únava, celková slabost, tichá mluva, krátké, přerušované a neslyšné dýchání, silné pocení vlhká kůže, neklid a slabý tep.

- *Plnost*. Hodně vylučované vláhy (hlenů a podobně), pocit horka a pocení, žízeň, zvýšená spotřeba tekutin, tvrdé břicho, hlasité dýchání, zácpy.

Syndromy plnosti se zpravidla objeví na počátku nemoci, zejména u lidí s pevným zdravím, kteří zničehonic po dlouhé době onemocní. Naopak u lidí s chabým zdravím při dlouhodobém onemocnění vznikají syndromy prázdnoty.

O všem, co se v organismu nemocného člověka děje a nakolik je jeho tělo zasaženo patologiemi, můžeme soudit podle jeho moči.

Diagnostikuje se podle barvy, zápachu, pěny, chuti, usazenin, povlaku a změn v moči.

Ve starodávném tibetském pojednání *Čžud ši* najdeme několik způsobů určování nemoci, které vycházejí z postupného ochlazování moči. Urina postupně stýdne a tento proces se dělí na tři etapy, v každé z těchto etap probíhají konkrétní změny.

Klasifikace procesu chladnutí uriny

- *první období*: čerstvá, právě vyloučená moč je teplá
- *druhé období*: z uriny se přestane kouřit, ale začnou se v ní tvořit usazeniny a povlak (přikryjeme-li ji sklíčkem, nezapaří se)
- *třetí období*: vystydlá moč pokojové teploty

Tabulka srovnání uriny podle různých charakteristik a syndromů

CHARAKTERISTIKA	SYNDROM (je syndromem čeho)
<i>Barva</i>	
Červená, oranžová	horka, plnosti, přebytku energií
Bleděmodrá	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
Žlutá	horka, plnosti, přebytku energií
Tmavé barvy (jako pivo)	horka, plnosti, přebytku energií
Bezbarvá moč	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
<i>Vypařování</i>	
Intenzivní a dlouhodobé	horka, plnosti, přebytku energií
Slabé, dlouhodobé	horka, plnosti, přebytku energií
Slabé a rychlé	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
Nepřavidelné vypařování (chvíli slábne, pak zesiluje)	horka a chladu
<i>Zápach</i>	
Silný, trvalý, nepříjemný	horka, plnosti, přebytku energií
Slabý, nestabilní nebo není žádný	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
<i>Bublinky</i>	
Malé	horka, plnosti, přebytku energií
Velké	horka, prázdnoty, nedostatku energií
<i>Pěna</i>	
Silná s namodralým přídě- ncem	chladu, prázdnoty, nedostatku energií

Slabá se žlutým odstínem, rychle mizí	horka, plnosti, přebytku energií
Slabě viskózní	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
Duhová	horka, plnosti, přebytku energií
Načervenalá	horka, plnosti, přebytku energií
Drobné bublinky ve skupin- kách	horka i chladu zároveň
<i>Usazeniny</i>	
Tlustá vrstva	horka, plnosti, přebytku energií
Tenká vrstva	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
Vypadají jako dlouhé nitě	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
Vypadají jako krátké nitě	horka, plnosti, přebytku energií
Usazeniny s hnisem	horka, plnosti, přebytku energií
Připomínající oblaka	horka, plnosti, přebytku energií
Připomínající písek	chladu, prázdnoty, nedostatku energií
<i>Povlak na povrchu</i>	
Tlustý	horka, plnosti, přebytku energií
Tenký	chladu, prázdnoty, nedostatku energií

Při syndromech horka, plnosti a přebytku energií všechny změny v moči probíhají během prvního období chladnutí. K těmto změnám patří usazeniny, vytváření povlaku, objevují se a zase **splaskávají** bublinky a pěna a mění se barva uriny. Při syndromech chladu, prázdnoty a nedostatku energií všechny změny probíhají ve druhém období a při smíšeném typu (syndromy horka a chladu jsou v rovnováze) v období třetím.

Charakteristika uriny podle horka a chladu

Urina při syndromu horka:

- červená, oranžová či žlutá barva, případně zbarvení jako pivo
- je nasycená (má hustou koncentraci), má sytou barvu
- má silný a stabilní zápach
- vypařování je intenzivní a dlouhodobé
- bublinky jsou drobné jako pěna, rychle mizí
- povlak na povrchu a vrstva usazenin je tlustá, často nažloutlá
- moč se začne měnit předtím, než vystydne

Urina při syndromu chladu:

- průzračná, bezbarvá nebo bleděmodrá
- nenasyčená (barvou ani koncentrací)
- má slabý a nestálý zápach
- vypařování je krátkodobé
- velké bubliny
- povlak na povrchu a vrstva usazenin je tenká, často bílá
- " moč se začne měnit až po vychladnutí

3. Starodávne recepty zdraví, nemoci a kondice s užitím uriny

Diagnostika urinou a mlékem rodičky

Ve starověku se využíval způsob, při němž lékař předpověděl vyléčení pacienta a předpokládanou dobu přežití, případně smrt. Urinu nemocného smíchali ve džbánu s mlékem rodičky a pokud se mléko usadilo na dně, znamenalo to, že pacient je nevyhládně nemocný a umře. Pokud se mléko shromáždilo v centru nádoby, pacientovi předpově-

děli těžkou a vleklou nemoc a pokud vyplavalo na povrch, znamenalo to brzké uzdravení. Tento test se prováděl ve starověkém Egyptě či Řecku a znal jej i Hippokrates.

Vysvětlení. Urinu zdravého člověka tvoří *micely*, které mají náboj. A totéž platí i o mléce; všechny jeho částice jsou nositeli náboje. V oslabeném organismu těžce nemocného člověka jsou však micely zbaveny náboje a když přilijeme mléko, jeho micely ztrácí náboj a usazují se na dně. Normálně nabité micely zdravého člověka vytlačují mléko na povrch.

Někdy se část mléka usadí a část vyplave na povrch. Podle toho, v jakém poměru se mléko v urině usazuje či vyplouvá, můžeme usuzovat o těžkosti nemoci. Jestliže spíše klesá ke dnu, jde o těžkou chorobu, která odebírá mnoho sil, ale pokud se drží blíže k povrchu, nemoc je lehčí a snáze léčitelná.

Test s pálivou kopřivou

Ve starodávnych textech najdeme kromě jiného recept s pálivou kopřivou: čerstvě utrženou rostlinu namočili v urině nemocného a sledovali, co se s ní stalo. Pokud brzy zvadla a ztrácela barvu, takovému člověku předpověděli smrt, pokud zůstala zelená a čerstvá, nemocný se mohl uzdravit.

Vysvětlení. Základem tohoto jevu je tentýž fenomén: všechno živé včetně rostlin kolem sebe šíří energii života čili auru, která svítí. Náboj životní energie se nachází jak v moči, tak v čerstvé kopřivě. A když čerstvou rostlinu ponoříme do uriny nasycené energiemi, čerpá z ní energie a dále žije. V případě slabého energetického potenciálu moči dojde k opačnému procesu, k odčerpávání energie z rostliny, jež tudíž rychle zvadne.

Chlorofyl obsažený v *rostlině* svědčí o energetických zásobách: pokud rostlina energii odevzdává, ztrácí barvu. V tom tkví podstata testu zdraví a nemoci člověka.

Těhotenský test s topolovými listy

Jeden z nejstarších těhotenských testů byl založen na užívání uriny. Žena se vymočila na čerstvé topolové listy a pokud tyto zůstaly i po třech dnech zelené, znamenalo to, že dotyčná rozhodně netrpí neplodností.

Pokud topolové listy namočené v ženině **urině** zůstaly po tři dny **zelené** a čerstvé, znamenalo to, že tato žena má normální životní potenciál. V případě sníženého potenciálu by žena neměla dost energie na to, aby vydržela těhotenství a donosila **plod**.

Galénův test s čočkou

Claudius Galén byl přesvědčen, že plodnost či neplodnost se dá zjistit podle obyčejné čočky. Semena čočky se namočí v **urině** ženy: pokud vzklíčí, znamená to, že její schopnost mít potomky není narušená, a naopak nevzklíčení semen signalizuje problémy.

Poznámka. Pohlavní funkce a tím spíše těhotenství mohou fungovat pouze v případě (respektive na úkor) přebytečné životní energie.

Staroegyptský těhotenský test

Z uriny těhotné ženy se dá rozpoznat i pohlaví budoucího dítěte a to tak, že se jí zalijí zrna pšenice a ječmenu. Pokud dřív vyklíčí pšenice, narodí se holčička, pokud ječmen, přijde na svět chlapeček¹⁷.

Způsoby užívání uriny

1. Jak používat urinu na klystýry

1.1. Co jsou urinové klystýry

Nejjednodušší je zavádění klystýrů do konečníku pomocí gumového přístroje zvaného balonek s objemem 50 až 100 ml. Jaká urina se hodí na klystýry nejlépe? Rozhodující je, čeho chcete dosáhnout a jakou nemoc léčit; většinou se používá čerstvá, stará, odpařená, odmražená nebo aktivovaná urina, případně i jiné druhy.

Hlavní předností urinového klystýrování je to, že tekutina skrze sliznici tlustého střeva působí na celý organismus. Není to jediná přednost této metody: klystýry patří ke snadným procedurám a dále změkčují stolicí a upravují režim vyměšování (je pravidelné), to je důležité zejména pro starší osoby.

K důkladné očistě tlustého střeva používejte větší klystýry s objemem od jednoho do dvou litrů; čím více tekutiny střevy projde, tím lepšího očistného výsledku dosáhnete.

Na očistu střev se hodí čerstvá urina, do níž postupně přidáváte starou se zápachem Čpavku (dávky se zvyšují pozvolna s každým klystýrem). Právě čpavek dělá ze staré

unny vynikající rozpustný přípravek s očištnými vlastnostmi, který je mnohem účinnější než jakýkoli umělý produkt. **Příklad:** na první klystýr smíchejte 950 ml čerstvé uriny a 50 ml čtyřdenní až sedmidenní staré uriny, na druhý klystýr 850 ml čerstvé a 150 staré a dále 800 ml čerstvé a 200 ml staré uriny. Tak pokračujte a zvyšujte množství staré uriny podle toho, jak se cítíte. Zcela stačí, když dospějete k poměru 500 na 500 ml, v krajním případě 300 na 800 ml.

Při zavádění klystýrů ctěte pravidlo: příliš se nevzdalujte od **toalety**, protože silné nutkání se může dostavit kdykoli. Jakmile pocítíte potřebu, jděte okamžitě na toaletu, ale pokud se vám nechce, pak se do toho nenuťte a nesnažte se defekaci vyprovokovat: urina zapůsobí sama a v pravý čas. Tento proces ovlivňují i zvláštnosti individuální konstituce: osoby větru mají sušší organismus a proto se obsah klystýru rychle vstřebá, zatímco u osob s Jizu funguje ihned.

Velmi vhodné je zavádění léčivých miniklystýrů na noc, přičemž se hodí jakákoli urina, ale nejlepší je rozmražená s objemem 30 až 50 ml. Větší objem se ve střevech zpravidla neudrží a člověk má nutkání na toaletu.

Klystýry mají před pitím uriny tu výhodu, že z tlustého střeva se voda vsakuje rychleji a lépe než při příjmu ústy.

I německý lékař Hans Krebs léčil urinovými klystýry mnohá onemocnění, přičemž dával přednost teplé čerstvé uriny, kterou pacientům zaváděl do análního otvoru gumovým přístrojem. Dávky určoval podle věku nemocného: kojencům od tří do pěti kubických centimetrů, mladším dětem od pěti do patnácti kubických centimetrů a dospělým od pěti do třiceti. Podle něho stačil jeden až dva klystýry denně. Začátek kúry a její celková délka se určuje podle charakteru nemoci: při akutních nemocech je třeba léčbu neprodleně zahájit a poté ji opakovat tak často, dokud všechny symptomy nemoci nevytráčí. Při chronických nemocech je lépe pokračovat i několik měsíců. Dovoleny

sou jednodenní nebo dvoudenní pauzy, při nichž je třeba dodržovat lunární cyklus a řídit se aktivitou orgánů.

1.2. Urinové klystýry a očista tlustého střeva

Na očistu střev jsou nejlepší klystýry s vlastní, předem ohřátou urinou, případně smíchanou se starou, již je třeba po vařit a poté ochladit na teplotu čerstvě nadojeného mléka. Takováto urinová směs je velmi účinná a proto by se to s jejím množstvím nemělo přehánět: stačí půl litru až litru uriny na jednu proceduru. Po deseti až patnácti procedurách s klystýry z vlastní uriny prováděných každý druhý den si zaveďte stejný počet klystýrů s urinou odpařenou nebo odmraženou na polovinu až čtvrtinu původního objemu. Dávkování zvyšujte postupně: začněte u 100 ml a při každé proceduře 50 až 100 ml přidejte, až dospějete k objemu 500 ml, kdy je třeba dávky stejným způsobem snižovat. Vyzkoušejte do klystýrů různé druhy uriny podle toho, jak se cítíte, vždy v souladu s lunárním cyklem (hodí se určité dny druhé a čtvrté fáze).

Urinu můžete obohatit solemi a dalšími prvky, například se do ní při odpařování přidává jedna lžice sušené mořské kapusty nebo pár lžic bylinkového čaje či bylinkové směsi (čím rozmanitější směs, tím lépe). Při odpařování na jednu čtvrtinu původního objemu nakonec ze dvou litrů normální uriny získáte 500 ml odpařené, která je navíc nasycená stopovými prvky a solemi, lépe se uchovává a je bez zápachu.

Jak nasytit rozmraženou urinu stopovými prvky? Je to jednoduché: než ji nalijete do nádoby a postavíte do mrazáku k odmrazování, přilijte do ní silný bylinkový odvar nebo nasypete mořskou kapustu v prášku. Postupným rozmrazováním se urina zbaví nepotřebného ledu a vy získáte jedinečný lek plný soli a stopových prvků.

Příklad 1. „Jaká škoda, že se mi vaše kniha *Léčebné síly* dostala do rukou příliš pozdě. Během dvou a půl měsíce jsem si dvakrát pročistil játra a jednou tlusté střevo. **Užívám** urinou dvakrát denně, ráno a **navečer**, celkem 250 až 300 ml. Nečekal jsem žádné zázraky, ale vidím, že se ze mne stal jiný člověk. **Ty tam jsou** hemoroidy, cholecystitida, gastritida či pálení žáhy, to všechno zmizelo a nezanechalo po sobě ani stopy.“

Příklad 2. „Je mi pětadesát let, po dobu jednoho měsíce dvakrát denně piji svou urinou, ráno si dělám urinové **klystýry** a masíruji si s ní hlavu, tvář, uši a krk. Hemoroidy mě už **nezneklidňují**, zlepšila se mi stolice, která je nyní normální a pravidelná, a zmenšil se šum v uších.“

1.3. Nasycení organismu stopovými prvky, stimulace celkové energetiky

Doporučuji dvacetimililitrové až padesátimililitrové urinové **miniklystýry** s bylinkovými odvary, mořskou kapustou a dalšími ingrediencemi. V případě vyššího dávkování vznikne silné nutkání na vyprázdnění a organismus se očistí.

1.4. Odstranění polypů a parazitů, léčba střevních potíží a nemocí tlustého střeva

Léčba je obdobná jako v předchozím bodě.

Příklad. „Je mi pětatřicet let, koupila jsem si a hned přečetla vaši knihu a rozhodla se, že léčbu vyzkouším. Co má paměť sahá, byla jsem neustále nemocná: v osmnácti a devatenácti letech mne dětské nemoci stíhaly jedna za druhou. Nyní mne někdy bolí v krku, jindy mám vlekou rýmu, chvíli to a pak zase ono. Posledních šest let mi je opravdu špatně a je to rok od roku horší. Dva roky jsem

nemohla nic dělat, měla jsem silné bolesti v břiše i v celém těle a vyrostlo mi několik polypů.

Tak jsem přistoupila k urinoterapii a sama si naordinovala léčebný program. Jedla jsem jen rýži a cucala olej a k tomu si jednou pročistila střeva a třikrát játra, ale chci to dotáhnout k pěti očištným procedurám. Po třech očištích jsem začala třikrát denně pít urinou, zakapávala si s ní nos a vtírala každé ráno urinou odpařenou na jednu Čtvrtinu původního objemu do pokožky. Vyšlo ze mne hodně tekutých nečistot i hutné kalové zbytky, kůrky, hleny a jakási zelená hmota.

První očištnou kúru na šťávách jsem snášela dost těžce, bylo mi špatně od žaludku, zvracela jsem a vyloučila hodně žluči a černých vloček. Po očištění jater ze mne horní cestou vytékala celou noc černá tekutina, po klystýru pro změnu spodní cestou tekutina zelená. Po druhé a třetí očištění jater ze mne vyšly zelené a potom i hnědé kamínky. Začala jsem jíst víc zeleniny i ovoce a dodržuji principy dělené stravy.

Do léčebného programu se zapojila i moje matka a pod mým vedením provedla očištnou střevní kúru s urinou. Začala ji také pít a chystá se, že začne detoxikaci těla s odpařenou urinou. Vyloučila hodně kalových částic, hlenů a polypů a od čtvrtého dne také písek, který měl rezavou barvu. Jinak se léčila stejným způsobem jako já a slinivka břišní už ji nebolí.“

1.5. Preventivní kúra proti zácpám a k aktivaci peristaltiky tlustého střeva

K **profylaktickým účelům** a k vylepšení vyprazdňování střev se hodí miniklystýry z uriny odpařené či **odmražené** na čtvrtinu prvotního objemu, stačí 100 ml obden. **Máte-li problémy s vyměšováním**, například trpíte zácpou, zamyslete se, jak se stravujete a jakým životním stylem žijete, protože právě zde může spočívat příčina těchto potíží. A je jasné, že bez odstranění příčiny se zácpy nezbavíte. Jestliže vám

odmražená ani odpařená urina nepomohou, pak příčina tkví v oblasti, kam léčebný účinek uriny nedosahuje - v životním **roli**. V oblasti tlustého střeva se nachází psychologický blok, **jenž** se dá odstranit pouze očistou životního pole. Pokud to neuděláte, hrozí, že se zácpa po ukončení urinové kúry zase vrátí.

Nebojte se urinových klystýrů, je to přirozený prostředek pro **tělo** složený z jeho vlastních látek. Je pro ně přijatelný, nevyvolává ničivé procesy v těle a není návykový.

Upozornění. Ani s klystýry byste to neměli přehánět, zejména těmi s odpařenou nebo odmraženou urinou, protože **silně** stimulují energetiku organismu směrem dolů a to může způsobit například vyhřeznutí hemoroidů. Samozřejmě klystýry užívané v rozumné míře hemoroidy léčí.

1.6. Vaginální výplachy

K provádění vaginálních výplachů se užívá 50ml až 100 ml gumový balonek stejný jako na klystýrování. Z profylaktických důvodů se hodí nejvíc čerstvá ranní nebo odmražená urina; je to šetrná procedura, která při každodenním provádění ženě uchová stabilní zdraví a funkční pohlavní oblast.

Pro léčbu vaginálních onemocnění nebo k očistě se užívá čerstvá, stará nebo jiná urina. Při vaginálních infekcích zejména pomáhají kontrastní výplachy: první výplach **starou**, Čtyř- až sedmidenní urinou, a druhý čerstvou, teplou anebo odmraženou urinou. Namísto odmražené můžete pro druhý výplach použít i odpařenou nebo dětskou urinu nebo si vymyslet vlastní kombinace. Při prvním výplachu **sc sliznice** čistí a zbavuje škodlivých mikrobů a plísní, při druhém se normalizuje kyselé prostředí ve **vagině** a na **sliznici** probíhá aktivní hojivý proces.

Stejný účel jako vaginální výplachy splní urinové tampony namáčené do různých druhů uriny a v mnoha ohledech je i předčí, neboť působí déle.

2. Jak užívat urinu skrze kůži

John Armstrong se na urinové potírání a obklady díval takto:

„Kůže musí dýchat! Proto doporučuji nosit spodní prádlo z jednoduchých materiálů a naopak neradím nadměrné pomazávání pokožky mastmi či jinými přípravky a přehnané oblékání do teplého prádla - tělo musí být volné a ne zabalené do tkanin jako kukla.

Při vtírání se vylučuje teplo, které otevírá póry. Je nesmírně důležité, jaké prvky jsou obsaženy v tekutině, již používáte na obklady anebo si vtíráte do kůže. Obvyčejné obklady, které z těla jen vytahují a nic mu nedodávají nazpět k regeneraci, jsou k ničemu, neboť z nemocného organismu vysávají veškeré síly. Naopak urinové obklady jsou velmi vhodné, stejně jako potírání kůže. Nejlepší je stará urina, případně smíchaná s čerstvou. Urinu před užitím mírně ohřejte, ale nesmí vřít! Uchovávejte ji v lahvích, neboť je to šetrný a praktický způsob, a při užívání ji přelijte do široké misky nebo jiné nádoby s plochým dnem tak, abyste si v ní mohli omočit dlaně. Pak si ji dlaněmi vtírejte do pokožky a mírně masírujte, dokud neoschnou, přilijte do nádoby víc uriny a postup zopakujte. Jde o hygienický a šetrný postup, protože na podlahu neukápne ani kapka. Kousek tkaniny prosycený urinou si přiložte na nemocné místo, **nechte** působit a když oschne, znovu jej omočte (měl by být vždy vlhký).

Na popáleniny, vředy, rány, **výrůstky**, boule, nádory a zatvrdlinky se hodí urinové obvazy; tato bolestivá místa není třeba urinou zvlášť potírat. V žádném případě si nepotírejte podezřelé výrůstky neznámého původu, zatvrdlinky či novotvary a ani **místa**, která k nim bezprostředně přiléhají. Potírejte si chodidla, krk, obličej a pokožku pod vlasy, tato **místa** jsou při léčbě nejdůležitější. To však neznamená

že si urinou nemůžete namazat celé tělo; pokud nemoc nevyžaduje obklady, pak je **právě** jemná masáž a **pomazávání** vhodným doplňkem kombinované urinové léčby. Obklady dodávají nemocnému tělu nezbytné látky a během hladovění **je přikrmují**. Urina je navíc nejlepší potravou pro kůži, která v mnohém předčí všechny ostatní umělé preparáty.

Pochybovači si myslí, že suchá masáž nebo potírání těla vodou se vyrovná masáži urinové. Ale to si nemyslím: vyzkoušel jsem suchou i vodní masáž a musím dodat, že hladovění na **urině** bez potírání může být doprovázeno silným srdečním tlukotem, nemluvě o hladovění na vodě."

Pravidla při potírání těla urinou

Osoba s normální tělesnou konstitucí spotřebuje na potření celého těla přibližně čtvrt litru uriny, již je třeba sbírat dopředu. Dále se odpařuje, odmrazuje, aktivuje nebo se nechává po určitou dobu odstát, aby z ní byla klasická stará **urina** se čpavkem.

Tělo si potírejte jedenkrát denně, procedura by měla trvat dvě hodiny, Pokud se rozhodnete, že se budete potírat dvakrát denně, stačí sedmdesát pět minut a k preventivnímu potírání je dostatečná třicetiminutová akce. Nejvíce biologicky aktivních bodů na těle se nachází na hlavě, krku, obličeji, zápěstí a chodidlech, těmto místům je třeba věnovat maximální pozornost a v některých případech stačí potírat **právě jen** tato místa.

S potíráním těla **začněte** u hlavy, respektive u pokožky pod vlasy, a pokračujte dolů přes celé tělo až k nohám. Jakmile je procedura u konce a urina se vsaje do kůže, osprchujte se teplou vodou bez mýdla anebo si potřená místa **opláchněte**. Mýdlo nedoporučuji z toho důvodu, že **vysušuje** pokožku a splachuje ochrannou vrstvu, která na kůži zůstala po **urině**.

Obyčejně Člověku po třech až pěti dnech potírání urinou na kůži vyskáčou malé bílé puchýřky, jež potvrzují detoxikační proces - tělo se přes kůži zbavuje nepotřebných látek. Je to normální jev a nemusíte mít žádné obavy, klidně v potírání těla pokračujte, neboť toxiny a nečistoty se během několika dnů vyloučí a kůže bude zase normální. V případě velmi silné reakce organismu proceduru pozastavte, začněte ozdravné hladovění, proveďte pár očistných **klystýrů**, pijte hodně vody nebo třeba chodte do páry: prostě pomozte svému tělu, aby se rychle zbavilo všeho nepotřebného, co se v něm za léta nashromáždilo. U člověka, který si předem detoxikoval organismus, taková reakce nastane anebo má slabší průběh.

Vtírání uriny do kůže je užitečné a hodnotné, neboť organismus se tak nejen pročistí, ale zlepší se i pokožka, zvýší energetika celého organismu a v neposlední řadě se prosytí svou vlastní energií a hodnotnými prvky.

Při potírání těla urinou se samozřejmě tvoří zápach, který může být zejména zpočátku hodně nepříjemný, ale jak už jsme si říkali, se změnou jídelníčku zmizí a moč nejenže nebude zapáchat, ale dokonce začne libě vonět. Jezte méně živočišných bílkovin, škrobových jídel, sladkostí a pečiva, zato konzumujte ve větším množství přirozené potraviny - kaše, ovoce a zeleninu, sušené ovoce, ořechy, luštěniny, semínka, jedlé bylinky a další produkty, po nichž moč získá příjemnou vůni. Odpařená urina někdy voní **jako** kadidlo a tato vůně působí jako přirozená ochrana před vnějšími temnými silami a parazity v životním poli.

2.1. Očista organismu přes kůži

Chcete-li si očistit tělo, masírujte i je nebo potírejte starou, odmraženou či odpařenou urinou (na čtvrtinu původního objemu). Pokud se na pokožce objeví vyrážka, nelekejte se to je jen znamení, že se očistný proces už započal a toxiny vycházejí kůží ven. Rozhodně kvůli tomu nepřerušujte léčbu, nýbrž v ní pokračujte až do úplného očištění kůže. Jen v případě silné vyrážky si udělejte přestávku, vyčkejte den či dva a poté se znovu vraťte k léčbě, kterou můžete kombinovat i s klystýry a párou, neboť se tím očistný proces ulehčí a urychlí.

Příklad. „Začal jsem s urinoterapií nedávno, měl jsem neléčitelný ekzém na ruku. Ten je nyní skoro pryč, ale já se budu potírat a koupat v urinu tak dlouho, dokud nezmizí úplně.“

2.2. Léčba organismu a nasycení stopovými prvky, stimulace celkové energetiky

Doporučuji masáže, potírání těla a teplé koupele s urinou trvající od pěti minut do dvou hodin, někdy i více. Příkladujte si na chodidla obklady, protože velmi účinně stimulují celkovou energetiku organismu.

Pro léčebné účely se víc hodí odmražená, dětská nebo chladem aktivovaná unna a také urina stará, ale ne starší dvou až tří dnů. Samozřejmě se užívá i starší urina, ale spíš na rozpouštění a vymývání solí z organismu; stejnému účelu dobře slouží také urina odpařená nebo odmražená na jednu čtvrtinu objemu. Stará urina obsahuje čpavek a tudíž rozšiřuje póry na kůži. Kromě toho v ní je zvýšené množství solí, kvůli čemuž vzniká jev zvaný osmóza a usazeniny a nečistoty jsou vytlačovány ven z organismu. Pokud se váš zdravotní stav při jejím užívání zhorší, vynechejte ji a zkuste urinu odpařenou. A **dojde-li** k reakci i po ní, léčbu na chvíli přerušete a nechte organismus, aby se zbavil solí a odpočinul

i Reakce může znamenat, že organismus „vytahuje“ z moči soli a dodává je na postižená místa, rovněž podle zákona osmózy. Zvolte jiné metody očisty a detoxikace organismu, například terapii šťávami a hladovění.

Příklad. „Urinoterapie mi skutečně pomohla: obnovila se mi zubní sklovina a zuby zbělaly, všechny kameny se rozpustily a zmizely i tmavé skvrny a černě. Vylepšil se mi zrak a přestal jsem kašlat. Dvakrát jsem si pročistil játra, tři týdny jsem pil čaj na ledviny podle receptu a metody Rudolfa Breusse a takřka měsíc si čistil střeva urinou. Vyšlo ze mne několik cholesterolových kamenů, hodně slizu a písek a k tomu jsem močil velmi kyselou tekutinu připomínající dýňovou šťávu, asi tak sto mililitrů.“

K energetické stimulaci organismu se hodí urina aktivovaná magnetickým polem, odmražená či odpařená na jednu čtvrtinu prvotního objemu (tyto dva druhy uriny můžete dodatečně aktivovat magnetickým polem).

Příklad. „V létě jsme s rodinou na dva nebo tři měsíce odjeli na venkov a já se tam cítila velmi unavená, protože jsem se hodně pohybovala, byla pořád na nohou a takřka neseseděla, jak jsem tomu byla zvyklá (inu, rozmazlený měšťan se sedavým zaměstnáním). A protože jsem celý den chodila naboso, vždy večer jsem si umyla nohy nejprve v čisté teplé vodě a potom v čerstvé urině (opláchl jsem si je až po kolena). Do pěti minut se únava vytratila a bolest nohou zmizela jako mávnutím kouzelného proutku. Navíc se mi zjemnily nohy i chodidla: nejlépe to bylo viditelné na patách a v místech, kde dřív byla zhrublá kůže, jsem měla kůžičku jako nemluvně.“

Připravujte si sedavé koupele nebo malé lázně pro nohy s urinou. Jsou to však poněkud složité procedury, a tak namísto lázní pro nohy si můžete na noc navléci „urinové ponožky“ a namísto sedavých koupelí si zavádět urinové klystýry.

Co to jsou „urinové ponožky“? Vlněné nebo bavlněné ponožky namočte do jakékoli uriny, a pak si je normálně **oblékněte** na nohy. Přes ně si můžete natáhnout igelitové pytlíky nebo (místo nich případně i na ně) jiné suché ponožky. **Vaše** chodidla budou „**naložená**“ v **urině**, ale vy nemusíte **ztráct** čas sezením s nohama v lavoru a necítíte nepohodlí. V urinových ponožkách můžete normálně chodit, spát, uklízet, pracovat na zahradě či dělat cokoli jiného. Časově je tato procedura takřka neomezená, ale měli byste v ponožkách vydržet **nejméně** hodinu či dvě; avšak můžete v nich chodit třeba celý den.

Ohřátá stará urina velmi dobře pomáhá při omrzlinách, plísňích a dalších nemocech nohou; ovšem ani **odmražená** nebo **odpařená urina** nemají o nic horší vlastnosti.

Sedavé urinové koupele posilují krevní oběh a skrze reflexogenní zóny působí na celý organismus. Jsou doporučovány při nemocech vnějších pohlavních orgánů, řitního otvoru a stydké kosti.

Jak se připravuje urinová koupel? Nalijte do lavoru či vaničky dva litry ohřáté uriny a posaďte se do ní alespoň na patnáct minut, nebo ještě lépe na hodinu. Poté se osprchujte teplou vodou bez mýdla nebo se důkladně omyjte.

Pokud se vám dva litry vody zdají málo, rozřeďte ji teplou vodou.

Mimochodem, **potřebujete-l** i rychle rozchodit nové boty, vymočte se do nich anebo je vycpěte tkaninou **namočenou v urině** a **nechte** chvíli působit. Nakonec urinu slijte § ještě za mokra si boty obujte.

Příklad. „Udělala jsem si radost a koupila si krásné, elegantní značkové lodičky z pravé kůže, které byly velmi drahé. Mají ale jeden, a to velmi významný, nedostatek

když v nich dlouho chodím, tak dřou na patě. Dostala jsem od otce radu, že bych se do nich **meia** vymočit: **právě!** mi, **jak** si vojáci za války močili do holínek, aby je

změkčili a zbavili se otláčenin. Přímou vyčůrat do bot jsem se nedovázila, ale namočila jsem v urině dva hadříky a lodičky jimi vycpala. Pak jsem chvíli počkala, než se urina vsákne, a hadříky zase vyndala. Asi jsem se u toho šklebila odporem, ale botky **jsem** si obula... A stal se zázrak - chvíli jsem se v nich procházela a ejhle, nic mne netlačilo, ani nedřelo, neobjevily se žádné puchýře, ani vydřená místa. Lodičky seděly na nohou jako ulité a nosily se jako měkké bačkůrky."

2.3. Cílené ovlivňování nemocných orgánů

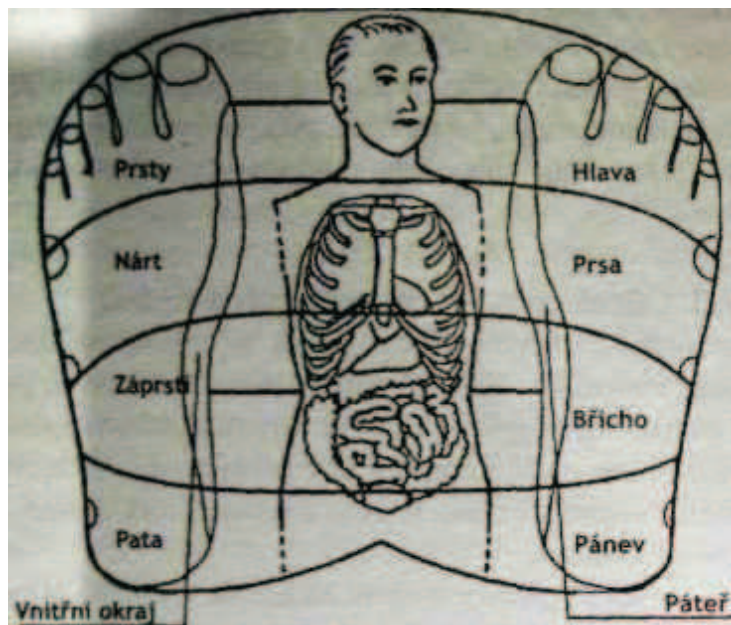
Doporučuji segmentovou masáž a urinové obklady na postižená místa. V tomto případě je velmi efektivní, pokud na nemocné orgány působíme skrze chodidla a zápěstí. Je však nutno vědět, jaká zóna na dlani či chodidle odpovídá tomu či onomu orgánu (více je znázorněno na obrázcích č. 3, 4 a 5).

Metodika cíleného působení na nemocné orgány je nesmírně jednoduchá. Namočte vlněnou rukavici anebo ponožku do uriny, oblečte si ji, přes ni natáhněte igelitový sáček a nahoru ještě jednu suchou rukavici či ponožku.

Aby si kůže snáze zvykla a zabránilo se silným reakcím organismu, vydržte s obkladem napopné alespoň hodinu a postupně dobu působení zvyšujte. Později si jej můžete nechat i na noc a ráno se opláchněte teplou vodou.

K posilování a stimulaci nemocných a oslabených orgánů se hodí pomazávání kůže urinou nebo obklady, ale vše v souladu s denním cyklem aktivity daného orgánu, lunárního cyklu a ročním obdobím.

Zóny na chodidlech a trupu - jejich vzájemné propojení

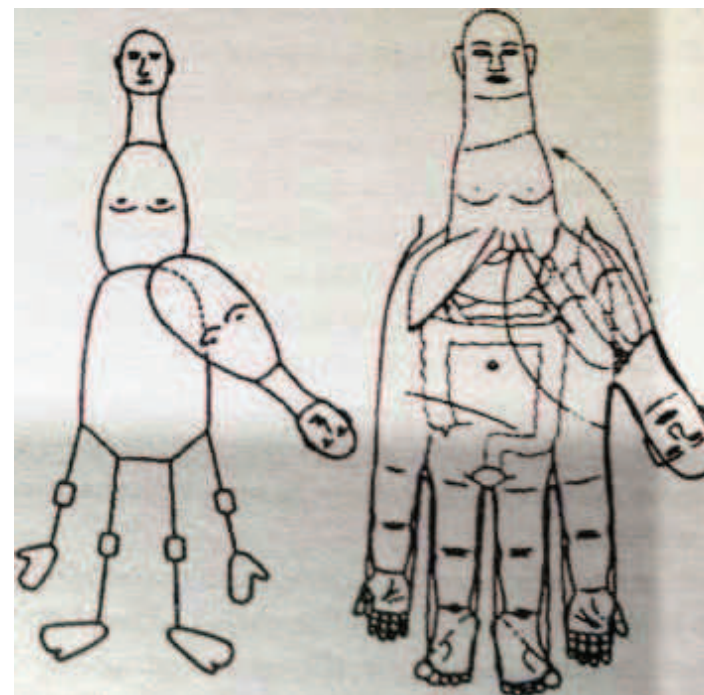

Obklady musí být přiloženy na určité segmenty chodidel, pak budou působit na odpovídající orgány či části těla.

K obkladům směle využívejte všechny druhy uriny a vyberte si ten nebo ty druhy, které vám vyhovují nejvíc. Můžete procedury různě kombinovat, například **urinoterapeutické** metody spojte s užíváním léků nebo jinými léčebnými **metodami**. Lýdie Sazanová doporučuje na **ischias** (lidově) a zánět míšních kořenů (radikulitidu) léčbu **křencem a hlinou**.

Recept s křencem a hlinou (na ischias a jiné nemoci)

„Křenové kořeny promyjte, očistěte a umelte v mlýnku na maso. Smíchejte je s vlastní urinou a důkladně rozmíchejte, abyste získali stejnorodou hmotu připomínající smetanu. Vezměte bavlněnou tkaninu a křenovou směs na ni naneste, aby se vytvořila vrstva tloušťkou asi jeden centimetr, a přiložte na postižené místo. Bude vás to pálit (někdo možná zná hořčičníky, je to podobné pálení), ale je nutné, abyste to chvíli vydrželi. Proceduru provádějte na noc nebo před spaním až do úplného uzdravení.“

Spojení mezi zápěstím a ostatním organismem. Palec je propojen s hlavou a hrudníkem a tak dále.

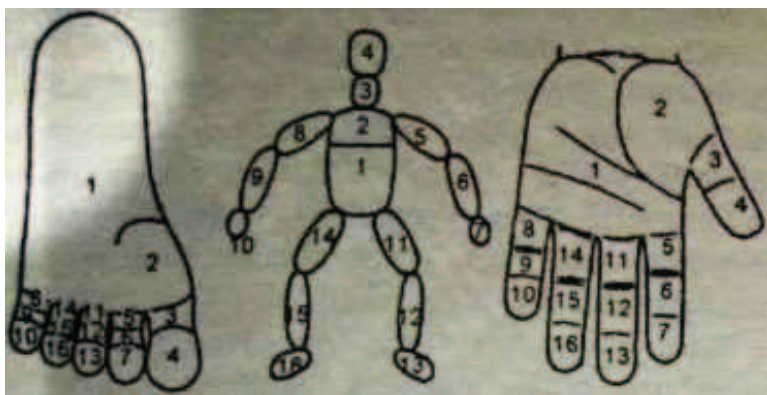

Schéma znázorňuje, jak určité segmenty **těla** odpovídají segmentům chodidel a dlaní - vyznačeno stejnými číslicemi.

Chcete-li si rány vyčistit od hnisu či dalších cizorodých látek, užíjte směs uriny s hlínou (hodí se jakákoliv: bílá, žlutá či červená).

Hlínou nasypete do nádoby s ochlazenou urinou odpařenou na čtvrtinu objemu a důkladně promíchejte; získáte kašovitou směs připomínající smetanu. Na postižené místo si přiložte mokrou bavlněnou tkaninu a naneste na ni hliněnou urinovou směs, aby vznikla vrstva tlustá jeden až půldruhého centimetru (viz obrázek č. 6). Pak zábal ještě **jednou** o važte, aby dobře držel a byl pevný, například jinou tkaninou. Mějte **však** na paměti, že brzy vysychá a je třeba **jej** zavčas měnit.

To je nesmírně důležité a kdybyste tak neučinili, můžete si uškodit. Proč? Když se hlína ohřívá, aktivně pohlcuje a vsakuje cizorodé prvky a tělo se komplexně očisťuje. Jakmile se ohřívání zastaví, pozastaví se i tento užitečný **léčivý** proces, ba může se naopak zvrátit (z hlíny se cizorodé látky vsakují zpět do těla). Z tohoto důvodu neustále dbejte, abyste měli zábal vždy čerstvý, a proceduru opakujte **12** do úplného uzdravení.

Správně provedený hliněný zábal

Příklad „Můj dvouletý syn má silnou *diatézu*. Těhotenství probíhalo těžce a já měla neustále silnou *toxikózu*, nemohla se zbavit únavné a vyčerpávající zvýšené teploty a vůbec jsem byla šíleně zesláblá a popudlivá. Hrozilo mi, že dítě nedonosím a budu mít samovolný potrat. Hojně jsem užívala tablety *No-Spa* a byla plná obav. Nakonec jsem těhotenství vydržela a porodila dítě, jež jsme si s manželem oba velmi přáli. Syn přišel na svět v termínu, zdravý, čilý a prvního půl roku rostl zcela bez problémů. Bohužel jsem ho kojila jen jeden měsíc, pak se mi přestalo tvořit mateřské mléko a já musela přejít na umělé směsi jako *Sunar* a další. Někdy jsem kupovali obyčejné mléko a synovi je **pře vařovali**. Je možné, že právě to mu uškodilo? Nevíme, ale od té doby začaly potíže. Slabé projevy diatézy se objevily už po narození, zejména na tvářičkách, ale při odjezdu z porodnice mne lékař ujistil, že to brzy přejde samo. Po umělých mléčných výživách dítěti vyskákaly suché stroupky na ručkách a po povinné vakcinaci proti spalničkám se nemoc rozšířila na rukou i nohou a silně svědila. Vyzkoušeli jsme všechny možné masti, ale nic nepomohlo.

Tak **jsme** si přečetli Armstrongovy knihy a rozhodli se, **že** zkusíme ještě **urinoterapii**. Vyrážku jsme dítěti pomazali jeho vlastní urinou, ale nepomohlo to, jak jsme očekávali. Mezitím jsme ho začali krmit normální, byť speciálně připravovanou stravou. V létě vše vypadalo v pořádku, chodila jsem se synem hodně na čerstvý vzduch a on se opálil, takže projevy diatézy se skoro vytratily.

Na podzim jsme ho dali na půl dne do školky, ale hned se tam nachladil a zesílila se i diatéza; rozškrábané vřidky bolely, hnisaly a nic nepomáhalo.

Byla jsem už zoufalá, když se mi naštěstí dostaly do rukou vaše knihy. Hned jsem je přečetla a začala dítě léčit odpařenou urinou: potírala jsem mu s ní každý den, vždy navečer před koupelí, celé tělo, všechna nemocná místa až do úplného zasnění. Potom jsem mu nakapala urinu do nosíku a posadila ho do vany, kde plaval a hrál si v teplé vodě. Nakonec jsem ho opláchla chladnou vodou, na což si rychle zvykl. No a do měsíce zmizely všechny příznaky nemoci."

Poznámka. Tato žena si vytvořila problém sama tím, že synkovi dávala nevhodnou stravu. Malé dítě ještě nedokáže strávit škroby obsažené v umělých mléčných směsích. Jeho malý organismus se tak zahlenil a přeplnil nestrávenými škroby, že se snažil skrze kůži vyloučit vše nepotřebné; a to je příčina diatézy.

V létě se chlapcův zdravotní stav z pochopitelných důvodů zlepšil: v tomto období s dostatkem slunečního tepla je tenké střevo aktivní a lépe pracuje a organismus si s přijímanými škroby snáze poradí. Jakmile však aktivita střev poklesne, organismus si **opět** s nesprávnou stravou neví **radu** a znovu se objeví diatéza. Na podzim **se** také **aktivní** rozmnožují parazité a podle matčina popisu to vypadá, že se jeden zabydlel i v organismu tohoto malého chlapce.

Proto jí doporučuji, aby nasadila chlapci nejprve antiparazitární léčbu a poté urinoterapii.

2.4. Biologicky aktivní body

Již dříve jsme si říkali, že biologicky aktivní body představují „vstupní bránu“ do organismu. Je jich hodně zejména na ruce po lokte a nohu po kolena, na hlavě, obličejí a krku. Skrze ně je možné s využitím efektu „supertekutosti“ vpravovat urinu do organismu. Pokud bojujete s nedostatkem času, využijte tento rychlý a jednoduchý způsob, který navíc dobře stimuluje organismus.

2.5. Kosmetický účinek

V květnu roku 1998 jsem byl pozván na *Druhou světovou konferenci urinové terapie*, která se konala v Německu, a na ní jsem byl představen paní Ingeborg Allman¹⁸. Byla to už starší dáma, ale na svůj věk vypadala velmi dobře a pleť na obličejí měla zdravou. To jsem ještě nevěděl, že je také autorkou rozsáhlé publikace o urinoterapii a sama se jí řídí. Zřejmě pečlivě, protože výsledek byl viditelný na její hladké a mladě vypadající tváři. Urinoterapeuti sami na příkladě svého života dokazují starodávné pořekadlo: „Kdo léčí, ten má vždy pravdu.“

Proč to vlastně píše? Protože masáž s čerstvou urinou je skvělá a užitečná procedura, díky níž si pokožku udržujete zdravou, mladou a v bezvadném stavu. Přece víte, jak příjemnou a hebkou pokožku mají právě narozené děti. V útrobách ji omývá matčina plodová voda, sestávající především z uriny, jež má na kůži dítěte vliv jako „božské tonikum“: udržuje **ji** zdravou a krásnou a plíce či dutinu ústní ideálně zdravé. **Užíváte-li** na pleť teplou čerstvou urinu, vytváříte pro svou kůži skvělé podmínky. I v některých moderních krémech na *pleť* je obsažena močovina, ale v **nejlepší** formě se nachází stejně jen v urině.

Tomu, kdo **se** chce starat o svou pleť a vlastně i o celý **organismus**, doporučuji každodenní masáž čerstvou a **odmraženou** urinou nejlépe večer anebo ráno. Jedna procedura vám nezabere víc jak třicet minut, poté se osprchujte teplou vodou bez mýdla.

Přejdete-li na správné stravování, vaše moč nebude nepříjemně páchnout, ba naopak při nanesení na kůži začne příjemně vonět. Urina působí také jako prvotřídní voda po holení a přestože maličko štípe, dobře kůži změkčuje. Poté je třeba ji opláchnout teplou vodou.

Coen van der Kron píše: „Předtím, než se osprchuji, si potru celé tělo a zvláště tvář a vlasy čerstvou urinou. Kůže pak hezky vypadá a je hladká a hebká a vlasy vypadají **zdravě** a přirozeně se lesknou.“

Tento postup dnes využívá hodně lidí včetně autora této knihy.

Kromě čerstvé uriny je vhodná také aktivovaná (chladem nebo magnetickým polem) či odpařená urina. Namažte si ji na obličej, ruce a krk, nechte uschnout a poté opakujte ještě několikrát; nakonec se umyjte teplou vodou bez mýdla.

Jedna žena, jež se léčila patnáct let urinoterapií, vyprávěla, že urina nemá na rozdíl od jiných syntetických přípravků žádné **vedlejší účinky**. Vypracovala také vlastní jednoduchý, ale mimořádně účinný kosmetický recept na krásu: „Namočte kousek bavlněného hadříku ve vlastní **urině** a přiložte jej na tvář, zakryjte maskou z látky (s otvory na nos) a **nechte** tři čtvrté hodiny působit. Kůže se zvlhčí, vyhladí a vypadá mladší.“

Stejným způsobem se léčí i křečové žíly na nohou, ale měli byste si sami vyzkoušet, jaký druh uriny **se** vám hodí **nejvíce**. **O** tom, že **urina** má schopnost léčit křečové **žíly**, napsalo mnoho lidí a mnozí se s ní zdárně vyléčili.

Příklad. „Když mi **bylo** šestnáct let, měla jsem hodně problémů dermatologického i psychického rázu. Doufala jsem, že brzy přejdou, ale všechny mne pronásledovaly až do dospělosti. Na kůži jsem měla vřídky a uhříky, **trápi-la** mne *seborea* čili zvýšená tvorba mazu kožními žlázami (mazotok) a alergie na veškeré kosmetické přípravky, takže mi lékařka poradila, abych se jakékoliv kosmetice vyhýbala. Alergie vyvolala silné svědění na tváři, **dermatitidu** a ekzém kolem rtů, ale zbavila jsem se toho za pět až sedm dní. Jak? Před spaním jsem si potírala tváře ‚mrtvou urinou‘ starší dvou týdnů. **Urina** nejdřív silně štípala, zejména kolem rtů, až jsem myslela, že se mi oloupe kůže; a navíc mi z podráždění urinovými výpary slzely oči. Na noc jsem ji nesmývala a ráno si potřela tvář slabým čajovým odvarem. Po několika dnech všechny neblahé projevy přešly a kůže kolem rtů byla růžová a úplně čistá! Přestaly mě také svědit tváře, řasy a obočí, vytratily se uhříky a vřídky. Později jsem si na noc potírala obličej velmi starou a ihned po několika minutách čerstvou urinou, a uhry se po této důsledné kúře už neobjevily. Ráno jsem se umyla mýdlem a obličej si potřela krémem. Uplynul nějaký čas a já si mohla klidně líčit obličej kosmetickými přípravky, aniž by mi to vadilo, a žádná alergie se neprojevila. Všichni známí byli udivení tou proměnou a ptali se mne, jak to dělám a jak jsem dosáhla toho, že mám najednou tak Čistý obličej.

Dříve jsem navíc každou zimu **přetrpěla** angínu, většínou oboustrannou. Ale pak jsem si přečetla v novinách, že při ní pomáhá urina, a tak jsem ji při každém podezření na nachlazení hned pila. Zafungovala vždy okamžitě a poklesla mi po ní **teplota**, bolesti se zmírnily a nedostavily se návaly horka ani migrény.“

Příklad 2. „Zbavila jsem se bradavice na Čele tak, že jsem si jeden či půldruhého týdne přikládala na postižené místo minový tampon namočený ve vlastní čerstvé moči.

Bradavice se začala smrskávat a zmenšovat, až nakonec sama odpadla.*

Příklad 3. „Vyléčila jsem si urinou zánět Highmorových dutin (*highmoritidu*). Klasické léky mi nepomáhaly, ba naopak mi po nich bylo ještě hůř, a tak jsem si připravila **urinové** obklady a tampony, proplachovala nos a krk čerstvou urinou a dva nebo tři dny vydržela léčebné hladovění. Lékaři doporučovali chirurgický zásah, ale ten jsem odmítla. Nyní mám trochu rýmu a občas mne škrábe v krku, ale při prvních symptomech nemoci si promývám nosohltan urinou a brzy se vše **napraví**.“

Příklad 4. „Manželovi se podařilo vyléčit postižení zákožkou svrabovou - urinou. Osypal se na celém těle a měl všude jizvičky, které se po třech až čtyřech dnech zatáhly a zmizely. Chudák se předtím trápil dva měsíce, ale nyní nemohl ani věřit vlastním očím, jak rychle to pomohlo.“

2.6. Jak se starat o vlasy

Vzpomínám si na jednu známou, která dříve pracovala na poště. Všichni návštěvníci poštovní přepážky museli obdivovat krásné, dlouhé, husté a lesklé vlasy této pracovnice. Když otočila hlavu, aby orazítkovala dopis nebo něco naťukala do počítače, světlo dopadající na její vlasy se odráželo a přelévalo všemi barvami. Před nějakou dobou vážné onemocněla a přišla za mnou pro radu. Tak jsem jí věnoval několik výtisků svých knih a vyprávěl jí o kouzelné síle uriny a - následoval přerod z nešťastné a bolestmi utrápené Popelky v krásnou, zdravou a okouzlující Princeznu. Brzy poté se vdala, v práci dala výpověď a nyní má mnohem lepší zaměstnání a k tomu šťastnou rodinu.

Krásné vlasy jí však zůstaly, neboť o ně vždy speciálně pečovala a vyzradila mi svůj kouzelný recept.

Recept na krásné vlasy

Nejprve si ke kořínkům vlasů vtírala starou urinou, což jí trvalo tak patnáct až třicet minut¹⁹, a když byly vlhké, nasadila si na hlavu igelitovou čepičku a omotala ji ručníkem, a tak vydržela třicet minut až hodinu. Nato si vlasy důkladně propláchla teplou vodou bez mýdla a šamponů a promyla vaječným žloutkem. Znovu je propláchla vodou, vyždímala a vysušila ručníkem; někdy si jej omotala kolem hlavy, a jakmile vlasy vyschly, důkladně si je pročešala. Tuto proceduru opakovala jednou za půldruhého týdne až čtrnáct dnů.

A výsledek? Měla fantastické, nádherné husté vlasy, a protože k tomu měla i hezký obličej a štíhlou postavu, proměnila se v takřka pohádkovou bytost. Přerod si vyžádal asi tři měsíce pravidelné urinové péče o vlasy.

Urina je vynikající prostředek proti lupům, léčí neživé, lámavé a zničené (barvením či trvalou) vlasy. Pomáhá i proti vypadávání a zamezuje tvorbě pleši a lysinek. Tu si vzpomínám na jeden dopis obsahující vlasy; poslal mi ho starší pán, který začal praktikovat urinovou léčbu a pak se sám nestačil divit, že mu najednou rostou vlasy na hlavě. Při zvýšeném vypadávání vlasů je doporučováno vtírání čerstvé nebo velmi staré uriny do pokožky, intenzivní, ale s mírou. Mimochodem desetidenní urina se pokládá za prvotřídní šampon. Nechává se půl hodiny až hodinu působit a pak se smyje teplou vodou bez mýdla či jiných umělých mycích přípravků. Pokud ji ovšem nesmyjete, účinnost procedury bude ještě vyšší, ale každý takovou možnost nemá.

Coen van der Kron napsal: „Používám-li tuto metodu, na hlavě, takřka na holém místě mi znovu rostou vlasy. Urina by se však neměla užívat jako *panacea*: vypadávání vlasů a plešatost může být vyvolána mnoha faktory, nemusí jít nezbytně o poruchu kůže.“

Já bych k tomu dodal: nejčastěji příčina vypadávání vlasů tkví ve zvláštностech individuální konstituce.

„Proti vypadávání vlasů pomáhá směs bramborového prášku a síry smíchaná se starou urinou příjemné teploty. Touto směsí je nutné si potřít hlavu a vypadávání vlasů se zmírní. Přidává se do ní třeba i telecí žluč²⁰.“

Příklad. „Trochu jsem experimentovala s urinou: dvakrát nebo třikrát jsem si s ní potřela hlavu, přičemž mne při první kúře přestala bolet a při druhé se mi vlasy mírně zvlhnily.“

2.7. Celkové omlazení organismu

Na omlazení organismu je nejlepší masáž či potírání urinou nebo koupele s dětskou urinou, které se přidává půl litru na vanu, někdy i víc.

Tibetští lékaři využívali léčivou sílu drahokamů a doporučovali na ně močit. Drahokam omytý urinou vsákne její informace, a tak se mezi drahokamem a organismem člověka vytvoří zvláštní spojení. Zvýší se ochranná síla drahokamu, ale také se přizpůsobí energii člověka. Krystaly fungují mnohem lépe - ochraňují a ozdravují organismus.

Příklad. „Nedávno mi bylo sedmdesát let a bolelo mě celé tělo. V roce 1994 jsem si koupila vaši knihu o urinateapii. Po půl roce poctivé urinové léčby se mohu pochlubit těmito výsledky:

- velmi dobře spím a nemám divoké sny
- nebolí mne hlava
- měla jsem pleš, ale nyní mám hustou vlasovou kštici
- splaskly mi nateklé lymfatické uzliny
- zmizela cukrovka, už dlouho nemám cukr v moči ani krvi
- játra jsou v normě
- nemám hořkou pachut' v ústech
- z ledvin jsem vyloučila písek, nyní fungují výborně
- zmenšila se žláza, která byla viditelná
- nohy už mi neotékají, nebolí, nemám ucpané žíly

- rozplynul se i **myom** (operaci jsem odmítla)
- mám hladkou, sametovou pokožku
- krevní tlak mi naměřili 90/140 mm Hg a na této úrovni se drží
- omládlá jsem v obličeji, narovnal se mi vrásky

Lidé mi (dokonce i v nemocnici, kde člověk nevypadá zrovna nejlépe) tipovali šedesát let, osmapadesát a jednou dokonce osmačtyřicet, ale nikdo neuhodl, že už jsem překročila sedmdesátku. Strávila jsem na lůžkovém oddělení dvacet dní, šlo spíš o preventivní komplexní prohlídku. EKG potvrdilo, že už nemám ischemii, cukrovku ani hypertoni. Cožpak se nestal zázrak? Doporučila jsem tuto léčbu pěti šesti dalším lidem, mezi nimi i lékařům, a všichni mají na kontě jen pozitivní výsledky.“

Vtírání uriny do kůže

Vtírání uriny do kůže

Při vtírání uriny na pokožku **netlačte**, spíš ji lehce hlad' te a provádějte jemné pohyby rukama jako na obrázku č. 7. Později můžete tlak zesílit, aby se objevila lehká bolest, a potom pokožku zklidněte měkkými dotyky a hlazením. Pokud byste hladověli o urinu a vodě, ale nevtírali si urinu také do pokožky, hladovění by nemuselo kvůli přetížení srdce přinést žádoucí výsledky.

Potírání těla urinou se zátěž na srdce sníží a hladovění **ude probíhat** snáze. O tom se přesvědčil i John Armstrong i autor této knihy to může jen potvrdit. Armstrong věřil, že **pri potírání** těla urinou se zlepšuje krevní oběh a normalizuje tep, takže organismus šetří své síly a má dost energie, **lověk může efektivně** pracovat.

Některá zvláštní doporučení

Měli byste je dodržovat při vtírání uriny do těla přes kůži. V první a třetí lunární fázi tělo přijímá, proto je vhodné užívat urinu, aby se hodnotné prvky z ní dostaly do organismu. Ve druhé a čtvrté fázi organismus vylučuje, takže **je lépe** toto období využít k celkové očistě.

Po masážích a dalších kožních procedurách se urina omývá ihned po uschnutí, po dvou až pěti minutách, nejprve teplou a potom i studenou vodou; poté je třeba se utřít ručníkem.

Urinové obklady a potírání ulevuje také pokožce spálené slunečními paprsky.

2.8. Léčení otevřených ran a popálenin

Urinová metoda léčby všech možných zranění byla v minulosti široce využívána, zejména během válek, jichž bylo v dějinách bezpočet; mimochodem nic jiného k ošetření ran leckdy ani nebylo. A lidé s údivem i nadějí pozorovali, **že** se jejich otevřené rány rychleji a lépe se hojí a vše probíhá bez infekcí a hnisavých procesů.

Příklad 1. Jeden muž z kruhu mých známých na chatě přibíjel hřebík a silně si poranil palec kladivem. Sice si nezlomil kost, ale měkké **tkáně** to škaredě odnesly. Poradil **jsem** mu, aby si prst obvázal obinadlem a každou půl hodinu se na něj vymočil. Ošíval se, ale nakonec souhlasil a vše provedl, jak **jsem** mu řekl. Za šestnáct dní se mu prst **dobře zahojil.**

Příklad 2. „Byl jsem na návštěvě u známých, zrovna když se u nich malovalo a omítal se dům. Do očí se mi dostalo trochu vápna, šíleně to začalo štípat, bolet a pálit a postižené oko zarudlo a nateklo. Tak jsem si je opláchl vodou a chtěl zajet na pohotovost, ale pak mě napadlo, že existuje urinová léčba. Tak jsem šel namísto k lékaři na toaletu, vymočil se a třikrát propláchl oko urinou. Nejprve to strašně pálilo, až jsem se lekl, zda jsem si nepřitížil, ale byl jsem rozhodnut s procedurou pokračovat. Po dvou hodinách jsem postup zopakoval a protentokrát oko pálilo méně. Léčil jsem se urinou dnem i nocí další tři dny a oko zcela vybledlo, po zarudlém pozadí nezůstalo ani stopy.“

Příklad 3. „V září roku 1995 mne porazilo auto, utrpěla jsem otřes mozku a těžce si poranila hlavu. Dostalo se mi prvotřídní léčby, ale přesto se mi stále vracely urputné bolesti hlavy, jako kdyby mi do ní někdo zapíchl kůl, a asi rok jsem nemohla hlavou otáčet.“

V létě následujícího roku jsem upadla na asfalt a zranila si kolenní klouby. Byla mi předepsána parafinoterapie, prošla jsem asi deset procedur, ale výsledek byl minimální a prudké bolesti pokračovaly. Měsíc jsem pak chodila o holi a nevěděla, zda se ještě někdy úplně uzdravím. Jednou mi probleskla hlavou myšlenka: a proč bych to nezkusila s urinou?

Po prvním obkladu jsem se v noci vzbudila a poprvé po dlouhé době necítila při pohybu bolest. Nemoci se zlepšily s každým dnem a bolesti slábly. Někdy po páté proceduře jsem zařadila urinové obklady na chodidla a výsledek mi udělal ohromnou radost! Po devíti seancích jsem mohla konečně nechat berle doma, přestalo mne bolet v bedrech, kříži i krční části páteře (předtím jsem se neobešla bez ulevujících náplastí, nyní už je nepotřebuji).“

Bývalá dětská lékařka, nyní důchodkyně.

Příklad 4 Jednou jsem si nešťastnou náhodou propíchl chodidlo rezavým hřebíkem. Asi po hodině mi noha hrozivě **netekla** a skoro jsem se nemohl pohybovat. Tak jsem si na místo přiložil obklad z uriny odpařené na čtvrtinu původního objemu. Naštěstí se otok po třech či čtyřech dnech vstřebal a za dalších sedm či osm dní jsem mohl znovu cvičit, běhat a plavat. Kdyby nebylo uriny, tak bych asi ležel v posteli celý **měsíc** a kdo ví, jak by to celé skončilo."

Příklad 5. „Loni nám po havárii potrubí nějakou dobu netekla teplá voda a já ji musela na koupání pro sebe a děti ohřívat. Jednou jsem na sebe omylem vylila kbelík vařící vody a silně si opařila záda: celá byla jako jeden veliký puchýř. Zachraňovala jsem se odpařenou urinou a přikládala si na záda dnem i nocí obklady. Nyní už mám záda v pořádku, po úraze nezůstalo ani stopy."

Příklad 6. „Když jsem si poprvé přečetl Armstrongovu knihu *Elixír života*, nevěřil jsem, že je obyčejná moč léčivá. Ale brzy jsem se o tom měl přesvědčit: nešťastně jsem se popálil a rozhodl se, že si na místo přiložím urinový obklad a ještě jej ovážu obinadlem namočeným v urině. Pokračoval jsem v léčbě čtyři dny a když jsem si obinadlo konečně sundal, namísto ošklivé popáleniny na mne vykoukla malá ranka obklopená narůžovělou zdravou kůží. Po čase toto místo zbělelo a zmenšilo se, nyní už skoro ani není vidět."

3. Jak užívat urinou nosem, skrze uši a na oči

Uši, oči a nos jsou propojeny a navzájem tvoří soustavu, skrze niž probíhá vlastní **očista**. Někdy však dojde k jejich ucpání hleny, ale urina je vždy pročistí. Hodí se čerstvá, stará **nebo smes** obou dvou druhů, **vyzkoušejte sami, co vám lépe pomáhá**. Stačí nakapat pět až deset kapek a hleny se začnou **pouštět** a postupně jsou vylučovány z těla ven. Nemůžete

čekat, že se tak stane hned napoprvé, během jediného dne, ale věřte, že k tomu při důsledné léčbě určitě dojde.

Lehněte si na záda, hlavu zakloňte, jak nejvíc dokážete, a nakapejte si do nosu urinu, nejlépe obyčejným kapátkem. Setrvejte v této poloze deset až patnáct minut, aby se urina dostala dovnitř skrze čichovou kost. Totéž doporučení platí i při zakapávání uší, do nichž doporučuji vkládat urinové vatové tampony.

Při všech uvedených procedurách se řiďte především vlastními pocity, co vám nejlépe vyhovuje.

Upozornění. Pacientům s cystitidou nebo jinými nemocemi vylučovací soustavy nedoporučuji při léčbě ječného zrna využívat vlastní moč: obsahuje totiž patogenní bakterie, kvůli kterým se nemoc naopak rozšíří víc.

3.1. Prevence nemocí a léčení organismu

Pro mývání nosohltanu urinou je vynikající hygienická procedura, díky níž budete mít nos, stejně jako čelní a Highmorovy dutiny vždy zdravé. Nejlepší je proceduru vykonávat ráno hned po probuzení.

Promývání nosohltanu čerstvou urinou. Urinu je třeba nasávat střídavě oběma nosními dírkami ze sklenice nebo ještě lépe z čajové konvičky s úzkou hubicí.

Nádobu si přiložte k nosním dírkám a pomalu nasávejte urinu v množství, jaké zvládnete - čím více, tím lépe. Pak otevřete ústa a **nechte** tekutinu volně vytéct; proceduru opakujte několikrát. Nakonec si propláchněte nos, abyste se zbavili zbytků uriny.

Možná, že je pro vás **tato** procedura zpočátku složitá a nepříjemná - ovšem tato metoda je velmi účinná při rýmě, onemocněních vedlejších nosních dutin a horních cest dýchacích a má blahodárny vliv na oči, neboť zlepšuje zrak. **Zdá-li se vám** urina příliš koncentrovaná, je dovoleno ji ředit vodou.

K **profylaktickým** účelům je vhodné užívat čerstvou **vlastní**, dětskou anebo chladem aktivovanou urinu (tu je nutné před upotřebením ohřát). Dále vyzkoušejte různou urinu odpařenou na polovinu, třetinu či čtvrtinu původního objemu a jako smíchanou s čerstvou nebo bez ní.

Příklad. „Když jsem si pořídil vaše knihy, o urinoterapii už jsem trochu věděl. V období od 10. ledna do 9. března 1995 jsem si každý den před spaním zakapával nos čerstvě vyloučenou urinou z prostřední části pramínku moči a dvakrát denně ji také užívám vnitřně: poprvé mezi třetí až čtvrtou hodinou ranní a podruhé kolem dvaadvacáté hodiny večerní, vždy 50 ml.

Nejprve jsem měl tekutou stolici, ale časem se vylepšila a normalizovala. Najednou jsem cítil dosud nepoznanou lehkost v organismu, můj zdravotní stav se zlepšil.“

3.2. Detoxikace mozku, obnova zraku, čichu a paměti

Několikrát denně si nakapejte pět až dvacet kapek různých druhů uriny do nosu.

Příklad. „Je mi osmapadesát let, urinoterapii praktikuji už dva a půl roku a výsledky léčení jsou vynikající: obnovil se mi zdravý krevní tlak, zlepšil zrak a zhubl jsem ze sto čtrnácti kilogramů na sto pět. Kromě toho mi organismus omládl a já jsem plný energie a radosti ze života. Cítím se dobře, jsem čilý a schopný práce.“

3.3. Obnova sluchu a prevence usních onemocnění

Kapejte si do uší urinu, stačí pět až deset kapek několikrát denně.

Můžete odzkoušet různé druhy uriny a vybrat si tu, která se vám hodí nejlépe.

Příklad. „Je mi padesát osm let, ale vypadám o deset let mladší. Urinoterapii praktikuji od srpna roku 1995,

jednou jsem si odpařenou urinou pročistila střeva a dvakrát játra, dále jednou či dvakrát denně piji sto padesát až dvě stě mililitrů uriny a jednou týdně se celá potírám odpařenou urinou. Připravuji si také jednou týdně urinovou koupel, používám jeden litr staré uriny na plnou vanu. Urinou si promývám nos, oči, krk a obličej, zejména čerstvou po ránu, a také si jí potírám ruce až po lokte.

Zcela se vytratilo šumění v uších, nyní slyším dobře a čtu a píši bez brýlí.“

3.4. Urinová inhalace

K vyléčení plicní infekce a odhlenění plic vdechujte výpary staré uriny po dobu pěti až patnácti minut. Stará urina se slabým zápachem čpavku se používá také ke stimulaci výkonnosti organismu. Pokud potřebujete aktivovat své tvůrčí schopnosti a zvýšit výkonnost, vdechujte výpary odpařené uriny. Vyzkoušejte to: namočte v urině kousek vaty a chvíli k ní čichejte. Starodávné prameny však připomínají, že pro tyto účely se hodí pouze urina velmi čistého člověka anebo Nositele světla. Urina takovéto osoby má aroma připomínající nejlepší vytříbené orientální vůně. například kadidlo nebo santal. Pomažte si urinou ruku. dejte si ji pod nos a pozvolna vdechujte.

Několika osobám se podařilo přežít plynovou komoru a zachránit se před jistým udušením tak, že dýchali skrze hadřík namočený v urine. **Vyprávěli** o tom přímo Němci, naučili se to ve *Wehrmachtu* na měsíčních kurzech chemické obrany.

Výpary čerstvé uriny pomáhají také na zvýšení sexuality a aktivaci pohlavního pudu; přičemž toto je jeden z mála případů, kdy se dává přednost urině osoby opačného pohlaví. Výpary se mohou jen lehce čichat anebo přímo inhalovat, zápach uriny aktivuje centra instinktů a stimuluje některé základní potřeby člověka.

Pach ženského těla se mění podle měsíčního cyklu i v **závislosti** na tom, nakolik je sexuálně vzrušená. Samozřejmě obdobným způsobem se mění i pach mužského těla. Sekret ženských pohlavních orgánů, **kopulin**, vylučuje pach, který silně stimuluje pohlavní pud mužů. Ženská **urina**, která obsahuje kopulin, je silným afrodisiakem a povzbuzuje chuť na sex. Můžete do ní namočit vatový tampon a vdechovat ji, tento postup zejména **doporučuji** mužům se sníženou pohlavní aktivitou. Ve starověké Evropě používaly prostitutky pohlavní sekret namísto voňavky a mazaly se jím za ušima a na krku; věřily, že tak snáze přilákají klienty.

Ženám, které ztratily zájem o sex (například v důsledku nemoci), ženám frigidním nebo se slabě vyvinutým pohlavním smyslem doporučuji čichat urinou muže, který je pohlavně vzrušen.

3.5. **Zakapávání očí urinou**

Při bolestech v očích a na posílení unaveného zraku pomáhá propláchnutí unnou anebo zakapání několika kapkami čerstvé ranní moči. Zpravidla to chvíli pálí, ale pak se očím uleví. Pravidelná urinová očista zlepšuje zrak a zbavuje oči únavy; to je důležité zejména pro osoby, které pracují dlouhou dobu s počítačem (autor to vyzkoušel na sobě).

Do každého oka si **kapátkem** naneste tři až pět či více kapek a postup opakujte z profylaktických důvodů každý druhý den, v případě vážných onemocnění i častěji, až do úplného vymizení všech příznaků. Pokud nechcete používat kapátko, pak si oči **urinou** jednoduše omývejte.

Příklad. „Dceři začaly hnisat oči a to takovým způsobem, že se jí slepily řasy a oči nemohla ani otevřít. Tak si **ic** začala promývat vlastní teplou urinou a za několik dní se **vše** urovnalo.“

4. Příjem uriny ústy

Urina se běžně užívá **úst**y jako jakýkoliv jiný tekutý lék, ale má to několik pravidel, které je třeba dodržovat.

4.1. Pravidla pro pití uriny

- K vnitřnímu užití se hodí pouze prostřední část pramínku moči, vyjma očistné hladové kúry. **Užíváte-li** první ranní moč, odeberte pouze její prostřední část.
- Urinu vypijte jedním douškem bez přestávek.
- Nejhodnotnější je ranní urina vyloučená zejména mezi třetí a šestou hodinou ranní.
- Pijte kromě uriny i jiné tekutiny, zejména roztátou vodu, alespoň jeden litr za den.
- Urinu nepijte v období léčby medikamenty, nýbrž až dva až čtyři dny po ukončení tohoto léčení.
- V případě intenzivní urinové léčby, tedy když ji pijete třikrát nebo vícekrát denně, je nutné dodržovat speciální jídelníček. Vylučte z něj sůl a jezte minimální množství bílkovin, vyhýbejte se loupáným a syntetickým potravinám jako například cukru, jemně mleté mouce, konzervám, klobásám a dalším uzeninám či sýrům. Některým osobám doporučuji vynechat i mléčné produkty. Pamatujte, že po kořeněných jídlech budete mít nepříjemně páchnoucí a nechutnou moč, proto je během urinové léčby vynechejte.

4.2. **Sanace dutiny ústní a mandlí**

Nejlepší je čerstvá ranní urina anebo směs sestávající se z 60–90 % z čerstvé a z 10–40 % staré, čtyřdenní až sedmidenní uriny, ale vyzkoušet můžete i odpařenou nebo odmraženou **urinu**²¹.

Při **proplachování** dutiny ústní a při kloktání převalujte tekutinu v ústech alespoň deset až dvacet **minut** nebo tak dlouho, jak to půjde. Urina působí blahodárně na bolavý **krk**, jazyk a sliznici, ulevuje při bolestech zubů a pomáhá udržovat dásně v dobrém stavu.

Příklad „Je mi šestadvacet let a mám dvouletého syna. Jakmile se u něho objeví známky nachlazení a teče mu z nosu, ihned mu zakapu nos ohřátou urinou. Dávám mu tři až čtyři kapky každou hodinu, někdy i v noci. Teplota se udržuje na hodnotách třicet sedm až třicet sedm a půl stupně Celsia a po dvou dnech je chlapec zpravidla zdravý, aniž bych s ním musela **jít** k lékaři.

Když mu byl rok a dva měsíce, měl jakousi podivnou chřipku a ani lékaři nerozpoznali, co to vlastně bylo. Strašně kýchá a tři týdny mu z nosu tekly husté zelené hleny a **sopel**. Dávala jsem mu tablety a nosní kapky, ale moc to nepomohlo. Pak mi poradili, abych zkusila právě urinou: tak jsem mu tedy zakapala nos a po čtyřech dnech už zase volně dýchal. Později se úplně uzdravil, bylo to jako zázrak. Od té doby jsem příznivcem urinoaterapie a dětské léky moc synovi nedávám."

Je-li sliznice dutiny ústní zasažena nemocí a pacient má zhnisané mandle (při folikulární angíně), je třeba provést kombinovanou sanaci: nejprve si jednu minutu proplachujte dutinu ústní čerstvou urinou a poté se vykloktejte ohřátou urinou odpařenou nebo odmraženou na jednu polovinu až jednu čtvrtinu původního objemu. Ovšem jen v případě, pokud se vhodně stravujete a tudíž vaše urina není silně nasycená solemi.

Odpařenou urinou skladujte v lednici, abyste ji **měli** vždy po ruce, a když se potřebujete vykloktat, odlijte 50 ml a ohřejte je na teplotu čerstvě nadojeného mléka.

Příklad „V pátek se můj devítiletý vnuk vrátil domů se **výšenou** teplotou: tak jsem ho hned prohlédla, podí-

vala jsem se mu do krku a ihned viděla, že je to angína. Zavolala jsem pohotovost, lékař přijel a předepsal chlapci standardní soubor léků, který se podává při angíně. Můj vnuk však trpí také diatézou, a tak jsem se rozhodla, že ho budu léčit urinou. Když to chlapec slyšel, hned se ohradil, že přece nebude pít své „čůrání“. Ale když viděl, že i dcera (jeho matka) a já jsme si bez problémů lokly jeho moči, tak se napil také a vykloktal se s ní. V průběhu dalších tří dnů si **pětkrát až šestkrát** denně propláchl krk odstátou urinou a poté půl sklenice vypil. Hned první den léčby mu poklesla horečka a na třetí den se nemoc vytratila. V pondělí jsme šli na prohlídku k lékaři a on byl velmi příjemně překvapen, když uviděl kluka takřka zdravého. Mandle měl čisté bez hnisu a krk nezarudlý, naprosto zdravý."

(Napsala Lýdie Sazanová).

„Při angíně spolehlivě pomáhá průplach hrdla lidskou močí, do níž se může přidat hrst šafránu²²."

4.3. Upevnění zubní skloviny

Je třeba, aby urina na zubní sklovinu dobře zapůsobila: proto si proplachujte čerstvou urinou ústa delší dobu, tak třicet minut. Případně můžete využít i urinou odpařenou na polovinu původního objemu a přidat do ní mořskou kapustu, která ji vhodně nasýtí přirozenými prvky. Vyzkoušejte více druhů uriny a rozhodněte se **sami**, která vám vyhovuje nejvíc. Přitom mějte na paměti: čím déle necháte urinou působit na organismus skrze chuťové zóny na jazyce, tím lepšího léčebného efektu dosáhnete.

Příklady. „Mám vyzkoušeno, že urina odpařená na čtvrtinu skvěle působí na chodidla –přikládám si urinové obklady. Je mi **třiašedesát** let. dlouho jsem těžce fyzicky pracoval a i nyní, v **důchodu**, jsem velmi činný, například na chatě. Od té doby, co jsem vyzkoušel urinou, mne nebolí nohy, mam spoustu energie, cele **tělo** lehké a snadno se pohybují.

Nedávno jsem byl u zubního lékaře na plombování a poprvé v životě okusil, co to je, když člověka příšerně bolí zuby. Celou noc jsem se zmítal v bolestech, ale nic nepomohlo, ani analgetika (normálně léky neberu) a zub bolet a bolet dál... Třetí den mi navíc otekla tvář a to už jsem to nevydržel a přiložil si na ni urinový obklad. Brzy splaskla a do dvou dnů mě zub přestal bolet, jako by ani nikdy nebolel."

Příklad 2. „Vaše kniha o detoxikaci organismu a urino-terapii se mi náhodou dostala do rukou v květnu, když jsem byla zrovna po zápalu plic. Z nemocnice mne sice propustili, ale rentgenové snímky ukázaly, že plíce ještě nejsou stoprocentně čisté.

Tak jsem začala každé ráno pít střední porci uriny, lichý počet doušek čili tři, pět nebo sedm. Zakrátko jsem se zbavila kašle, lépe se mi dýchalo a zmizel i sípot v hrudi a ochraptělost. Ještě jsem se potřebovala zbavit parodontózy, a tak jsem si urinou proplachovala ústa. Výsledky mile překvapily: jestliže jsem předtím trávila dlouhé hodiny na klinice a absolvovala různé ozdravné procedury, které mi vlastně moc nepomohly, nyní jsem se léčila v klidu doma a přitom výsledky byly úžasné!

Nakonec jsem se rozhodla, že si urinou promyji i nosohltan. Vtahovala ji nosními dírkami, jenže se mi spustila silná rýma, jakou jsem ještě nezažila, a doprovázela ji sinusitida, zánět vedlejších nosních dutin. Dva týdny jsem ležela doma na nemocenské a měla velké potíže: nemohla jsem se například předklánět ani zaklánět a šíleně mne bolela hlava. Krom toho mi z nosu tekl hnis, a tak jsem začala chodit na fyziologické léčebné procedury. Doktorovi jsem řekla, že užívám urinou a to možná zapříčinilo můj zdravotní stav - a on se mnou souhlasil. Nakonec, po všech peripeti-**ích se** mi důkladně pročistil organismus, a nyní se mi lehce **dýchá** (přestože žiji hned vedle chemického závodu).

Také moje **třiadvacetiletá** dcera měla dýchací potíže j a vleklou rýmu. V dětství jí museli vyoperovat mandle a adenoidní vegetaci a **dnes** si myslím, kdybych věděla o urino-terapii dřív, k těmto operacím nemuselo dojít. Ale pozdě bycha honit - nyní se dcera léčí urinou, vtahuje ji nosem a čistí si nosohltan, a stal se zázrak: rýma je tatam a dívka konečně může lehce a volně dýchat."

4.4. Ozdravení žaludku a dvanáctníku

Pijte čerstvou urinou ráno na lačný žaludek a pak ještě dvakrát až třikrát před jídlem, vždy po 100 ml. Postupně si do ní můžete přidávat urinou odpařenou na půlku původního objemu: například 80 ml čerstvé uriny a 20 odpařené a za dva dny proporci změnit a dát si 70 ml čerstvé a 30 odpařené a postupujte dále, dokud nedosáhnete optimálního složení a požadovaného efektu. Nezapomínejte také na dětskou urinou aktivovanou například chladem. Všechny druhy jsou účinné k regeneraci sliznice a léčí vředy. Výsledek však nebude dokonalý, pokud nezměníte stravování a životní styl. Musíte najít příčinu nemoci, jinak bude výsledek jen krátkodobý.

Příklad. „Po nějakou dobu jsem užívala urinou a mezitím se mi vyléčil peptický vřed, přestal mne bolet dvanáctník a celkově se cítím mnohem lépe než před rokem."

4.5. Odstranění polypů, různých novotvarů v žaludku a v tenkém střevě

Doporučuji užívat odpařenou urinou na čtvrtinu původního objemu a také urinou dětskou. Ale pozor, začněte nejprve s čerstvou a na odpařenou přecházejte jen pozvolna. Například první den užíjte směs sestávající z devadesáti procent z čerstvé uriny a z deseti procent z odpařené a postupně tento poměr obměňujte, až dojdete k takové **směsi**, která vám skutečně vyhovuje. **Užíváte-li** takovou urinou vnitřně,

vyhněte se soleným, rafinovaným a umělým produktům a jezte jen přírodní potraviny.

Příklad. „Poprvé jsem se o urinoterapii dozvěděla před čtyřmi lety z Armstrongovy knihy. Zkoušela jsem urinou pít asi měsíc jsem experimentovala, ale pak jsem toho nechala a vše zapomněla. V říjnu roku 1996 mě však rozbolel žaludek a osypala jsem se na tváři pupínky, jež strašně svědily. Lékaři mi diagnostikovali atrofickou gastritidu, erozi žaludečních stěn a tři polypy. A hned mi doporučili léčbu eroze a následné chirurgické odstranění polypů.

V tu dobu jsem si přečetla několik vašich knih, z nichž jedna se stala mou osobní biblií. V prosinci téhož roku jsem přistoupila k seriózní léčbě, dodržovala dietu a pročistila si střeva. Také jsem urinou třikrát denně pila a odpařovala ji na klystýry a masáže. Nakonec jsem se odhodlala i k hladovění a vydržela to nejprve jeden den a později tři dny. Po očistě střev jsem se nestačila divit, co všechno ze mne vyteklo: jakési medúzovité hleny, černé kalové kousky, tmavé kameny, které se podobaly kusům mokrého kaučuku, a hodně písku. Ale zhubla jsem a krásně se mi pročistila pleť. Den jsem začínala unnovou koupelí, potírala si urinou chodidla a proplachovala oči a později přidala i zakapávání nosu a uší. Dříve mne trápila alergie na prach a na některé léky, ale nyní jsem přestala kýchat a zmizely i další alergické projevy. Celou zimu jsem se držela ve zdraví a ani jednou neonemocněla. 6. května roku 1997 jsem šla na kontrolní endoskopii žaludku, ale nenašli mi ani polypy, ani erozi.

Je mi čtyřicet let, ale vypadám mladší, jsem štíhlá a mám pružné, lehké tělo. Mnozí z mého okolí se mi ptají, co dělám, že tak dobře vypadám a jakou že to držím dietu, ale já jim toho moc nevykládám. Přesto stále pijí urinou a jednou týdně si pročistím střeva. Mám normální a pravidelnou stolici, i když dříve jsem měla buď zácpy, nebo průjem.

4.6. Jak se zbavit dysbakterií v tenkém střevě

Je třeba pít čerstvou, dětskou nebo aktivovanou urinou (například chladem), dvakrát až třikrát denně po padesáti až sto mililitrech. Nejezte potraviny obsahující kvasnice a také omezte příjem potravy po šestnácté hodině.

příklad. „S vašimi knihami jsem se seznámila už dříve: dostala jsem je darem od matky, již se podařilo vyléčit dysbakterií v těžké formě. Několikrát jsem si pročistila játra a věnovala dost času sobě a péči o zdraví: měla jsem na to dost času, protože v našem podniku se propouštělo a neminulo to ani mne. Pročistila jsem si játra a střeva, ale jen jednou: víc jsem nestačila, protože jsem si brzy našla novou práci. Měla jsem z ní trochu strach a byla ve stresu, tudíž jsem se nemohla léčbě věnovat tak, jak bych chtěla. Přesto jsem vyloučila čtyři velké žlučové kameny, které mi znepríjemňovaly život.“

4.7. Léčba žlučových kamenů a nemocí jater

Vypijte třikrát denně před jídlem jedním douškem 50 až 100 ml uriny.

Příklad 1. „Mám čtyřicetiletou sestru, která se po urinové léčbě zbavila všech nepříjemných pocitů, bolestí a mastopatie. Také můj třiaosmdesátiletý otec si během tří měsíců urinoterapie zlepšil zdraví: po léčbě ani jednou nedostal záchvat spojený s neprůchodností žlučovodů. To jsme pokládali za velký úspěch, protože předtím měl podobné záchvaty velmi často, byl kvůli nim v nemocnici na komplexním vyšetření a tam mu řekli, že má dva velké kameny (větší než samy žlučovody) a že by měl podstoupit operaci na jejich odstranění a korekci nesprávně umístěných žlučovodů. Nyní však doufáme, že nakonec operace nebude nutná.“

Příklad 2. „Ve čtyřiceti letech jsem onemocněla s ledvinami a více méně nemocí trpěla až do svých pětadesáti

sáti **et. Mívala** jsem opakované silné záchvaty, kdy **jsem** **e** svíjela po zemi v bolestech. Několikrát mne kvůli tomu poslali do nemocnice na hospitalizaci, absolvovala jsem spoustu vyšetření a spolykala velké množství prášků, ale vše pomohlo jen dočasně a já nakonec skončila na druhém stupni invalidity. Myslím, že jsem si těmi léky zkazila játra a taky jsem zchudla, protože zahraniční preparáty jsou pro dýchodkyni velmi drahé.

Tak jsem se pustila do urinoterapie podle metody Malachova, pila urinu ve dne i v noci jako vodu a zavedla si pět **klystýrů** s objemem 250 ml, po nichž jsem se cítila velmi dobře.

Nyní je mi dvaasedmdesát let, ledviny ani močový měchýř mě nebolí a dokonce jsem začala znovu chodit do práce: provádím úklidové práce v kancelářích. A protože dostávám dýchod i výplatu, můžu si dovolit lépe žít, stravovat se na úrovni a jsem spokojenější."

4.8. Infekční onemocnění

Pijte 50 až 100 ml uriny, zejména je-li nemoc akutní nebo při zhoršení chronické nemoci.

Příklad. „Přečetla jsem si jednu vaši knihu o urinoterapii a každé ráno vypila tři doušky středního pramínku moči, později jsem přidala i potírání těla odpařenou urinou.

Po měsíci nastalo zlepšení zdravotního stavu: jestliže mi dříve často brněla pravá ruka a levá noha, nyní nic takového nepozoruji, pravou ruku si můžu při spánku dát klidně pod hlavu a levou nohu v pohodě ohýbám v koleni.

Dvacet let jsem pracovala **jako** dělnice v pekárně a **možná** proto trpím chronickým zánětem průdušek a trvale (**nejvíce** ráno) pokašlávám, jako kdybych měla tuberkulózu. **Jakmile** jsem přistoupila k pití uriny a potírání hrudníku odpařenou urinou, mé **tělo** se začalo zbavovat nečistot a já

ilně chrchlala a vyplivávala hleny. Vydržela jsem kúru **až** do konce a nyní téměř nekašlu.

Také jsem měla zvýšený krevní tlak, který takřka **nekle-
sal** pod hodnotu 180–190/100 mm Hg, a tak jsem byla míle překvapená, když mi doktorka nedávno naměřila 140/100 mm Hg.

Dnes už nemusím jíst žádné tablety, a pokud mě rozbolí hlava, piji radši urinu nebo si na čelo přikládám **urinový** obklad; vždy to spolehlivě pomůže a bolest po chvíli ustane. Jsem vám velmi vděčná za práci, kterou děláte."

4.9. Zvýšení obranyschopnosti organismu

Nejlepší je pít dětskou urinou jednou nebo dvakrát denně, vždy po 50 až 100 ml.

Příklad. „Před třemi lety jsem měla operaci křečových žil na nohou a po ní jsem dva měsíce silně kašlala, protože jsem měla poškozenou průdušnici. Někdo mi však poradil, abych pila dětskou urinou, tak jsem se do toho pustila, ovšem bez předchozí průpravy a taky jsem nezměnila stravování. Přesto se kašel do deseti dnů vytratil!"

4.10. Hormonální potíže

Doporučuji pít dvakrát až třikrát denně 50 až 100 ml vlastní uriny, provést celkovou detoxikaci organismu a očištění hladovění. Níže uvádím dva příklady, jimiž se můžete inspirovat a sami sestavit ozdravný program „na tělo".

Příklad 1. „Je mi teprve třiadvacet let, ale stačila jsem si podrobně přečíst některé vaše knihy. Největší noční můrou pro mne jako pro ženu bylo, když mi v pubertě na celém těle začalo růst nenormální, velmi silné ochlupení. Doktorů předepisovali jeden hormonální přípravek za druhým, z nichž **některé** růst vlasů naopak podporovaly, zejména na tváři; jiné jej naštěstí zase tlumily a udržovaly jejich růst v přijatelné normě. Moc dobře jsem věděla, že nemůžu

celý život užívat hormony, ale žádné jiné východisko jsem neviděla.“

Poznámka: Tento postoj podporuje vznik silného psychologického bloku, pocitu méněcennosti a neplnohodnotnosti, který narušuje a zpomaluje celkovou cirkulaci energií v organismu, způsobuje energetickou stagnaci a podporuje hromadění škodlivin.

„Po přečtení vašich knih jsem se rozhodla, že to na sobě vyzkouším, ať se děje, co se děje. V létě jsem si klystýrem pročistila organismus, často si připravovala urinové koupele a týden hladověla. Ztratila jsem mnoho kilogramů tělesné hmotnosti a byla tak vyhublá, že jsem vypadala, jako kdyby mne propustili z koncentračního tábora. V září jsem se zase trochu spravila a zaoblila se, nyní mám krásné ženské tvary.“

Poznámka. Tohle všechno dokazuje, že organismus se intenzivně zbavuje všeho nepotřebného a vyhání patologie ven. Když se tělo zbaví těžkého nákladu škodlivin i nečistot a oprostí se od tíživého psychologického bloku, obnoví všechny své funkce. Tato žena se postupně vyléčila z komplexu méněcennosti, který způsoboval psychologický blok, a zlepšila se jí nálada i ženská přitažlivost.

„Do měsíce jsem se zbavila chloupků na obličeji a měla jsem nyní krásnou růžovou, hebkou pleť a husté nadýchané vlasy. Po celém těle jsem cítila lehkost, jako bych se vznášela. Týden jsem hladověla, ale urinou jsem pila i po ukončení ozdravné kúry. Dříve jsem si připadala nemocná a litovala sama sebe, nyní věřím v Boha i ve své síly.“

Příklad očisty a hladovění s proměnou osobnosti

„Je mi třiatdvacet let a v únoru roku 1995 jsem si koupila tři díly *Léčebných sil*. Začala jsem očistou tlustého střeva urinou, po níž mi splasklo nafouklé břicho. Po patnácti procedurách vykonávaných obden jsem zhubla o čtyři kilogramy, ze sto šesti na sto dva, a naštěstí si tuto váhu udržela.

Pak jsem přešla na dělenou stravu, zcela vyloučila chléb, pečivo a těstoviny a začala pít urinou, nejprve 100 a později 200 ml vždy ráno po probuzení. Dva týdny od začátku kúry jsem se osypala na obličeji.“

Poznámka. Očistná krize se projeví na obličeji v případech, pokud člověk dříve trpěl rýmou, nachlazením nebo zácpou.

„Pupínky se později pokryly strupy a držely se na tváři čtrnáct dní. Řekla jsem si, že léčba začala působit, a trpělivě čekala, co dalšího mne ještě čeká.“

9. května jsem si všimla, že se mi zanítil visící výrůstek pod prsy, nevím, jak ten útvar lépe nazvat. Před pěti lety to byl skutečně jen malý výrůstek, ale stále se zvětšoval až nabyl rozměru fazole a navíc ztmavl, což vzbudilo pozornost chirurga. Ten mě poslal na prohlídku na onkologii, ale já jsem tam nešla. A 9. května se fazolka nafoukla jako tenisový míček, zakulatila a zaplnila vodou. Nebála jsem se, naopak jsem měla radost, že léčba zřejmě zabírá. Na postižené místo jsem si přikládala obklady z odpařené uriny, a výrůstek se protrhl a z ranky tekla krev pramínkem. Znovu jsem si přiložila nový obklad a nepříjemné pocity zmizely, rána jako by prosila nové a nové dávky uriny. Vše pokračovalo až do třicátého května, kdy jsem si všimla, že se výrůstek zmenšil, ranka se zatáhla a nekrvácela, ani nemokvala. Od tohoto dne jsem si přestala dělat urinové obklady. Nyní je výrůstek maličký jako hlavička od sirky a stále se zmenšuje.“

Poznámka. Tento výrůstek dokazuje, že v organismu se usadila polypová patologie.

„V tentýž den 9. května se mi také zhoršilo onemocnění žaludku, jater a slinivky břišní, byť jen krátkodobě. Skoro jsem křičela bolestmi a nevěděla, co mám dělat, ale po třiceti nebo čtyřiceti minutách se vše ztišilo. To byl asi vrchol krize, po němž se můj zdravotní stav už jen zlep-

šoval Zhubla **jsem**, pracovala na tvarování postavy, měla **pružné** a ohebné **tělo**, snadno jsem se zakláněla i předkláněla a vůbec byla plná života a hodně se pohybovala. Mimocho-dem **jsem** od přírody smíšek, ale po nemoci se můj pohled na život trochu zatemnil. Nyní už jsem zase veselá a o životě smýšlím optimisticky. Také ustaly bolesti v knži, které mne trápily už rok, celkově se cítím úplně jinak než dřív."

Poznámka. Tak se projevuje ozdravná krize - energoin-
formační základ nemoci opouští tělo.

„Posilněna úspěchy jsem se rozhodla od 22. května hladovět a vydržela to čtrnáct dní. Ačkoli mě bolelo celé tělo a bylo mi hrozně, byla jsem si jistá, že to vydržím a úspěch **mne** nemine. Hladověla jsem o vodě, pila skoro všechnu denní urinou a dělala si klystýry z odpařené uriny. Zhubla jsem o dalších dvanáct kilogramů a nyní vážila devadesát. Dokonce jsem se poprvé po dlouhé době začala líbit sama **sobě**, byla jsem celkem spokojená s figurou a moje komplexy méněcennosti z plnosti se vytratily."

Poznámka. Psychologické bloky se projevují různě, i třeba jako vyrážka v obličejí, protože právě odtud aktivně vycházejí škodliviny z těla.

„Oblíbila jsem si saunu, přestože jsem ji během hladovění **těžce** snášela - zrychlovala se mi srdeční činnost (mám sklon k *tachykardii*). Po ukončení hladovky jsem přešla na dietní kúru se šťávami a později přidala syrovou a dušnou zeleninu, med a ořechy, naproti tomu zcela vyloučila maso, ryby a mléčné výrobky. Občas jsem mezi jídly dostala žaludeční koliku a trochu se zadýchala, ale vše vždy v krátké době přešlo.

Od 17. července hladovím podruhé v přesvědčení, že to bude protentokrát lehčí - vždyť jsem se začala **správně** stravovat a můj organismus se pročistil. To byl velký **omyl** od čtvrtého dne hladovky mne **příšerně** bolela hlava, až **jsem** v **noci** ani nemohla spát a chtělo se mi křičet. Pro-

vedla jsem masáž skrání a vtírala si do pokožky urinu, ale to vše zmírnilo bolesti jen maličko. Teprve sedmého dne nastalo skutečné zlepšení a osmého dne jsem se probudila s lehkou, čistou a jasnou hlavou. Tím ale peklo nekončilo a pro změnu mne začaly **příšerně** bolet klouby, píchat u srdce a pulzovat v játrech, někdy jsem cítila i cukání ve slinivce břišní. Při této hladové kúře jsem vypila urinu jen dvakrát, neboť na větší množství jsem nenašla sílu, takový se ve mne vypěstoval odpor. Ale zvládla jsem několik urinových klystýrů z odpařené uriny. Každý den bylo mé tělo asi o dva až tři kilogramy lehčí a nakonec jsem vážila sedmdesát sedm kilogramů, čímž jsem dosáhla nevídaného snížení váhy a byla na svém životním rekordu."

Poznámka. To ukazuje, že se organismus snažil bojovat s kořeny nemoci, jež umí člověku „na odchodu“ zavařit a vyvolávají obdobné symptomy. Jsem rád, že to pacientka vydržela a přál bych si, aby to dotáhla až do vítězného konce.

„Nakonec jsem hladovění ukončila a přistoupila k regenerační fázi prováděné obdobně jako předchozí, se zeleninou a šťávami. Na rozdíl od první regenerace, kdy jsem nepřibrala ani deko, jsem nyní ztloustla o tri kilogramy, i když jsem jedla jen maličko."

Poznámka. A toto je důkaz, že organismus je skutečně čistší a zdravější a je schopen obnovovat sám sebe. Bylo dosaženo obrovského úspěchu, k němuž této ženě **blahopřeji**.

„Jestliže jsem po první hladovce neměla na jídlo ani pomyslení, nyní mám naopak **stále** hlad, ale držím se a kontrojuji své stravování. Myslím, že se mi žaludek zmenšil a vytvořil si jistý limit, kolik jídla chce, a nadbytek tam prostě nepustí. Navrátila jsem se k pití ranní uriny, kterou **mám** nyní průzračnou, světlou a bez chuti a zápachu.

Od 2 října jsem hladověla potřetí o celkové délce deseti dnů. Hlad jsem protentokrát snášela dobře, lehce a bez potíží, zato se mi **přitížilo** v regenerační fázi po jeho ukončení. **Silně** mi otekly nohy a tělo se pokrylo ošklivě vypadající vyrážkou, jež se nejprve objevila kolem rtů, pak se rozšířila na krk, prsa a břicho, a nakonec, když tato místa opouštěla, se přenesla na ruce a nohy. Šíleně to svědilo, ale já si ulevila tím, že jsem si celé tělo několikrát denně potírala urinou. Kůže na patách a prstech u nohou mi popraskala a celá kúra byla těžkou zkouškou, která trvala dva týdny. Jakmile tyto nepříjemnosti vymizely, na nohou vyskočily hnisavé vřídky a jeden z nich, na koleni, se povážlivě zvětšil a nakonec se proměnil v nežit o velikosti větší mince. Příkladala jsem si na něj urinový obklad, který pomohl jen částečně: hnis z něho vytekl, ale pořád mám při chůzi bolesti. Při poslední hladovce jsem zhubla na sedmdesát kilogramů a váhu si držím, protože dodržuji přísnou dietu. Měřím sto šedesát pět centimetrů a při své hmotnosti vypadám celkem dobře."

Poznámka.. Hladovění nakonec zcela změnilo osobnost této ženy: vyšla z ní ven nemoc vyvolaná psychologickým blokem, projevilo se to vyrážkou po celém těle. Nyní se žena líbí sama sobě, protože se zbavila předchozího komplexu, že není přitažlivá a žádoucí. Psychologický blok **ztratil** svou sílu a už nedokázal kontrolovat ženino vědomí - to ona nyní plně kontrolovala sama sebe. Toto je skutečné vítězství! Nyní už chápete, že práce na sobě sama a na vlastní proměně je nesmírně těžká – ale už víte, co **dělat**, abyste se změnili.

„Hladověla jsem i dříve, v průměru patnáct dní jednou za rok, ale poté jsem zpravidla ztracené kilogramy znovu nabrala. Zlobila jsem se sama na sebe za svou **nedůslednost**, znovu hladověla a poté nabírala kilogramy zpět a tak **to celé** opakovalo jako nekonečný kolotoč. Neustále si **procítám** vaše knihy, neboť mi dodávají sílu, abych vydržel-

la a nevzdávala se, přinášejí mi sílu a důvěru v sebe sama. Díky vám jsem se zbavila mnohých komplexů a **nestydím** se za sebe. A to není všechno, čeho jsem léčbou **dosáhla**: na podbradku a tvářích mi vyrůstaly chloupky, ale po hladovce a urinové léčbě už je nemám a když se nějaké objeví, rostou mnohem pomaleji.

Tři roky jsem neměla menstruaci, ale po pátém klystýru ze mne dva týdny tekla krev a krvavý hnis a měsíční cyklus se mi plně obnovil až po druhé hladovce.

Díky vám je ze mne dnes jiný člověk s novým zevnějškem a proměněnou psychikou."

Tento ozdravný program, který mohu nemocným jen doporučit, vyvolává občas abnormality a mimořádné projevy v organismu. Ty jsou většinou zapříčiněny znečištěním na hmotné i energetické úrovni a po očistné kúře se jich všech zbavíte.

4.11. Ozdravení a léčba ledvin

Pijte 50 až 100 ml své nebo dětské uriny, nejlépe osmiletého chlapce, a pokračujte až do úplného vyléčení.

Příklad. „Od čtyřiceti do pětadesáti let mne bolely ledviny a měla jsem kameny a pyelonefritidu, hnisavý záneť ledvinné pánvičky. Víte, co to jsou bolesti ledvin? Já jsem se válela po zemi a svíjela v křečích. Několikrát mne hospitalizovali, v nemocnici jsem proležela dlouhé týdny, absolvovala spoustu vyšetření a spolykala množství prášků, ale vše pomohlo jen dočasně a já nakonec skončila v invaliditě. Myslím, že jsem si těmi léky zkazila játra a navíc se mi provětrala peněženka, protože zahraniční preparáty jsou dost drahé.

Tak jsem se pustila do urinoterapie podle metody Malachova, pila jsem urinou jako vodu ve dne i v noci a zavedla si i pět klystýrů po 250 ml, po nichž jsem se cítila velmi dobře."

Příklad 2. „Manžel měl nemocné ledviny a v močovém měchýři písek. Když se začal léčit, propukly u něho všechny symptomy popisované ve vašich knihách najednou. Hladověl čtyři dny a třetího dne vyloučil písek a dva kameny, očistily se mu ledviny a přestaly ho bolet ruce. Nyní se cítí dobře, pokračuje v ranním užívání uriny a někdy ji vypije i během dne.“

4.12. Potravinový doplněk s profylaktickým účinkem

Pijte 100 až 200 ml dvakrát až čtyřikrát denně, můžete s medem nebo cukrem.

Urinová sůl

Připravte si solný přípravek s urinou zvaný *Amritkalaš*, který se hodí k doplňování zásob stopových prvků v organismu. Urinu shromažďujte od dvaadvacáté hodiny večerní do východu Slunce. Jezte hlavně rostlinnou stravu a při močení se otočte tváří k východu, aby pramínek přetínal magnetické pole Země.

Začněte souběžně s počátkem lunárního cyklu a ukončete kúru s jeho koncem, celá procedura bude trvat třicet dní. Urinu uchovávejte ve skleněné nádobě a před užitím, po uplynutí třiceti dnů, ji přelijte do široké, nejlépe smaltované nádoby a postavte na místo, kde by na ni dopadaly přímé sluneční paprsky. Tak se bude další měsíc odpařovat.

Získáte kvalitní urinovou sůl vhodnou k léčbě. Jeden gram rozpustíte ve 100 ml převařené vody, případně ochutíte medem, a můžete roztok používat k pití i potírání těla při nemoci i ve zdraví jako prevenci.

Můžete zkusit i jiné postupy, například shromažďujte urinu dva měsíce namísto jednoho a odpařujte ji nikoli na Slunci, nýbrž na elektrickém vařiči. První způsob odpařování je však efektivnější, protože při dopadání slunečních paprsků se minerály soli nabíjejí sluneční energií a to při jiných metodách

není možné. Při shromažďování uriny berte ohled na aktivní období orgánů (sedmdesátí dvoudenní) a dále s ní pracujte tak, abyste se vhodným způsobem ozdravili. Amritkalaš se dá použít na mnoho způsobů, k léčbě i prevenci nemocí.

Ještě upozorňuji, že soli, které prošly organismem člověka, mají několikanásobně vyšší hodnotu než obyčejné soli, jenž jím neprošly.

4.13. Rychlá očista zažívacího traktu

Pijte veškerou urinu vyloučenou během dne v průběhu dvou až čtyř dní a proceduru nejlépe zopakujte za týden. Urina se pije ve druhé a čtvrté fázi lunárního cyklu. Chcete-li zvýšit účinnost obyčejné moči, přimíchejte do ní moč odpařenou. Dále doporučuji cvičení *šank prakšalana*.

4.14. Močopudný prostředek při srdečních chorobách

Pijte dvakrát až třikrát denně 100 ml uriny, výsledek na sebe nenechá dlouho čekat.

Příklad 1. „Je mi už dvaasedmdesát let. Jako dítě jsem onemocněla malárií a několikrát také těžkou angínou. Snadno jsem se unavila a někdy, zejména když jsem dlouho nejedla, mne příšerně bolela hlava. Několikrát jsem protrpěla zápal plic a bronchitidu, o chřipce ani nemluvě (ta mne v zimním období takřka neopouštěla). K tomu se přidružily hemoroidy, pupeční kýla, vratká chůze, cukrovka a někdy mne píchalo a tlačilo u srdce.“

Dva měsíce jsem si čistila tlusté střevo nejprve jablečným octem a potom vlastní urinou. Ráno po defekaci jsem si dělala klystýry a někdy je opakovala i večer, protože ze mne vycházelo velké množství hlenu, písek a jakési chuchvalce a zdálo se mi, že jsem jimi doslova přeplněná. Pila jsem sklenici uriny třikrát až čtyřikrát denně a ejhle,

léčba zabrala. Po **hemoroidech** nezůstala takřka ani stopa **nateklé** žíly na nohou splaskly, tlak se mi **snížil** a bolesti **u** srdce už také nepociťuj i."

Příklad 2. „Chci vám poděkovat za všechny vaše knihy o **urinoterapii**. Je mi už osmdesát, ale přesto jsem se v dubna 1993 začal léčit **urinou**. Užívám ji vnitřně několikrát za **den**: poprvé v noci kolem druhé hodiny, podruhé kolem jedné hodiny odpolední před obědem, potřetí v šest hodin večer, rovněž hodinu před jídlem, a počtvrté před spaním; poté si **vyčistím** zuby.

Dříve jsem trpěl chronickým onemocněním žlučníku a před šesti lety mi operovali adenom. Přibližně v té době mne postihl těžký záchvat mrtvice a poté jsem míval velmi vysoký tlak. Jak vidíte, překonal jsem ty nejtěžší nemoci. Po mrtvici jsem pořád užíval nějaké léky, ale od doby, kdy jsem přistoupil k **unnoterapii**, žádné nepolykám. Stravuji se zcela normálně a žádné nemoci mi naštěstí neznepříjemňují život.“

Poznámka. V tomto případě léčba zapůsobila rychle, protože organismus starého muže byl silně intoxikován. Jakákoliv i jednoduchá očista přinesla kladný výsledek a okamžitou úlevu.

Příklad 3. „Podle zvěrokruhu jsem **Vodnář**, je mi dvaatřicet let a v květnu roku 1995 jsem protrpěl těžký infarkt myokardu, který se v říjnu téhož roku opakoval.

V listopadu jsem si koupil čtyři vaše knihy a v lednu zahájil ozdravné **hladovění** podle Vojtoviče, ale s **urinou**. Vydřel **jsem** to dvacet jedna dní, v březnu pak dvacet tři a v květnu osmnáct dní.

Nejprve se mi očistily ledviny a já z nich vyloučil pět kamenů. V dubnu jsem sedmkrát provedl čtyřdenní očistu jater (zdvojené čištění) a vyšlo ze mne neuvěřitelných **29** kamínků různých velikostí. Ze sto šesti kilogramů mi

hmotnost spadla na osmdesát čtyři a to odpovídá mé výšce sto osmdesát tři centimetry.

Hladovím tehdy, když se na to cítím, jeden, dva nebo **tři** **ny** v týdnu, někdy i pět až sedm dní bez přerušení.

V současné době se cítím dobře a můj zdravotní stav je stabilizovaný, vyhýbám se ale nadměrnému zatěžování. Sousedé a známí se nestačí divit, že jsem se tak rychle vyškrábal ze všech nemocí a změnil se i jako osobnost. Já jim doporučuji **unnoterapii** a velebím vaši práci. Co se týče stravování, tady mne ještě čeká kus práce, zatím však stále bojuji sám se sebou. Nicméně se mi podařilo vyloučit z jídelníčku maso, vejce, mléko, pečivo, převařená jídla, čaj a kávu. Díky vám nyní pohlížím na život z jiné stránky a velmi si jej vážím."

Poznámka. Začnete-li provádět ozdravení organismu, zjistíte, že největší překážka leží ve vašem vědomí. Jakmile zvítězíte nad vším, co je ve vás špatné a nežádoucí, znovu získáte plné zdraví. Právě zlovyky a nepřiměřená přání člověka nejvíc potlačují, vysávají z něj životní sílu a tlumí Božský proud energií procházející skrze něho. Hladovění a **urinoterapie** jsou nejlepšími prostředky na odblokování a aktivaci životního energetického proudu.

5. Urina jako homeopatický lék

5.1. Podobné léčí podobné

Otec homeopatie Samuel Hahnemann odhalil skutečnost, že léky vždy působí podle jednoho a téhož principu: léčí **pouze** ty nemoci, které samy u zdravého člověka také vyvolávají. Tak byl objeven *zákon podobnosti* - léčba podobného podobným.

Hahnemann si byl vědom, že léky jsou pro zdravý organismus nevhodné a pouze jej poškozují, a proto se snažil **nalézt** jiné léky, jejichž léčivá síla spočívá v něčem jiném a řídí se zákonem podobnosti.

Většina léků je ve větší či menší míře jedovatá, a proto nemohou být pacientu podávány ve velkých dávkách; začíná se vždy s malými. A právě tyto malé dávky na organismus působí podivuhodným způsobem: zaprvé, čím menší dávka léku, tím rychleji a lépe působí (pokud podle zákona podobnosti přesně odpovídá nemoci), a za druhé, když se lék ředí, aby se zmenšily dávky (metodu vymyslel Hahnemann), jeho léčebné vlastnosti vzrůstají.

Zředíme-li postupně plavuň, křemen a uhlí, získáme hodnotné léky s neobyčejnou léčebnou silou.

Později bylo zjištěno, že některé prvky mají při silném, třeba stonásobném zředění zcela odlišné vlastnosti než při nižším, desetinásobném zředění. Tento jev se nazývá *dynamizace léků* a předpokládalo se, čím vyšší ředění, tím je lék účinnější. Jinými slovy zvyšujeme-li míru zředění léku, **jeho** účinná síla se osvobozuje od samotného léku a je nezávislá.

Valerij Jerofejev, autor knihy *Tanoje lečenije (Tajemství léčby)* se rozhodl využít princip homeopatie i v urinoterapii.

Doporučuje, aby se s urinou začínalo v malých dávkách **malými** podle jeho slov „stačí k tomu, aby se povzbudila organická reakce. Lék by měl na nemocného působit

nenásilně, jinak by mohly být poškozeny jiné, dosud zdravé orgány nebo části těla."

Podle něho je urinoterapie dobrá k tomu, aby „se probudila životní síla (organická reakce) potlačená nemocí a bojovala s ní nebo aby posílila funkční obranyschopnost organismu a pomáhala mu v cestě za zdravím, na kterou se již vydal. To je jediná možnost, kdy lék skutečně pomáhá a to tak, že podporuje léčivou sílu přírody a podporuje ji ve snažení o obnovu funkcí organismu, dosažení vítězství nad nemocí a návratu k přirozenému zdraví. Pokud nemocnému podáte lék odpovídající nemoci, ale v nadměrném množství, potlačuje přirozené reakce organismu a otravuje jej a tím člověku spíše uškodí, než vyléčí, a posílí nemoc."

Z výše řečeného vyplývá, že urina je nejdokonalejší lék ze všech: odpovídá podstatě nemoci ve všech kritériích a bojuje s ní od počátku až do konce. Zbývá zjistit, v jaké koncentraci je neúčinnější a harmonicky dávky zvyšovat (tak zvaný mechanismus klíčů a zámků).

5.2. Podávání uriny jako homeopatika

Jerofejev doporučuje následující způsob, jak připravit urinový lék v malých dávkách:

„Vezměte kapku uriny a jeden litr syrové vody ze studánky či pramene a směs důkladně promíchejte: to je tak zvané *první ředění*. Potom vezměte jednu kapku zředěného roztoku a smíchejte ji s jedním litrem stejné pramenité vody, čímž získáte *druhé ředění*. Stejným způsobem připravíte i třetí a čtvrté ředění, až dojdete ke třicátému. Všimněte si, že v procesu ředění se léčebná síla oprostuje od léku a osamostatňuje se. *Čím vyšší míra zředění, tím vyšší léčebná síla*. Ale pozor, léky se musí ředit výhradně ručně! A ještě mějte na **paměti**, že prvotní příčinou všech vnitřních nemocí je nedostatečné trávení.

Doporučuji léčbu začít s malými dávkami: vezměte obyčejnou **tenkou** jehlu (nejlépe stříbrnou, **seženete-li** ji), **omotejte** její ostří v prostřední části pramínku ranní uriny a pak ji vhodíte do sklenice s pramenitou vodou. Předtím **ji můžete** chvíli podržet na přímém Slunci, aby na ni působily sluneční paprsky, a přitom ji pozvolna obracet pravou rukou. Směs se normálně pije a s každým dnem se dávky zvyšují. Po dvou dnech můžete v urině namočit polovinu jehly, kterou pak zase vhodíte do sklenice s vodou, a dále můžete pokračovat s celou jehlou. Dojdete k jedné kapce uriny, pak dvěma, třem a tak dále, takže vodní urinový roztok bude více koncentrovaný, a jednoho dne budete mít čistou urinu.

Každá nemoc je podrobena změnám, nejvíc je k nim náchylná čtvrtý a pátý den. Proto začínejte léčbu s malými porcemi staré čtyřdenní uriny odstáté pod slunečními paprsky. Můžete ji zapíjet citronovou šťávou nebo pramenitou vodou s citronem, ten totiž neutralizuje škodlivé látky anebo je přímo vsakuje, a tak napomáhá očistě organismu.

Chcete-li si léčbu zjednodušit, rozpusťte jednu kapku vlastní uriny ve třech litrech pramenité vody, to je další varianta prvního ředění. Po čtyřech dnech dávku zvýšte na tři kapky uriny, jež rozmícháte ve stejném množství vody, a po dalších čtyřech dnech užijete devět kapek uriny. Dodržujte čtyřdenní intervaly a postupně zvedněte dávku na dvacet sedm kapek, dále na osmdesát jedna kapek na **tři** litry vody a tak dále. **Budete-li** takto pokračovat, brzy budete moci do tří litrů vody vlít jednu osminu sklenice uriny, dále jednu čtvrtinu, jednu polovinu a nakonec dospějete k jedné **celé** sklenici posvátného moku. Nakonec můžete pil **všechnu** vyloučenou urinu, na to budete potřebovat třicet **est** dnů.

Možná vám tyto koncentrace připadají vysoké - pak navrhuji ještě další alternativní způsob: jednu kapku **uriny** rozpusťte v jednom litru pramenité vody a dobře ji rozmíchejte - to bude první ředění. Dále z jedné kapky tohoto roztoku připravíte druhé ředění, z něj stejným způsobem třetí ředění a tak pokračujte dále až ke třicátému ředění. Důležitý je i správný výběr nádoby, která by měla být sterilizovaná a pokud možno skleněná. Víme, že hmota je dělitelná do nekonečna, a proto můžete používat třicáté i vyšší ředění, při němž dochází k hloubkovému jemnému působení na úrovni různých energií. Roztoky s nízkou a střední koncentrací jsou vynikajícím léčebným prostředkem, protože neškodí, neotravují organismus a nenarušují působení látek.

Hahnemannův objev platí nejen ve vztahu k jednoduchým prvkům, ale také k těm kombinovaným. Léčba by měla probíhat souběžně s úplným hladověním, při těžkých nemocech se začíná s vyšší koncentrací zlatavého moku ve vodě a postupně přechází k nižším koncentracím. Interval je možné snížit na jeden den, ale nesmí být menší. Jste-li po pátém příjmu přesvědčeni, že nemoc ustoupila, můžete pít jednu osminu, jednu čtvrtinu, jednu polovinu a potom i celou sklenici své uriny, ale vždy ve směsi s čerstvou pitnou vodou. Léčba pak bude trvat nikoli třicet šest, ale jen devět dní.

Posvátný mok užívejte po kapkách, jak je uvedeno výše. Přecházejte od jednoho kroku k druhému (od jedné koncentrace k druhé) **plynule**, den po dni, přičemž rozestup **mezi** dvěma kroky může být **minimálně** jeden, ale **maximálně** čtyři dny.

Prvn univerzální metodika příjmu uriny

První den - tři litry vody - pět kapek

Druhý den - tři litry vody - deset kapek

Třetí den - tři litry vody - čtyřicet kapek

Čtvrtý den - tři litry vody - osmdesát kapek

Pátý den - tři litry vody - osmdesát pět kapek

Šestý den - tři litry vody - devadesát kapek

Sedmý den - tři litry vody - osmina sklenice uriny

Osmý den - tři litry vody - celá střední porce uriny

Devátý den - tři litry vody - celá ranní dávka uriny

Desátý den - pijí se střední porce uriny vyloučené do sedmnácté hodiny, bývá jich různé množství, nejčas těji tři až čtyři

Jedenáctý den - vypijte veškerou urinou a určitě ji zapijte pramenitou nebo měsíční vodou.

Coen van der **Kron** vypracoval vlastní metodu homeopatického užívání uriny: doporučuje ji rozmíchat v poměru 1:1 000 000, polknout a nechat působit pod jazykem. Dávkování se začíná s dvěma kapkami a postupně se zvyšuje na deset kapek.

5.3. Speciální homeopatický urinový roztok

Budete potřebovat kapátko a šest tenkých skleněných nádob. Do každé kápněte osmnáct kapek vody a rozložte tak, abyste si je nemohli splést, například je označte štítky s čísly od **jedné** do šesti.

Shromážděte prostřední část pramínku moči, naberte ji do kapátka a přidejte dvě kapky do sklenice č. 1. Pak ji **vezměte** do rukou (obejměte pěstí), uzavřete otvor palcem a **pěťadvacetkrát** až **padesátkrát protřepte**. Aktivní promíchávání dodává roztoku přirozené energie a dynamizuje jej.

V **následujícím** kroku naberte kapátkem dvě kapky **roztoku** ze sklenice č. 1 a vlijte je do sklenice č. 2. Postup opa-

kujte, naberte roztok ze sklenice č. 2 a vlijte do **sklenice** č. 3 protřepte a opakujte, dokud nedojdete k šesté **sklenici**, v níž dosáhnete šestého ředění v poměru 1:1 000 000, které je vhodné jako lék při mnoha nemocech. Pozor, kapátko po každém použití důkladně propláchněte!

Kron na rozdíl od Jerofejeva doporučuje homeopatickou léčbu zejména pacientům, již nejsou schopni pít vlastní urinou anebo na ně působí příliš silně.

A máme tu ještě jeden způsob, jak z uriny vyrobit homeopatický prostředek. Připravte směs v poměru jedna část uriny na devět částí vody nebo lihového roztoku. Je možné, že se někomu tato směs může zdát příliš trpká, pak koncentraci snižte a chuť uriny prakticky nebude cítit. Někteří lékaři přírodní medicíny si myslí, že takový lék je mnohem účinnější než obyčejné pití uriny.

6. Urinová „vakcinace“ a další metody

6.1. Vakcinace sebe sama

Léčbu urinou můžeme pokládat za formu přirozené *vakcinace sama sebe*. S urinou se z těla vylučují látky, jež se tvoří při nemoci, a když je poté pijeme či vpravujeme do těla vtíráním, vakcinujeme tak sami sebe. Putují nejprve do střev či se vstřebávají do kůže, odkud se dostanou do krve a imunitní systém má možnost se na oslabených původcích nemoci „trénovat“. Organismus pak bude dlouhodobě připraven s danou nemocí bojovat.

Nyní tento fenomén osvětlím trochu podrobněji. Jak **organismus** onemocní? Dostanou se do něj mikroby, rozmnožují se a chorobný proces začíná. Imunitní systém se s těmito **mikroby** setkává poprvé, reaguje a zkouší na ně **působit**, ovšem v důsledku tohoto boje se vytváří vedlejší produkty – **leukocyty** a uhynulé mikroby, jež jsou dále

vylučova s **močí**. To je skrytý proces, jež člověk **nemu-**
í vůbec rozpoznat a pocítit, ale on **přesto** aktivně probíhá
v **jeho** organismu.

Mikroby se zpravidla rozmnožují velmi rychle a imu-
nitní systém na **ne** někdy nestačí zareagovat včas. Teprve
až zaplní celý organismus a představují pro **něj** skutečnou
hrozbu, obranné síly se rychle aktivují, zvyšuje se tělesná
teplota nezbytná k povzbuzení tvorby lymfocytů, které
spalují a rozkládají infekci, a lymfatické uzliny se zvětšují,
nebot' aktivně pracují na tvorbě nových lymfocytů. Tělo se
potí, **nebot'** je třeba urychleně vyvést uhynulé mikroby a je-
jich toxiny ven. Organismus pracuje na nejvyšší obrátce
a samozřejmě slábne a vyčerpává se, protože všechny své
síly soustřeďuje na boj s infekcí.

Pokud člověk preventivně užívá urinou, pak jej počínající
nemoc nevykolejí. Organismus zareaguje na signál o pří-
tomnosti chorobných mikrobů rychle a také hbitěji aktivuje
svůj obranný mechanismus. Je to, jako kdyby se předem
trénoval na oslabeném nebo mrtvém materiálu, aby se do-
kázal s **větší** razancí postavit skutečným živým mikrobům.

6.2. Agadžaňanův efekt

Existuje však ještě jeden, neméně silný a efektivní me-
chanismus ničení mikrobů, říká se mu *Agadžaňanův efekt*.
V čem spočívá? Vezmou se dvě stejné buňky živé tkáně
a izolují se, aby jedna na druhou „viděla“, čili měla o pří-
tomnosti té druhé „**povědomí**“. Na jednu z nich se přidá pro-
středek, jenž pro buňky smrtelný, a ona samozřejmě uhynie.
Před smrtí však vyše svou „poslední depeši“ - hynoucí buň-
ky vylučují ultrafialové záření a v něm kód s informacemi
o **tom**, v jakém stavu se nacházejí. Živé buňky v tomto pří-
padě mají možnost „pozorovat“ smrt svých kolegů, zachytí
jejich ultrafialové signály a - **samy** také umírají. **Byly** prove-

deny stovky pokusů, ale vždy se stejným výsledkem - **zara-**
vé buňky cítí, že jejich družky hynou, a umírají také.

Vpravíme-li do organismu opakovaně spolu s urinou
mrtvé, dříve vyloučené buňky rakoviny nebo mikroby infek-
cí, živé rakovinné buňky v těle a živé mikroby jsou v šoku
a - hynou. To vysvětluje, proč urina obsahující hnis pomá-
há při těžkých nemocech, jak to ve svých knihách popisu-
je John Armstrong. Opakované požití trupů onkologických
buněk vyvolává paniku mezi živými rakovinnými buňkami
či patogenními mikroby a ty podle Agadžaňanova efektu
umírají. Právě proto se v některých případech, které popisoval
Armstrong, nemocní rakovinou nebo těžkými infekcemi
vyléčili a to rychle.

Tento fenomén také zkoumali lékaři Remington a Mar-
ler a zjistili, že micely, čili částice bílkovin obsažených
v moči, jsou schopné vázat a neutralizovat některé původce
nemocí.

6.3. Lék z vlastní čistírny

Obdobným průzkumům se na počátku dvacátého sto-
letí věnoval rovněž doktor Charles Duncan, jenž se snažil
zjistit, jak působí mechanismus léčení organismu látkami
pocházejícími přímo z něj, **takovými**, které si organismus
produkuje v průběhu nemoci sám. Nevynechal ani urinate-
rapii a na základě své praxe **potvrdil**, že nemocný s kapav-
čitou uretritidou se může **vyléčit** sám vlastní urinou. Léčba
spočívala v tom, že pacient polkl kapku své uriny s hnisem
a nechal ji chvíli působit na jazyku, aby stimulovala přiro-
zené síly organismu. **Metoda** prokázala svůj silný ozdravný
účinek ve všech stádiích nemoci a bylo zřejmé, že při včas-
ném užití si nemocný sám vyléčí kapavku.

Praxe ukazuje, že organismus člověka je schopen vy-
užít jakýkoli jed produkovaný vlastními nemocnými **tká-**
němi i mikroorganismy vyvolávajícími **nemoc**. Tento jed

pak **smětuje** proti tomu, kdo jej vytvořil - rakovinným **buňkám** nebo patogenním mikroorganismům. Tento proces **byl** znám i v minulosti a urina byla proto vždy pokládána za univerzální léčebný prostředek, který máme vždy u sebe - vlastní „čistírnu“, studnici. Urina obsahuje přesně tolik „léčebných prostředků“ a v takovém poměru, aby nám to stačilo k úplnému vyléčení.

7. Podkožní a nitrosvalové urinové injekce

7.1. Podkožní injekce - metodika doktora Chaněni

Urina nemocného se sbírá do čisté sterilizované nádoby - nejlépe v období, kdy má zvýšenou teplotu, protože je nejučinnější. Pak ji sterilizujte a kapátkem přelijte do deseti zkumavek s objemem deseti mililitrů, jež se uzavírají vatovými tampony. Počet zkumavek, které by měly být rovněž důkladně převařeny, je přibližný a určuje se s ohledem na těžkost onemocnění.

Zkumavky nyní již naplněné urinou se znovu i s obsahem sterilizují a to tak, že se položí do nádoby s horkou vodou a nechají se projít varem. Použijte smaltovaný džbánek či **kastrůlek** a dno vystelte bavlněnou tkaninou nebo gázou. Zkumavky musí být ve svislé poloze a hladina vody by měla o maličko převyšovat hladinu **uriny** ve zkumavkách. Považte **je** dvacet pět až třicet minut, potom ochlaďte a **nechte** odstát, aby se v nich vytvořily usazeniny a **urina** se zkalila. Není vhodné usazeniny odfiltrovat, ale pokud se k tomu rozhodnete, filtrát znovu deset až patnáct minut sterilizujte. **Denaturované** bílkovinné komponenty se zpravidla snadno usazují a **tudíž** je možné urinový preparát nabírat injekcí; je-li urina mírně kalná, vůbec to nevádí a na účinnost přípravku

to nemá vliv. Zkumavky si důkladně označte, abyste si je později nespletli.

Doktor Chaněna říkal sterilizované urině *nativní terapi* a využíval ji v lékařské praxi. Obsahuje **tepluvzdorné** rozpustné *mukopolysacharidy*, které nemocný organismus produkuje jako obranné látky proti onemocnění.

Čím těžší onemocnění, tím větší objem uriny a tím pádem i víc zkumavek se využije. Připravte si takové množství, aby vystačilo na celou léčebnou kúru. Jakmile začnete léčbu, aktivita uriny se bude snižovat.

To platí pro všechny urinoterapeutické metody - podkožní injekce, pití a tak dále.

Pokud si připravujete zkumavky s urinou dopředu, musíte je uchovávat v lednici při teplotě kolem dvou až čtyř stupňů Celsia a přitom hlídat, aby teplota neklesla pod dva stupně.

Před každým užitím byste měli zkumavku alespoň deset až patnáct minut dodatečně sterilizovat, poté hned ochladit a nabírat preparát injekční stříkačkou. Poté jej dejte znovu do lednice a uchovejte pro další užití. Dbejte, abyste si nespletli zkumavku.

Léčebné injekce se zavádějí pod kůži v bederní oblasti; nitrosvalové a nitrožilní injekce jsou méně aktivní, jak bylo mnohokrát prověřeno v praxi. Dospělé osoby užívají dva až tři, maximálně však pět mililitrů sterilované uriny, děti pak 0,2; 0,3; 0,5; 1,0 až 1,5 mililitru podle věku a těžkosti onemocnění. Injekce se píchají dvakrát až třikrát denně, ve výjimečných případech až dvanáctkrát každé dvě hodiny, a léčba trvá až do úplného vyléčení.

Kontraindikace. Poruchy a selhání ledvin, zvýšení *azotemie*²³ a *uremický syndrom*,

Přednosti metod Při vysoké teplotě nemocného se metoda využívá okamžitě, nemusí se čekat na výsledky testů a **stanovení** diagnózy, protože tím by se léčení oddálilo.

7.2. Urinové injekce v praxi

Německá lékařka přírodní medicíny S. Ulrika léčí své **pacienty** injekcemi jejich vlastní uriny, zejména při **alergickém** astmatu, kožních nemocech vyvolaných alergiemi, senné rýmě a alergii na sluneční paprsky. Urinové injekce snižují citlivost organismu na alergeny, aniž by vyvolávaly vedlejší účinky. Ve většině případů stačí jediná injekce uriny (na jaře) a nemocný bude celé léto méně náchylný na alergii na sluneční energii a sennou rýmu.

Jiný německý lékař, Rainer Holtzhüter, využívá speciální injekce z uriny samotného pacienta. Několik mililitrů uriny rozpustí v solném roztoku v poměru 1:10, sterilizuje ozonem a zavádí do svalů - homeopatické dělení **D** - vzestupné dávkování. K úplnému vyléčení zpravidla stačí pět až deset injekcí.

Doktor Holtzhüter vysvětluje léčivý účinek tohoto postupu tím, že urina nemocného člověka obsahuje původce nemoci a antigeny, hormony a spoustu dalších částic. Jde o klasickou homeopatickou léčbu: podobné se léčí podobným.

Tato metoda výjimečně dobře pomáhá při uhrovitě vyrážce, astmatu, ekzémech, nežitech a *neurodermitidě*, dále je vhodná při křečích hladkých svalů (průdušky, cévy, děloha), alergiích různého druhu, virových a bakteriálních infekcích, nemocech provázejících těhotenství a dalších ženských nemocech (infekce či potíže spojené s klimakteriem).

V neposlední řadě urina při takovéto léčbě ředí krev a tím se zlepšuje krevní **mikrooběh** v kapilárách. Člověk je odolnější vůči infarktům a krvácení do mozku, proto je vhodné provádět urinovou kúru i preventivně.

Mnozí lidé však dávají přednost podkožním a **mimosvalovým** injekcím z čerstvé uriny. Já osobně jsem si píchal injekce z uriny aktivované chladem (nechal jsem ji tři až čtyři **dny odstávat** v lednici při teplotě dva až čtyři stupně

Celsia). Jak jsem čekal, injekce byly mimořádně účinné, neboť při aktivaci chladem hodnota uriny stoupá. Celkově však musím říct, že injekce nepokládám za nejlepší způsob vpravování uriny do organismu. Vyzkoušel jsem injekce i jiné metody, a proto je mohu porovnat a jmenovat jejich silné a slabé stránky. Nicméně nechci injekce čtenářům rozmlouvat, necht' se každý rozhodne sám, **jaké** metody bude využívat.

Kůže je schopná vstřebávat urinu přímo, a proto jsou podkožní injekce zbytečné.

Naopak mají své slabé stránky, protože při zavedení uriny pod kůži je organismus nucen vynakládat další energii na její vstřebávání, a také není jednoznačné, jak obsah injekce a zavedené prvky na organismus působí. Distribuce prvků organismem trvá po injekčním vpravení mnohem déle než při přímém nanesení na kůži. Jen si porovnejte, kdy se urina bude vstřebávat lépe: když ji přímo nanese na povrch kůže nebo když ji píchne pod kůži? Urinové injekce samozřejmě také stimulují organismus, ale nikoli přirozenou cestou, nýbrž trochu patologickým způsobem.

Při injekčním způsobu se totiž v organismu najednou octnou prvky, které v daném místě nemají co dělat a nejsou pro něj přirozené. Organismus je rozpozná jako cizorodé a aktivuje na jejich vstřebání a rozpuštění všechny síly. Dále tyto prvky postupují do vnitřního prostředí organismu a působí na ně; v tom tkví **léčebný** účinek urinových injekcí²⁴. Dojde-li k předávkování **nebo** je-li užívání injekcí dlouhodobé, reakce organismu se utlumí nebo patologicky pozmění a vzniká **infiltrát**. To je podstata **jevu**, který byl pozorován u léčebných kúr prováděných doktorem **Zamkovem** a Chaněňou: **probíhaly** v etapách a první etapa byla mnohem efektivnější než následující. Urinová masáž podle systému **jogínů** umožňuje, aby si Člověk do těla vpravoval i větší dávky uriny **přirozenou** cestou a přitom mu nehro-

lo předávání. Metoda může být praktikována po celý **život** a přináší vynikající výsledky.

Tak jsme se věnovali způsobům vpravení uriny do organismu a osvětlili si mechanismus, jak urina uvnitř těla působí. Víme, jak a k čemu urinu užívat, abychom se vyléčili. Nemusíme ji využívat nazdařbůh, jak to bohužel někteří dělají. Na konci této kapitoly ještě jednou zdůrazňuji, že nejúčinnější způsob užívání moči je příjem kůží.

DRUHÁ ČÁST

Urinová léčba pro konkrétní případy a nemoci

„Složení uriny odpovídá patologickému stavu člověka, je na něm závislé. Urinová léčba příznivě ovlivňuje všechny druhy nemocí vyjma úrazů nebo nemocí vyvolaných mechanicky. Lékař nemusí riskovat, že z mnoha tisíců dostupných léků vybere nesprávný... Co si může vypočítat organismus sám vlastními silami, to by se nemělo vypočítávat silami mimo něj.“

Doktor Wilson Ditchman

V **Indii je léčba** močí široce využívána a není na tom nic **divného**. Vždyť první prameny o **urinoterapii pocházejí** rovněž z **Indie**. Zkušenosti **několika** tisíciletí se **vytratily, ybrz** předávaly z pokolení na pokolení. Indičtí odborníci **jsou** schopní **urinou** vyléčit celou řadu akutních a chronických **nemocí**, mezi nimi i astma, cukrovku, revmatismus, vysoký i nízký krevní tlak, **rakovinu**, srdeční choroby, kožní nemoci, **hemoroidy**, herpes pohlavních orgánů, nádor **ředstojné žlázy**, ledvinové kameny, revmatické poškození srdečního svalu, vaginální **infekce**, chronický zánět čelních dutin (**sinusitidu**), alergickou dermatitidu a úplavici způsobenou amébami. Navíc jsou indičtí lékaři přesvědčení, že **urina** skvěle léčí také **lepru** a hojí vředovaté jizvy, které **jsou** pro tuto nemoc typické.

V USA také vyzkoušeli urinou při léčbě AIDS a Coen van der **Kron** ve své knize uvádí šest případů, kdy moč úspěšně vyléčila pacienty s touto nemocí.

Urina je takový „multifunkční přípravek“, který na organismus působí v mnoha směrech. Může se podávat vnitřně a to hned několika způsoby, existuje několik metod **urnové** léčby a navíc je snadno kombinovatelná s jinými druhy léčby, přičemž účinnost obou se navzájem posiluje. **K metodám kombinované** léčby patří urinoterapie a hladovění, **urinoterapie** a hliněné zábaly a podobně. Odsud se nabízí **závěr**, že zdravý člověk by měl preventivně užívat jednu metodu a k léčbě konkrétní nemoci úplně jinou.

Na tyto otázky se nyní podíváme.

I. Urina a infekční onemocnění

Urinoterapie je velmi efektivní při různých infekčních **obábch**, protože má schopnost interference a působí jako **nozody** Užívání je **velmi** jednoduché: **pije** se střední porce tedy 50 až 100 ml uriny jedním douškem, aby se tekutina

rychle dostala do žaludku. Pokud se vám to nedaří, **loknět** si lichý počet doušků uriny. Při horečce tělo produkuje **vy-**soce koncentrovanou urinou, která je na pití nepříjemná, to se však dá snadno napravit pitím většího množství roztáté nebo převařené vody **případně** bylinkového čaje. Na **sní-**žení teploty si podle starodávného receptu přikládejte na tep urinový obklad a pokud to nepomůže, vyzkoušejte obklad na hrudní koš, respektive si hrudník zabalte do bavlněné tkaniny namočené v **urině**, seshora omotejte igelitem a na to si oblečte vlněný svetr. **Nechte** zábal působit, dokud teplota nepoklesne, a přitom občas navlhčete tkaninu urinou, aby byla stále mokrá.

Příklad. „Kdysi jsem onemocněl silnou zimnicí střídanou horečkou. Žil jsem sám, neměl po ruce žádné léky a nevěděl, jak si pomoci, a v zoufalství si vzpomněl na urinoterapii. Vždyť matka příroda nám seslala ten nejcennější lék, jaký existuje. Nabral jsem svou urinou do sklenice, stiskl zuby a vypil jedním douškem.

Stalo se to v roce 1988 ve dvě v noci a já měl pocit, že jsem se během pěti minut uzdravil. Nemoc se už nikdy víc neopakovala.“

Maslennikov ve své knize popisuje příklad vojína umírajícího na malárii za války v polní nemocnici, protože k dispozici nebyly žádné medikamenty. Tak vypil hrníček své moči a brzy se uzdravil, přičemž nemoc se neopakovala.

Armstrong zase napsal o **léčbě** horečky následující:

„Nyní přidám několik slov o horečce a akutních **nemo-**cech, která zvýšení teploty zpravidla doprovází. Lékaři se často snaží snížit horečku umělým způsobem, ale tím **pří-**rodě jen brání v léčbě a v některých případech dokonce přímo ohrožují pacientův život nebo v **něm** zasévají semena budoucích **neduhů** Vysoká tělesná **teplota** je ve skutečnosti léčivý **proces**, **jenž** vytvořila sama příroda, aby v tele ne-

mocného zahubila všechny jedy. Některé léky na zápal plic **se** pokládají za zázračné, protože rychle snižují horečku a pacienti **ulevují**. Ve skutečnosti však mnozí později umírají na srdeční nemoci, protože léky nepříznivě ovlivňují srdce. Ze zkušenosti vím, že nejlepším a nejúčinnějším prostředkem léčby zvýšené teploty je urinové hladovění, když **se** veškerá vyloučená urina pije do poslední kapky a zapijí vodou. Vysoká teplota se rychle sníží, **nejčastěji** během třiceti až šesti až třiceti sedmi hodin, a za několik dní se pacient zcela uzdraví. Nemocní mívají hustou moč s nepříjemným zápachem, vylučovanou v malém množství: organismus totiž ztrácí hodně **solí** a dalších potřebných prvků. S tím je spojena i celková slabost pacienta, prázdno v hlavě, blouznění a další projevy. Pokud však nemocný užívá urinu, ztracené prvky se do těla zase vrátí. To jsem mnohokrát dokázal při léčbě **záškrtu**, planých neštovic, spály, chřipky a jiných nemocí doprovázených vysokou teplotou. A vše bez jakýchkoli vedlejších účinků charakteristických pro umělé nepřírozené léky: sice potlačují nemoc, ale zároveň ničí celý organismus."

K tomu bych dodal následující: zvýšená teplota těla je vlastně proces, kdy se tělo očisťuje od patologií a snaží se je vyhnat ven horečkou a žárem. Škodliviny se během období se zvýšenou teplotou rozpouštějí a jsou vylučovány ven, patogenní mikroby **jsou** ničeny a aktivita enzymů vzrůstá. Organismus uvolňuje velké množství energie, aby se tento proces udržel na vysokém stupni aktivity, a proto se člověk někdy cítí slabý a malátný. Právě malátnost je způsobena tím, že se v organismu rozpouštějí toxiny, cirkulují v krevním řečišti a znovu vyvolávají lehčí intoxikaci. Musíte to však vydržet a pomoci svému tělu, aby se jedů zbavilo. Pijte **hodně** teplé roztáté vody a urinu, abyste dostali znět do těla ztracené hodnotné prvky: stačí **100 ml** třikrát **a čtyřikrát** denně. Nepohrdejte ani urinovými obklady

a nebo si přikládejte urinové zábaly na hrudní koš. **Doporučuji** hladovět, aby se toxiny lépe vyloučily z těla a **organismus** nemusel ztrácet energii na trávení přijaté potravy. **Budete-li** se naopak snažit horečku snížit antipyretiky, toxiny se pevněji usazují na „svých místech“ a patogenní mikroorganismy si je po čase zase najdou a živí se jimi. Toxiny mají zpravidla stejnou konzistenci jako hleny a časem se kazí, což má za následek, že se vnitřní prostředí **mění** z kyselého na alkalické, čili hnilobné. A v tomto prostředí se snadno vyvíjejí různé nemoci, zejména onkologické. **Nechcete-li** si v sobě „vypěstovat“ nádor, neužívejte léky na snížení teploty.

Klasické dětské nemoci jsou velmi dobře léčitelné dětskou urinou. B. N. Zil'berman ve svém pojednání s názvem *Automočoterapij při kokluše (Autourinoterapie při černém kašli)*²⁵ napsal, že užívání uriny zkracuje trvání nemoci na dva týdny namísto třiceti až čtyřiceti dnů a přináší úspěch v devadesáti pěti procentech případů bez jakýchkoli komplikací.

2. Urina a plísňová onemocnění

Na člověku cizopasí i patogenní mikroorganismy rostlinného původu, jež jsou nebezpečné tím, že při svém vývinu produkují alkalické **hnilobné** prostředí. Pokud se ochranný „kyselý skafandr“ na kůži oslabí, snadno se jim na nás parazituje. Měli bychom dbát na dostatečné okyselení kůže a posilovat ji obyčejnou nebo odpařenou urinou, **napomáhá** to lepšímu uzdravení. Přikládejte si urinové obklady na postižené části kůže.

Příklad. „**S** vaší knihou o **urinoterapii** jsem se bohužel seznámila příliš pozdě, rok po operaci prsou a chirurgickým odstranění **lymfatických** uzlin. Měla jsem tři kúry chemoterapie a poté mne léčili **ozařováním**. Silně mi natekla

ruka, tak **jsem** s tím šla na polikliniku, kde mi diagnostikovali fibrózu.

Začala jsem se léčit různými léky a otok ramene se trochu **zmínil**. Pak se **ale** dostavila reakce a já musela léčbu přerušit. Zkoušela jsem se léčit u bylinkám, očistila si dle jejich rady játra a chtěla si vyléčit ruku bylinkovými odvary. Pila jsem jich však příliš mnoho v koncentrované podobě a přiotrávila se jimi. Po týdnu jsem se chtěla k léčbě vrátit, ale **už** jsem je nemohla pít, dělalo se mi z nich špatně. Tu jsem dostala od přátel vaši knihu o urinoterapii a rozhodla se, že všechno vyzkouším na sobě, vždyť jsem stejně neměla co ztratit. Bez jakýchkoli problémů jsem každé ráno vypila 100 ml vlastní uriny a promývala si s ní uši a nos. Zbavila jsem se alergií a dalších potíží, oči mi **po urině** ještě trochu červenají, takže i je musím proplachovat vodou, ale jinak jde vše hladce. Také jsem vyzkoušela miniklystýry s odpařenou urinou ředěné vodou a masáže rukou, po nichž si na nemocnou ruku a chodidla přikládám obklad, který nechávám tak půldruhé hodiny až dvě působit. Vyléčila jsem se z plísňových onemocnění a už se mi skoro vůbec neloupe kůže. Musím říct, že po jednom a půl měsíci praktikování urinoterapie má ruka vypadá mnohem lépe."

Doporučení. Až si budete děla miniklystýry z odpařené uriny, tak **je** neředte vodou, ale odpařte urinu jen na polovinu původního objemu. A později, až si na to zvyknete, zkuste koncentraci uriny snížit na třetinu a nakonec i na čtvrtinu.

A. N. Maslennikov ve své knize vypráví o tom, jak si sám vyléčil deset let starou **plíseň** na nohách. **Nejprve** zkoušel různé lidové recepty a podařilo se mu plíseň **potlačit**, ale ne **úplně**. Pod **nehtem** palce zůstalo ložisko nemoci a **čas** od **času** ho trápilo, nehet stále tmavnul a loupal se ve vrstvách. Jednou v létě se vydal na cesty a protože **cho-**

čil drsnou přírodou, nazul si uzavřené pevné boty. Nohy se mu spařily a plíseň se rozlezla po celém chodidle. Maslennikov si tedy před spaním omyl chodidlo vlastní urinou a plíseň se zmenšila. Tak to opakoval i další dny a plíseň se nakonec vytratila. Povzbuzen úspěchy si potíral **odlupující** se nehet urinou napůl odpařenou na Slunci. Nehet se nasytil hodnotnými prvky a to stačilo, aby se Maslennikov zbavil nepříjemné plísně provždy; nehet se upevnil a vypadal zase normálně.

Poznámka. Urina odpařená na Slunci je zkvašená bakteriemi a jejich enzymy mají neobyčejnou sílu čistit kůži. Kromě toho má zvýšený obsah solí, obdobně jako slzný sekret, a to zaručuje silný hojivý efekt.

Urina výborně pomáhá při léčbě **nežítů** v počátečním stadiu i nežítů otevřených ve stadiu pokročilém. Měli byste se potírat urinou ihned, dřív než se nežít začne rozvíjet. Urina se vtírá do kůže třikrát až čtyřikrát denně v průběhu deseti minut, jemně a bez tlačení, a poté se nesmývá vodou. Vyzkoušejte také urinový obklad: přiložte si jej na bolavé místo a přelepte leukoplastí; musíte jej během dne neustále vlhčit urinou. Po dvou až třech dnech nežít zmizí.

Kandidóza což je druh my kůže, infekce vyvolaná kvasinkou *candida*, se po třítýdenním urinovém hladovění úplně vyléčí.

3. Urina jako kosmetický přípravek

Urina vhodným **kosmetickým** přípravkem je zlepšujícím kvalitu pokožky a vlasů; vysvětloval jsem to výše. Můžete ji užívat jako očištnou pleťovou vodu, zejména na zastaralé **nečistoty**, které **se** „zažraly“ do kůže. Močovina a čpavek v ní **se** postarají o skvělou očistu. Uvedu také zkušenosti **z praxe**.

John Armstrong ve své knize *Elixír života* píše:

Jistý druh drahého vytříbeného toaletního mýdla se až donedávna vyráběl z kravské moči! Respektive z extrahovaných tuků a solí zbavených vody. Také některé kosmetické krémy obsahují hormony moči."

Maslennikov píše něco podobného;

„Velmi pomáhá, pokud si večer před spaním natřete pleť na obličej nikoli pleťovou vodou, ale čerstvou urinou! Namočte do ní kousek sterilní vaty a očistěte s ní kůži od nečistot a kosmetických přípravků. Pak namočte nový, znovu potřete a **nechte** urinou působit třicet až čtyřicet minut. Potom omyjte studenou vodou. Ženy si mohou obličej lehce navlhčit prsty a přitom si pokožku jemně masírovat. Budou ji mít hebkou a hladkou, vylučování mazových žláz se upraví a nebude už potřeba užívat krémy. Vylepší se jim i barva tváří a objeví se přirozený zdravý ruměnek."

Ze zkušeností vím, že odpařená urina kůži nesmírně pomáhá, vyživuje celý organismus a dodává mu obrovské množství energie. Soli se při odpařování uriny koncentrují a struktura vody mění, takže je příhodná a přirozená pro zdravý a silný organismus. Můžete použít i urinou aktivovanou chladem, protože obsahuje všechny nezbytné hormony a navíc i biologicky aktivní prvky. Výborně se hodí i dětská moč (do deseti let věku), neboť obsahuje program rozvoje a ten se vám může předat. Stimuluje kůži a potažmo i celý organismus, ale ne ve všech případech je lepší než vlastní urina.

Příklad 1. „Je mi dvaatřicet let a urinou jsem začala používat ke kosmetickým účelům a vaginálním výplachům. Po dvou měsících mám mnohem lepší pleť a přesvědčila jsem se, že ranní urina, přesněji její prostřední část, je nejlepší kosmetický přípravek, jaký znám. Když si masírují tvář a krk, mám pocit, **e** je to léčebný olejíček, který změkčuje a hladí. Zkusila jsem i synovu urinou a **ta je úplně jiná.**"

Příklad 2. „Má tvář byla ošklivá a posetá rudými **uhříky** a lékaři nevěděli, co s tím. Byla jsem na speciální klinice v Moskvě, ale ani tam mi nepomohli. Jakmile jsem začala užívat urinou, všechno se vrátilo do normálu."

Příklad 3. „Od puberty jsem trpěl na uhry a myslel si, že se to časem spraví - ale ono ne. Vyvinul se mi komplex méněcennosti a stydlivost před přáteli, zejména děvčaty. Používal jsem různé krémy, ale nepomohly, ba naopak vyrážka ještě zhoršila. Tak jsem zkusil urinou, ale napoprvé bezúspěšně: uhříky se rozlezly po tváři a já toho nechal. Zkusil jsem ale pro změnu urinou pít a do týdne se vyrážka začala ztrácet. Za dva týdny se mi obličej pročistil a uhry do jednoho zmizely."

Poznámka a doporučení. Když to čtu, musím si položit otázku: proč ten nebohý člověk osm let zbytečně trpěl, utrácel peníze a hledal lék venku? Krása a zdraví jsou blízko, na dosah ruky, v každém člověku - ale my je nevyužíváme. Jakmile je tento mladík objevil a vyzkoušel jejich čarovnou léčebnou moc, všechno se zlepšilo a zahraniční léky ani drahé krémy nebyly potřeba. K tomu ještě důrazně doporučuji změnit stravování, neboť uhry a vyrážky jsou příznakem přesycení škroby a bílkovinami - krev není čistá a tělo se snaží této špíny zbavit skrze kůži. Máte-li vyrážku, už jste v podstatě nemocni - a uhry jsou prvním důkazem.

Urinoterapie v kombinaci s hladověním detoxikuje organismus a stimuluje uhasínající síly a to vše napomáhá rychlé obnově a regeneraci organismu. Další příklad pochází opět z citované Armstrongovy knihy:

„Pacientem je šedesátiletý muž po dvou mrtvicích, první ho postihla poté, co se snažil vyléčit z chřipky dietou z čerstvého ovoce a ovocných šťáv. Ztratil paměť a vznikla stařecká demence, což lékaři okomentovali: zbývá mu několik týdnů života."

Byl **zahájen** **urinový** půst s masážemi, **který** trval **pade-
át devět** dní, potom měl nemocný dvoutýdenní přestávku, kdy mu bylo dovoleno jedno jídlo denně, a léčil se dalších třicet **pět** dní. Paměť a mluva se nemocnému obnovily dvacátého dne první léčebné kúry a během druhé ozdravné fáze byla odstraněna příčina nemoci, artritida, a léčba byla ukončena.

Muži dříve vypadaly všechny šedé vlasy, ale během léčby mu narostly nové a dokonce měly původní barvu - tak zapůsobily pravidelné urinové masáže pokožky hlavy. I další pacienti psali, že jim narostly vlasy na lysinách a pleši a vrátila se jim původní přirozená barva; zpravidla po vtírání staré uriny."

Poznámka a doporučení. Stará urina působí na vlasové cibulky, jelikož má v sobě biologicky aktivní prvky: ty se tvoří v procesu „umírání“ uriny. Kromě toho je díky vyššímu obsahu Čpavku žíravá a tím stimuluje pokožku hlavy.

Čerstvá urina je světélkující tekutina s „jangovou“ podstatou. Naproti tomu stará páchnoucí urina, která je kalná a rozpadá se, je „jinová“, a proto povzbuzuje právě jinové procesy, k nimž se řadí i růst vlasové pokrývky hlavy.

Nyní chápeme, proč právě stará urina, a nikoli ostatní druhy, stimuluje růst vlasů.

A ještě jedno doporučení. Vtírejte si do hlavy urinu nebo si přikládejte obklady ve třetí fázi lunárního cyklu, kdy se organismus stahuje a přijímá. **Máte-li** problémy s vlasy, po vnitřní i vnější urinové terapii je budete mít lesklé, pevné a zbavíte se lupů. V urinových obkladech můžete také užívat lopuchový olej.

Někteří čtenáři dokonce na ukázkou v obálkách zaslali prameny svých vlasů, aby ukázali, **jak** jim zhoustly a obnovily svou přirozenou barvu.

Příklad z knihy A. **Maslennikova** *Tajemství nápoje bohů:*

„Moje matka měla ekzém celých patnáct let. Jednou jí jedna babka na tržišti poradila, aby vyzkoušela vlastní urinu. Matka později vyprávěla, jak se léčila.

„**Mnohokrát** jsem vstávala uprostřed noci a umývala si ruce v **urině**, neboť jsem se styděla to dělat ve dne. Po měsíci jsem si najednou všimla: vždyť mám čisté bílé **ruce!**“

Poznámka a doporučení. Vidíte, jak jednoduché je navrátit krásným ženským rukám jejich ztracený půvab: stačí jejich mytí v **urině** v rozmezí od třetí hodiny ranní do patnácté hodiny odpolední. Tato žena by měla také zkoumat, proč se jí objevil ekzém, zamyslet se nad svým životním stylem a změnit jídelníček, jinak se vše může zase vrátit.

Já si potírám kůži svou urinou po holení kvůli dezinfekci, neboť jsem vyzkoušel spoustu prostředků, ale nic lepšího nenašel. Když jsem si víceméně pročistil organismus a změnil stravování, moje urina po odpaření voněla libou vůní a při nanesení na kůži se rozléhala vůně jako po decentní voňavce. Takový odér můžete klidně vdechovat jako příjemný parfém. Teprve tehdy jsem si uvědomil, že urina je skutečný nektar *amrítá*, libě vonící léčivá tekutina.

4. Urina a omlazení organismu

Urinu užívají i zdraví lidé, kteří netrpí žádnými konkrétními zdravotními obtížemi, jen si chtějí zvýšit celkový životní tonus organismu a jsou v tom úspěšní. Následující informace se hodí pro toho, kdo si přeje prodloužit mládí a cítit jako za mlada.

„Kolik byste řekl, že mi je **let?**“ zeptal se jeden farmář v rozhovoru s kolemjdoucím.

„Kolem padesátky?“ tipnul si muž.

„Jo? Tak to **se** mýlíte, mám osm křížků! A za to, že tak **vypadám**, vděčím s prominutím obyčejné moči.“

Tím **farmářem** nebyl nikdo jiný než Louis Armstrong.

Příklad 1. Je mi čtyřiašedesát let a když jsem si přečetla **va** rady, začala jsem užívat urinu: **nejdřív** si s ní **proplachovala** ústa a omývala tvář, a potom si ji mazala i na vlasy. Už je to dva a půl měsíce, co denně piji sto padesáti **mililitrovou** střední porci, většinou po ránu. Ráda se s ostatními podělím o výsledky léčby, protože byly fantastické.

Zaprvé začaly mi velmi **dobře** růst vlasy. Už jsem **měla** na hlavě lysinku, šíleně mi vypadávaly, ale nyní si můžu klidně vyčesat vysoký účes a to je prostě úžasné. Také mi zmizely šediny a mé vlasy mají pěknou, sytou přirozenou barvu.

Za druhé zhubla jsem o pět až šest kilogramů a má tělesná hmotnost se snížila z osmdesáti šesti na osmdesát kilogramů.

Za třetí jsem omládlá a nehledě na ztrátu váhy mi zmizely mi vrásky a vylepšila se barva ve tvářích.

Za čtvrté jsem energická a raduji se ze života, mám dostatek sil i dobrý životní tonus; někdy mám pocit, že bych mohla hory přenášet.

Za páté zlepšila se mi paměť a zbavila jsem se neustálého šumění v uších, které mne trápilo zejména při vysoké únavě.

Za šesté upravil se mi krevní tlak: měla jsem 140/80 mm Hg a nyní mám 130/70 mm Hg.

Za sedmé zbavila jsem se bolestí v kloubech a pocitu těžkých chodidel, **jenž** mne doprovázel po celý život (mám **revmatismus**). **Prostě** zázraky se dějí, moc vám děkuji."

Příklad 2. „Jmenuji **se** Afanasij a jsem už velmi starý muž, ročník narození 1926. Profesi jsem technický inženýr, šestým rokem v důchodu. **Měl** jsem převážně sedavou práci a **trpěl** nedostatkem pohybu, a tak jsem si ‚vypěstoval‘ celou sbírku nemocí, **mezi** nimiž nechyběla hepatitida, opakovaný zápal plic, chronická bronchitida, eroze žaludku ■ dvanáctníku, časté zácpy a problémy s defekací, vysoký krevní tlak a nepravidelný srdeční rytmus.

Devátého dubna jsem přistoupil k urinoterapii a zaváděl si po **defekaci** urinové **klystýry** podle Walkerova návodu. Z tlustého střeva jsem vyloučil nepříjemně páchnoucí **kalovou** hmotu. A před týdnem jsem vyzkoušel i **odpařování** a připravil si z **uriny** se čtvrtinovým objemem první **miniklystýr**, po němž ze mne vyšla nemocná tkáň v podobě hlenových chuchvalců - přesně tak, jak to popisujete **vy** i vaši čtenáři ve svých knihách. Stolice se mi poté upravila, takže mohu jen potvrdit, že miniklystýr z ranní uriny je nejlepším čistícím prostředkem pro tlusté střevo.

Pomohlo mi i jednorázové pití uriny denně: začal jsem po ní odkašlávat hleny a stále ještě kašlu, ale hlenů je pořád méně a neteče mi už z nosu (předtím mi z něj teklo neustále). V obličeji mám nyní zdravou narůžovělou barvu a lépe se mi dýchá (dříve jsem se často zadýchal), jsem čilý a víc toho vydržím."

Příklad z knihy A. N. Maslennikova. „Týden jsem si potíral chodidla urinou, potom jsem proceduru rozšířil i na ruce a ramena a brzy nastalo viditelné zlepšení."

Také jedna zpěvačka si vyléčila bolesti v krku a zlepšila hlas po urinové kúře.

„Ráno jsem si propláchla krk čerstvou urinou a několik doušků jsem si i lokla. Hlas mám pevnější a zlepšila se mi i barva, prostě zázrak!"

Poznámka. Pokud by tato dáma zařadila do své ozdravné kúry ještě dýchací cvičení podle A. Strelnikové, výsledek by byl ještě **lepší** a její hlas by se zlepšil nepopsatelným způsobem."

Příklad 1. „Vyzkoušela jsem sama na sobě, co dokáže urina a hlad. Vzala jsem si v práci dvouměsíční neplacenou dovolenou, odjela pryč a věnovala se urinoterapii s hladověním. A když jsem se z dovolené vrátila, rodina a známí **se** nestačili divit, jak jsem se měnila. Zhubla jsem o dvacet

kilogramů z osmdesáti na šedesát a půl a vypadala jsem **mladší Úžasné, děkuji!**"

Příklad 2. „**Koupili** jsme si vaše knihy a s celou rodinou je **důkladně** studujeme. Jsou to prosté poklady! **O** **urinoterapii** jsem si přečetla poprvé v roce 1991 v novinách, deset dní jsem zkoušela **hladovění** s urinou, přičemž jsem pila jen urinu čerstvou, protože jsem o odpařování nevěděla. Přesto byl výsledek fantastický - omládl jsem, získala zdravou barvu v obličeji (nažloutlý nezdravý nádech zmizel) a celé tělo jsem měla lehké. Ale hlavně jsem se zbavila bolestí ve slabinách (na levé straně), od nichž mě tři roky bolela noha, koleno a kost. Jsem s výsledky léčby více než spokojena."

Příklad 3. „Můj děd se dožil sto dvaceti čtyř let, ale neumřel přirozenou smrtí, nýbrž zahynul při tragické události - při pádu stromu v lese. Tatínek mi potom vyprávěl, že děda, kdykoli se necítil dobře, užíval urinu a k tomu se každý den sprchoval studenou vodou.“

Poznámka a doporučení. Je vidno, že mnozí čtenáři četli mé knihy o urinoterapii, ale málokdo si všiml další knihy pojednávající o bioenergetice a biosyntéze. V ní jsem se věnoval odhalování tajemství biosyntézy a jejího využívání **jako** prostředku k dosažení dlouhověkosti. Jednou **zmetod je** i polévání těla studenou vodou nebo (ještě lepší) kontrastní sprchování: teplá voda - studená voda - teplá voda - prudké ochlazení na dvě až pět vteřin. Při provádění této procedury byste **měli** brát ohled na vlastní konstituci. Tato **originální** metoda slučující dva silné ozdravné faktory - urinovou terapii a polévání - vám prodlouží život.

5. Urina a nemoci očí

Urina je skvělým pomocníkem při očních nemocech a defektech a její užívání je jednoduché: oči se zakapou **anebo** propláchnou, v těžších případech se na ně přikládají

obklady z čerstvé uriny a dodržuje se hladovění. Na **oci je** obzvláště vhodná dětská nebo aktivovaná urina. Doporučuji také starodávné recepty, které se zakládají na urinových solích. Je nutno urinu odpařit na Slunci a usazeniny si **nanaš**et na oči. Tento způsob doporučuji zejména osobám, jimž v zimě v mrazivém počasí oči slzí (pro tyto účely se hodí také dětská urina).

Na *bílý zákal* zabírá „medová urinová kasička“: do měděné nádoby nalijte 50 ml medu a 100 ml uriny a dobře promíchejte. Pak postavte na plotnu a vařte, dokud se polovina objemu neodpaří. Začnějte s jednou kapkou do každého oka a postupně přejděte k pěti kapkám. Medová urinová kašička se hodí i na jiné oční nemoci.

Z biblických dob se zachovala další jednoduchá, ale velmi efektivní a hlavně dostupná metoda, jak odstranit bílý nálet z rohovky: spočívá v zakapávání oka rybí žlučí, nejčastěji štičí.

Nejvhodnější je žluč čerstvě ulovené štiky. Kápněte maličko do oka - jedna kapka stačí. Oko samozřejmě zčervená a začne slzet, ale vydržte, protože to je normální reakce. Bělmo se rozpustí, respektive odloupne od oční rohovky během několika minut. Můžete použít i žluč jiných ryb, ale mějte na paměti, že je mnohem silnější; proto buďte nadmíru opatrní a zbytečně neriskujte.

Příklad (z pera lékaře). „Pacientovi se do oka dostala kovová střepina a silně mu nateklo. Otok se naštěstí podařilo odstranit do sedmi hodin a *hyperémii* sliznice očního víčka během dvanácti hodin. Z postiženého oka vytékal hnis, ale po čtyřech až pěti hodinách po počátku urinové léčby to ustalo. Dále byla použita čerstvá teplá urina - každých třicet až čtyřicet minut si pacient propláchl oči anebo si na ně přiložil vatový tampon namočený v urině.“

Příklad 2. „Koupili jsme si všechny tři díly vašich *Lé-
ch sil*. důkladně je přečetli a zahájili vlastní **urinovou**
léčbu. Moc vám za ně děkujeme.

S manželem jsme bývalí sportovci a osm let jsme **hla-
dověli** podle Braggova programu: dvacet čtyři až třicet šest
hodin týdně, a dále jsme dodržovali tří denní, pětidenní a sed-
midenní až devatenáctidenní hladovění během roku. K uri-
novému hladovění jsme přistoupili v roce 1985 po koupi
Armstrongovy knihy *Elixír života*. Ale o možnosti odpařo-
vání jsem nevěděli, poznali jsme ji z vašich knih. **Hladově-
ní** nám přineslo dobré výsledky: mně se upravil zrak, takže
mohu pracovat bez brýlí, zbavila jsem se arytmií a nikde
mne zatím nebolí. Pročistila jsem si organismus a s močí
vyloučila hodně škodlivin, zejména škrobovité hleny. Nyní
mám moč čistou a zlatavou jako jantar.

Manželovi se také zlepšil zrak, rovněž si vylepšil aryt-
mii. nikde ho nebolí a také se mu upravilo vyprazdňování
střev, které je nyní snadné a pravidelné."

Příklad 3. „Vaši brožurku o urinoterapii jsem dostal da-
rem už v roce 1992, léčil jsem se podle ní a své zkušenosti
publikoval v našich místních novinách *Kislovodskije věsti*
(*Zprávy z Kislovodsku*). **Vše** jsem vyzkoušel na sobě: vylé-
čil si alergii na antibiotika (vznikla po jejich dlouhodobém
užívání) a úspěšně **si** na hlavě pěstuji novou kštici. Také
jsem měl na pravém oku šedý zákal a už jej nemám. Zná-
mému jsem pomohl k vyléčení hemoroidů v těžkém stadiu
-poradil jsem mu léčbu urinou a skutečně mu zabrala."

Článek tohoto pána si dovoluji zde přetisknout.

Příběh. Urina - multifunkční lék na všechny nemoci

Měl jsem šedý zákal na pravém oku a před sebou opera-
ci ve špičkové moskevské nemocnici. **Těsně** před odjezdem
mne známá věnovala knihu G. P. Malachova o urinoterapii,
jiz jsem přečetl, ale zapomněl ji vzít s sebou. Naštěstí jsem

si dobře zapamatoval, že vlastní urina je vynikajícím lékem
na různé nemoci.

V *Ústavu očních nemocí Ruské akademie věd v Moskvě*
jsem absolvoval cyklus předoperačních vyšetření, jejichž
výsledky byly příznivé a operace měla podle závěrů pro-
bíhat normálně. Těsně před operací mne vyšetřil i vrchní
lékař a uznávaný odborník, doktor N. P. Narbut, a ujistil
mne, že se nemusím ničeho bát a z nemoci se vyléčím.

13. listopadu 1992 nastal den D - operace. Nevěřím
na pověry, ale operace v pátek třináctého by se bál i ten nej-
větší hrdina. A také při ní nastaly nepředvídatelné okolnos-
ti: možná, že se spletl anesteziolog a nedal mi potřebnou
dávku anestetik, možná, že se chirurgovi zatřásla ruka, ale
- došlo k přeříznutí oční cévy. Následoval silné krvácení
do oka a poškození sítnice a zřítelnic (přesunutí). Během
operace jsem měl úplnou narkózu.

Když jsem se večer probudil z narkózy, u postele seděla
doktorka Světlana Vladilenovna Sdobniková.

„Co se stalo, paní doktorko?" zeptal jsem se.

„Pane Paršuto, nemějte strach! Oční čočku se nám ne-
podařilo voperovat, ale uděláme všechno, co je v našich
silách, abychom vám zachránili oko," pronesla šeptem.

Hrozilo totiž, že oko vyteče a já se domů vrátím se skle-
něnou protézou. V tomto okamžiku mi hlavou problesk-
la myšlenka, zda bych neměl zkusit léčbu urinou. V pět
ráno jsem vstal a po paměti provedl proceduru tak, jak ji
ve své knize popisuje Malachov. To jsem opakoval kaž-
dý den a po deseti dnech se mi před okem začalo „zrnit".
Ihned jsem o tom pověděl ošetřující lékařce.

„Kde, ve kterém místě?" ptala se Světlana Vladilenovna.

„Nahoře," odpověděl jsem.

„Vidím, vidím," zaradovala se doktorka. „To je moc
dobře, ihned zavolám přednostu oddělení."

Za několik okamžiků se dostavila vedoucí oddělení doktorka (a kandidátka věd) E. V. Firsová. Prohlédla **mn** a byla **rovněž** nadšená.

„**To** mám radost, jak se nám uzdravujete. A co vlastně **děláte**, pane Paršuto?“

„**Toje** moje **tajemství**,“ řekl jsem s úsměvem. „Ale až se **mi** oko zahojí úplně, tak vám to řeknu.“

V léčbě urinou jsem trpělivě pokračoval dalších třicet dní a nakonec jsem jednoho dne nemocným okem mohl pozorovat ohňostroj nad Moskvou. Tak jsem nejprve radostí zaplakal, a pak vyskočil a objal Světlanu Vladilenovnu.

Prohlédli mě i další lékaři a všichni dospěli ke stejnému závěru: Paršuto se nějakým zázrakem sám vyléčil. Ještě je třeba doléčit drobné krvácení a oko bude s kontaktní čočkou nebo brýlemi vidět úplně normálně.

„Tak mi povězte, čím že jste si to léčil oko,“ vyzvíдалa doktorka.

„Svou **urinou**,“ vyhrkl jsem.

Když **jsem** se vrátil z nemocnice, tak jsem si ještě několikrát přečetl Malachovovu knihu o urinoterapii. Vyléčil **jsem** si ještě paradentózu, zbavil se mozolů na nohou a nyní se pokouším i o obnovu vlasového porostu, abych **neměl** pleš. Všechno zatím probíhá úspěšně.

Urinovou léčbu jsem doporučil také rodině a přátelům a krátce se pochlubím výsledky. Zdravotní sestřička Táňa z naší místní městské polikliniky, kde jsem se rovněž léčil, naříkala, jak ji bolí zuby. Tak **jsem** jí dal **urinový** recept a když jsem za několik dní znovu přišel na vyšetření, byla už zdravá. Syn Nikolaj se z výletu vrátil s nateklým a botovým **zubem** a také dva moji **přátelé** si stěžovali na zuby. **Všem** jsem doporučil urinu a všichni **se také** vyléčili, **aniž** by museli jít k zubaři. Mám známého Jamščikova, který trpí cukrovkou, a na mé doporučení začal užívat urinu. **Zde**

jsou jeho výsledky: obsah cukru v krvi se snížil z **15,2 %** na **6,8 %**, a navíc se mu zlepšil i adenom prostaty.“

(Štěpán Paršuto, *Kislovodskije věsti*)

Poznámka. Pan Štěpán Paršuto dokazuje, že moderní medicína je na rozdíl od **urinoterapie** při léčbě některých očních nemocí bezmocná. Pacient se mohl vyléčit i bez operace, protože urina šedý zákal zvládne sama.

Příklad 1. „Před rokem **jsem** se silně nachladil a jako následek se mi zanítily rohovka levého oka. Před očima jsem měl jakési tmavé skvrny a trápily mne bolesti, takže jsem měsíc proležel v nemocnici. A i poté, co mne propustili, mi skvrna před očima zůstala, ačkoliv byla menší a světlejší. Lékaři mi řekli, že se časem ztratí, ale bohužel se můj stav nezlepšil. Tak jsem zkusil urinové kapky do očí a po nějaké době se skvrna skutečně ztratila.“

Příklad 2. V roce 1989 mi lékaři v Kyjevě diagnostikovali šedý zákal. Nemohl jsem ani číst, po pěti minutách se mi písmenka slévala dohromady a žádné léky nepomáhaly. Tak jsem si začal pravidelně každý den před spaním proplachovat oči vlastní urinou. Léčbu jsem prováděl dva týdny a musím konstatovat, že mám nyní zrak v pořádku.“

Příklad 3. „Měl jsem vrozený šedý zákal na obou očích, rozhodl se vyzkoušet urinoterapii a hladověl o vodě a urině devět dní. Žaludek však na léčbu reagoval záporně a musel jsem kúru přerušit. Přesto jsem se dočkal pozitivních výsledků: od šestého dne se mi zrak začal zlepšovat a zlehčil se i průběh *katarakty*.“

Poznámka a doporučení. John Armstrong ve své knize *Elixír života* píše: „Ve **většině** případů stačilo k vyléčení oční nemoci deset dní a povlak na očích se rozpustil. Maximální doba byla dvacet osm dní.“

K úplnému vyléčení vrozeného šedého zákalu však bylo nutné **hladovět** déle, přikládat si urinové obklady

na **oči** anebo si **je** potírat medovou **urinovou** směsí –pak by **nemocn** dosáhl úplného úspěchu.

Na **urinovou** léčbu příznivě reaguje také jiné oční one-**mocnění**, **zelený zákal čili glaukom**. I v tomto případě nemusí chirurgický zásah pomoci, zatímco urina nemoc **zvládne**.

6. Urina a léčba zubů

Nejlepší prostředek k upevnění zubů je dásní je urino-
vé kloktání, jež by se mělo provádět alespoň pět až deset
minut denně. V případě bolesti si zuby propláchněte uh-
nou, **nechte** ji dvě až tři minuty působit a postup opakujte
pětkrát až šestkrát denně: uvidíte, že se bolesti ztiší. Nebo
si na zub (třeba i do dírky) přiložte vatou omočenou v uri-
ně, nejlépe staré. Vyzkoušejte i jiné druhy uriny –starou,
odpařenou, dětskou a tak dále - a vyberte si tu, která vám
pomáhá **nejlépe**.

Maslennikov doporučuje při paradentóze zubů vatové
tampony **hustě** nasáklé starou nebo čerstvou urinou a pro-
ceduru opakovat tak často, dokud pomáhá.

Příklad 1. „**Ze** zubů mi vytékal hnis (*pyorea*) a měla
jsem zanícené dásně. Zuby ztratily svou přirozenou bílou
barvu i lesk a **já** se kvůli tomu trápila. Zkoušela jsem různé
zubní pasty a **bělící** prášky, ale nic nepomáhalo. Tak jsem
po dobu dvou dní vtírala do dásní urinou a **proplachovala**
s **ní** i dutinu ústní. Nastalo rychlé zlepšení a do čtyř dnů
se **vytratil** nepříjemný pach z **úst**. Metodu užívám i nadále
a **kromě** toho jsem zjistila, že se mi po **urině** snižuje chuť
k jídlu.”

Příklad 2 **Je** mi šedesát sedm **let** a trpím akutní **poly-**
artritidou. Už dva roky **se** léčím urinou a zbavila jsem se
opakovaných a vleklých nachlazení i paradentózy a **upev-**
nily se mi zuby **už** se mi neviklají a nevypadávají.”

7. Urina a nemoci žaludku

Urina skvěle léčí nemoci žaludku a střev a tomu bychom
se neměli divit, vždyť jsme na ni všichni zvyklí od prvních
dnů našeho života v matčiných útrobach. Jako rostoucí člo-
víček v břiše matky polykáme vlastní vyloučenou tekuti-
nu a tím posilujeme svou trávicí soustavu, která se rychle
vyvíjí a proces Štěpení potravy s ní probíhá lépe. Pálí vás
žáha, máte zvýšenou kyselost anebo žaludeční vředy? Nic
vám nepomůže lépe než vnitřní příjem uriny a nejlepší je
v tomhle ohledu novorozenecká urina od dítěte, které ještě
saje mateřské mléko. Urina obsahuje velmi cenné minerál-
ní a další prvky a pokud porovnáme složení minerální vody
a uriny, uvidíme, že **urině** se nic nevyrovná a má i lepší
vlastnosti než jakákoliv jiná léčivá tekutina.

Příklad 1. „Můj otec si v mládí vyléčil žaludeční vře-
dy tím, že celý měsíc popíjel ráno na lačný žaludek urinu,
nejprve střední porci a potom veškerou, již vyloučil během
rána. Sklenici uriny zpravidla zapíjel sladkým **čajem**.”

Příklad 2. „Napíši, jak jsem si léčil vředovou kolitidu.
V létě se dostavil těžký záchvat a můj zdravotní stav se
zhoršil. Po defekaci ze mne tekla krev pramínkem. če-
hož jsem se lekl a hned odjel do nemocnice, odkud jsem
po pěti dnech zase sám na revers odešel. Rozhodl jsem se,
že se raději budu léčit sám urinou: několikrát **jsem** hlado-
věl, vždy sedm dní, a přitom pil jen vodu, unnu a zaváděl
si miniklystýry. Po pár dnech krvácení ustalo.”

Příklad 3. „Matka se rozhodla, že se bude léčit uri-
nou, ale začátky byly těžké: měla velkou psychologič-
kou bariéru a tu musela těžce překonávat. Ale nakonec
si vyléčila **peptické** vředy, **obnovila** funkci štítné žlázy
a celkově se zotavila po těžké onkologické operaci (měla
velký nádor, který potlačoval orgány v břišní dutině
a navíc velkou **cystu**).”

Příklad 4. Měla jsem velké štěstí, že jsem se dostala k **šim kniha** ještě loňské léto - kdyby se tak nestalo, nevím co by se mnou bylo. Děkuji vám za všechno, co **delat** a **přijí** hodně zdraví a úspěchů.

Je mi padesát dva let a vždy jsem měla a ještě mám **lav** zaměstnání. Také už dvacet let trpím na těžké zácpy a po každém ze dvou porodů jsem se dlouho nemohla zotavit. K **urinoterapii** mne dohnaly vážné ženské nemoci, a tak jsem začala pít **urinu**, a to v hojném množství, ráno a večer. Kúru jsem vydržela půldruhého týdne a snášela ji opravdu špatně: kymácela jsem se ze strany na stranu, motala se mi hlava a nechtěla jsem nikam chodit, protože jsem se bála, že upadnu. Raději jsem množství přijímané uriny snížila, a poté vypukly silné bolesti v žaludku; později jsem vyloučila hojnou tmavou stolicí. Byly to ošklivé patvary, takové černé zvrásněné tučné chuchvalce, které páchly, jako když se čistí špinavé smradlavé vodovodní potrubí. Ty chuchvalce se vůbec nedaly ani spláchnout, jak byly tučné a lepi-ly se. Po této očistě jsem však měla pravidelnou normální stolicí jako klobásky, nikoli kašovitou hmotu. Omlouvám se, že to takto otevřeně píši, ale myslím si, že pro správnou léčbu je důležité vědět všechno. Před léčením jsem měla výrůstek na levém vaječniku, ale když jsem šla na vyšetření ultrazvukem po urinové kúře, nic se nenašlo."

Poznámka a doporučení. Ženské nemoci často vznikají jako důsledek těžkých zácep a infekcí. Každý by měl dbát na to, aby mu správné fungovala střeva a v případě pochybností upravit příjem potravy a změnit její skladbu a také provést urinové léčení.

Ještě bych **chtěl** všem zájemcům o urinoterapii poradit, jak se zbavit zácpy: přikládejte si na břicho mokré urinové obvazy. Část konzumované stravy by **měla** obsahovat **hrubé vlákniny** saláty a zeleninu, například mrkev či **lí**. A **pokud můžete**, **ajděte** si po ránu zaběhat.

A. N. Maslennikov ve své knize vypráví o svém známém, který **při** pálení žáhy a překyselení pije svou urinu a velmi mu to pomáhá.

Poznámka a doporučení. Urina upravuje funkce žaludku a normalizuje jeho kyselost. Má-li však pacient často obtíže popsané výše, je nutné pořádně přehodnotit a změnit jídelníček i životní styl obecně. Zvýšená kyselost není nic jiného než podrážděný princip žluči.

John Armstrong popisoval příklad ženy, která se vyléčila ze zánětu pobřišnice (*peritonitidy*). Absolvovala pětatřicetidenní hladovění na urinu a vodě, jež kombinovala s potíráním těla urinou během celého dne.

Poznámka. Urinové hladovění skutečně pomáhá nemocnému, aby se zbavil různých ranek a strupů, neboť normalizuje holografické tělo.

8. Urina a nemoci jater

V *Ájurvédě* je urina pokládána za vynikající prostředek k léčbě mnoha těžkých nemocí, v první řadě jaterních. Jak to probíhá, to jsme si popisovali dříve.

Léčba jater

Pijte urinu dvakrát až čtyřikrát denně a na noc si na játra přikládejte urinové obklady z vlněné tkaniny (nejvhodnější je odpařená urina). Ze všech druhů urin vyberte tu, jež vám vyhovuje nejvíc.

Léčivý účinek má také silný šípkový odvar, ale pokud zrovna nemáte šípek k dispozici anebo jej nemáte rádi, pijte teplou převařenou vodu.

Co je to *hepatitida*, lidově (poněkud nesprávně) žloutenka? Játra produkují žluč, ale ta se kvůli zablokovaným žlučovodům nedostane do střev, nýbrž je vstřebána do krve

a odtud vyloučena s močí. Člověk má při tom bolesti, je mu **nevolno**, má závratě a je celkově slabý. A nedostatek žluči v trávicím traktu má za následek nesprávné trávení, zejména tuky a bílkoviny nejsou náležitě zpracovány. Lékaři v tomto případě předepisují léky, které nedostatek žluči kompenzují, ale - tyto **komponenty** obsahuje i urina! Při příjmu uriny mohou být využity a neztratí se: opakované užívání uriny při žloutence vylepšuje trávení a upravuje funkce jater a to dvěma způsoby - na homeopatickém principu a tím, že promývá žlučovody.

John **Armstrong** píše, že v letech 1860–1870 byl mezi lidem rozšířen zvyk pít uriny při žloutence a tuto léčbu svým pacientům předepisovali dokonce i někteří odvážní lékaři. Jeden z pacientů mu vyprávěl, jak ho v dětství děda nutil pít veškerou vyloučenou urinu a tím ho vyléčil ze zánehtu žlučníku.

I John Armstrong sám léčil pacienty s hepatitidou a všiml si, že už během prvních dvou či tří dnů urinové léčby se nažloutlé zbarvení kůže vytrácí a později při pokračování kúry získá kůže zdravý narůžovělý nádech jako pleť mladých dívek. Byl přesvědčen, že po deseti dnech urinové léčby, nejlépe spojené s hladověním, se pleť upraví a **zkrásní**.

Proti **urinoterapii**, tedy užívání uriny jako léčebného přípravku, aktivně vystupuje církev. Podle ní jde o hřích, ale skutečné příběhy vyléčených lidí (jako například ten, který následuje níže) dosvědčují něco jiného.

Na počátku dvacátého století, kdy žádné dobré léky v podstatě nebyly dostupné, onemocněla jistá žena těžkou žloutenkou (mimochodem ani dnešní moderní léky nemají stoprocentní účinnost). Jednou se v noci modlila **za** uzdravení a zjevila se jí Panna Maria, jež řekla: „Pij vlastní urinu a za týden se uzdravíš.“ A k touni jí poradila,

aby ji užívala také během epidemií, které byly tehdy časté (zejména chřipkové). Vysloveně ji varovala před nadcházející epidemií a doporučila preventivně pít vlastní zlatavý mok. Žena poslechla a skutečně se uzdravila. Na tom ale není nic zázračného - příjem vlastní uriny při žloutence zabírá bez výjimky a můžeme se o tom přesvědčit i v našich dnech.

Příklad. „Už je tomu rok a tři měsíce, co jsem začala každé ráno pít vlastní urinu, odpařovat ji a provádět urinové masáže. Dosáhla jsem pozitivních výsledků, už netrpím na angíny a nachlazení jako dřív, spím jako nemluvně a pracuji celý den bez přestání, aniž bych cítila únavu. Takřka jsem se zbavila *osteochondrózy* játra mám také v pořádku, protože jsem si je třikrát pročistila a vyloučila spoustu odporne tmavé žluči a změkčených kamínků. Předtím jsem se léčila u klasického lékaře a vyšlo ze mne šestnáct velkých kamenů a celá sklenice malých.“

Poznámka a doporučení. Tato dáma si pročistila střeva, aniž by upravila stravování a denní režim, a proto kameny rostly dále. Urina však rozředila žluč, ozdravila játra a navrátila jim normální funkčnost. Je však třeba, aby žena dodržovala zdravou dietu a změnila i životní styl.

Příklad. „Rozhodl jsem se praktikovat urinoterapii, jednou týdně k tomu hladověl a pročistil si játra a střeva. Vyléčil jsem se z depresí a těžkých **hypertonických** záchvatů, které se s železnou pravidelností opakovaly mezi třetí a pátou hodinou ranní. Nyní upřednostňuji dělenou stravu a to mi pomohlo při léčbě hepatitidy a zbavilo mne častého nadýmání ve střevech.“ (Lékař z Dněpropetrovska).

9. Urina a nemoci ledvin

Při léčbě nemocí ledvin je nutné přijít na kloub jejich **příčinám** a ty pak odstranit; bez toho bude jakákoli léčba **neefektivní** a přinese jen krátkodobé výsledky.

Mezi nejčastější příčiny infekčních onemocnění vylučovací soustavy a močového systému se (v 75-90 % případů) řadí tyčinkovité bakterie *escherichiacoli* a v ostatních případech rod bakterií *proteus*, stafylokoky, enterokoky, aerobní bakterie, bakterie *pseudomonas aentginosa* a další bacily. Odkud se tyto bakterie berou a jak se jim daří proniknout do vylučovací soustavy lidského organismu, například do ledvinových pánviček, močovodů či močového **měchýře**? Pocházejí z tlustého střeva, protože v něm vzniká hnilobné prostředí a výše jmenovaní původci infekcí se tam mohou rozmnožovat. Bakterie *escherichia coli* je za běžných podmínek vůči organismu přátelská, ba je pro **něj** nezbytná, ale za určitých okolností se mění na patogenní. Příčinou hnilobných procesů ve střevech je nesprávné stravování. V těchto případech je nezbytné dodržovat biorytmy a podle nich se i stravovat: sem patří zákaz jíst po šestnácté hodině, zákaz pít cokoli jiného kromě přírodních odvarů a podobné. Proč není vhodné jíst pozdě večer? Mezi osmnáctou a dvacátou hodinou večerní jsou aktivní ledviny a močový měchýř, a pokud v tuto dobu požijeme jídlo, bude z organismu vytahovat dodatečnou energii, nezbytnou pro trávení a zpracování. Ledvinám se pak nedostává energie a tím se vysilují. No a když si takhle dopřáváme večerní hody každý den, ledviny jsou systematicky oslabovány a mohou onemocnět. Schválně zkuste, jaké to **je**, když už pozdě večer **nic** nejíte: poznáte, že se váš zdravotní stav zlepšuje a budete se cítit lépe (zejména platí pro osoby s nemocnými ledvinami). Program léčení ledvinových nemocí vypadá takto: úprava stravování - očista

a uklidnění tlustého střeva - zakyselení urinovými klystýry - působení na prvotní příčinu nemoci.

Ledviny jsou také citlivé na změny psychiky, nervozita či stres jim škodí. V oblasti ledvin vznikají trhliny, které tento orgán potlačují, tlumí jejich aktivitu, narušují jejich funkce a vyvolávají onkologické nemoci. V těžkých případech je nutné, aby si člověk očistil také životní pole.

Urina úspěšně léčí celou řadu akutních i chronických ledvinových nemocí a přitom je její užívání velmi snadné: pije se padesát až sto gramů jedním douškem třikrát denně před jídlem a na ledviny se přikládají obklady z vlněné tkaniny omočené v **urině**. Druh uriny si vyberte podle vlastních potřeb, hodí se dětská, aktivovaná i odpařená. Nutností je očista tlustého střeva a v těžších případech také urinový půst kombinovaný s jednohodinovými až tříhodinovými masážemi celého těla. Právě urinové masáže vhodným způsobem zakyselují organismus a ničí infekce usazené v ledvinách. Mimochodem ložiska infekcí v ledvinách a močových cestách podněcují také tvorbu kamenů a písku, proto se uvedená doporučení hodí i pro nemocné s močovými či ledvinovými kameny.

Příklad. „Píše vám čtyřiašedesátiletý důchodce s celým souborem nemocí, které mu přinesl tak zvaný ‚civilizovaný‘ způsob života. Od pěti let jsem měl kloubní revmatismus, zánět Highmorových dutin, zubní kaz, tříselnou kýlu, ischemii, polypy v tlustém střevě, hemeroidy a křečové žíly na pravé noze. Četl jsem vaše neocenitelné knižní poklady a provedl kurz léčení podle **vašich** doporučení. Léčba ještě není u konce, ale už nyní **cítím**, že nad těmi nemocemi zvítězím. Některé výsledky už jsou zřetelné: **highmoritida** je pryč, zubní kazy jakbysmet, ledviny mám očištěné (vyloučil jsem sedmdesát až sto gramů písku) a věřím, že se jejich seznam brzy rozroste. Přeji vám vše dobré a vážím si vašeho talentu.“

Další příklad pochází z Armstrongovy knihy *Elixír života*:

„**Pani C.** Age, věk **něco** přes čtyřicet. Lékaři jí dávali dva dny života. Velká dusnost, moči se tvoří málo, je hustá a vypadá **jako** směs krve a hnisu. Bývala velmi šarmantní ženou, jak jsem mohl posoudit z fotografií asi tak rok předtím. *Její* normální váha pro ženu její výšky byla sto čtyřicet čtyři liber (asi šedesát pět kilogramů), ale když mě poprvé zavolali, abych k ní přišel, vážila dvě **stě osmdesát** liber (přibližně sto dvacet sedm kilogramů). Navzdory ortelu lékařů jsem si však nemyslel, že vypadá na umření, i když její stav byl velice vážný a bolestivý. Naštěstí o ni pečovaly dvě starší velice zkušené zdravotní sestry, které měly navzdory své profesi pramalou důvěru v medicínské postupy. Nikdy nebudu moci dostatečně ocenit jejich velkorysý **přístup**, jakým se mnou spolupracovaly. Když jsem si prostudoval pacientčiny záznamy, vůbec jsem se nedivil, že ztratily důvěru v léky. Při pohledu na dlouhý seznam lahviček jsem nabyl dojmu, že ta nebohá paní byla ‚pokusným králíkem‘. Ale protože jsem už viděl mnohem horší stavy postižení srdce, dýchacích obtíží a městnání³¹, přislíbil jsem jí rychlou úlevu od jejích symptomů a předpověděl jsem, že během jednoho týdne se u ní vylučování moči zvýší alespoň stonásobně. Tak mocný je účinek pití vlastní moči, která dokáže uvolnit **městnání** ve všech částech těla.

Moje předpověď se vyplnila a během čtyř dnů se průtok moči zvýšil z nepatrných 60 ml (moč byla velmi hustá, **horká**, aromatická, kalná a plná drti) na přibližně šest **litrů** za dvacet čtyři hodin. Navíc se moč začala čistit, až **ostupně** nabyla vzhledu čisté vody. V průběhu Čtvrtého dne po vypití každé kapičky, kterou pacientka vyloučila, **yla** moč prakticky bez chuti a zápachu a už **vůbec** nebyla **nepríjemná**.

Kromě moči měla paní C. dovoleno pít po douškách tolik obyčejné vody, kolik si jen přála. Musím dodat, že po třech dnech přestala mít pocit žízně.

Od čtvrtého dne dál jsem ztratil veškerý strach o pacientku a až na krátké nepravidelné návštěvy jsem ponechal další léčbu v rukou oněch dvou inteligentních a ochotných sestřiček.

Dvacátý třetí den již pacientka vykazovala takový stupeň uzdravení, že jedna ze sester mě prosila, zda by nemohla zkusit účinek šťávy ze syrové mrkve ochucené citronem. Výsledkem bylo zhoršení celkového stavu a během dvou hodin se u pacientky na obou pažích objevila svědivá vyrážka. Ve stejnou dobu začalo vylučování moči váznout a objevil se otok a podráždění břicha. Sestra namočila kousek látky ve své vlastní moči a přiložila ho pacientce na břicho. Současně ji koupala a potírala obě paže stejnou tekutinou. Po čtyřech hodinách břicho vstřebalo vlhkost z močových obkladů a průtok moči se obnovil. Tu pak pacientka vypila a následující den byl její stav, až na vyrážku a svědění, stejný jako předtím, než vypila mrkvovou šťávu. Co se týká kožní vyrážky, trvalo skoro týden, než zmizela.

Jedním ze znaků urinoterapie je potírání celého těla pacienta močí po dvou hodinách bez přerušení, pokud ovšem není příliš zesláblý nebo vyhublý, aby to vydržel. Paní C, si potírala tělo dvakrát denně po dobu dvou hodin. Během čtyřicátého osmého dne už byl její stav natolik normální, že jsme přerušili půst a podali jí v poledne trochu pomerančové šťávy. Ve čtyři hodiny odpoledne pak dostala vysát šťávu z celého pomeranče. Tentýž den vypila všechnu moč, kterou vymočila, což znamenalo, že je všechno už v pořádku. V půl sedmé snědla malý kousek sušené ryby a dvě brambory vařené ve slupce. Vážila sto devatenáct **liber**. Další den měla dvě malé porce jídla, které podle rady polykala po malých soustech pečlivě rozkousané. Za týden

už **byla** na nohou, mohla si obléct šaty, ve kterých chodila před **rokem** a snadno přecházela z pokoje do pokoje.

I když už byla zdravá, pokračovala v požívání moči a také v **potírání těla** (nejdůležitější partie jsou obličej a krk) močí s překvapivými výsledky na kůži, vlasech, pleti a celkovém **vzhledu**. Skutečně, moč je kožní potravou par excellence, právě tak jako lékem na všechny kožní choroby.

A tady končí dlouhý příběh paní C, které dávali jen dva dny **života!**“

Poznámka a doporučení. To je charakteristický příklad toho, jak působí **urinoterapie** v praxi. Jak to, že některým lidem už ve čtyřiceti letech vynechávají ledviny? Každý člověk se dnes při jakémkoli onemocnění léčí tabletami a dalšími chemickými přípravky, jeho tělo se intoxikuje a jako první to odnášejí ledviny, které nechtějí takto pracovat. A když ledviny nefungují, tělo otéká, protože voda není dostatečně vylučována z organismu: zátěž na srdce se zvyšuje a ono slábne. A pokud srdce nefunguje, jak má, organismus dostává málo kyslíku a silně se zadýchává. V důsledku toho všeho tělo otéká, slábne, zaplňuje se toxiny a nakonec předčasně umírá, přestože mu byla poskytnuta nejmodernější léčba.

Vnitřní užívání uriny, potírání těla a různé obklady působí na ledviny velmi příznivě, neboť mají mírně močopudný efekt a obnovují přirozený proces vylučování toxinů (skrze ledviny a tlusté střevo). Tím se ulehčí srdci a obnoví se **správné** dodávání kyslíku ke tkáním. To všechno má celkový kladný vliv na organismus a člověk se cítí mnohem lépe, splasknou mu všechny otoky a jeho tělo vypadá jinak.

Proč však mrkvová a citronová šťáva podaná pacientce dvacátého **třetího** dne hladovění nadělaly paseku? **Organismus** aktivně pracoval na vlastní **detoxikaci** a byl **zaneprávněn** vylučováním škodlivin a nečistot, takže proces **obnovy** byl pozastaven. Dodatečná zátěž toxinů způsobila

přetížení beztak slabých ledvin a ty vypověděly funkci. Organismus tedy začal vylučovat nevhodné látky skrze kůži - proto ta vyrážka a alergický projev na kůži.

Urinové obklady přikládané na břicho mají specifický účinek. Bylo řečeno, že začaly fungovat už po čtyřech hodinách, ale kdyby byla na jejich přípravu užita odpařená urina, působily by mnohem rychleji a silněji. Pochopte jednoduchou věc: urina se v ledvinách tvoří proto, že v jejich tkáních je zvýšená koncentrace solí. Podáváme-li tělu skrze kůži soli (spolu s odpařenou urinou), přikrmujeme tím i ledviny, a energetika uriny stimuluje srdeční činnost. Tím se vytváří filtrační tlak a ledviny jsou nuceny, aby normálně fungovaly. Vězte, že obklady z odpařené uriny přikládané na oblast beder jsou pro ledviny nejlepším možným léčebným prostředkem!

K absolutní detoxikaci organismu u paní C. došlo až čtyřicátého osmého dne hladovění, kdy bylo přípustné hladovku pozastavit. Jenže způsob ukončení a regenerační fáze byly v tomto případě velmi vzdáleny ideálu při nemocích ledvin: ryba a brambory při trávení nejdou dohromady a v regeneračním období jsou stejně nejlepší přírodní cukry. O štěpení bílkovin a škrobů nutno říct, že zde je vyžadován větší výdaj energie a zvýšená aktivita enzymů. Ihned po ukončení hladovky se může normálně stravovat jen málokdo, protože obnova trávicího procesu vyžaduje svůj čas a ve většině případů jídlo pro organismus představuje nevhodný materiál, který jej opakovaně zaplňuje jedy.

Ostatní Armstrongova doporučení jsou pravdivá: dobře potravu rozžvýkat, pít svou **urinu** (i když v menším množství než při hladovění) a masírovat si tělo. On také vyléčil v roce 1920 jednu mladou pacientku slečnu S., s níž lékaři „**experimentovali**“ obdobným způsobem jako s paní C. Nutno dodat, že ani na počátku jednadvacátého století se přístup lékařů k nemocným s ledvinami moc nezměnil

a další příklad sedmnáctileté dívky z Voroněže tomu jen nasvědčuje.

Příklad. „Měla jsem chřipku s dopadem na ledviny: **proležela** jsem půl roku v nemocnici s diagnózou akutní *glomerulonefritida s nefrotickým syndromem*. Léčila jsem se antibiotiky, heparinem i různými protizánětlivými léky, píchali mi denně devět až deset injekcí, polykala jsem třicet až pětatřicet tablet během dne a nechyběly ani kapačky - ale nic z toho mi nepomohlo. Tak mi naordinovali hormony a provedli krevní transfúzi. Kdo ví, jak by to všechno skončilo, kdybych neměla štěstí a náhodou se nedozvěděla o léčebném programu pana Malachova.

Jako první jsem se pustila do urinové léčby a po pěti až sedmi dnech byly všechny mé testy v pořádku (předtím jsem měla bílkoviny na hodnotě 2). Hormony, z nichž jsem přibrala na váze (zvýšila se mi hmotnost z padesáti sedmi na šedesát osm kilogramů) a osypala se na celém těle, jsem vysadila a namísto toho pila každé ráno tři doušky uriny. Po dvou týdnech urinoaterapie se mi upravila menstruace, která po hormonech úplně vynechávala, přestal mne bolet žaludek a zlepšila se i střevní činnost. Vyrážka se postupně vytratila a tělesná hmotnost se vrátila téměř k předchozím hodnotám. Prostě jsem se léčila podle vaší metodiky a všechno se zase dalo do pořádku."

Poznámka a doporučení. V tomto případě se vše obešlo bez hladovění. Je třeba organismu pomoci při obnově sebe sama a při jeho očištné práci, kdy se zbavuje všeho nepotřebného a přebytečného; pak regenerace proběhne v pořádku. V opačném případě chemoterapie organismus spíš rozhodí, jako se to stalo v případě této dívky nebo jako v případě uvedeném Armstrongem. Nejhorší však je hormonální léčba, která je návyková a dělá z lidí závislé zákazníky lékáren až do konce života a někdy přímo invalidy. Navíc přináší pocit, že je člověk bez východiska, **odebí-**

víru ve vyléčení a ničí lidské osudy. Je **jednoduché si** za dva týdny navrátit přirozenou cestou zdraví, ale obnovit je po několika letech hormonální „léčby" - na to už člověk potřebuje spoustu trpělivosti a vynalézavosti. **Poznávejte** svůj organismus a nikomu své zdraví nesvěřujte; pečujte o ně sami a řiďte se výhradně vlastním rozumem. Skrže vás proudí Božská síla života a vy se jí držte. Jak se říká v *Bibli*:

„Mne opustili pramen vod živých, aby sobě vykopali čistírny, čistírny děravé, kteréž nedrží vody.“(Jeremiáš, 2,13)

To znamená, že byly vyzkoušeny různé metody léčby, které ovšem „neudrží vodu", jinými slovy nenapomáhají člověku uchovat si život a nepodporují ho.

Armstrong vyprávěl příběh pacienta, jehož vyléčil z ledvinových kamínek: rentgenové vyšetření ukázalo, že nemocný má obrovský kámen v ledvinné pánvičce. Lékaři mu po vyšetření řekli, že bez chirurgického odstranění může být jeho život ohrožen. Muž tedy uposlechl Armstrongových rad a pil veškerou svou urinu vyloučenou během dne a k tomu několik dnů po sobě hladověl. Po pár dnech se jeho stav zlepšil, bolesti ustaly a jeho urina vypadala zase normálně. Po třech měsících bylo v nemocnici opakováno vyšetření, při němž se ukázalo, že činnost ledvin se stabilizovala.

Poznámka a doporučení. Budete-li si na oblast ledvin na dvě až čtyři hodiny denně přikládat obklady z vlněné tkaniny, důkladně omočené v odpařené **urině**, ledviny se pročistí mnohem rychleji.

Příklad. Teta N. A. Maslennikova měla ledviny přecpané kameny a bylo jí nabídnuto operativní odstranění. Protože však operace pro nemocnou představovala silnou zátěž, lékaři jí vyňali kameny pouze z jedné ledviny a ve druhé je ponechali s příslibem, že při opakované ope-

raci za půl roku vše napraví. Teta se však bála a namísto toho začala pít urinou pětiletého kluka.

Po šesti měsících se dostavila na rentgenové vyšetření a snímky (k velkému údivu chirurgů) ukázaly, že neoperovaná **ledvina** je čistá a bez kamenů. Nyní se paní cítí velmi dobře: operovaná ledvina jí sice maličko zlobí, ale ta neoperovaná je úplně v **pořádku**²⁶.

Poznámka a doporučení. Ledvinové kameny svědčí o psychologickém bloku v oblasti ledvin anebo o infekčním procesu probíhajícím uvnitř ledvin (i kvůli němu se někdy tvoří kameny). Infekce do ledvin zpravidla proniká z tlustého střeva, proto nejlepším lékem je úprava stravování a **vnitřního prostředí střev**.

V tomto případě měla urina pětiletého dítěte mimořádný ozdravný vliv: nejen že rozpustila kameny, ale také posílila imunitu. Jestliže si pacientka vylepšila imunitu dětskou urinou, tím si vyléčila také ledvinový zánět a kameny se rozpustily samy.

Ženu však nadále trápila operovaná ledvina, co by tedy měla **dělat**? Zprv bych jí doporučil, aby si na oblast ledvin (konkrétně té postižené) přikládala obklady z odpařené unny a za druhé radím častěji provádět střednědobé, třídní až sedmidenní hladovění na urině. Za třetí by měla přehodnotit svůj jídelníček, vhodným způsobem jej upravit a všechno vařit na roztáté vodě.

A nyní bych vám chtěl povědět o vlastních zkušenostech s urinoterapií. Měl jsem potíže s ledvinami, které fungovaly hůř a hůř, a potom začal zlobit i močový **měchýř** a močové cesty. Tam jsem začal jíst řepu, pít **řepnou** šťávu nebo její směs s jablečnou. Nejprve se moje urina někdy (ale ne vždy) zbarvila do příznačné načervenalé **řepné** barvy, ale později se vyčistila, trochu zakalila a **příjemně** voněla, vždy po nějakém přirozeném jídle, například pohankové **kaši**. S každým močením se zmenšil objem vylučované **le-**

kutiny, až došlo na půl litru moči denně a později ještě míň. **A** také mne při močení občas bolelo a páliło v močovém kanálu. Byl jsem na návštěvě u jedné jasnovidky, j ež mne prohlédla a řekla, že mám v močovém měchýři nádor, obě ledviny zamořené pískem, v pravé ledvině navíc kámen.

Tak jsem se rozhodl pro **třídenní** hladovění - ne náhodně, nýbrž proto, že začínalo zimní období Střelce, kdy aktivita ledvin vzrůstá. Pil jsem veškerou urinou vyloučenou za den a pravidelně si dělal urinové klystýry, přičemž urinou jsem odpařoval střídavě na polovinu nebo na třetinu původního objemu. Kromě toho jsem si oblíbil teplé koupele s přidáním uriny a dvakrát až třikrát týdně jsem zašel do páry. Kombinace všech léčebných postupů byla mimořádně efektivní: pročistil jsem si ledviny, vylučovací i pohlavní soustavu a důsledně je regeneroval. Množství vylučované uriny se zvýšilo až na litr na jeden záťah a zlepšila se i její kvalita: byla čistá a mimořádně léčivá. Močový měchýř mi nyní fungoval normálně a splaskl mi i nádor. Při močení ani po něm už jsem neměl žádné nepříjemné pocity ani bolesti, vše probíhalo v normálu. Zbavil jsem se bolestivého tlaku v bederní oblasti, obratle se samy posunuly na svá místa a funkce meziobratlových plotének se obnovily. Můj organismus nyní produkuje více tepla, lépe zadržuje vodu a rychleji nabírá hmotnost, kterou si snáze udržuje.

10. Urina a onkologická onemocnění

Možná se tomu těžce věří, ale urinoterapie je mimořádně efektivní léčebný prostředek proti různým nádorům, onkologické nevyjímaje. Nejlépe působí v kombinaci s hladověním nebo potíráním těla (minimálně dvouhodinovým) starou urinou.

V lehčích případech stačí urinou přijímat vnitřně, přikládat si obklady na nemocnou část těla a v těžších případech

přidat urinové **hladovění** a hliněné zábaly. Tato komplexní léčba je natolik účinná, že se člověk brzy vrátí k plnohodnotnému životu.

Podívejme se na zkušenosti z praxe pana Armstronga.

„Od mého prvního případu rakoviny jsem léčil velké množství pacientů v různém stadiu této nemoci. Někteří z nich byli předtím ošetřeni chirurgicky a i jinak medicínsky. V **důsledku** toho jsem neměl možnost shromáždit dostatečně zajímavé údaje - většina z těchto případů je v rozporu s tradičními medicínskými teoriemi a populárním představami. **Vezmeme-li** v úvahu vžitá dogmata, že opravdová rakovina je nevy léčitelná a že existuje zákon, který zakazuje komukoli z laiků dokonce i jen naznačit, že by uměl rakovinu vyléčit, nebo dejme tomu ji už léčil, budeme muset připustit, že všechny dále uvedené případy, které lékaři prohlásili za rakovinu, byly nesprávně diagnostikovány.

Nejprve bych uvedl pět případů²⁷ úspěšně vyléčených žen. Ani jedna z nich nepodstoupila žádnou předchozí léčbu a nemoc měla jen krátkou anamnézu. Jejich případy svědčí o moudrosti rychlého a správného přístupu k věci. **Měl** bych však zdůraznit, že ani jedna z těchto pacientek nebyla hned na začátku označena nálepkou ‚rakovina‘. Nicméně pro jistotu jsem každou z nich podrobil půstu a podle mého rozpisu a doplnil jsem ho přidáním minových obkladů - a měl **jsem** úspěch. Kromě toho, že zmizely nádory, měla léčba za následek celkově výborný zdravotní stav, lepší než **před** zahájením půstu. Nádory zmizely zcela beze stopy tak, že **jsme** všichni byli přesvědčeni, že nemohly být maligní. Ani já jsem během svých konzultací nikdy nevyslovil slovo rakovina, malignita, dokonce ani slovo nádor.

Ted' popíšu případ paní R, narozené v roce 1923, již bylo v té době **něco** přes čtyřicet. Celkový stav **anémie**, **výška** podprůměrná, lehká podváha, bulka o velikosti sle-

pičího vejce v jednom prsu, kterou již předtím doktor **Ra-**bagliati diagnostikoval jako rakovinu. Navrhl okamžitou operaci, ale tu pacientka důrazně odmítla. Držela **urinový** půst a k tomu denně pila asi **jeden** a čtvrt litru studené vody z kohoutku. Manžel jí dvě hodiny denně celé tělo od hlavy až k patě potíral svou vlastní urinou a na obě prsa přikládal ve dne v noci obklady namočené v moči. Uzdravila se za deset dní. K doktoru Rabagliatimu se vrátila dvanáctý den od poslední návštěvy u něj a ten už v jejím prsu nenašel ani stopy po anomáliích. **Anémie** taky zmizela a pacientka se těšila perfektnímu zdraví."

Je vždy důležité vědět o zkušenostech a poznatcích o léčbě ostatních lidí, poznat, jak jim léčba pomohla a jak na ně působila. Často se totiž stává, že lidé vstřebávají něčí poznatky a časem je doplňují svými anebo dokonce vylepšují. A my se od takových lidí vždy můžeme něčemu přiučit. Já si myslím, že využívání cizích zkušeností je zcela normální a správné.

Níže cituji z knihy *Vosstanovljenije utračennogo zdorovja (Obnova ztraceného zdraví)* autorky Lýdie Sazanové, které mne pokládá za svého rádce a učitele.

Paní Lýdie se vyléčila sama a o svých zkušenostech vypráví takto:

„Žila jsem obyčejným životem člověka moderní civilizace a proto není nic divného na tom, že **jsem** časem onemocněla mnoha chorobami včetně rakovinného nádoru. Léčila jsem se na onkologickém oddělení nemocnice a byla podrobena klasickému ozdravnému programu: injekce, penicilin, **streptomycin**, **kapačky**, radioterapie a další vymoženosti novodobé medicíny. Přesto léčba moc nepomohla a nádor se zvětšoval. Byla jsem postavena tváří v tvář před nutností si pomoci sama a v přesvědčení, že rakovina se dá vyléčit i lidovou medicínou, jsem k této léčbě přistoupila.“

Paní Lýdie se nakonec vyléčila a je přesvědčená, že **za úspěch** by **měla** vděčit především očistě a **detoxikaci** organismu. Z tlustého střeva, jater i žlučníku vyloučila kalové **kameny**, písek a detoxikovala si i ostatní orgány včetně ledvin, dále kloubů, které zbavila solí, a tekutinu lymfů, již si pročistila od toxinů. Kromě toho se začala také zdravě stravovat.

Zvolila správný postup a lidové protinádorové prostředky spolu s detoxikací organismu a zdravým způsobem života přinesly kýžené výsledky. A když se paní Lýdie dostavila na jedno z mnoha komplexních lékařských vyšetření, ošetřující lékařka nemohla věřit svým očím. Prohmatávala pacientce místo, dříve tolik nemocné, a zamyšleně řekla sestřičce: „Hledte Táňo, paní byla tak dlouho nemocná a nakonec se obešla bez operace.“ Pak se sklonila nad papíry, pod posledním zápisem provedla tlustou čáru a připsala: „Onemocnění není pozorovatelné.“ To už ovšem paní Lýdie dobře věděla, že je zdravá.

Jakou antinádorovou kúru vlastně dodržovala?

Ozdravné recepty Lýdie Sazanové

1. Osikový extrakt

Šest set gramů osikové kúry nasypete do dvou litrů vody a dvě hodiny **po** vařte na mírném ohni. Poté ochlaďte, vymačkejte vodu a **přilijte** půl litru vodky. Rozdělte na dvacet porcí a pijte po dobu dvaceti dnů, vždy jednu dávku půl hodiny před jídlem. Paní Lýdie provedla **dvě** takovéto kúry, mezi nimiž dodržela půlroční přestávku.

Poznámka, Tento odvar zejména dobře působí na různorodé energetické patologie, protože ty, jak je známo, osiku **nesnáš**

2. Odvar z membrán vlašských ořechů

používají se pouze membrány mezi dvěma jádry uvnitř ořechu. Vezměte jich tak dvacet až dvacet pět a zalijte dvěma sty mililitry vodky. Popíjejte patnáct až dvacet kapek na sklenici bylinkového čaje nebo vody třikrát denně, vždy čtvrt hodiny před jídlem a pokračujte v kúře po dobu dvou měsíců.

Poznámka. Membrány z vlašských ořechů jsou nesmírně léčivé, protože mají vysoký obsah jódu. Vyhánějí z těla mikroskopické parazity a plísně žijící v krvi, o nichž jsou někteří odborníci přesvědčeni, že právě oni jsou původci rakoviny.

3. Léčebný program se šťávami

Hodí se mrkvová, řepná, zelná a bramborová šťáva (z modrých brambor), v množství padesáti až sto gramů dvacet až třicet minut před jídlem třikrát denně. Léčba se provádí v několika opakovaných kúrách trvajících dvacet pět dní a mezi nimi se dělá minimálně třídní přestávka. K tomu si paní Lýdie přikládala na nemocné místo obklad s utřenou zeleninovou dření.

Poznámka. Uvedené šťávy mají protirakovinné účinky.

4. Bylinkové čaje a mletý zázvor

Paní Lýdie je přesvědčená, že bylinky mají největší účinnost tehdy, pokud si je sami **nasbíráme** a usušíme. Nejlepší způsob uchovávání je v látkových pytlíčcích nebo papírových krabicích. Sbírejte bylinky jen ve svém okolí a vybírejte takové, které mají prokazatelné léčivé účinky. Paní Lýdie sama užívala měsíček, balšám, řebček, fialku trojbarevnou, čekanku, vlašovičnik, pelyněk hořký, třezalku, truskavec ptačí, pampelišku, pastuší tobolku, jitrocel, kopřivu, heřmánek Či podběl. Dále doporučuje listy rakytníku, jabloně, ořechů, černého bezu,

malinové, břízové, angreštové, rybízové a višňové. Všechny **sušené** bylinky a listy se smíchají a zalijí vřelou vodou v **poměru** jedné lžičky **směsi** na jednu sklenici vody. Můžete pit odvar jen z jedné bylinky anebo ze dvou, tří, čtyř anebo také ze všech nasbíraných bylinek najednou - o tom se rozhodněte individuálně podle stupně pokročilosti a typu rakoviny a v závislosti na tom, jaké komplikace či další podružné nemoci ji doprovázejí.

Poznámka. Zázvor zvyšuje protirakovinné účinky bylinek, protože směsi dodává vlastnosti ohně, jež organismus potřebuje pro lepší rozpouštění a následné vyloučení cizorodých těles a patvarů či k posílení imunity.

5. Kombinovaná kúra z bylinkových čajů a ovocných a zeleninových šťáv

Paní Lýdie doporučuje šťávy z následujících druhů ovoce: černého bezu, černého rybízu, rakytníku, kaliny, vlašských ořechů a fejšoa. Užívá se jedna až dvě lžičky ovocné šťávy na jednu sklenici bylinkového odvaru třikrát denně patnáct až dvacet minut před jídlem. Nejlepší jsou plody z okolní oblasti a osobně nasbírané, přičemž je musíte trhat s láskou a vděčností k rostlině.

Dále si uvedeme některé recepty ovocných a bylinkových šťáv podle paní Lýdie.

5. / Černý bez

Nasbírejte zralé plody, promyjte je, osušte a poté z nich vymačkejte šťávu ve smaltované nádobě. Opracujte dřevěným tloučkem tak, aby pustily tekutinu. Potom ji **sced'te** skrze síto anebo kousek gázy přeložené na čtyřikrát. Bezovou šťávu pak smíchejte s medem v poměru 1:1 nebo cukrem v poměru 1:1,5. Stejným způsobem se dá **připravit** i šťáva z rakytníku nebo kaliny, které mají rovněž **červenou** barvu a jsou nasycené vlastní **životadárnou energií**, již nemají rády onkologické patologie.

5.2 Černý rybíz a klikva

Připravuje se obdobným způsobem, jen se nevymačkává, dobře se utře a smíchá s medem a cukrem.

5.3 Fejšoa

Fejšoa je nejlepší **umlít** v mlýnku na maso a smíchat s medem nebo cukrem podle návodu uvedeného v předchozích receptech.

5.4 Šťáva z vlašských ořechů

Nejvhodnější doba ke sbírání ořechů je od desátého do dvacátého července: když do nich píchnete jehlou, vytéká šťáva. Pak je nařezejte nadrobno nožem z nerezů a smíchejte s medem nebo cukrem v poměru 1:2.

Čerstvě připravené šťávy přelijte do sklenic, uzavřete sterilními víčky z polyethylenu a uchovávejte v lednici.

Paní Lýdie dále říká:

„Bylinkové čaje a ovocné šťávy jsou živé božské léky seslané samotnou přírodou. A připravujeme-li je vlastníma rukama, získáme mimořádný lék proti veškerým nemocem nevýmáje onkologické choroby, ba přímo nejhodnotnější ze všech, jaké existují.“

Nádory usazené v těle takovéto živé působení odvarů a šťáv nevydrží - a pomalu se rozpouštějí a vycházejí ven. V těle koluje čistá krev a vyvádí zbytky nádorů z těla ledvinami, střevy a kůží (aby byla krev co nejčistší, proved'te detoxikaci jater). A jakmile se zbavíte onkologických patologií usazených v těle, znovu nabudete ztracený vnitřní klid a štěstí.

6. Urinová léčba při rakovině

Paní Lýdie také užívala urinu a to na mnoho způsobů: pila ji, potírala si s ní tělo, přikládala si urinové obklady, koupala se v urinové lázni, proplachovala si nos a dutinu ústní a v neposlední řadě si zaváděla urinové klystýry.

6 Urinové potírání těla

Urinu **je třeba** nasbírat do sterilizovaných láhví od šampaňského a nechat týden odstát. Pak se jí v **koupelně** opatrně natřete a zvolte například tento postup:

„Použijte třeba malý oválný **lavor**, do nějž budou kapky **uriny** při potírání stékat.

Třetinu připravené uriny odlijte do smaltovaného džbánku, trochu ohřejte a postavte v koupelně na dostupné místo, abyste ji měli po ruce. Mějte na paměti, že tělo musí být zcela Čisté, proto se musíte před procedurou osprchovat. Pak se postavte do **lavoru** a začněte se potírat. Já začínám od hlavy: opatrně si namočím dlaně v **urině** a lehce jimi promasíruji pleť na obličejích a pokožku pod vlasy, jako bych do **nich** urinu vtírala. Hned poté si na hlavu nasadím igelitovou **koupací** čepici (v nejhorším stačí i obyčejný sáček vhodné velikosti) a ovážu šátkem, neboť tak se **urina** lépe vstřebá do kořínků vlasů (po několika kúrách jsem skutečně získala krásné a zdravé lesklé vlasy). A dále pokračuji v potírání celého těla stejným způsobem, přičemž zvláštní pozornost věnuji hlavě, obličejích, krku a chodidlům. Masíruji se po dobu čtyřiceti minut směrem k srdci a dále si po těle roztírám veškerou zbývající urinu, což trvá přibližně dvě hodiny. Jakmile jsem hotová, nechám urinu půl druhé až dvě hodiny působit, a pak se osprchuji nebo vykoupu, ale bez mýdla **či** jiných umělých čistících prostředků. Mezitím se mi všechno v **těle** vsákne a vstřebá, jak má, a organismus se přes **kůži** nasytí nezbytnými prvky."

Pani Lýdie kombinuje ozdravné potírání také s **urinovým** hladověním: první dva dny hladoví **úplně** a dalších pět dní si jednou **denně** dopřává **nějaké** velmi lehké a snadno stravitelné jídlo. Dlouhou hladovku nevydrží a musí jíst, protože měla infarkt a nechtěla by organismus **zatěžovat** ■ složité se přeorientovávat na vnitřní výživu (při dlouhodobém hladovění **je** to nevyhnutelné).

Při ukončení hladovky je velmi opatrná, zejména první dva dny, a řídí se doporučeními Johna Armstronga. **První** den pije jen čerstvé šťávy, ovoce a zeleninu, které si připravuje na páře a nezbytně do nich přidává med - to kvůli specifikům své vlastní konstituce. Obecně jí jen malé porce, aby trávicí systém zbytečně nezatěžovala.

Po provedení dvou sedmidenních kúr s půlročním intervalem se cítí velmi dobře a prožívá neobyčejný příliv energie.

Léčivou moc uriny popisuje takto:

„Jednou jsem si potřela tělo urinou a hned nato se vypravila s přáteli do přírody na procházku a nasbírat nějaké bylinky. Chtěla jsem to zvládnout do dvou hodin, abych stihla svůj oblíbený seriál. Šlo se mi snadno a rychle, až se zdálo, že mne energie uriny prostě nese sama. Po chvíli jsem se odtrhla od celé skupiny a kráčela si to vepředu, zatímco ostatní, mezi nimiž byly i osoby dvakrát mladší než já, zaostávali. Tak jsem poprvé pocítila, co skutečně dokáže **urina** - všechno se poznává při srovnání.“

Zde nutno dodat, že ani paní Lýdii se nevyhnuly krize, například se osypala vyrážkou po celém těle. Přesto však pokračovala v léčbě a nemýlila se: vyrážka se rychle ztrácela, zmenšovala se po každém osprchování a nakonec **vyzněla** do ztracena.

6.2 Pití uriny

Pití uriny jí také přineslo skvělý, silný **ozdravný** efekt.

„Denně jsem vstávala mezi třetí a čtvrtou hodinou ranní, otáčela se tváří k východu a shromažďovala prostřední část ranní uriny, kterou jsem později jedním douškem vypila. Mimochodem vždy jsem při tom počítala doušky a dbala na jejich lichý počet: pět, sedm, devět a tak dále.“

V tomto období **urina** obsahuje informace o nemoci ■ mnoho protilátek a hormonů schopných na nemoc **zapůsobit** a právě díky nim má mimořádné léčebné vlastnosti.

V jiných obdobích (mimo časné ráno) urina obsahuje informace o přijaté potravě, a proto je méně užitečná.

Paní Lýdie na základě svých zkušeností sestavila několik stěžejních principů, jež bychom měli všichni *při* užívání uriny dodržovat.

- Není vůbec na škodu, pokud použijete zlatou, stříbrnou nebo měděnou nádobu, neboť tyto cenné kovy urině předávají část svých volných elektronů a tím ji sytí energiemi. Pokud takové nádoby nemáte, stačí bílý porcelánový džbánek nebo miska.

- Při praktikování urinoterapie neužívejte žádné medikamenty a dbejte na to, aby mezi dnem ukončení kúry s léky a počátkem urinoterapie uběhly alespoň dva až čtyři dny.

- Ve vašem jídelníčku by bílkoviny a soli měly být zastoupeny jen minimálně, stejně jako jiné syntetické a loupané produkty jako například cukr, hrubá mouka, klobásy a salámy, sýr a mléčné výrobky. Po kořeněném jídle bude mít vaše urina nepříjemnou chuť a zápach.

- Alkohol a tabák omezte na minimum.

- Urinu pijte podle následné metodiky: za prvé - pijte urinu třikrát denně v pravidelných úsecích, od třetí do čtvrté hodiny ráno, hodinu před obědem a dvě hodiny po večeři. Za druhé - pijte veškerou urinu vyloučenou během dne, očista organismu proběhne rychleji a dostanou se z něj všechny nemoci. Já už jsem svůj organismus detoxikovala, takže piji jen pět doušek ráno.

6.3 Urinové obklady

Paní Lýdie doporučuje přikládání obkladů z odpařené **uriny** na nohy: na to spotřebuje dvě stě mililitrů uriny odpařené na čtvrtinu původního objemu.

Urinové ponožky. Přikládejte si na nohy obklady z uriny odpařené na čtvrtinu původního objemu.

řehněte napůl kousek bavlněné tkaniny nebo ubrousek z bavlněného papíru, namočte jej v urině a omotejte si jím nohy od chodidel až po hlezenní kloub. Svrchu navlečte igelitový sáček, na něj suché ponožky a nechte kompletní zábal působit po celou noc. Ráno si „urinové ponožky“ svlékněte a nohy omyjte v teplé vodě; kůžičku na chodidlech můžete lehce ošetřit pemzou.

Mozoly a otlačeniny zpravidla rychle zmizí a kůže změkne a je elastická. Navíc budete během dne cítit lehkost a neobyčejný příliv energie.

Paní Lýdie má tento postup obzvlášť ráda, vždyť zdravé nohy jsou polovinou zdraví.

6.4 Promývání Highmorových dutin, kloktání a sanace ústní dutiny, masáž dásní a oplachování zápěstí a chodidel

Tuto proceduru paní Lýdie provádí především ráno a nešetří chválou na její adresu.

„Měla vynikající výsledky: zbavila jsem se paradentózy, která mne trápila celých osmnáct let, a kromě toho jsem si vyléčila alergii na ambrózie a další bylinky. Zlepšil se mi zrak, sluch a paměť, nebolí mne hlava a nebývám často nachlazená.“

Procedura v jejím provedení vypadá takto:

- Čerstvou urinu nabírám do hrníčku a pak ji vtahuji oběma nosními dírkami (i když jednou je to lepší) do nosu. Obsah vyplivnu ústy a opakuji čtyřikrát až pětkrát.

- Naberu si urinu do úst prstem a masíruji si s ní během dvou až tří minut dásně a okolí zubů - ze všech stran, někdy i zubním kartáčkem.

- Kloktám urinu a proplachuji si krk jako při onemocnění angínou.

- Myji si čerstvou urinou obličej, uši, oči, krk, a omývám tak hlenovité usazeniny.

- Včerejší urinu ohřívám na čtyřicet stupňů a přelévám do lavorku. Posadím se v koupelně na víko od zácho-

dové misy (máme spojený záchod a koupelnu), nohy spustím do **lavoru** a teplou urinou si omývám nohy po kolena a ruce po lokty (asi **pět** až deset minut). Je to jako energetické cvičení pro organismus na celý den: vyzkoušejte to a přesvědčíte **se** o tom. Opakuji, že zdravé nohy jsou polovinou zdraví.

Je to krásný pocit, když se semena vědomostí dostanou do plodné půdy a vyklíčí z nich ušlechtilé mladé rostlinky.

Ale my zde paní Lýdii opustíme a budeme se věnovat dalším příběhům obyčejných lidí, kteří nad touto nemocí, metlou moderního lidstva zvítězili.

Jednadvacet příběhů úspěšného vyléčení

Příklad 1. Maslennikov popisuje případ pacienta, který se vyléčil z rakoviny trávicí soustavy: užíval kromě uriny také lihovou tinkturu z břízových pupenů.

Tinktura z břízových pupenů. Jedno balení přelijte půl litrem vodky nebo lihu a nechte deset dní odstávat na temném místě. Třikrát denně užívejte jednu čajovou lžičku půl hodiny před jídlem.

Příklad 2. Jiný muž zase užíval *kočičí moč*: naučil svého domácího mazlíčka chodit na speciální sterilní látkový kobereček, který potom vyždímal a touto močí si zakapal nemocné místo.

Poznámka. Není divu, že to mělo hojivý účinek: moč zvířat je totiž kyselejší než lidská.

Příklad 3. „Mám na víčku mateřské znamínko. Vždy večer jsem si místo potírala tváře a ruce čerstvou urinou - kůže mám měkčí a lépe zbarvenou. Mateřské znamínko **mne** však zneklidňovalo, a tak jsem si na ně začala přikládat obklady ze staré uriny. Po týdnu se protrhlo a vytékal z **něj** hnis, pak se mi **objevila** nová zatvrdlá místa kolem ucha, za uchem a u cév podél klíční kosti. Měla jsem bolesti, **u** onoho znamínka, a tak jsem si ještě jednou přečetla

vaši knihu a potírala si místo odpařenou urinou. Znamínko se zmenšilo, hnis přestal vytékat a bolesti také ustaly.“

Poznámka a doporučení. Tato žena by měla projít celou očištnou kúrou a absolvovat všechny procedury, aby si pročistila tlusté střevo i játra. Doporučuji taktéž kompletní detoxikaci těla. A na ono znamínko jsou nejlepší obklady z odpařené uriny.

Příklad 4. „Je mi čtyřicet šest let a už druhým rokem, přesně od 22. listopadu roku 1994 se léčím podle vašich metod. Měla jsem silné bolesti hlavy, cysty na obou vaječnicích a fibromyom dělohy (šest až osm týdnů). Hodnotím-li výsledky roční léčby, jsem spokojená: cysty jsou pryč a fibromyom je mnohem menší. Urinu jsem začala pít hned a dodnes ji užívám ráno mezi třetí a čtvrtou hodinou.“

Příklad 5. „V září loňského roku jsme si s manželkou koupili tři vaše knihy *Léčebné síly* a hned se pustili do léčby.

Je mi padesát čtyři let a měl jsem zvětšenou předstojnou žlázu a ledviny a k tomu ztížené močení. Nyní se to mnohem zlepšilo a i já se cítím lépe.

Provedl jsem všechny očištné procedury a piji tři až pět doušek uriny každý den. Nejprve mne silně bolely klouby levé ruky, kolenní a kyčelní kloub, ale nyní je všechno pryč. Za to vděčím vám.“

Příklad 6. „Moje žena si před čtyřmi lety nešťastnou náhodou uškrábla velké mateřské znamínko na zádech. Na onom místě se vytvořila větší jizva, která bolela a nechtěla se vyléčit. Po celou dobu se to snažila léčit, ale bezvýsledně: rána se chvíli pokryla **strupem**, a pak zase otevřela a měla nezdravou tmavočervenou barvu s namodralým odstínem. Když si na místo začala přikládat urinové obklady, jizvička zmizela a nová kůže už je zdravá a růžová. Jsme podivni, jaké má urina účinky, ale jsme tomu rádi.“

Příklad 7. „Mám miminko, ale trpím Častými záněty mléčných žláz, takže mléko nevytéká, jak má. Příkládala **jsem** si na ně urinové obklady, respektive jsem používala jednorázové plenky nasycené dětskou urinou a zápal po nich povolil během několika hodin. Všem známým jsem tuto metodu doporučila a s úspěchem. Při krvácení z kapi-lár na prsou pomáhá výtažek z uriny, který krev okamžité zastaví a změkčuje ranky, takže se nevytvářejí **strupy**.“
(Doporučení jednatřicetileté ženy)

Příklad 8. „Měla jsem silné bolesti v prsou a objevily se i zatvrdlinky. Chtěla jsem jít na vyšetření do nemocnice, **ale** dostala se mi do rukou vaše kniha. Tak jsem si řekla, že urinu vyzkouším: pila jsem ji ráno a při obědě a zatvrdlinky brzy zmizely.“

Příklad 9. „Před šesti lety mi vyoperovali cystu z praveho vaječníku a chvíli byl pokoj, ale před nedávnem se objevila další. Lékaři mi doporučili operaci, ale já jsem se bála a namísto toho začala hladovět: vydržela jsem to deset dní, během nichž jsem čtyřikrát denně pila sedmdesát pět mililitrů vlastní uriny. Nejprve se mi cysta zmenšila na polovinu a později už ji vůbec nenašli. Fantastická věc, jsem takovými výsledky velmi potěšena.“

Poznámka a doporučení. Žena v dopise poukazuje na potíže se stěvy, které je nutno odstranit, protože cysta vznikla vlastně následkem těchto problémů.

Příklad 10. „Bylo to v prosinci roku 1991: silně jsem se nachladila a začala kašlat. Nemohla jsem se z toho tři měsíce dostat, a tak mi známá poradila, abych pila svou urinu. Radu jsem hned přijala, protože jsem už dříve zkoušela různé druhy léčby včetně pití **petroleje**. Přistoupila jsem k vnitřnímu příjmu stomililitrových porcí několikrát denně, **aniž** bych změnila celkový stravovací režim. A stal se **zá-zrak** do týdne jsem přestala kašlat a v **tríslech** mi splaskla

lymfatická boule viditelná pouhým okem. Do dvou měsíců jsem byla zcela **fit**.“

Příklad 11. „Sousedka měla otok na močovém měchýři, a tak jsem jí vyprávěla o urinoterapii. Pila svou teplou urinu a detoxikovala si stěva. Nevím sice přesně, co dělala, jak dlouho to trvalo a čím se léčila, ale když jsem ji potkala a zeptala se na zdraví, řekla, že má poprvé po pěti letech normální moč.“

Příklad 12. „Píšu vám plný radosti a zářící štěstím, protože jsem se úspěšně vyléčil ze zhoubného nádoru velikosti hrášku lokalizovaném v pravém koutku levého oka u nosu. Léčil jsem se odpařenou urinou: jemně ji nanášel do oka, ale nevtíral jsem ji. Nedokážu vám říct, kolik dní to celkem trvalo, než zmizel, ale někdy druhý týden ráno jsem se podíval do zrcadla a zjistil, že už jej nemám.“

Příklad 13. „Píše vám invalida, veterán *Velké vlastenecké války*. Řídil jsem se vašimi radami a během jednoho roku se i bez hladovění zbavil hemoroidů, bolestí v nohou a bedrech, zapomněl jsem, co je to rýma, zánět Highmoro-vých dutin a dokonce i adenom, jež mi už dvakrát chtěli odstranit chirurgicky.“

Příklad 14. „Léčil jsem se hladověním, měl jsem adenom předstojné žlázy. Vydržel jsem to jednou pět a podruhé sedm dní, přičemž jsem pil veškerou vyloučenou urinu.“

Dnes se cítím mnohem lépe a upravilo se i močení, které je nyní bezbolestné. Dříve jsem chodil dvakrát až třikrát za noc na malou, nyní jen jednou. Adenom se trochu zmenšil.“

Příklad 15. „**Chtěla** bych vám povědět, jak se moje matka před dvaceti lety léčila urinou. Měla strašnou diagnózu: nádor konečníku a trhlínu. Po celý rok pila několikrát denně bez přestání **urinu** - trhlína se zocelila a nádor splaskl. Urinovou léčbu jí poradila jedna známá, která se rovněž dříve vyléčila z rakoviny konečníku.“

Příklad 16. „Před rokem se mé dceři narozené roku 1988 prudce zhoršil sluch kvůli polypům. Provedli jí dvě operace za sebou, ale přibližně rok po každé operaci se polypy objevily znovu. Tak jsem jí dva týdny po každém močení kapala do nosu čerstvou a do uší odpařenou urinou. A výsledek? Nyní má stoprocentní sluch, a přitom jí lékaři předpovídali nedoslýchavost druhého stupně. Velmi vám děkuji.“

Poznámka. Ze všech výše uvedených příkladů vyplývá, že nedošlo k narušení energoinformační podstaty organismu. Příčinou vzniku nádoru byla intoxikace organismu a porucha hormonální výměny, a to jsou případy, při kterých urinoterapie působí skvěle.

Příklad 17. „Před dvěma dny jsem se náhodně seznámil s jednou ženou a dali jsme se do řeči. Před třemi lety měla úraz a poranila si hrudník, takže jí natekla prsa a zbarvila se červenomodře. Na levém prsu se objevil nádor velikosti menšího vejce a lékaři ji zapsali na onkologickou operaci. Ona se toho však velmi bála a na radu známých začala pít ráno a večer střední porci uriny a na noc si přikládala obklady omočené v ohřáté urině, v níž rozpustila po čajové lžičce sody a octa. Měla silné svědění a dokonce i menší popáleniny, tak si na nějaký čas udělala přestávku a s obklady přestala, ale později se k nim zase vrátila. Po měsíci se nádor viditelně zlepšil a operace byla zrušena, přestože lékaři byli dříve přesvědčeni, že je nevyhnutelná. Uběhl ještě měsíc a nádor se úplně rozplynul.“

Poznámka a doporučení. Nikdy do uriny nepřidávejte **dv** výše uvedené ingredience, protože právě ony způsobily popálení kůže.

Příklad 18. „O urinoterapii jsem se dozvěděl teprve před rokem, když mou rodinu postihlo neštěstí. Můj otec v padesáti jedna letech vážně onemocněl: lékaři stanovili diagnózu - rakovinu hrtanu ve IV. stadiu. Řekli mi, že

na operaci už je pozdě a jediná možná léčba v tuto chvíli je ozařování. To jsme ale odmítli, protože v tomto stadiu už to nemělo cenu a ani to nepřinášelo pozitivní výsledky. Tehdy se u nás zastavil jeden známý a vyprávěl o urinoterapii. Otec o tom nejprve nechtěl ani slyšet, ale pak souhlasil. Zpočátku jsme mu urinou ředili šťávou z kompotu, protože si na čistou urinou nemohl zvyknout, ale potom se naučil ji pít, i když ji ještě musel zapíjet vodou. Později si přečetl vaše knihy a dnes už pije urinou, aniž by ji musel zapíjet. Už je to rok, co otci dali tu strašlivou diagnózu, ale zatím žije...

Nevyhnuly se mu však krize: zvrací, má silný kašel, zvýšenou teplotu a vylučuje hleny. Než jsme si přečetli vaše knihy, mysleli jsme, že přichází konec a otce brzy ztratíme. Ale pochopili jsme, že probíhá očista organismu a to je dobře. Děkujeme za vaše skvělé knihy.“

Poznámka a doporučení. V tomto případě pomohou urinové obklady na hrdlo, nejlépe z odpařené nebo dětské uriny (dítěte do osmi let). K tomu je třeba provést detoxikaci tlustého střeva a jater a doplnit ji urinovým kloktáním odpařenou urinou a také změnit jídelníček.

Příklad 19. „Vaši knihu mi věnoval synovec, jemuž onemocněla manželka - měla leukémii. Škoda mladé ženy, učitelky s vysokoškolským vzděláním. Ona se však nevzdávala a aktivně se léčila, pila urinou, potírala se s ní a do roka se uzdravila.“

Příklad 20. „Moje přítelkyně má rakovinu lymfatických žláz a několik měsíců se léčí podle vašich knih. Dlouho ležela v místní nemocnici (jsme obě z města Bucharu), ale propustili ji se špatnými výsledky testů. Tak se uchýlila k Urinoterapii a nyní se cítí mnohem lépe. Má lepší barvu obličeji (zdravě narůžovělou) a měkkou elastickou kůži. Poslední výsledky krevních testů byly dobré - a také díky vám.“

Příklad 21. „Nemocná je třicetiletá žena s chudokrevností, podvážou a bulkou velikosti slepičino vejce v hrudi. Diagnózu nemusíte hádat dlouho - rakovina. Doporučili jí okamžitou operaci, ale žena ji odmítla a namísto ní začala užívat urinou a hladovět. Každý den vypila jeden litr a čtyři sta dvacet mililitrů obyčejné studené vody z vodovodu a dvě hodiny denně se natírala od hlavy až k patě urinou. Na prsa si dvacet čtyři hodin denně přikládala urinové tampony a už za deset dní jí bylo lépe. Tak zašla za ošetřujícím lékařem a ten nemohl předchozí nádor objevit, prostě - nezůstaly po něm žádné stopy. Kromě toho se zbavila chudokrevnosti a zcela se uzdravila." (Podle Armstrongovy knihy)

Poznámka a doporučení. Zde se kombinují dva účinné prostředky k zakyselení vnitřního prostředí organismu - hladovění a **urinová terapie**, které dokáží dělat divy. Léčbu bylo možné vylepšit minovými obklady a masážemi s odpařenou urinou a také si očistit tlusté střevo miniklystýry.

A nyní se podíváme na několik dalších případů léčby nádorů jiného druhu.

Maslennikov hovořil s jistou ženou a ta mu vyprávěla, **jak** vyléčila svého syna z nádorového onemocnění starou urinou. Nádor o velikosti větší mince byl lokalizován na chodidle a rostl, takže dítě nemohlo chodit a později se vůbec jakkoli pohybovat.

Lékaři matce doporučili chirurgické odstranění nádoru, dokud není rozšířen a **nemetastazuje**. Žena se však rozhodla, **že** k operaci přistoupí až v krajním případě, a na nádor **mu** přikládala obklady ze staré uriny, které **nechávala** působit celou noc. Po třech obkladech se nádor začal zmenšovat a **po** delší **léčbě** se úplně **vytratil**

Příběh. Léčba rakoviny u dítěte

„Jsem matkou sedmileté dcery, které provedli desátého listopadu roku 1993 operaci a odstranili jí dělohu a **vaje - níky**. Diagnóza zněla: vrozený (embryonální) **teratom** vaječníku. Lékaři po histologickém vyšetření zjistili, že nádor rozměrem dvacet čtyři na třicet čtyři centimetrů byl z části zhoubný a zčásti nezhoubný a zabíral takřka celou dutinu břišní, ale naštěstí **nemetastazoval**.

Do roku 1994 šlo všechno normálně, ale nyní **se** jí **bříško** zase o něco zvětšilo a je nafouklé (vyčnívá). V Ústavu klinické onkologie v Sankt Petěrburku mi řekli, že došlo k recidivě, nemoc se bohužel vrátila a je nutná okamžitá operace. Nezbývalo než souhlasit a dcera od září do listopadu absolvovala tři seance chemoterapie, ale - bezvýsledně. Lékaři mi řekli, že je to beznadějné, a upřesnili diagnózu: nezralý teratom s prvky adenokarcinomu pravého vaječníku, recidiva s metastázami v játrech, nemoc je progresivní.

Ještě bych chtěla dodat, že moje dcera ještě dávno před touto nemocí, od útlého dětství trpěla na zácpy a plynatost. Když jsem si přečetla vaše knihy, pochopila jsem, že to všechno je důsledek nesprávného stravování (dávala jsem jí potraviny, které jsou v tomto věku zakázané). Kojila jsem ji do jejích šesti měsíců.

Dceru **jsem** vzala z nemocnice domů a léčím ji sama: přikládám jí na břicho obklady z odpařené uriny a potírám nohy od chodidel po kolena, ruce po lokty, bederní oblast, hlavu a krk. Dívka bohužel obklady nevydrží déle než na půl druhé hodiny, protože jí to spaluje kůži.

Je v dobrém stabilizovaném **stavu**, po pití uriny se jí zlepšuje chuť k jídlu a sama si vybírá, na co má chuť; a já tomuto jejímu vnitřnímu hlasu naslouchám. Žádné maso kromě kuřecího nejí, nemá ráda mléčné výrobky a nepije

Zejména po ránu jí dávám mrkvovou šťávu (dvě **hodiny** po příjmu uriny).

Jestliže dříve spala neklidně, pořád sebou házela a vrtěla se, nyní spí velmi klidně, **e ji** takřka ani nepoznávám. Zato **ve** dne **je čilá** a plná energie, pobíhá venku s kamarádkami, **na** hlavě jí rostou krásné vlasy a má zdravou narůžovělou

Ovšem břicho se objemově nezmenšilo, i když se nám s manželem zdá, **e je** v oblasti jater maličko měkčí. Stále má kruhy pod očima, lékaři říkají, **e je** to signál ledvinových nemocí (objevily se po chemoterapii).

I když **ji** lékaři už odepsali, já ji sama vyléčím!"

Poznámka. Toto je **příklad**, jak rodiče své děti z neznalosti vhánějí do náruče smrtelných nemocí. Potom děláme vše, **co je** v našich silách, abychom se ze smrtelného objetí vymanili, ale ničíme se léčbou, a přestože přežijeme, není to plnohodnotný život. **ale** jsme zmrzačené a nikomu nepotřebné osoby.

Proto **si** važte božského pramene a poznání o něm a celým srdcem **i** rozumem se upněte k jeho nevyčerpatelné síle.

Příklad. „Předepsali mi operaci na odstranění hematomu na hlavě, **ale** já jsem začal raději hladovět na urině - vydržel **jsem** to sedm dní. Testy brzy začaly vykazovat dobré výsledky, **ale** lékaři přesto trvali na operaci. **Příklad**al jsem na nemocné místo hliněné zábaly s urinou a nádor se po pár dnech protrhl. Lekl jsem se a šel za doktorem, protože **jsem** si nebyl jistý, co se stalo, a on mi ránu pročistil. Řekněte mi, co mám nyní **dělat**, jak s léčbou postupovat?"

oporučení. Příkladujte si na ránu obyčejné obklady z odpařené nebo čerstvé dětské uriny (hodí se od dítěte do osmi let).

Příklad. „Jednou jsem snědl hroznové víno postříkané **bordóskou jichou**³². Otekl mi krk i ústa, nemohl jsem hořit ani **polykat** **K** lékaři jsem však nešel, nýbrž si propla-

choval krk vlastní urinou. Po třech dnech se nádor zmenšil a já mohl zase normálně jíst i mluvit."

Poznámka. Jak vlastně vysvětlíme, že urina a hladovění pomáhají při léčbě onkologických onemocnění? Mnozí se na to ptají sami sebe, ale odpověď není jednoduchá; přesto se o to pokusíme.

Mechanismus léčby onkologických nemocí

Podle *Světové zdravotnické organizace* (WHO) mohou za vznik rakoviny v pětáosmdesáti až devadesáti procentech chemické faktory okolního prostředí. Na druhém a třetím místě jsou fyzické *karcinogeny* a *onkogenní viry*.

Do organismu člověka se skutečně dostává velké množství chemických nečistot a škodlivin: přijímáme je při dýchání, s jídlem a pitím, při používání chemických čistících prostředků, ale také z oblečení, domácích potřeb a dalších. Všechny jmenované věci obsahují anebo vylučují škodlivé, potenciálně karcinogenní látky. Chemické faktory skutečně vévodí, fyzických karcinogenu je mnohem méně, jen deset až patnáct procent, a tudíž se jich nemusíme tolik bát. Patří k nim všelijaká zařízení, mechanické působení, úrazy a další.

Co se vlastně děje v organismu, když se do něj dostanou karcinogenní látky?

Vezmeme si na pomoc spektrometr, který je schopen číst zařízení, a definovat tak prvek, tkáň anebo živé novotvary v lidském organismu. A všechny případy *spektrometrálního měření* dokazují existenci zákonitosti: všechny chemické faktory se shromažďují v orgánech nebo tkáních organismu a v nich slouží jako návnada pro onkogenní viry, mikroby a další parazity. Spektrometr dokáže zachytit jejich zařízení. Parazitě se rádi usazují v místech, která jim skýtají blahodárné podmínky pro rozmnožování, a vytvářejí nádory. Někdy nádor vznikne přímo v místě, kde se rozrůstá samotná kolonie parazitů - alespoň k takovýmto závěrům

dospěla **ve** svém bádání T. Sviščeovová. V jiných případech parazité vylučují výkaly a škodliviny a **ty** neblaze působí na normální buňky organismu - tuto teorii zase podporuje **H** Clark.

A co se v nemocném organismu děje při hladovění? Zprv, negativní chemické faktory se vylučují ven. Očistná vlastnost organismu a jeho schopnost se zbavovat škodlivin a nečistot při hladovění vzrůstá až tisíckrát a ložisko onkologické nemoci v těle je oslabeno. Za druhé, hlad stimuluje obranyschopnost a aktivuje leukocyty, aby **byly** schopné ničit v těle vše cizorodé. Za třetí, během hladovění je upraven a aktivován dědičný aparát v každé buňce, takže jsou silnější a odolnější vůči různým onkologickým mutacím a dalším faktorům.

V roce 1957 došlo k pozoruhodnému objevu: byl odhalen *interferon*, faktor, který ochraňuje stabilitu vnitřního prostředí organismu. Zjistilo se, že všechny buňky v organismu produkují interferon, protože představuje spolehlivou ochranu před průnikem cizorodých látek, zejména virů, alespoň v prvních hodinách po napadení buňky.

Interferon vylučují i buňky poškozené viry, krev jej roznáší po celém těle a aktivuje zdravé buňky, aby byly schopny reagovat proti virům a rakovinným změnám uvnitř buňek. To je dobré řešení, ale problém spočívá v tom, že interferon působí jen krátkodobé a rychle se z organismu vylučuje.

Urinoterapie nás zbavuje mnoha zdravotních problémů, například i v otázce zmiňovaného interferonu: urina podporuje jeho vysokou hladinu v krvi, a právě tento fenomén vysvětluje rychlé vyléčení z infekcí a snížení horečky. Při **masáži** těla starou urinou čpavkové výpary působí dvakrát: na jednu stranu vytlačují parazity a na druhou stranu aktivují **obrané** síly organismu.

Kombinovaná léčba zahrnující hladovění se všemi jeho pozitivními vlastnostmi a urinoterapii, která navrácí ztracené hodnotné prvky do organismu při pití nebo kožních masážích, dokáže úspěšně vyléčit onkologické onemocnění. Dokazuje to velké množství příběhů, těch uvedených výše i ostatních, které jsem publikoval v jiných knihách.

11. Urina a cukrovka

Urina bezproblémově léčí lehčí formy cukrovky - řadí se k nim případy, kdy nemocný nemá trhliny v energoinformačním poli (bývají umístěné na slinivce břišní). Doporučuji dvakrát až třikrát denně pít padesátimililitrovou až stomililitrovou porci uriny, detoxikovat tlusté střevo a játra a přikládat si obklady na oblast slinivky břišní (vybírám se takový druh uriny, který nemocnému vyhovuje **nejlépe**).

V počátečním stadiu cukrovky můžete cvičit šank prakšalanu, přičemž do osolené vody přidejte trochu odpařené nebo aktivované uriny. Opakujte cvik třikrát denně až do úplného vyléčení. Celkový objem tekutiny se pohybuje od tří do čtyř litrů a poměr mezi slanou vodou a urinou je pět set mililitrů uriny na tři litry vody.

Příklad. „Je mi šedesát osm let a mám cukrovku, vysoký krevní tlak a různé alergie. Vysadila jsem všechny léky, začala s urinoterapii a piji ráno prostřední část pramínku Čerstvé moči. Během prvního měsíce léčby mi hodnoty **cukru** v krvi vyskočily na dvě jednotky, ale druhý měsíc se k mé velké radosti snížily o 0,4 jednotky. Tak jsem pokračovala v léčbě: už pět měsíců ráno piji čerstvou urinou a večer odpařenou a od té doby takřka neznám únavu. Už se tak silně **nepotím** jako dřív, nejsem ospalá a nemám sucho v ústech. Přidala **jsem** i urinový výplach ústní dutiny a zbavila se zubního kazu. Poté, co jsem si začala potírat kolena urinou, mi splaskly otoky a obecně se cítím velmi

dobře, Už **nemusím** brát léky na snížení tlaku a alergie se také **neprojevují**. Pokoušela jsem se o **detoxikaci** tlustého střeva, **ale** dosáhla jen smíšených výsledků - zácpy zatím trvají."

Doporučení. Je vidět, že organismus této ženy je postižen na energoinformační úrovni. Vyléčí-li se, zbaví se vysokého krevního tlaku i zácpy, prvních příznaků aktivního **psychologického** bloku, a později se vyléčí úplně. Je třeba urinerapii kombinovat s očistou životního pole a všechno v těle se normalizuje.

Příklad. „Jednou jsem se ve vlaku setkal s manželským párem staršího věku. Co mě na nich zaujalo, bylo, že nehladě na svůj věk sršeli energií a jejich obličeje vypadaly svěže a měly zdravou barvu. Nedalo mi to a zeptal jsem se jich, jak to dokázali, že tak dobře vypadají a jak si uchovali aktivitu, zdraví a radost ze života. Vyprávěli mi, že byli dlouho nemocní a léčili se s mnoha chorobami, cukrovku nevyjímaje, až jejich dcera jednoho dne přinesla od kolegů z práce několik receptů na léčbu urinou (byly ručně napsané). Tak si řekli, že to vyzkoušejí - a v léčbě pokračují. Zbavili se všech možných nemocí, vyléčili si cukrovku a v neposlední řadě se cítí mnohem lépe, mladší a plní života. Já jsem v tu dobu měl také už několik let cukrovku a obsah cukru v krvi mi povážlivě rostl, až dosahoval 29,7 jednotek. **Tak jsem** se rozhodl, že vyzkouším rady náhodných známých z vlaku a začal pít vlastní urinou. Ačkoliv **jsem** u toho nedržel žádnou přísnou dietu, za dva měsíce se má hladina cukru v krvi snížila na 5,4 jednotek a v moči **nebyl** cukr vůbec nalezen. Tento stav trvá dodnes."

Poznámka. Zdravotní stav tohoto muže se každým rokem zhoršoval a nemoc postupovala, protože jeho organismus byl v důsledku nesprávného životního stylu a **nezdrav** stravování intoxikovaný a přeplněný škodlivinami. **Ulnice slinivky** břišní se narušila, ba takřka ustala, ale uri-

na ji znovu aktivovala a přivedla k normálu. Pokud se muž nezačne správně stravovat, nemoc se může vrátit a pak už ani urina nepomůže.

Níže si dovoluji otisknout několik výňatků z dopisů jednoho pacienta s cukrovkou, který dokazuje, že s nemocí je třeba bojovat, a přináší podnětné rady, jak na to.

Příběh. Urinová léčba cukrovky s komplikacemi

Dopis 1. „Už sedm let mám pokročilou cukrovku a k tomu pátým rokem ekzém způsobený plísněmi. 15. dubna roku 1992 jsem se začal léčit urinou: třikrát denně ji užívám vnitřně a jednou denně (po dvacáté třetí hodině) si odpařenou urinou masíruji dlaně, chodidla, krk a obličeje. Dosáhl jsem přesně takových výsledků, jaké uvádíte ve vašich příručkách, je tu však jedna věc, která mi dělá problém - zčervenal a otekl mi pohlavní orgán. Bylo to tak bolestivé, že jsem se ho nemohl ani dotknout. Navštívil jsem kvůli tomu endokrinologické a urologické oddělení a nechal se vyšetřit. Během urinové léčby jsem žádné jiné léky neužíval. Mám v tom pokračovat?“

Doporučení. Je třeba provést očistu tlustého střeva a jater a detoxikovat organismus. Chodte občas do páry a nejezte nepřirozené, umělé a rafinované potraviny.

Dopis 2. „Jak jsem napsal dříve, mám cukrovku a ekzém. Dvakrát jsem si detoxikoval játra, jednou tlusté střevo a rovněž jednou si pročistil ledviny slunečnicovým olejem a klouby, kdy jsem použil rýži a bobkový list. V květnu jsem třikrát hladověl, ekzém se však léčí velmi pomalu: na dlaních sice vyrážka zmizela, ale na chodidlech je stále viditelná a zatahuje se strupy, jež nejdou dolů. Na pohlavní úd jsem si podle vaší rady několikrát přiložil urinový obklad a nyní je v normálu. Každý den si masíruji dlaně, chodidla a pohlavní orgán odpařenou urinou a můj zdravotní stav se pozvolna, byť velmi pomalu zlepšuje. Ve vašem posledním dopise jste **mi** doporučil, abych nejedl chleba a pečivo, protože mám

toxikovaný organismus. Není mi však zcela jasné, na jakou dobu mám přestat jíst chleba a zda se zákaz týká všech **moučných** výrobků, nejen chleba a housek? Trochu chleba **čas** od času snad neuškodí, ne?

Také **jsem** začal chodit do páry a vždy se po ní cítím skvěle. Pět let jsem si kvůli ekzému nedopřál pořádné koupání, zato nyní si vodních procedur užívám. Patnáctého března tohoto roku jsem přestal užívat veškeré tablety na cukrovku a léčím už jen **ekzém**, a to urinou. Cítím se dobře, ale potřebuji ještě několik rad:

zprv, **mohu-li** v omezeném množství jíst chleba a za druhé, co mám dělat, abych si vyléčil ekzém na chodidlech? Pokusím se vynaložit veškeré své síly na léčbu urinou. Zatím se mi vede dobře a nemám žádné viditelné potíže."

Muži jsem poslal následující odpověď: pokračujte s očistou organismu, jezte hodně přirozených a naturálních potravin, pijte a vařte z roztáté vody.

Dopis 3. „Chtěl bych se podělit o výsledky léčby. V uplynulých měsících jsem třikrát denně přijímal vnitřně urinou a k tomu prováděl pětiminutové až desetiminutové masáže chodidel odpařenou urinou (dlaněmi). Čtyřikrát jsem hladověl na **urině**, ale vždy jen krátkodobě: dvakrát jsem to vydržel dva dny a dvakrát tři dny. Od prvního června jsem kúru maličko pozměnil: přijímám nyní urinou pětkrát až šestkrát denně a vyloučil **jsem** z jídelníčku veškeré pečivo - **chleba**, housky, sladké věci a podobné. Dvakrát jsem si pročistil **lusté** střevo, **pětkrát** játra a jednou **promyl** ledviny šípkovým odvarem. **K** tomu jsem pil roztátou vodu, odvar z bobkového **st** a jedl **vařenou** rýži, kaše, saláty a brambory.

Vyléčil jsem si hemoroidy a doufám, že také cukrovku, **ebot'** už na **sobě** nepozoruji žádný ze symptomů této nemoci, jako například **zvýšenou** potivost, celkovou slabost **a ucho** v **ústech** V souladu s vaším doporučením navštěvuj **urinu** **dvakrát** týdně páru. Pokožka na chodidlech se zlepšuje

a odpadávají z ní strupy, byť jde o velmi pomalý proces; dlaně jsem měl čisté už dříve. Chtěl bych se toho ekzému zbavit nadobro, prosím o další rady."

Muži jsem znovu napsal, dal mu příslušná doporučení a poradil mu, aby si do jídla přidával naklíčené obiloviny, protože obsahují hodně stopových prvků a vitaminů skupiny B, které organismus stimuluje. Namísto urinové masáže postižených míst jsem mu poradil obklady z odpařené uriny a vůbec aby tuto urinou užíval **častěji**. Rovněž jsem mu napsal, **chce-li** dosáhnout hloubkové očisty organismu, musí hladovět častěji a to minimálně dva až tři dny, ale raději déle.

Dopis 4. „Zdravím vás, pane Gennadiji, bohužel se mi nepodařilo s ekzémem zatočit jednou provždy. Konzumoval jsem naklíčené obiloviny na lačný žaludek, pravidelně jsem si potíral chodidla odpařenou urinou a měsíc jsem se ani nedotknul chleba, housek či dalšího pečiva. Vydržel jsem o hladu celý týden a pil dvakrát denně odpařenou urinou, ale máme konec srpna a s nemocí jsem se nepopral.

Držel jsem přísnou dietu - saláty, kaše, naklíčené obilí a šřávy, ale očekávaný výsledek se nedostavil, i když se mi chodidla takřka úplně očistila od sirupů a dlaně mám zcela hladké. Obsah cukru v krvi se přibližuje normálním hodnotám a jsem přesvědčen, že mne urinerapie jednou dovede k vytyčenému cíli - absolutními uzdravení."

Poznámka a doporučení. Od počátku léčby uplynulo jen pět a půl měsíce, ale pacient dosáhl vynikajících výsledků na to, že byl trvale po mnoho let nemocen (sedm let s cukrovkou a pět s ekzémem). Cukrovku se mu podařilo skoro úplně vyléčit, ale na ekzém musí nutně přidat očistu životního pole, urinové obklady a užívání staré uriny, po nichž by se odlepily strupy. Kombinace zakyselení a alkalizace organismu má **mnohem** vyšší působnost. Dále je třeba jíst hodně zeleninových salátů nebo dušenou zeleninu (zvláště

v zimě), kaše a maso - ale odděleně! Vše se vaří na roztáté vodě a je povoleno k jídlu přikusovat celozrnný chléb.

Proč tento muž dosáhl při léčbě jen polovičního úspěchu? Příčina tkví v tom, že má silně zasaženo energeticko-informační pole. Ačkoliv se zcela nevyléčil, dosáhl velkého úspěchu, protože si začal víc věřit, méně se koncentrovat na své bolístky a zbavil se komplexu méněcennosti. A co může být při léčbě lepší než víra ve své vlastní síly? A to všechno mu umožnila urinoaterapie, kterou mudrcové velebí a již se mnozí z neznalosti vysmívají.

Také Maslennikov popisuje zajímavý případ, kdy se nemocná žena vyléčila z cukrovky. V těžkém stadiu nemoci začala pít urinou svého dítěte, kterou ihned zapíjela čerstvě nadojeným mlékem (žila na venkově a měli vlastní krávu). Za rok se úplně uzdravila.

Komplexní urinová a mléčná léčba již byla známa v dávných dobách, zmiňuje se o ní například Avicenna ve svém *Kánonu medicíny*:

„Lidská a velbloudí moč zapitá mlékem kojící velbloudice pomáhá při vodnatelnosti a ztvrdnutí sleziny. Podle slov prorokových: Kdybyste pili moč a mléko, byli byste zdraví.“

Poznámka. Tato léčba se však nehodí pro všechny, jen pro ty, již hladce tráví mléko. Urina stimuluje fungování slinivky břišní a aktivuje vylučování jejích enzymů. Čerstvě nadojené mléko je v přiměřeném množství ideální potravou, protože je tráveno z větší části svými vlastními enzymy. Čerstvé mléko má navíc zvláštní energetiku, která obnovuje strukturu a funkce slinivky břišní.

12. Urina a srdeční nemoci

Chcete-li upravit fungování srdeční soustavy a cév, musíte normalizovat celkovou cirkulaci energií v energeticko-informačním poli a obnovit funkci srdeční čakry (centrum pohybu v organismu). Poté je nutné pročistit krev, odstranit možná ucpaní v krevním řečišti a zbavit se usazených parazitů.

Krev budete mít čistější po detoxikaci tlustého střeva a energetickou cirkulaci zase vylepšíte tím, že se zbavíte *portální hypertonie* a pročistíte si játra. Urina udělá ostatní práci sama, protože obsahuje veškeré nezbytné prvky, stimuluje srdeční sval a rozpouští krevní sraženiny. Doporučuji pít dvakrát až třikrát denně padesát až sto mililitrů uriny, vždy lichý počet doušek.

Příklad 1. „Je mi padesát čtyři let, ale šla jsem kvůli zdravotnímu stavu předčasně do důchodu. Byla jsem na tom špatně, dvakrát denně jsem musela chodit na injekce. Mám revmatické poškození srdečního svalu, šelest na srdci a revmatismus kloubů. Náhodou se mi dostala do rukou vaše kniha o urinoaterapii a změnila můj život. Už půl roku nemusím chodit na injekce a namísto toho piji urinou, potírám se s ní a jednou nebo dvakrát za měsíc hladovím. Už se cítím mnohem lépe.“

Příklad 2. „Jsem vám velmi vděčný za důkladnou práci o léčbě urinou, kterou pro nás nemocné děláte. Koupil jsem si vaši knihu teprve před měsícem, ale hned se pustil do čtení i léčení a už mám i první pozitivní výsledky: na rozdíl od dřívějších se mi lehce píše pravou rukou. Od roku 1988 jsem měl diagnózu *revmatická polyartritiida* a *aneurisma* břišní části aorty. Má *rychlost sedimentace erytrocytů (ESR)* byla na hodnotě 60–70, nyní mám 30–40 a k tomu nepolykám žádné tablety!“

Příklad 3. „Je mi čtyřiapadesát let a z toho osm let mám vysoký krevní tlak, který mi začíná stoupat zejména ve ve-

emich a nočních hodinách a někdy dosahuje až 200/120 mm Hg. V lednu 1991 jsem desetkrát vypila půl sklenice uriny **na** lačný žaludek a zakrátko jsem už nevěděla, co to **zvýšený** tlak vlastně je."

Příklad 4. „Jde o ženu ve věku šedesáti čtyř let, která trpí hypertonií prvního až druhého stupně a k tomu má arteriosklerózu, ischemickou chorobu srdeční a křečové žíly na nohou. Léčila se urinou, již užívala vnitřně třikrát denně a potírala si s ní **tělo**, a také dietou. Má dobré výsledky: krevní tlak je stabilní na hodnotách 130–140/80–85 mm Hg, vystouplé žíly, **venózní** uzliny a žilní městky na nohou zmizely a zlepšila se i srdeční činnost. Léčí se půldruhého měsíce a vše probíhá v pořádku." {Tento příklad mi zaslal lékař.}

Příklad 5. „K urinoaterapii jsem se odhodlala v srpnu roku 1994, protože jsem si nashromáždila pěknou ‚sbírku‘ nemocí: nízký krevní tlak (*hypotenzi*), závratě a šum v hlavě, křečovitě bolesti v levé polovině hlavy a levém boku a k tomu se mi dělalo špatně od žaludku ve všech typech hromadné dopravy. Menstruaci jsem měla sice pravidelnou, ale vždy doprovázenou silnými bolestmi. Na nohou mi vyskákaly křečové žíly a občas, zvláště po ránu, jsem v nich měla takové bolesti, že jsem nemohla ani vstát.

Jak jsem se léčila:

- Jednou jsem si **pročistila** střeva a potom jsem si každý týden zaváděla několik **miniklystýrů** podle potřeby.
- Pila jsem urinou, zejména v noci.
- Dodržovala jsem dělenou stravu, ačkoli nikoli bezvýhradně. Někdy jsem měla silný hlad a raději jsem se normálně najedla.
- Ráno a večer jsem **chodila** běhat. Čeho jsem dosáhla?
- V autě **ani** autobuse se mi už nedělá špatně.
- Hlava se **mi** točí jen zřídkakdy.

- V levém boku a levé polovině hlavy už mne nebolí, ale někdy mám v těchto místech pocit, jako když mě něco tlačí.

- Lýtka mne kvůli křečovým žilám také nebolí.

Urinu užívám jako antibiotika: když ji vypiji, cítím se mnohem lépe, což si ani sama nedovedu vysvětlit, a hlavně klidně spím až do rána. Má urina nyní chutná jako voda."

Příklad 6. „V srpnu tohoto roku mi známí věnovali třetí díl vašich *Léčebných sil*. Právě včas, protože jsem byla hodně nemocná: křečové žíly, vysoký krevní tlak, cerebrální sklerózu (stabilní forma) a alergie nejasné etiologie, která se neustále vracela.

Na počátku září jsem přistoupila k léčbě - neustále jsem si pročítala knihu, respektive jsem ji nepouštěla z rukou - pročítala jsem ji neustále dokola, protože jsem se bála, že něco udělám špatně. Ze začátku, asi po dva až tři týdny jsem žádné výsledky nepozorovala, ale později jsem si všimla, že už mne nebolí zuby, mění se barva vlasů a navíc mi vlasy nevypadávají (předtím jsem začala šedivět, nyní měly vlasy zase přirozenou barvu). Kromě toho ustoupily křečové žíly na nohou - a to jsem jich měla hodně, žilní městky se na kůži rozkládaly ve skupinkách a tvořily hotové ‚hrozny‘. Alergická vyrážka také přešla, ale co je nejdůležitější - normalizoval se mi krevní tlak, zlepšila paměť a polevily migrény."

Poznámka. Alergie a křečové žíly poukazují na znečištění střev a jater, proto je nutné provést jejich detoxikaci. Při očistě životního pole zmizí **strach**, **nejistota** alepší se i paměť.

Urina je skvělým pomocníkem v boji s křečovými žilami: přikládejte si na ně **urinové** obklady, nejlépe ze staré, čtyřdenní až sedmidenní uriny, ale je třeba osobně vyzkoušet i další druhy.

Obklady si přikládejte na noc až do úplného vyléčení, můžete opakovat několik dní, pak si udělat přestávku a znovu v kůře pokračovat. Ráno se omyjte teplou vodou. Během léčby se může vyskytnout vyrážka či jiné projevy podráždění, na něž je nejučinnější olej z rakytníku. Vyzkoušejte i jiné druhy uriny, například čerstvou či odpařenou, aby bylo případné alkalické podráždění neutralizováno kyselým.

Maslennikov vypráví o ženě, která se zbavila křečových žil za pouhý týden léčby urinou.

Nyní se podíváme na několik kritických případů, kdy život člověka doslova visí na vlásku. Co dělat, jak se zachránit?

Příklad z knihy Johna Armstronga:

„Pan P, ve středním věku, nejenže trpěl onemocněním chlopně, ale měl podstoupit operaci pro podezření na nádor v oblasti solární pleteně. Často se mu stávalo, že na ulici omdlel a byl dopraven do nejbližší lékárny, kde mu podali posilující tablety (většinou je ale měl vždy u sebe v kapse). Na oděvu měl vždy připevněnou cedulku s instrukcemi, jak postupovat v případě záchvatu. Později už ale těmito záchvaty trpěl tak často, že mu lidé v jeho okolí neřekli jinak než ‚ten nebohý pan P.‘.

Takový byl jeho stav, když ke mně přišel. První věc, již jsem mu naléhavě radil, bylo pít veškerou urinou, kterou vymočil. Jak se dalo očekávat, zpočátku velmi zapáchala, ale brzy se vyčistila. Instruoval jsem pana P., jak si má močí potírat tělo, a pak jsem ho po dobu dvou hodin potíral sám. Nejdůležitější partie pro vtírání moči do kůže jsou obličej, krk a nohy. Po mé masáži se pan P. opláchl čistou teplou vodou z vodovodu. Tak jsme pokračovali několik hodin následující den. Pan P. pak chodil ke mně domů každé ráno, abych ho stejným způsobem natřel. Do nemocnice dopil - ani na vyšetření, ani na plánovanou opera-

ci. Co se týkalo jídla, měl povoleno jíst jednou denně, ale jenom to, co jsem mu dovolil. Po uplynutí jednoho měsíce se jeho stav zlepšil natolik, že se mohl vrátit do práce. Za dvanáct týdnů už byl zcela zdrav a po srdečním onemocnění ani po nádoru v oblasti solární pleteně už nebylo ani památky, což jeho lékař přijal s neskryvanou radostí. Ode dne, kdy začal s léčbou, neměl ani jeden srdeční záchvat. Dokonce se natolik zbavil strachu z návratu nemoci, že hodil všechny tabletky do kamen!"

Poznámka a doporučení. Je-li moč zkalená a silně zapáchá, svědčí to o tom, že organismus je intoxikován a pacient má zanesená střeva, játra (o čemž vypovídá zápach) a možná každou buňku organismu. Je třeba věnovat zvýšenou pozornost očistným procedurám a celkové detoxikaci. Potírejte si tělo urinou, nejraději mezi jedenáctou hodinou dopolední a třináctou hodinou odpolední, protože tehdy je aktivován srdeční kanál a procedura působí přímo na nejdůležitější místa.

Doporučuji profylaktické léčebné kúry na posílení srdce: nejlepší období je léto, kdy je srdce schopné regenerace sebe sama. Kromě potírání těla urinou si přikládejte obklady z odpařené uriny na ty segmenty kůže, které souvisejí se srdcem. Určitě do jídelníčku zařaďte celozrnný chléb a dvě až tři lžičky naklíčené pšenice.

Je docela možné, že srdeční vady vznikají v důsledku psychologických bloků v oblasti srdeční čakry a nečistého tlustého střeva.

Příklad. „Je mi padesát čtyři let, ale poslední tři roky jsem vlastně ani nežila, spíš jsem se nacházela v polospánku a setrvala v blízkosti smrti. Život byl pro mě přítěží a ne jednou mi hlavou probleskly myšlenky na sebevraždu.

Měla jsem velmi vysoký krevní tlak, bolela mě játra, silná srdeční arytmie vysilovala a trápila mě také artróza olenních a kyčelních kloubů. Nemohla jsem ani chodit,

ale přesto jsem se, byť se slzami v očích, denně dobelhala do práce, ačkoli každý krok **byl** pro mě utrpením. Vyzkoušela jsem všechny možné léčebné metody i medikamenty, **spoustu** času strávila v léčebnách a tělocvičnách, že jsem **se** tam pomalu styděla chodit. Sama jsem si dávala injekce do kloubů a polykala různé tablety, ruské i zahraniční, někdy jsem z nich měla šokové stavy. Byla jsem také na léčebném pobytu na Krymu v lázních *Maces ta* a *Jevpatorija*, kde jsem absolvovala například bahenní koupele. Pokaždé **mi** to dočasně pomohlo, ale v září 1994 se moje zdraví znatelně zhoršilo.

Tak jsem se pustila do ozdravné kúry, kterou jsem začala klystýry. Pít moč jsem na začátku nedokázala, ale po nějaké době jsem se k tomu přece jen odhodlala. Také jsem si přikládala obklady na klouby. Dělal jsem všechno podle pokynů a jedla jsem dělenou stravu. Dvakrát do týdne jsem hladověla osmnáct hodin nepřetržitě.

Takto se léčím už dva měsíce a můžu říct, že jsem konečně uviděla světlo na konci tunelu. Bolesti v kloubech se vytratily, játra se také uklidnila a arytmie se projevuje jen zřídka. Krevní tlak se ustálil na hodnotách 140/80 mm Hg namísto předchozích 200/100. Tablety už žádné nepolykám a v mém životě se obecně odehrálo hodně pozitivních změn, o nichž bych mohla napsat. Nejdůležitější je, že jsem **znovu** pocítila chuť žít a začala se zajímat o život."

Poznámka. Tato žena dříve využívala přesně podle biblických slov „čistírnyděravé, která nedrží vody“. Nyní se vlak obrátila ke správnému prameni, jenž je vždy k dispozici a čeká, až si ho povšimneme - a proto se vše brzy normalizovalo. Pamatujte, živé vždy tíhne k živému, zatímco tablety a vše umělé nesou smrt a dovádějí nešťastníka až k **sebevraždě**.

klad. „Je mi Šedesát Čtyři let a mám **anémii**, chronický zánět tlustého střeva, zánět **Highmorových dutin**

a srdeční ischémii. Půldruhého měsíce už praktikuji **urino-terapii** a mám vynikající výsledky: zaprvé, žádné těžké krize se nedostavily, za druhé, v oblasti srdce už mne nebolí. Kromě toho mi už neotékají nohy, upravilo se mi vyměšování a zmizela highmoritida. Celý den jsem plný energie, nohy mne nosí samy, mám dobrou náladu a normálně spím (dříve jsem trpěl nespavostí)."

Mechanismus vakcinace a fungování imunitního systému

V Armstrongově knize jsem našel spoustu zajímavých informací o možných příčinách rakoviny a srdečních či cévních chorob.

„Podle doktora Benchetrita jsou ‚séra a vakcíny v první řadě zodpovědné za zvýšení výskytu dvou nebezpečných nemocí - rakoviny a onemocnění srdce‘. A dále dodává: ‚Nějakou dobu jsem pracoval jako sérolog a vím, o čem mluvím.‘ Doktor Benchetrit není rozhodně jediný lékař, který kritizuje postupy v používání škodlivých obranných prostředků proti akutním infekčním nemocem.

Můžeme se ptát, zda jsou séra a vakcíny nakonec zodpovědné za vznik srdečních nebo jiných vážných chronických chorob? Jak stručně a jasně poznamenal doktor Alfred Pulford: ‚Když někdo umí zabránit výskytu něčeho, co neví, že se musí vyskytovat, je to vskutku zázrak všech **zázraků**.‘ Jisté věhlasné osobnosti lékařského stavu prokázaly, že i ty **nejsmrtelnější** zárodky nemocí jsou ve zdravém těle neškodné. Dočteme se, že ‚profesor Mečnikov řekl, že našel bacil asijské cholery ve vodě v mnohých lokalitách, ale nebylo známo, že by se v těchto místech někdy vyskytla epidemie v období před nebo po jeho nález‘. Profesor Tantenkoffer spolkl několik milionů zárodků **smrtelné** asijské cholery a nestalo se mu nic. Aby tento test

ověřil, vypěstoval profesor Emmrich kulturu ze střev a stvře zemřelých obětí této choroby a spolkl milion zárodků - **bez** patrných důsledků! **K** ještě důkladnějšímu prověření **přistoupil** doktor Thomas Powell. Nechal si do krve **vstříknout** zárodky sedmi smrtelných nemocí - a za deset let byl stále **živ** a zdrav jako v den svého **pokusu**.“

Poznámka. Co to vlastně jsou vakcíny a krevní séra?

Vakcíny jsou preparáty získané z mikrobů a produktů jejich životní činnosti, které se používají za účelem aktivní **imunizace**, **preventivně** anebo jako součást léčení.

Vakcína ve zdravém organismu vyvolává imunitní a alergickou reakci různé intenzity (je buď silnější, anebo slabší), a tělo odpovídá v závislosti na tom, jaký původce nemoci se do něj dostal.

Co se v organismu **děje**, když tělo odpovídá a prodělává **imunitní a alergickou reakci**? Imunitní systém se aktivuje a ničí oslabené patogenní mikroorganismy. A právě tyto zničené mikroby vyvolávají ten či onen druh alergie. Alergie **ve** své podstatě není nic jiného než snaha organismu se rychle zbavit cizorodého materiálu.

Je na místě, abychom položili otázku: jak se mikroby vakcíny zachrání před imunitním systémem? Mikroby vakcíny skutečně nečekají, až je tělíska imunitního systému zničí, nýbrž se snaží udržet naživu a to dvěma způsoby: zaprvé, silně se množí a za druhé, pečlivě se schovávají. Rychlé dělení jim umožňuje, že se rozšiřují po celém organismu a nacházejí v něm „zákoutí“, kde se mohou schovat a ve zdraví přečkat, až nápor imunitních částic oslábne. Na každou nemoc se vytvoří specifická imunita, která **jakou** dobu vydrží aktivní. Délka tohoto období závisí **na** druhu vakcíny: Šest až osm měsíců při chřipce a tři až **pět** let při neštovicích.

Jak se mohou mikroby vakcíny schovat? **Vybírají** si místa, kam imunitní tělíska jen tak neproniknou - **stěny** cév.

Zospělých jedinců se stávají buňky podobné **cystám obklopené** pancířem ze zvláštního materiálu, takže jsou nyní pro imunitní systém nedostupné. Vyčkávají, dokud se podmínky nezmění a nejsou příhodnější (například se imunita oslabí **pod** vlivem vnějších příčin anebo s postupujícím stářím), **a** pak se rozmnožují a dělí jako normální buňky. Rychlost není u každého druhu mikrobů stejná, a proto vyvolává různé patologické jevy od **změn** cév a srdce až po zhoubné nádory.

Krevní sérum se získává z krve zvířat, předběžně nakažených patogenními mikroby. Když zvíře toto uměle vyvolané onemocnění přežije, je vůči němu imunní. Poté je mu odebrána krev a z ní se vyrábí sérum. Pokud se toto sérum zavádí do organismu jako cizorodá bílkovina, v některých případech nastává rychlá smrt.

Sérum totiž blokuje svobodné toxiny cirkulující v krvi, a to je na začátku nemoci užitečné a efektivní. Pokud se však toxiny stejného druhu v krvi nevyskytují, krev se sérem jen znečistí a vznikají různé alergické reakce.

13. Urina a nachlazení

Pití uriny a kloktání přináší při nachlazení velkolepé výsledky: v některých případech je doporučováno léčení mírně starou, tedy jednodenní až třídenní urinou, neboť obsahuje trochu čpavku, který dezinfikuje dutinu ústní. Pokud se procedura kombinuje s promýváním nosohltanu, tak se navíc čistí **Highmorovy** a čelní dutiny a rovněž některé oblasti mozku. Urinoterapie tedy radikálně zakročí proti nachlazení, rýmě a zánětům dutin. Člověk, jenž se uriny štítí a nedokáže ji pít, by si měl na krk přikládat obklady **z** čerstvé anebo staré uriny - tak se vyléčí z nachlazení **i** angíny.

Dobré zkušenosti mají nemocní s urinovými **miniklystýry**, které se hodí zejména pro malé děti trpící zvýšenou

teplotou: po několika dávkách se nachlazení rychle rozplyne

Při těžších případech je vhodné kombinovat vnitřní pří-
jem uriny s hladověním, do pěti dnů se nemocný uzdraví,
aniž by měl nějaké komplikace.

Než se dostaneme k příkladům z praxe, povíme si, v čem
spatřoval příčinu rýmy John Armstrong:

„Bez přehánění lze říct, že i tak prosté onemocnění, kte-
rému říkáme běžné nastydnutí, zůstává po staletí lékařskou
záhadou, s níž si doktoři nevědí rady. Jeden lékař řekl kdysi
jistému spisovateli: Jestli něco opravdu nerad léčím, tak je
to obyčejná rýma z nachlazení.' Doktor Haig říkal lidem,
že by měli být vděční, když si **uženou** pořádnou rýmu, při
které teče z nosu, protože **ta je** považována za jakousi očist-
nou kúru těla a neměla by se nikdy potlačovat. Avšak nane-
šťstí pro lidstvo jako celek první věcí, kterou velmi často
většina lidí okamžitě udělá, když cítí, že na ně něco leze,
je, že si koupí v lékárně nějaký prostředek, který má rýmu
,zničit hned v zárodku'. To ovšem není léčení, nýbrž pouze
způsob, jak se přírodě plést do řemesla. Potlačení obyčejné
rýmy vede pak často k horším nemocem, jako je například
zápal plic.

Příčina nastydnutí a rýmy je stejně tak prostá, jako je
rýma běžná. Leží totiž v nesprávné životosprávě. A protože
většina lidí nemá správnou životosprávu, je tedy v různém
stupni k rýmě náchylná. Nadbytek škrobů v potravě kom-
binovaný s nedostatkem potravin **obsahujících** důležité mi-
nerální látky podporuje vznik zánětů. Výpotek při zánět-
livém stavu by sám o sobě měl být dostatečným signálem
skutečné příčiny zánětu - nadbytku škrobovin. A navíc, tak
jako je zřejmá příčina rýmy, je tím jasné i její léčení, jak
jsm zjistil za dlouhá léta pozorování a zkušeností.

Doporučuji tedy i **urinoterapii** - tedy půst s pitím **moci**
a **studené** vody. Žádné medikamenty, ať už ve formě **pas-**

tilek nebo sirupů se nesmí brát. **Podstoupíme-li** urinotera-
pii rýma u jinak zdravých osob zmizí přibližně za dvanáct
hodin. Dokonce i samotný půst o studené vodě vyléčí na-
chlazení přibližně za dvacet čtyři až čtyřicet osm hodin.
je to však méně účinné než urinoterapie, která vede nejen
k rychlému vymizení rýmy, ale postižený se pak cítí celkově
mnohem lépe než předtím. A navíc se tak předejde chřipce,
zápalu plic a jiným problémům, jež by pak už vyžadovaly
alespoň desetidenní půst a hodně péče a starostí."

Příklad 1. „Piji zpravidla devět doušek uriny na lačný
žaludek, a poté si proplachuji nos. Až kam má paměť sahá,
vždy mne bolelo v krku a měla jsem chronické záněty man-
dlí (*tonzilitidu*). Nyní mohu pít i studenou vodu nebo chla-
zené kysané mléko, a to jsem nikdy dřív nemohla."

Příklad 2. „Nachladila jsem se a silně kašlala, ale jakmi-
le jsem začala pít po ránu urinou, brzy došlo k uzdravení."

Příklad 3. „Zahájila jsem urinovou léčbu: piji urinou kaž-
dý den ráno a jednou týdně hladovím jeden den na urině.
Někdy si s ní proplachuji nos, krk a dásně, což mi pomáhá
preventivně. Začalo jaro, ale já vůbec nejsem nachlazená
jako obvykle a to je malý zázrak. Mám čistý, volný nos,
nebolí mne v krku, posílily se mi dásně. Jednou mi vysko-
čila tvrdá bulka o velikosti hrášku, ale přikládala jsem si
na to místo urinový obklad a všechno záhy zmizelo.“

Příklad 4. „Urinou jsem začala pít 5. července roku 1992
a až do roku 2000 jsem ji pravidelně pila ráno a někdy
i ve dne. Dva měsíce po zahájení kúry jsem měla silnou
rýmu, kdy ze mne vytékaly hleny a hnis. a trvalo celý měsíc,
než jsem se toho zbavila. Kromě toho jsem si vyléčila zácpy
a hemoroidy.“

Poznámka a doporučení. Člověk si běžně nemůže ani
představit, jak moc je jeho hlava přeplněná hleny. Pokud si
však promýváte nosohltan urinou, vycházejí ven v podobě
hnilobné hmoty. Zpravidla se poté Člověku uleví a zlepší

se mu čich i sluch a ustanou i bolesti hlavy. A to se **sta**
i v tomto případě, kdy se hlenové masy odtrhly a vyloučily
nosohltanem a čelními či Highmorovými dutinami. To je
velmi dobré znamení, protože organismus se tím zbavuje
patologií. Je nutné pokračovat v promývání nosohltanu
tak dlouho, dokud hleny nepřestanou vytékat úplně. Potom
stačí, abyste si preventivně po ránu krátce propláchli nos
čerstvou **urinou**.“

Příklad I. „Měla jsem bolavé uši, takřka jsem ztrácela
sluch a tekly ze mne hleny, že jsem nemohla ani dýchat
nosem. Poté, co jsem si urinou promyla uši i nos a po ránu
propláchla hrdlo, se mi všechno vyléčilo a navíc od té doby
nejsem tak často **nemocná**.“

Další příklad názorně ukazuje, do jaké míry může být
hlava zanesena toxiny kvůli zácpě.

Příklad „Mívám často bolestivé záchvaty migrény
v hlavě a v uších mi šumí, hrozí mi ztráta sluchu. Už pat-
náct let mám velmi bolestivé nepříjemné zácpy, ale vždy
jsem se styděla kvůli tomu jít k doktorovi. Přestala jsem
užívat jakékoli pilulky a namísto nich piji urinou, vždy
na lačný žaludek mezi pátou a šestou hodinou ranní. Kromě
toho moč odpařuji a zakapávám si s ní nos a uši. Všechny
procedury měly výrazný očistný účinek: po dvou týdnech
mi z nosu a úst tekly chuchvalce hlenů a hnisavé chomáče,
trvalo to asi dva a půl nebo tři dny. Myslela jsem si, že ne-
příjemnosti nikdy neskončí: teklo ze mne a teklo a manžel
si myslel, že jsem silně nachlazená. Co mám dělat, pokrač-
ovat s klystýry?

Lékaři mi jako diagnózu ustanovili stenózu sluchových
artérií a ischemii cév v hlavě a já k tomu přidávám vleklé
bolesti hlavy, závratě a nestabilní chůzi (motám se ze strany
na stranu). Ležela jsem i v Bakulijeově ústavu v Moskvě
na **oddělení** cévní chirurgie, dělali mi tam s hlavou všechno
možné. Kdybyste jen viděli, kolik jsem za tu dobu užívala

léků a kolik jich pořád ještě beru: všechny žíly mám popí-
chané od injekcí a kapaček. Ale nejhorší bylo, že mi řekli,
ať se s tím smírím, protože se s mými cévami už nedá nic
dělat. Prý neexistuje východisko: ať už mi nasadí jakouko-
li léčbu, každá bude mít jen dočasný účinek, nikoli stálý.
Po přečtení vaší knihy jsem znovu uvěřila v uzdravení: po-
radíte, co mám dělat?”

Poznámka a doporučení. Je pravda, když se říká, že
člověk nemá většího nepřítele než sám sebe. Kdyby tato
pacientka provedla dříve detoxikaci organismu, správně
se stravovala a zbavila zácpy, k žádné drastické léčbě ne-
muselo dojít. Namísto toho se její organismus intoxikoval
hned nadvakrát - jednou ze zácpy a podruhé z léků. Její
stydlivost, mimochodem následek psychologického bloku
spolu s celkovou neznalostí jí způsobily vážné zdravotní
problémy. Urina je však kouzelný nektar a lék pro smě-
lé - organismus se po ní rychle vrátil do původních kolejí
a všechno se dalo do pořádku. Je nutné si s ní proplachovat
nos, pít ji, detoxikovat tlusté střevo a játra, pročistit životní
pole, správně se stravovat, všechno vařit z roztáté vody, jíst
naklíčenou pšenici a často chodit do lázní. Kúra bude ještě
účinnější, pokud si do pokožky hlavy budete vtírat čers-
tvou nebo odpařenou urinou a do kůže na těle starou pách-
noucí nebo odmraženou urinou (provádí se až do úplného
vyléčení).

Příklad. „Už půl roku studuji veškerou dostupnou lite-
raturu o urinoterapii a také se snažím využívat vaše neoce-
nitelné poznatky v praxi. Už je tomu skoro rok, co se mi
objevila alergie na některé potraviny, jež se projevuje se
různě: natékají mi a slzí oči a vytéká z nich podivná, sladká
a lepkavá tekutina. V roce 1994 jsem onemocněla, měla
jsem alergii na hovězí maso, mléčné výrobky a pšeničný
chléb. Do května roku 1994 jsem se stravovala chaoticky,
nadměrně jsem konzumovala bílkoviny a nesprávně potra-

viny kombinovala - vlastně jsem je jedla všelijak, jak se dalo, žádných pravidel jsem se nedržela. Nyní bych ráda **tento** způsob života změnila: čtyřikrát jsem provedla **detoxikaci** jater a v roce 1995 také střev a pokaždé ze mne vycházely zelené chuchvalce a žluté či hnědé podlouhlé kameny (myslím, že pocházely z jater). Nevím, kde se to **ve** mně všechno vzalo, ultrazvukové vyšetření předtím nic z toho neobjevilo. Oči mi už neotékají, ale ještě trochu svědí. Jednou týdně po dobu dvaceti čtyř hodin hladovím. Dřív jsem byla šíleně slabá: jakmile jsem přišla z práce, musela jsem si tak dvě hodiny odpočinout na pohovce a teprve poté mohla zase něco dělat. Nyní si ráno a večer potírám obličej a krk čerstvou urinou a jednu minutu ji kloktám - pomáhá to a já cítím, že jsem den ode dne silnější.

Od listopadu roku 1994 pravidelně jím naklíčenou pšenici s medem a ta ze mne zřejmě vyhnala nečistoty, neboť jsem celý listopad a prosinec smrkala, chrchlala a odkašlávala. Ani jednou jsem však za celou zimu nebyla nemocná a nemám také bolesti hlavy. Dříve jsem nosila oblečení o velikosti padesát dva, nyní nosím číslo čtyřicet šest nebo čtyřicet osm. Před sedmi lety mne trápily návaly vysokého tlaku, nyní úplně zmizely."

Příklad 2. „Moje vlastní intuice mi napověděla, že nežiji správně a dopouštím se chyb takřka ve všem, co dělám. Chtěla bych se samostatně pokusit o nápravu, ale je to těžké. Četla jsem knihy od Bragga a Semjonové, ale to nestačilo. Až jednou jsem narazila na vaše *Léčebné síly* a **úplně** mne nadchly: naučila jsem se skoro všechno na zpaměť a stále se k tomu vracím a nacházím pro sebe nové a důležité věci.

Brzy mi bude čtyřicet let a měla jsem spoustu nemocí - nicméně jak vidíte, hovořím o nich v minulém čase, neboť jsem se většiny v krátkém čase zbavila - jen páteř ještě občas pobolívá. Jelikož jsem se rozhodla **úplně** změnit

svůj život, zkusila jsem jistou věc, v mých letech pozoruhodnou - absolvovat přijímací zkoušky na vysokou školu. A skutečně jsem se dostala na Omskou akademii tělesné výchovy a sportu. A taky bych ráda měla druhé dítě, ačkoli synovi už bude šestnáct let. Chtěla bych být mladistvá, hezká, energická, štíhlá, trénovaná, hodná, laskavá a duchaplná. Zdá se vám to hodně? A to ještě není všechno, ale věřím, že díky vašim zkušenostem a moudrosti, které předáváte lidem ve svých knihách, dosáhnu většiny z toho, po čem toužím. Mám ráda nové věci, ochotně se učím a rychle vstřebávám informace. Také jsem pohyblivá, ráda sportuji - o tom svědčí i výběr vysoké školy. Vedu si deník a vše si zapisuji, snažím se postupovat systematicky. Můj syn je na mne dnes pyšný.

Jen je mi líto minulých let, jež mi připadají jako strašný sen. Měla jsem zničenou nervovou soustavu a chtěli mě dát do ústavu pro psychicky narušené. Kromě toho mi diagnostikovali *arachnoiditu*, to je zánět prostřední z mozkových plen čili *arachney*. K tomu mne trápily časté angíny a bolesti v kloubech. Věřím však v organismus a jeho schopnosti léčit sám sebe a důvěřuji vám a vašim metodám. S pozdravem Galina Petrová."

Poznámka. Než se pustíte do léčby fyzických obtíží a nemocných orgánů, například srdce, hlavy, cév, plic a kůže, pročistěte si tlusté střevo a **játra** a vhodně upravte stravovací režim. Pokud ani poté choroba neustoupí, můžete zkusit klasickou léčbu a léky a také urinoterapii.

14. Urina a kožní nemoci

Také při kožních nemocech se užívá urina a to zejména vnitřně dvěma způsoby: jako pití a klystýry. Očista tlustého střeva a jater je nezbytná, ne nadarmo se říká, že kožní nemoci jsou usazené, respektive mají ložisko ve střevech.

A teprve po detoxikaci těla přistupujte k **urinové** léčbě: potřete si **urinou** nemocnou kůži a přikládejte si obklad a tampony. I zde platí, že byste měli vyzkoušet různé druhy **uriny** a vybrat tu, jež vám pomáhá lépe: stará urina (**normální** i odpařená) odtrhává odumřelé tkáně a **vyvádí je ven** na bolavá místa se spíš hodí dětská, aktivovaná nebo odmrážená urina a změkčující účinek má zase čerstvá, vlastní nebo dětská urina. V každém případě doporučuji, abyste přehodnotili svůj dosavadní způsob života a změnilí jídelníček. Pak si uvědomíte, v čem jste chybovali a z Čeho se vyvinula nemoc, načež můžete její příčiny spolehlivě odstranit.

Jak napsal John Armstrong ve své knize:

„Psoriáza a různé ekzémy reagují na urinoterapii velmi příznivě, pokud nejsou dlouhodobě neléčené v těžkém stadiu. Touto metodou se dají léčit i mnohem serioznější nemoci jako například *lupus*, přestože léčba bude trvat déle.“

A dále uvádí příklad šedesátiletého muže, který se dvěma týdenními hladovými kúrami vyléčil z psoriázy. Během hladovky se třikrát denně hodinu potíral vlastní urinou a brzy se úplně vyléčil. Ovšem užíval urinu i poté jako preventivní prostředek a omládl: v sedmdesáti letech vypadal na pětapadesát.

Atopický ekzém neboli *neurodermitida* je zánětlivé onemocnění kůže lokalizované zejména na ohybech loktů. Je spojené s tvorbou ohraničených ložisek z pupínků, které úporně svědí, a kůže je při něm nadměrně vysušená.

Lékaři na ně většinou předepisují masti obsahující hydrokortizon a močovinu, stejné prvky najdeme i v urině a proto je velmi léčivá. Močovina zvyšuje schopnost kůže vázat vodu a uklidňuje nepříjemné svědění. Tak se protrhne **začarovaný** kruh suchosti a svědění. Močovina má **antibakteriální** vlastnosti, předchází infekcím a zabraňuje tvorbě

lupů a lišejů na hlavě. Kromě toho umožňuje kortizonu pronikat do kůže. To všechno jsou vlastnosti, které mají při kožních onemocněních výjimečný léčebný účinek.

Příklad. „Budu vám vyprávět, jak jsem se s úspěchem léčila urinou.“

Jednou mi vyskočilo ječné zrnko, ale na noc jsem si přiložila urinový obklad z čerstvé moči a ráno po něm nebylo ani stopy.

Můj syn měl na palci nohy u nehtu růži a cítil takové bolesti, že ani nemohl chodit. Stačil jediný urinový obklad na noc - a bolavé místo zčernalo a po dvou týdnech odpadlo, jako by nikdy neexistovalo.

Jednou jsem prala a nešťastně sáhla rukou do kastrolu s vařící vodou. Na palci mi vyskočil obrovský puchýř, který se později protrhl, hnisal a krvácel. Tak jsem si jej večer před spaním namazala odpařenou urinou: strašně to štípalo a nevydržela jsem to déle než sedm minut a i to stěží. Ráno jsem však nemohla věřit svým očím: mohla jsem snadno palcem pohybovat a v místě rány byla vidět mladá, nová hebká narůžovělá kůže. Kdyby mi to někdo vyprávěl, asi bych mu nevěřila, ale nyní vidím, že urina dokáže dělat zázraky.

Měla jsem popraskanou kůži na patách, až mi z těchto míst tekla krev, a dobrých sedm až osm let jsem se toho nemohla zbavit. Vyzkoušela jsem různé krémy, masti a vodičky, ale nic nepomohlo. Pak jsem si přiložila dva obklady z čerstvé teplé uriny a dva ze staré (celkem to zabralo tři až čtyři dny) a paty se rovněž proměnily: byla na nich zdravá a hebká kůže, růžová jako u novorozence. Po ránu jsem si dělala koupele nohou v teplé vodě, v níž jsem rozpustila polévkovou lžici medu. Výsledky byly skvělé! Všechny mozoly na patách a chodidlech zmizely za dva dny, zatímco dříve jsem se trápila minimálně dva týdny.“

Poznámka. Ano, tyto vědomosti jsou tu pro ty, již jim rozumí a dokáží je ocenit. Jsou jednoduché, dostupné a **neuvěřitelně** efektivní, protože se hodí takřka pro všechny případy života. **Zkoušejte** ji, provádějte různé procedury a vyléčte se sami!

Příklad „Na konci loňského roku mne trápil pásový opar a týden jsem se léčila medikamenty. Žádné **změny** k lepšímu jsem však nezaznamenala, a tak jsem zkusila hladovění a pití uriny, od něhož jsem ale brzy ustoupila, protože byla nechutná, hořkoslaná a nepříjemná. Několikrát denně jsem si však potírala pupínky urinou a zabralo to - zmenšily se a přestaly bolet. Rozhodně musím potvrdit, že urina byla celkově efektivnější než jakékoliv bylinkové výtažky a odvary, jež jsem rovněž v hojném množství vyzkoušela. Týden jsem hladověla na urině a ke konci měsíce se vyrážka vytratila - i bez medikamentů."

Poznámka a doporučení. V případě této ženy hladovění působilo jako očistná kúra a pomohlo jí lépe zakyselit organismus, který se potom mohl aktivně bránit nemoci a také se s ní nakonec úspěšně popral.

Příklad 1. „Moje kůže dříve vypadala opravdu špatně. byla tvrdá a hrubá na omak, a kromě toho mne sužovalo nadměrné **maštění** (*seborea*) a kožní *dermografismus*. Zkoušel jsem se tedy léčit unnu a v prvních týdnech jsem byl spokojen, neboť se mi pokožka vyhladila a byla příjemná a vláčná. Potom se však projevila očistná reakce, při níž jsem se osypal na celém těle a dlouho jsem **se jí** nemohl zbavit. Nakonec se přece jen dostavil úspěch: poté, co jsem přešel na vegetariánskou stravu, pil urinou, zaváděl si urinové **klystýry** a jednou za čtyři dny pravidelně hladověl. Nyní jsem spokojen, neboť je vše v pořádku."

Příklad 2. „**Jsem** veterán *Velké vlastenecké války* a nikdo se mi tedy nemůže divit, že mám celý soubor **nemocí**. Jedné z **nich** jsem se naštěstí úspěšně zbavil po **urinoterapii**

- **virového** oparu (*herpes*) na zádech a hýždích. Bojoval jsem s ním dlouho, několik týdnů chodil ke kožnímu lékaři a nechal si předepsat všechny možné prášky, ale vše bez **úspěchu**. Jakmile jsem se začal potírat starou urinou, svědění přestalo a nemoc zmizela."

Příklad 3. „Nemocnému je šedesát let a trpí psoriázou. Několikrát absolvoval jednotýdenní hladovění s urinou, přesněji jednou v červnu a dvakrát v září. Při **hladovění** jsme mu třikrát denně hodinu potírali tělo jeho vlastní urinou. Úplně se vyléčil, ale přesto jsme celých deset let pokračovali s preventivními urinovými kúrami. Nyní je mu sedmdesát, ale vypadá na pětapadesát."

Poznámka a doporučení. Jak napsal **Armstrong**: „**Psoriáza** a různé ekzémy reagují na urinoterapii velmi příznivě, pokud nejsou v těžkém stadiu a dlouhodobě neléčené. Dají se s ní léčit i mnohem **serioznější** nemoci jako například **lupus**, přestože léčba bude trvat déle."

Následující příklad jsem převzal z knihy *Močová terapie* a pojednává o léčbě *leukodermie*.

„Pacient původem z Indie byl nemocen celých patnáct let: jeho tělo se pokrylo bílými skvrnami a předčasně mu zbledly vlasy. Hledal pomoc, kde se dalo - u mudrců, léčitelů a jogínů, zkoušel všechny možné terapie včetně duchovní léčby, ale nic nepomohlo, jak očekával. Nakonec ho zaujala kniha o *hatha-józe*, v níž **našel** zmínku o *Šivambukalpe* a některé z uvedených receptů s urinou vyzkoušel i v praxi. **Leukodermii** si úspěšně vyléčil, **ale** zaznamenal i další úspěchy, například zlepšení zraku (po nasávání uriny nosem). Po pravidelném potírání těla urinou kombinovaném s pitnou kúrou se bílé skvrny zmenšily a později se ztratily nadobro. Vlasy měl opět krásně černé a pokožka na těle získala přirozenou barvu. Všichni, kdo ho poté spatřili, byli výsledky **léčby překvapení**."

Poznámka a doporučení. Leukodermii v mnoha případech vyvolává psychická zátěž, například nervové zhroucení nebo silný strach. Kvůli nim se tvoří trhliny v životním poli a v nich probíhají škodlivé procesy, při kterých tělo neprodukuje v dostatečném množství kožní pigment. Proto není možné dosáhnout pozitivních výsledků bez toho, aniž by se očistilo životní pole a zacelily trhliny. **tedy** nutná kombinovaná léčba: zaprvé, působení na životní pole a jeho očista a za druhé, urinové obklady, s nimiž se spolehlivě zbavíte kožních skvrn.

Příklad. „Moje dcerka (nyní desetiletá) onemocněla v roce 1992 velmi těžkou a ne příliš častou nemocí - sklerodermií.

Lékaři nám řekli, že nemůžeme čekat zázraky, protože nemoc je velmi těžce léčitelná, takřka neléčitelná. Na hrázi a spodní části holenní kosti se jí vytvořily bílé skvrny, které se dále rozšiřovaly.

Navštívila jsem s ní přední moskevskou kožní kliniku a tam diagnózu upřesnili: lokalizovaná sklerodermie, jež má podobu skvrn, a sklerodermie vnějších pohlavních orgánů, k níž se přidružila hypoplazie dělohy a vaječníků. Velmi komplikovaná diagnóza pro malé dítě, i když nutno říct, že to malá snášela dobře a necítila subjektivní potíže. Později však bílá skvrna na noze začala zlobit: ztvrdla, atrofovala a popraskala a po biopsii na místě vyskočily trofické vředy.

Tak jsme byly v Moskvě podruhé a při opakované prohlídce byl odhalen vřed velikostí slepičího vejce. Dcerku si tam nechali na měsíc na komplexní vyšetření a samozřejmě jí předepsali velké množství chemických léků a hormonálních prostředků - ale vše bezvýsledně.

Když ji propustili, cítila se celkově dobře, ale **mokvající vřed** se ani trochu nezlepšil. Obrátily jsme se tedy k Bohu s **absolutní** vírou, že dosáhneme uzdravení. Vysadila jsem **dcera** léky a vyzkoušela urinoterapii. Zprvu ji nechtěla pít,

a tak jsem ji užívala spolu s ní. První ‚urinový den‘ proběhl hladce, později jsem přidala urinové obklady a tampony z čerstvé uriny. Osvědčily se, a tak jsem v léčbě pokračovala celý měsíc.

Konečně se vřed zatáhl, bílá skvrna hrázi zmizela a na holenní kosti alespoň ustoupila o jeden centimetr, místo zhnisané pokožky roste nová, hebká a růžová kůže. **Všechny** dosud provedené výsledky testů jsou příznivé."

Poznámka a doporučení. Léčba medikamenty nepřináší úlevu a ani nemůže - vždyť příčina nemoc tkví v životním poli a to umělé přípravky neovlivní. A podle popisu nemoci, jak jej napsala tato žena, nemoc pramenila právě ze životního pole, poukazuje na to hypoplazie dělohy a dysfunkce slinivky břišní. Prvním krokem k uzdravení je očista životního pole a následuje urinoterapie, která provede ostatní léčebnou práci.

Ještě poznamenám, že urina také skvěle pomáhá při zimnici a omrzlinách.

Příklad. „Za války mi omrzly nohy a měla jsem silné bolesti. Trápila jsem se tak, že jsem ani nemohla spát. Jedna dobrá stařenka mi poradila, abych si nohy koupala v lázni z teplé, čerstvě vyloučené uriny. Tak jsem ji poslechla - a po nějaké době symptomy zmizely navždy a už se neopakovaly."

Urina léčí i popraskanou kůži a trhliny na chodidlech. K tomu se hodí „urinové ponožky" anebo lokální urinové lázně.

Bradavice si vyléčíte potíráním čerstvou první ranní urinou - zpravidla procedura vyžaduje jeden až dva týdny.

Na závěr bych si dovolil citovat slova známého léčitele Parfenije Jengalyčeva: „Starých vředů a bolístek se zbavíte tím, že si je omočíte v **urině**. A ta dokáže zázraky: vyléčí vyrážky a lišaje, pupínky i svrab. Vyleptá a pohltí všechny kožní neduhy, **odečzene** veškeré nečistoty a to tak, že to ani

nepoznáte. Kůže se vám zlepší a posílí a nemoc už se nevrátí.“

Porodní báby tvrdí, že žádná jiná tekutina nepomáhá při **svědění lépe než** urina, zejména smíchaná se sodou. Léčí se s ní také vředy a vyrážka (prašivina) na hlavě, maligní nádor kůže *bazaliom* a nádory pohlavních orgánů.

15. Urina a ženské nemoci

Příčiny ženských nemocí rovněž souvisejí s poruchami psychiky, zejména se na nich podílí neschopnost kontrolovat své emoce a ignorování přirozených potřeb včasného vyměšování. Zácpa a nedostatečná stolice jsou metlou moderních žen. Proč? Protože ženy mají vyšší sklon konzumovat rafinované, nepřirozené a umělé potraviny a často se nepravdělně stravují a v jídle odbývají. Tlusté střevo není dostatečně stimulováno k vyprazdňování, zbytky potravy se v něm shlukují, stlačují se a **uhnívají** a toxiny z nich pronikají od krve a sousedních orgánů a tráví je. Jako reakce vznikají různé záněty, zejména v břišní dutině a orgánech ležících blízko střev, a v neposlední řadě i ženská onemocnění.

Proto jako první krok při léčbě doporučuji kompletní očistu střev a jater. Dále pijte alespoň jednou denně střední, 50ml až 100ml porci vlastní uriny, vždy jedním douškem. Používejte ji i na výplachy pohlavních orgánů a zavádějte si urinové tampony (nejprve namočené v čerstvé **urině** a později dětské nebo odpařené). Velmi užitečné jsou horké **koupele** s odpařenou či odmraženou urinou, která se přidává v poměru půl litru až litr na vanu. Na noc si do pochvy vkládejte tampony a pro dosažení lepších výsledků je střídavě omáčejte do různých druhů uriny, abyste poznali, jak na vás působí a který se hodí nejlépe. Kladného ohodnocení se v tomto směru od čtenářů dostalo také staré **urině**.

Při hormonálních poruchách, nepravdělném **menstruačním cyk** a dalších vadách spojených s narušením pohlavní

soustavy (například silné, spíše mužské ochlupení na těle) pijte třikrát až čtyřikrát denně padesát až sto mililitrů uriny a potírejte si tělo odpařenou urinou. V těžších případech je nutné nasadit hladovění, jak **radí** John Armstrong.

„Pacientka trpěla více než dva roky příliš dlouhým a častým krvácením. Nejprve navštívila svého lékaře, ale bez účinku. Pak šla k bylinkáři, výsledkem však byla jen částečná úleva. **Její** potíže ji vyčerpávaly nejen fyzicky, ale měly vliv i na její duševní stránku. Během jedné dlouhé menstruace, která trvala už čtrnáct dní, se rozhodla vyzkoušet urinoterapii. I když byla v moči zpočátku hojně přítomna menstruační krev, pacientka ji statečně vypila. Během půstu pila po doušcích i čistou studenou vodu. Za tři dny byla moč normální, ale pacientka pokračovala v půstu přesně dvacet osm dní a denně si ještě masírovala několik hodin celé tělo močí. Výsledkem bylo úplné uzdravení. Zbavila se nejen menstruačních potíží, ale zmizel i chronický nosní zánět a zhoršující se porucha sluchu.“

Poznámka. Ranní urina obsahuje hormony, které regulují celkovou hormonální rovnováhu v organismu a také ovlivňují menstruační cyklus. Při potížích s menstruací ženám doporučuji užívat ranní, nejlépe odmraženou urinu.

Další alternativou jsou urinové klystýry (nejlépe na noc) a obklady z různých druhů uriny.

Příklad. „Vaše knihy jsem **si** přečetla s velkým zájmem a podle nich si pročistila organismus. Jsem lékařka gynekoložka, nyní je mi **třiapadesát let**, mám zdraví ještě dobré, ačkoli vzhledem k mému věku nikoli stoprocentní. Detoxikace mi pomohla, cítím se po ní mnohem lépe, jsem lehčí a svěží. Budu se držet vašich rad i nadále.“

Jiná **pětačtyřicetiletá** žena napsala o svých - velmi dobrých - zkušenostech s urinoterapií. Po třech měsících léčby **se jí** upravil menstruační cyklus a zmizely i bolesti. V minulosti jí byla vyoperována cysta na vaječníku. Vylé-

čila si erozi děložního čípku aktivovanou dětskou urinou: **maždovala** ji do nádoby, vařila na plotně a prudce ochladila na teplotu čerstvě nadojeného mléka, aby se hodila i pro vaginální výplachy.

Poznámka a doporučení. Užíváte-li dětskou urinou, dítě, které je dárce uriny, by nemělo být starší osmi let, a obecně platí čím mladší, tím lépe. Dětská **urina** je po ohřátí a následném prudkém ochlazení silně nasycena energiemi.

Jedna pacientka se neúspěšně léčila z bolestivého **fibromu**: nejprve u lékařů, pak se obrátila na léčitele a **mastičkáře**, ale všechno marné, nezabíralo nic. Dostalo se jí však rady, aby pila urinou a do **vaginy** si zaváděla urinové tampony. Pro této aktivní urinové terapii symptomy nemoci zmizely.

Další mladá dvacetiletá žena, už vdaná, měla zanícené **vaječníky** a těžkou neléčenou erozi děložního čípku. Dávala si však na noc do vaginy tampony a ráno se s ní vyplachovala a konečně dosáhla kýženého efektu - do čtrnácti dnů ze zbavila všech zdravotních potíží.

Poznámka. Vlastní urina je vynikající léčebný i preventivní prostředek na ženské nemoci. Čím vysvětlíme její neobyčejnou účinnost? Zaprvé obnovuje přirozené kyselé prostředí organismu a zabíjí parazity a za druhé působí jako analgeikum a tlumí bolesti. No a za třetí, což je neméně důležité, má antikoncepční schopnosti a chrání ženu před **nežádoucím** těhotenstvím.

Urina je kyselá a proto paralyzuje spermatozoidy; musí se ale užívat bezprostředně po pohlavním styku. Připravte i ji předem a vyzkoušejte i starou urinou, neboť její účinnost je maličko vyšší.

Příklad (od lékaře). „Jde o pacientku s diagnózou **romatoidní útvar na děloze**, cysta na **vaječníku** a zánět sliznice **děložního krčku (endocervicitida)**. Předepsán byl jeden **m** aktivní **urinoterapie** včetně pití uriny jednou denně,

výplachů **vaginy** a vkládání urinových tamponů do vaginy. Při posledním kompletním vyšetření lékaři od diagnózy ustoupili."

O **úspěšném** vyléčení fibromu dělohy urinou mi psalo hodně žen. Mezi **nejčastěji** používané procedury patří vaginální **výplachy** vlastní čerstvou ranní nebo dětskou urinou. Tento postup mohu vřele doporučit i při léčbě nemocí **vaječníků** a nachlazení, neboť **urinová** léčba má blahodárny vliv na ženské pohlavní orgány²⁸.

Léčba neplodnosti urinou

- Je-li příčina neplodnosti na straně ženy, zejména vyvinula-li se následkem zánětlivého onemocnění pohlavních orgánů, **nasad'te** komplexní léčbu: **proplachujte** si vaginu urinou, nejprve čerstvou a poté odpařenou. **Proved'te** očistu tlustého střeva a na noc si **zaveď'te** do pochvy tampony namočené v čerstvé nebo odpařené urině.

- Také porucha regulace vylučování hormonů nebo nedostatečně vyvinuté pohlavní orgány mohou způsobovat neplodnost. **Provádějte** urinové masáže celého těla, **urinové** sedavé koupele a **užívejte** zlatavý mok i vnitřně: **tříkrát až čtyřikrát** denně pijte sto až sto padesát mililitrů uriny. V některých případech pijte urinou odpařenou na čtvrtinu původního objemu, stačí padesát mililitrů ráno na lačný žaludek.

- Některé ženy již jedno dítě mají, **touží** po druhém, ale **mamě** - těhotenství **nepřichází**. **Doporučuji** stimulovat plodnost a schopnost donosit plod; **nejvhodnější** je dvou až čtyřtýdenní **urinová** hladová kúra.

- Mnoho žen má zase odlišný problém: **snadno** otěhotní, ale **nemohou** plod donosit a jejich těhotenství **předčasně** skončí **samovolným** potratem. V mnoha případech **pomůž**e celková detoxikace organismu a po ní **masáže**: **několi-**

krát denně si masírujte tělo aktivovanou nebo odpařenou (do **jedné** čtvrtiny původního objemu) urinou. Také pravidelně jezte na lačný žaludek naklíčenou pšenici anebo **celozrnný** chléb.

- Velmi účinná je také urina aktivovaná chladem. **Nechte ji** čtyři až pět dnů odstát v temném chladném místě **při** teplotě dva až čtyři stupně Celsia: taková urina dokáže mimořádně silně stimulovat organismus a nejefektivnější je na vnitřní užití při masáži.

Před počítím aktivně sportujte, běhejte, sprchujte se střídavě teplou a studenou sprchou (teplá - studená - teplá - studená). Vlastní urinu můžete i pít, ale stačí jednou denně (ráno) po padesáti až sto miligramech.

Zde je malá **rada**, jak bojovat s neplodností z pera (spíše brka) samotného **Avi cenny**.

„Mezi přirozené látky podporující vznik těhotenství patří sloní moč: žena by se neměla ostýchat ji pít, nejlépe před **pohlavním** stykem anebo během něj, protože podporuje početí. Ještě větší účinnost mají drtiny slonové kosti, výsledek se pozná ihned.“

Avicenna dokázal své přesvědčení i zdůvodnit: pro úspěšné otěhotnění a hladký průběh těhotenství je nutná silná **gravitační energetika**. Ta umožňuje, aby se plod mohl vyvíjet a **jeho** tkáň rostly a sílily a také jej udržuje v děloze. **Slon**, velké a těžké zvíře, má velmi silnou gravitační energii a ta se předává i do jeho moči. Proto pomáhá početí a úspěšnému **donošení** plodu. Mimochodem **všechny** zvířecí kosti mají gravitační energii a **dostanou-li** se v jakékoli podobě do lidského organismu, zvyšují jeho gravitační energetiku na úrovni polí. Netřeba připomínat, že největší účinnost pak **mají** drtiny kostí ze slona jakožto nejsilnějšího a nejvíce energeticky nasyceného zvířete.

Dnes asi těžko seženete pravou sloní kost, **ale** to **ani** **není** důležité; hlavně **je**, že znáte princip a víte, jak **doplño-**

vat v organismu zásoby gravitační energie. Jako doplněk k urinoterapii užívejte například kosti králíka, případně jiného zvířete, které připravíte běžným způsobem, vařením nebo opražením. Vyzkoušejte padesát až sto padesát gramů kostní tkáň zvířat a **důkladněji** pokousejte. Nejlepším obdobím pro tuto léčbu je zima, protože gravitační energie **Země** je nejsilnější.

Užívejte urinu aktivovanou chladem, jíž uchovávejte po dobu čtyř až pěti týdnů na tmavém a chladném místě o teplotě od dvou do čtyř stupňů Celsia. Silný stimulační účinek má i **odmražená** urina, která se hodí spíš k zevnímu užití na kůži - k masáží a vtírání. Na „vlastní kůži“ poznáte, jaké má urina silné schopnosti.

Další příklad pochází z Maslennikovovy knihy.

„Přečetl jsem si Avicennovu bibli a vzpomněl na jednu známou osmnáctiletou dívku. Vdala se velmi mladá a záhy onemocněla cystou vaječníku, který následně praskl. Musela být okamžitě operována, ale následovaly další komplikace, zánět a otok stehy. Diagnostika lékařů zněla: „Možná recidiva a chirurgické odstranění druhého vaječníku. Je nanejvýš pravděpodobné, že už nikdy nebudete mít děti/“

Byla nasazena urinová léčba - pití, obklady na zanícené místo se stehy a vaginální vyplachy. Po nich se mladá žena cítila velmi dobře a mimo jiné přestala trpět na častá nachlazení, jež se vždy opakovala se železnou pravidelností s příchodem prvních mrazíků. Rovněž si také všimla, že na rozdíl od minulosti, kdy měla velmi bolestivou menstruaci a nikdy se neobešla bez prášků na utišení bolesti, nyní cyklus probíhá hladce a ona se během něj nemusí v ničem omezovat. A to i přes to, že se délka jedné menstruace zvýšila o den. Ale na to nejdůležitější bychom málem zapomněli - otěhotněla!

V dubnu roku **1990** k nám přišla na návštěvu, šťastná, zdravá a s osmnáctiměsíčním synkem v náručí.“

Poznámka a doporučení. Milé dámy, pokud se vám v životě přihodí něco podobného, zachovejte klid a vyvarujte se paniky. Žádné životní situace většinou nestojí za to, abyste na ně reagovaly emotivně. Jakékoli trápení a duševní trýzněm sebe sama bude mít vliv na vaše zdraví, vytvoří se různé cysty nebo i nádory a celá pohlavní soustava se rozladí. Důležité je dbát na správné fungování střev, protože v případě dysfunkcí to odnesou jako první pohlavní orgány a plodnost, naruší se schopnost otěhotnět a donosit plod. A když něco není v pořádku, prvními příznaky jsou častá nachlazení a bolestivá menstruační cykly. Analgetika a další umělé přípravky na utišení bolesti přinášejí krátkodobou úlevu, avšak celkově organismus dodatečně intoxikují a zdravotní stav zhoršují. Prodloužení doby menstruačního cyklu o jeden den je normální a dokonce dobré, protože organismus se snáze očisťuje a lépe funguje. Pamatujte: urina vám pomůže mnoho zdravotních problémů vyřešit, v opačném případě vás čekají jen zdravotní komplikace.

Urina také zmírňuje symptomy při klimakteriu, například neklidný spánek, návaly horka a podobné. V případě silných potíží vyzkoušejte urinové injekce z vlastního moku, urinové ponožky, v nichž byste měly vydržet alespoň tři až pět hodin a v neposlední řadě silné obklady na oblast beder a kříže.

16. Urina a ukládání solí, polyartritida

Urina skvěle pročišťuje organismus od solí, které se v něm rády usazují, a obnovuje jeho pohyblivost. Tělo je po detoxikaci ohebnější a pružnější. Urinová léčba je v tomto případě velmi jednoduchá: na postižená místa se přikládají obklady namočené v odmražené, odpařené nebo velmi staré urině (nejlepší je to střídat). Pokud na místo uložení solí působí kyselé a alkalické prostředí, jejich rozpouštění

a vylučování se urychluje. Pijte urinu několikrát denně a rozhodně si očistěte tlusté střevo a játra.

Ukládání solí je způsobeno poruchami látkové výměny v játrech. Proto doporučuji dodržovat vhodný dietní režim: jezte hodně ovoce a kaši a veškeré pokrmy vařte výhradně z roztáté vody. Chodte častěji do páry nebo si doma připravujte horké koupele, po nichž si do kůže vtírejte olivový olej, rozpuštěné máslo nebo jiný olej.

Podle Johna Armstronga je artritida v počátečním stadiu vyléčitelná vhodnou dietou, již by měl nemocný dodržovat dvanáct až čtyřicet dní, a urinovou léčbou, která počítá s využitím veškeré denní vyloučené uriny (co se vymočí, to se vypije). Někdy však pacienta znovu postaví na nohy deseti-denní hladovění.

Příklad. „Ve svých dvaceti osmi letech (bylo to rok po katastrofě v Černobylu) jsem onemocněla polyartritidou a krátce nato i otěhotněla. Několik let jsem s nemocí bojovala, především obklady, ale moc to nepomohlo. Měla jsem často zanícené klouby na nohou a na nich modravé otoky a obyčejné obouvání zimních bot se pro mne stalo bolestivým peklem. Totéž se později rozšířilo i na klouby rukou, které rovněž otekly a zmodraly. Také jsem měla nemocná játra a často se cítila zesláblá. V roce 1990 jsem začala hladovět podle systému Paula Bragga, vždy dvacet čtyři hodin v týdnu. V roce 1991 jsem si očistila organismus podle Semjonové, ale vynechala jsem detoxikaci lymfy. Klouby mne nepříjemně bolely a tlačily, a tak jsem očistu jater sloučila s hladověním. Během půldruhého měsíce jsem prohladověla celé dva týdny a provedla tři detoxikační kúry v rozmezí tří až čtyř týdnů.

Celkem jsem za tu dobu zhubla o deset kilogramů. Po první očistě jater mi rano splaskly otoky na palcích rukou, ale klouby mne stále pobolívaly a také játra mi nedala pokoje.

Po hladovění se mi narušil stravovací režim a někdy jsem se

přiložte na bolavé místo; dále omotejte igelitovým sáčkem a obvažte ručníkem (v zimě můžete navíc vlněným šátkem) a takto se uložte ke spánku. Ráno doporučuji teplou sprchu bez mýdla a umělých mycích prostředků.

Maslennikovovi osobně stačily dvě procedury k tomu aby se zbavil **radikulitidy**.

Příklad 1. „S urinoterapií jsem začal v září a zavedl si několik klystýrů s čerstvou a později i odpařenou urinou. Každý den piji **stomililitrové** porce své noční uriny, většinou ráno a někdy i před obědem. Také si s ní denně potírám tělo a přikládám obklady na ucho. Dřív mne silně bolely nohy, zejména na jaře, a vypadalo to, že se bez berličky neobejdu, nicméně nyní je vše zase v pořádku.“

Příklad 2. „V roce 1979 si má matka vyléčila ostruhu na obou patách. Na noc si je obvazovala urinovou gázou a přes den si do ponožek přidávala hrst rostlin svlačce, a tak chodila celý den. Během tří letních měsíců se ostruchy zcela vyléčily a po posledním rentgenovém vyšetření se doktoři velmi divili, protože nemohli žádné anomálie najít.“

Poznámka. Tato žena moudře zvolila zvyšování alkalické hladiny v organismu působením bylinky svlačce a souběžné zakyselení urinou.

Příklad 1. „Manželovi velmi pomohly urinové obvazy nohou, po nichž mu rychle zmizely výrůstky a nádory. Moc vám oba děkujeme.“

Příklad 2. „V roce 1990 mi onemocněly nohy a takřka jsem nechodil. Pracuji ve velkém závodě a naši závodní lékaři se mi dlouho věnovali, nicméně mi i přes veškerou snahu nepomohli. Tak mě aspoň poslali do lázní na **Jaltu**, kde jsem si sice skvěle odpočinul, ale nevléčil se. Nevrátil jsem se však s prázdnou: poznal jsem tam lidi, kteří mi poradili urinoterapii. Po příjezdu jsem doslova ‚vybral moč‘ u **všech** členů rodiny, celkem asi tři litry, ohřál ji a připravil lázeň na nohy, kterou jsem pak opakoval každý večer

před spaním. Celkem jsem si takto léčil nohy desetkrát po patnácti až dvaceti minutách a zjistil jsem, že už nemusím pokračovat - bolesti jako mávnutím kouzelného proutku zmizely.“

Příklad 3. „Znám ženu, která ve svých sedmapadesáti letech musela kvůli infekční **polyartritidě** odejít na dva roky do invalidního důchodu. Měla oteklé hlezenní a kolenní klouby a také prsty na nohou. Její zdravotní stav se povážlivě zhoršoval, klouby byly napuchlé a nepohyblivé a později nemohla ani chodit, jen seděla. Dokonce i na s vatbu její dcery jí museli přinést na nosítkách a při sezení u stolu přidržovat. Její ošetřující lékařka, která ji měla v péči po mnoho let, jen bezmocně lomila rukama a neviděla pro ni jinou perspektivu než trvalou invaliditu. Jednou jí řekla: ‚Všechno, co bylo v mých silách, jsem udělala - předepsala léky a poslala na potřebná vyšetření. Jediné, co mohu poradit, je lidová medicína, zejména urinové obklady na noc.‘

Žena přistoupila na půlroční urinovou léčbu, během níž si na kolenní i hlezenní klouby a chodidla přikládala obklady - bavlněné kousky tkaniny namočené v urině. A stal se zázrak - vyléčila se, zbavili ji invalidity a vrátila se do bývalé práce, kde pracovala až do svých sedmdesáti let.“
(Z dopisů *Lýdie Sazanové*.)

17. Urina a plicní onemocnění

Podle *Ájurvédy* **Čžud-šije** diafragma namáhána nadměrným hromaděním hlenů a nečistot a dochází k podráždění dóši zvané **kapha** čili principu **slizu**. Jak vlastně vypadají hleny, které trápi pacienty s plicními chorobami? Je to rosolovitá hmota zvyšující inertnost a chlad v organismu, hromadí se v plicích a hrudní dutině, kde vyvolává celou řadu plicních chorob. Urina, jak je známo, rozpouští hleny a celkově organismus ohřívá, čímž neutralizuje chladi-

vé vlastnosti hleny. Výborné ředí hlenové shluky a hustou hmotu obecně a dále podporuje jejich vylučování z organismu, čímž urychluje proces uzdravení. **Přidáte-li léčbu nozodami**, pochopíte, že lepší metoda než urinoterapie spolu s hladověním a tepelnými procedurami neexistuje.

Metodika léčby plicních patologií

- Dvakrát až třikrát denně užívejte vnitřně střední porci uriny (kolem 100 ml).
- Urinové zábaly hrudního koše. Použijte **nejraději** vlněnou tkaninu a namočte ji do **odmražené** nebo odpařené uriny. **Nechte** působit jednu až dvě hodiny a dbejte, aby se nemocný pořádně **propotil**, protože tak se rozpuštěné hleny vylučují z organismu a probíhá aktivní detoxikace.
- V těžších případech nasad'te urinový půst, jehož délku určete podle stadia nemoci a míry zasažení organismu.

K vnitřnímu užívání se nejlépe hodí dětská urina nasycená imunními tělísky, případně urina odmražená.

Příklad 1. Jedna pacientka měla těžkou formu zánětu pohrudnice a v dutině hrudní se jínahromadilo velké množství hlenů. Žádné metody léčení nepomohly, a tak jí matka podávala k pití **urnu** jejího syna, ochucenou a přibarvenou višňovým sirupem. Žena se brzy uzdravila.

Poznámka a doporučení. Proč se této ženě nepodařilo vyléčit obyčejnými léky a metodami? Zaprvé se nevhodně stravovala a užívala potraviny, které podporují tvorbu hlenů, takže se jich v těle nahromadilo příliš mnoho. A za druhé, hleny se v organismu rozkládaly, vytvořil se hnis a vnitřní prostředí se **změnilo** na alkalické, tedy **hnilobné, které** je, jak je známo, příhodné pro rozmnožování bakterií. Užívané léky ženu nejenže **nevyléčily**, ale navíc **její** organismus oslabily a způsobily otravu. Teprve synova **urina** jí náležitě zakyselila a bakterie zbavené příhodného prostředí vyhnala ven. Svou práci provedla i imunitní **tělis-**

ka mladého organismu, jež zatočila s patologiemi a donutila je tělo opustit. Vše proběhlo, jak má a zdravotní stav pacientky se zlepšil.

Příklad. Jde o děvčátko staré půldruhého roku, jež bylo v nemocnici léčeno na *pleuritidu* všemi dostupnými prostředky, ale bohužel bezvysledně. Nakonec si je **vzala** domů babička a léčila svými vlastními prostředky: třikrát denně jí podávala teplou čerstvou urinou a ve zbývajícím množství, které se nevypilo, namáčela obklad a přikládala jí je na hrudník.

Pleuritida vzniká v dětském věku jako následek nesprávného stravování - malý organismus nezvládá takové množství škrobovité potravy, dětské tělíčko ještě neprodukuje potřebné enzymy v nezbytném množství. Hleny ze škrobu se vylučují jako **sopel** z nosu a hleny z dutiny ústní. V tomto případě urina vyhnala z těla ven přebytečnou vodu a hleny, zatímco obklady působily jako zahřívací prostředek a organismus děvčátka prohrály.

Příběh. Zápal plic a průdušek s komplikacemi.

„V srpnu roku 1994 těsně po závěrečných zkouškách devátého ročníku základní školy má patnáctiletá dcera onemocněla. Ztratila chuť k jídlu, měla závratě a stěžovala si na slabost. Myslela jsem si, že je holka prostě přetížená po zkouškách, a tak jsem ji o prázdninách koncem července poslala na venkov k babičce, aby si odpočala. Když jsem si v srpnu vzala volno v práci a přijela se na ni podívat, ihned mi bylo jasné, že je vážně nemocná - měla popelavě šedý obličej a sotva se udržela na nohou.

Z vesnice jsme jely hned do nemocnice, kde jí diagnostikovali levostranný zápal plic. Jsem povoláním zdravotní sestra, takže jsem ji hned začala léčit přesně podle nařízení lékařů.

Po několika injekcích dcera začala silně kašlat a prudce jí vyskočila teplota, jež se celé čtyři měsíce střídavě

zvyšovala a zase snižovala: dva tři dny byla bez teplot a **najednou** teploměr ukázal třicet osm celých a šest desetin **až** třicet **devět** celých a dvě desetiny stupňů Celsia. Za dva týdny **se jí** udělalo lépe a lékaři ji propustili do domácího ošetřování. Doma bylo pět dní vše v pořádku, ale šestého dne se nešťastná teplota opět zvedla, zesílilo i odkašlávání (nic na něj nezabíralo) a k tomu se přidružila dýchavičnost a sípot. Dcerka úplně přestala jíst.

Zavolala jsem pohotovost a lékařka konstatovala, že zápal plic je na ústupu, ale během léčby se vyvinul zápal průdušek a u něj jako komplikace astma. Okamžitě nás nechala odvézt na plicní oddělení okresní nemocnice a já jsem pochopila, že můžu svou jedinou skoro dospělou dceru ztratit.

Zde lékaři stanovili už třetí diagnózu - *bronchiectasis*, trvalé postižení (rozšíření) průdušek a řekli, že jde o vrozenou patologii. Celý měsíc dceři bylo zle a silně kašlala, přes den mokřým kašlem s hleny a v noci suchým, sípavým kašlem; ani vysoká horečka nepolevovala. Třikrát jí byla pod narkózou provedena bronchoskopie a sanace průdušek a lékaři se podívovali, kde se u tak mladé, patnáctileté dívky vzalo v **průduškách** tolik hnisu. Očista však vždy pomohla jen nakrátko a po týdnu vypukl mokřý kašel nanovo. Hlenu se tvořilo víc a víc a neumožňovaly dceři normálně dýchat **ani** spát. Po šesti týdnech znovu nastalo mírné **zlepšení** a dceru, přestože dýchavičnost a zvýšená teplota třicet sedm **celých** a šest desetin **stupně** Celsia trvala, opět propustili domů, pro tentokrát s diagnózou *chronická hnisavá bronchitida*.

A doma se vše opakovalo nanovo: čtyři dny byly bez teplot, ale dcera nemohla pořádně **spát** a pokašlávala. Pátého dne následoval prudký vzestup **tělesné** teploty až **m** třicet devět celých a **pět** desetin **stupně** **lsia** a doprovázela **jej** celková schvácenost. Od kašle **jí** neulevil *Eufillin*

ani další z množství předepsaných prášků, ba dokonce **ani** bylinková léčba a čaje nezabraly.

Pátého dne mi nezbylo nic jiného než podruhé zavolat pohotovost: opět nás ihned převezli do nemocnice a nechali si ji tam čtyři týdny. 30. prosince roku 1994 ji pustili domů na svátky, i když dýchavičnost a kašel trvaly. Doporučili nám hormonální inhalátor *Ingakort*. Vedoucí lékařka nás poslala na prohlídku v *Ústavuplicních nemocí v Petěrburku*. Bála jsem se, že dcera bude mít silné alergie, vždyť během posledního půl roku brala tolik léků!

Po tomto dceřině návratu z nemocnice se mi dostaly do rukou vaše knihy a hned jsem jim začala důvěřovat. Jako zdravotnice dobře chápu, co mohou hormony udělat s patnáctiletým organismem. Několikrát jsme podle vašich doporučení vyzkoušely urinové obklady na hrudník a pití uriny. Dceři se udělalo lépe, **najednou** mohla volně dýchat a v noci klidně spát. Nevím, co se stalo, že by **zázrak**?"

Poznámka. Když člověk svěří své zdraví do rukou někomu jinému, výsledek nemusí být vždy nejlepší. Kde hledat příčinu tak těžkého stavu u mladé dívky? Před zkouškami se bála a byla nervózní a to vyvolalo psychologický blok, jenž dále vedl k vytvoření trhliny v oblasti plic. V každé takové trhlině nezbytně dochází ke stagnaci energií a shromažďují se tam hleny, které uhnívají. Organismus se s nimi snaží bojovat, a proto zvyšuje teplotu - to aby se vše nepotřebné rozpustilo a produkty stagnace z těla vyloučily. Celý proces vyžaduje hodně energie a organismus slábne.

Urina v tomto případě rychle zakyselila organismus a urychlila **proces** vylučování škodlivin, potlačila hnisavý proces a zmírnila horečku. A to je podstata celého **zázraku**.

Nyní uvedu **další** příklad z Armstrongovy knihy.

„Pacientka - slečna **C.**, jejíž obtíže označil lékař jako **průduškový** zánět. Řekl jí, že má počínající tuberkulózu. Její celkový zdravotní stav byl **špatný**, těžko se jí dýchalo

a musela se uchýlit k lékům, aby alespoň na chvíli získala **tolik** potřebný spánek. Cítila se slabá a oblouzená. Pak se doslechla o urinoaterapii, čtrnáct dní držela půst a pila moč, ale bez zevního používání. Za tři dny dosáhla tak očividného **zlepšení**, že mohla mnohem *lépe* dýchat a každou noc spala i několik hodin. Půst **přerušila**, **jedla** jen dvakrát denně, ale v pití moči pokračovala. Jenže půst nebyl dostatečně dlouhý na to, aby její obtíže zcela odstranil, a tak se příznaky vrátily. Napsala mi proto o radu. Odpověděl jsem jí, že přerušila půst nesprávně a doporučil jí v něm pokračovat, ale doplnit jej ještě **urinovými** masážemi těla. Nařídil jsem jí dietu, kterou měla dodržovat mezi půsty. Konečným výsledkem bylo úplné uzdravení a pacientka zůstala i nadále ve výborném zdravotním stavu. V každodenním pití moči pokračovala dál a čas od času se uchýlila ke krátkodobému půstu. Vždy se pak cítila mnohem lépe než předtím."

Poznámka a doporučení. Při hladovění organismus efektivně vylučuje nečistoty a škodliviny ven, ale tento proces vyžaduje svůj čas. Tělo musí udělat všechno to, co bylo opomíjeno od začátku. Vtírání uriny do pokožky a hladovění na **urině** podporují celkové okyselení organismu a zastavuje všechny patologické procesy včetně tuberkulózy. Zánět průdušek je vždy následkem nadměrného hromadění hlenů v těle. Všechny dietní pokyny při léčbě směřují ke snižování příjmu potravin podporujících tvorbu **hlenů**, k nimž se řadí chleba, housky, pečivo i brambory; dále tuků a koncentrovaných bílkovin, vajec, masa a dalších. Slečna C. měla pravděpodobně konstituci větru, proto se projevil sklon k hromadění a tvorbě hlenů v organismu. Proti recidivě nemoci preventivně působí občasné hladovění. Řiďte se touto radou v praxi.

Příklad 1. „V březnu mi onemocněl manžel (má padesát čtyři let), zjistili mu velký nádor na levé plíci. Třicet dní hladověl na **urině** a roztáté vodě a já jsem mu dělala **urino-**

vé masáže, při nichž jsem použila synovu moč. Muž snášel hladovění dobře a zhubnul o třináct kilogramů, ale vypadal unaveně. Za měsíc šel k lékařům a ti ho poslali na fluorografické vyšetření, na němž se zjistilo, že nádor zmizel a zbyly po něm jizvy jako po zánětu **pohrudnice**. Dýchá se mu nyní lehce, cítí se dobře a nic ho nebolí."

Příklad 2. „Pacient je muž ve věku třiceti sedmi let, jenž byl propuštěn ze zdravotních důvodů ze služby u námořnictva. Astma se u něho poprvé objevilo ve čtrnácti letech a dále se jen zhoršovalo - pobyt ve vlhkém prostředí na moři udělal své. Nemocný špatně spal a v průměru čtyřikrát za noc se budil a musel užít léky (aerosoly), aby mohl dýchat. Tři měsíce pil urinu v objemu od půldruhého do dvou litrů denně a provedl dvě krátkodobé hladové kúry o délce třiceti šesti a čtyřiceti hodin (během nich pil jen urinu). Jeho zdravotní stav se natolik zlepšil, že už si na aerosoly ani nevzpomněl a přestal se nemoci bát. Nyní se cítí dobře."

Příklad 3. „V dalším případě pacienta s podobným onemocněním došlo ke zlepšení zdravotního stavu po čtyřech dnech urinového hladovění. Muž předtím ležel tři týdny na známé klinice přírodní medicíny, kde byl podroben přírodní léčbě, ale kladné výsledky to nepřineslo. Tak se dal na urinoaterapii: po každém příjmu uriny jeho tělo vyloučilo hlenové chuchvalce. Poslední den hladovky se pacient rozhodl, že vyzkouší své síly a dýchací schopnosti: vydal se pěšky na výlet na jednu horu a výsledkem byl překvapen, neboť neměl žádné dýchací potíže a zvládl výstup lehce. Tak pozastavil léčebné procedury a vrátil se do práce.“

Poznámka a doporučení. Na *bronchiální astma* jsou nejvíc náchylné osoby s konstitucí slizu neboli *kapha*. K němu patřil i onen sedmatřicetiletý námořník, což vysvětluje, proč u něho onemocnění vypuklo tak záhy, ve čtrnácti letech. Vlhké klima na moři pak dokonalo dílo zkázy: množství hlenu v organismu se pod vlivem počasí

zvýšilo, astma se neustále zhoršovalo a mělo akutní průběh. Práce námořníka není pro astmatika vhodná: člověk je vystaven vlhkému a chladnému počasí a to mu podkopává a zhoršuje zdraví. V některých těžších případech je pacientům s bronchiálním astmatem dokonce doporučováno, aby změnili bydliště a přestěhovali se do míst se sušším podnebím (a často to skutečně nemocným pomohlo k uzdravení).

Moderní léčba se zpravidla zakládá na „neškodných“ lécích v arosolech a končí u hormonálních preparátů a dalších léků, po nichž se člověk ovšem promění v invalidu bez naděje na budoucnost.

Urina má silné tepelné vlastnosti a organismus prosušuje a očisťuje, což napomáhá uzdravení. Ještě účinnější je v tomto ohledu krátkodobé hladovění o délce šestatřiceti až čtyřiceti hodin s urinou.

Druhému muži pomohlo to, že hladověl dostatečně dlouho a jeho organismus měl možnost se hlenů zcela zbavit.

Příklad. Převzatý z novin, píše pacient Sokolov.

„Hladovění na urině je třeba kombinovat s potíráním těla urinou: kůže totiž také dýchá a vstřebává urinou a to příznivě ovlivňuje proces látkové výměny. Armstrongova metoda má tu přednost, že kombinuje několik způsobů užívání uriny od hladovění, přes pití, až k potírání těla. Samostatné hladovění, potírání nebo pití bez souběžného provádění ostatních metod nepřináší žádoucí výsledky.

Podle Armstronga však různé věkové skupiny potřebují k vyléčení různý počet dní: dorůstající osoby čtrnáct, lidé do třiceti let šesti let čtyřicet dva, lidé do pětapadesáti let padesát dní a lidé do sedmdesáti pěti let šedesát dní. Armstrong dále zdůrazňuje, že kombinovaná léčba umožňuje nejen uzdravení ze základního onemocnění, ale také celkově zlepšuje

stav organismu, spraví se barva pleti v obličeji, vytríbí sluch i zrak a člověk je po ní aktivnější a energičtější.

Urinu je nutné z preventivních důvodů užívat i po uzdravení a k tomu být fyzicky aktivní, běhat, otužovat se, provádět vodní procedury a hlavně nezapomínat na občasné profylaktické hladovění.

Metodu jsem doporučil jednomu známému, který osm let trpěl bronchiálním astmatem, pobíral invalidní důchod a bez aerosolů neprožil ani jeden den. Za tři měsíce se vyléčil, zbavili ho invalidity a vrátil se k původní práci řidiče z povolání, kterou vykonává dodnes, ačkoli už má jednapadesát let."

Pamatujte na jednu věc: bronchiální astma je následkem psychologického bloku, jenž způsobuje stagnaci energií v hrudním koši. Při něm se zpomaluje veškerý energetický oběh v organismu a jeho vnitřní prostředí se mění směrem k alkalickému, tedy hnilobnému. Vyléčení není možné, dokud se nemocnému nepodaří odstranit psychologický blok a okyselit vnitřní prostředí organismu, aby mohly být patogenní aspekty, jež dávají přednost hnilobě, vytlačeny ven a aby se tělo zbavilo nahromaděných hlenů. Nyní si uděláme krátkou analýzu metod vedoucích k vyléčení astmatu.

- K. P. Butějko doporučuje *hluboké dýchání a práci s vlastní vůlí*, při němž se v organismu koncentruje oxid uhličitý. Tak je možné okyselení organismu právě oxidem uhličitým.

- J. S. Nikolajev a V. G. Vojtovič léčili své astmatické pacienty hladověním, protože se tělo přitom okyseluje ketonovými tělisky a oxidem uhličitým.

- J. Armstrong dával přednost kombinované metodě urinové léčby a hladovění. Urina má silné okyselující vlastnosti díky obsaženým iontům vodíku a titrovaných kyselin a je k užívání vhodná, protože ji vyprodukoval sam organismus.

Urinové hladovění okyseluje organismus hned třikrát: **oxidem** uhličitým, **ketonovými** tělísky a ionty vodíku s **titrovanými** kyselinami. Pokud všechny faktory působí společně, **vnitřní** prostředí organismu se začne měnit směrem ke kyselému a obnoví se **jeho** vnitřní rovnováha. A *to je* základní krok k vyléčení. Nemůžeme se tedy divit, že se po každém příjmu uriny z těla vylučují chomáče hlenů a nemocnému se snáze dýchá.

Nyní také chápeme, proč ani přírodní medicína nepřináší astmatikům uzdravení: ačkoli přirozené léky napomáhají alkalizaci organismu a nasycují *jej* vláhou a chladem (čerstvé ovoce a zelenina organismus ochlazují), na astma to nestačí, protože jeho příčina leží v životním poli. Zde je **nutný** jiný **přístup**: odstranit trhlinu v životním poli a okyselit vnitřní prostředí **urinou** a hladověním. Dále je třeba si na hrudní koš přikládat zábaly z vlněné tkaniny omočené v odpařené uriny. Po ukončení hladové kúry by pacient měl pobývat v suchém a teplém prostředí, nejlépe v teplejších krajinách, a konzumovat sušené ovoce, celozrnný chléb, suchary (z tohoto chleba) a dušenou zeleninu bez přidání oleje či jiného omastku. Je důležité, aby se nemocný řídil vlastním rozumem a naslouchal svým smyslům a pocitům: při takovém přístupu zvítězí nad astmatem jednou a provždy.

18. Urina a gangréna, špatně se hojící rány,

těžké úrazy, popáleniny, kousnutí a **další** případy

V méně závažných případech stačí, **budete-li** pít urinu jednou denně ráno, dále provádět masáže a na postižená místa si přikládat obklady a zábaly z uriny. Nebojte se častého provádění procedur, to proces uzdravení urychlí. Vyzkoušejte různé druhy moči a zjistěte, který vám vyhovuje **nejlépe**: praxe ukazuje, **že** neúčinnější **je** stará nebo **odpařená** urina. Okyselení poškozené části těla nebo i celého

organismu výrazně podporuje uzdravení a přináší kladné výsledky.

Obecně se rány lépe hojí ve dne, proto si dávejte urinové obklady spíše v noční dobu, která není pro hojení vhodná - to aby se ve dne rány hojily samy a v noci na ně působila urina. Výsledek celkové léčby bude brzy viditelný.

Už starověcí léčitelé si všimli pozoruhodných vlastností *urinové směsi s popelem* při léčbě ran a popálenin. V těžších případech doporučuji přidat k výše popsáným metodám i hladovění.

Při těžkých úrazech anebo při natržení svalů pomáhají urinové obklady. Jestliže rána krvácí, zkuste starou urinu. Podívejme se znovu na zkušenosti z praxe Johna Armstronga.

„Pacientkou byla žena kolem čtyřicítky, která měla pravou nohu v takovém stadiu rozkladu, že její lékař naléhal, aby šla na okamžitou amputaci. Potíže začaly před dvěma lety otokem kotníku. Připisovalo se to jejímu povolání, kdy musela často klečat na tvrdé kamenné podlaze. Podstoupila mnohou léčbu a to jak ortodoxní, tak alternativní, ale její potíže to jen zhoršilo. Trpěla úpornou zácpou, měla hemoroidy, ekzém, anémii, trpěla nespavostí a nervovými tiky, depresemi, bolestmi v obličeji, měla kožní výsev v obou ústních koutcích a aby to nebylo všechno, v postižené noze se jí objevily dutiny. Navzdory všemu tomu soužení zůstávala ženou s úžasnou duševní silou, a tak neviděla žádný problém v půstu, o kterém jsem ji **přesvědčoval**, ani v pití vlastní moči a studené vody po doušcích.

V prvních pěti dnech této nepříjemné léčby se kožní vyrážky začaly ztrácet a kůže na všech částech těla vypadala v každém ohledu zdravější. Bolesti v obličeji zmizely hned druhý den, třetí noc už zase po týdnech nespavosti tvrdě spala a koncem pivního týdne jí už opět normálně fungo-

valy ledviny a **močové** cesty. Za čtrnáct dní nebylo po **gangréne ani** stopy a v místech, kde předtím byly v kůži dutiny, narostla nová kůže. Nemocná noha, která byla předtím dvakrát tak velká, jako ta druhá, byla teď **zcela** normální - dokonce nezůstala nikde ani jizvička, která by jí připomněla, čím **trpěla!** Následně jsem svou uzdravenou pacientku převedl na prvotřídní dietu s malými dávkami hroznového vína, banánů a čerstvých rajčat, jež trvala týden. Další týden jsem jí přidal čerstvé nepasterizované mléko a konečně třetí týden **jsem ji převedl** na normální stravu."

Poznámka a doporučení. Organismus této ženy byl otráven toxiny ze zácep a navíc se jeho vnitřní prostředí změnilo na **hnilobné**. Žena v podstatě pomalu uhnívala a to se projevilo vznikem dalších neduhů, chudokrevnosti a ekzému - to všechny byly v podstatě snahy organismu zbavit se škodlivin. Hnilobným procesem nejvíc trpělo tlusté střevo a odsud pramenily další potíže včetně depresí a nemocí dutiny ústní.

Léčbu bylo třeba začít takto: nejprve zavádět klystýry, po nichž by tlusté střevo začalo znovu pracovat normálně a organismus se zbavil části toxinů. Dále bylo nutné potírat tělo unnou a také ji alespoň dvakrát denně pít. Po týdně by bylo vhodné hladovět, v tomto případě by pacientka snášela kúru lépe. Zvýšená pozornost se měla věnovat ukončení hladovky, **při** němž bych doporučil mrkvovou šťávu, bylinkové odvary s medem připravené z roztáté vody a celozrnný chléb z naklíčené **pšenice**. Právě naklíčené zrní dodává organismu stopové prvky a vitaminy v nezbytném **množství**, s **čímž** Armstrongova dieta nepočítá. Dále je nutné **just** zeleninu, v létě čerstvou a v zimě **dušnou**, ovoce, kaše a **celozrnný** chléb.

Přesně v souladu s Armstrongovými radami pijte **hodně vody**, protože při hladovění organismus vylučuje méně **mo** **která je** navíc silně **koncentrovaná** **Budte-li** pít více

vody, zejména roztáté, pak vaše urina nebude tolik koncentrovaná a kromě toho si pročistíte a propláchnete organismus.

Příklad. „O urinoterapii jsem se dozvěděla po operaci dutin. Po propuštění z nemocnice do domácího ošetřování jsem měla zdravotní komplikace (rána bolela), ale bála jsem se jít k lékaři, aby mně tam neposlali znovu. Opět do nemocnice se mi strašně nechtělo, a tak jsem raději vyzkoušela urinu, přesněji pití a obklady, jež jsem si přikládala na šev po operaci. Po čtyřech až pěti měsících už nezbylo po švu ani památky a na gynekologii mne zbavili pravidelných prohlídek.

K tomu jsem měla bolavý zub, ale nyní nebolí a kaz se viditelně zmenšil."

Také Maslennikov, autor knihy *Tajemství nápoje bohů*, píše, jak si vyléčil vřed.

„S vředy jsem měl osobní zkušenosti, protože jsem měl několik let (před třiceti lety) paraproktitidu, zánět v okolí konečníku. Chodil jsem dlouho po různých nemocnicích a poliklinikách, kde mne dlouze vyšetřovali, až jsem se nakonec dostal pod skalpel chirurgů z krasnojarské nemocnice. Neměl jsem ale štěstí: jestliže jsem měl před operací jeden vřed, po operaci to byly dva. Na návrh opakované operace jsem nepřistoupil a dalších deset let chodil s touto ‚nádherou`.

Nakonec jsem přece jen našel **způsob**, jak se zbavit paraproktitidy: několik klystýrů ze silného odvaru z čerstvých květů měsíčku a pití sibiřského kamenného oleje. Od té doby mám od vředů pokoj, **žádná** recidiva se nedostavila.

Přesto jsem se s vředy setkal ještě jednou, ale to už jsem si přečetl knihy o urinoterapii. Vytvořil se mi absces v těle, přičemž velmi blízko dutiny jednoho z **organů**, takže **jsem** se bál **protržení**, při němž by obsah mohl vytéci právě

o této dutiny. Tak jsem si místo potíral ‚urinovým olejem‘ - to **je** něco mezi přirozenou urinou a **mikrokosmickou** solí z **Biruni**. Absces se otevřel a já jsem mohl místo vyčistit ■ odstranit jeho obsah. Ale ještě nebylo vyhráno - vedle se **začal** tvořit nový absces.

Věděl jsem, že bych se neměl snažit se ho zbavit násilím. Vždyť ‚**vnitřní** doktor‘ je nejmoudřejší ze všech a rozhodně má o léčení lepší vědomosti v porovnání s mými diletant-**skými** poznatky. Proto jsem se omezil na **pomazávání** rány unnovým olejem.

Absces brzy dozrál a uvolnil se, ale to už mi vyskočil třetí, který, **jak** jsem zjistil ohmatem, byl hluboký a tvrdý.

Ještě jsem měl v živé paměti svůj první vřed paraproktitidy. Myslel jsem si, že už nemám co ztratit, a tak jsem se léčil podle svého uvážení. Připravil jsem si čerstvý **urinový olej**, sterilizoval jej ve vodní lázni a každý den vpravoval do dutiny vředu. Při každé proceduře se vřed sám maličko pootevřel, jako by mne prosil, abych v léčbě pokračoval. Já jsem jeho prosby vyslyšel a hojně jej zaplňoval urinovým olejem. Po následném ohmatání jsem poznal, že se menší a už není tak hluboký. Po deseti dnech byl sotva znatelný a na místě se tvořila nová, zdravá tkáň bez zatvrdlin a dalších patologických jevu, která se ničím nelišila od sousedních **tkání**.“

Poznámka a doporučení. Urinové léčbě vředů se věnoval sám Avicenna, který o ní **napsal**:

„Vředy. Vezměte dětskou urinu a důkladně ji promíchejte v cínovém hmoždíři, dokud nezhoustne a zčásti ne-**vyschne**; poté je připravená k **užití**.“

Urinový olej je vlastně variantou **odpařené** uriny. V minulém díle *Urinoterapie - teorie* jsem psal, že urina odpařeni na čtvrtinu objemu má silnější účinky než slzy, **kteř jsou** pokládány za vynikající prostředek léčby zra-

Proč vlastně vznikají vředy? Pokud z rány vytéká hnis, svědčí to o celkovém znečištění organismu, jeho pomalém „**uhnívání**“ a o nákaze patogenními mikroorganismy. Do takového stavu se dostaneme zpravidla při nesprávném životním stylu a nezdravém stravování. Operační léčba v tomto případě nepomůže. Proto se Maslennikovovi namísto jednoho vředu vytvořily dva.

Po operaci si vyléčil vředy preparáty s vysokým obsahem solí - výtažkem z měsíčku a sibiřským kamenným olejem.

Jestliže se vředy tvoří opakovaně, znamená to, že nemocný nezměnil životní styl a nezbavil se zlovyků. Lokální užívání odpařené uriny napomohlo okyselení bolavých a zhnisaných míst, tvorbě zdravých tkání a následnému vyléčení. Takový léčebný postup se hodí pro nemocné paraproktitidou nebo v případě jakýchkoli vředů a abscesů. Pokud máte narušené **vnitřní** prostředí organismu směrem k hnilobě, musíte změnit stravování a životní styl, jinak k úplnému vyléčení nedojde a dosáhnete jen dočasněho úspěchu, jako tomu bylo i v Maslennikovově případě se třemi abscesy.

Maslennikov ve své knize dále popisuje strhující případ muže, který si vyléčil tuberkulózu kostí. Za druhé světové války mu kulka silně poškodila páteř, takže byl paralyzován na větší části těla od hrudníku dolů a navíc mu na zádech vyrostl hrb. Tělo měl takřka necitlivé - i kdyby se píchl jehlou až na kost, necítil by nic. Doktorů řekli, že mu zbývá jen několik měsíců života. Přestože se lékaři v nemocnici snažili, muži nepomohli. Postarala se o to později urina užívaná vnitřně. Muž, dříve odepsaný invalida, se uzdravil, znovu začal chodit a prožil ještě dvacet šest let.

Jiná mladá dívka nešťastně upadla a poranila si hlavu. Od té doby trpěla silnými migrénami a nepomáhalo nic: tablety, masáže, ani akupunktura.

Už chtěla zanechat studia na vysoké škole, protože **byla** přesvědčená, že kvůli svému zdravotnímu stavu nebude stejně nikdy schopná vykonávat povolání, k němuž se připravovala. Ale našla dostatek odvahy, aby vyzkoušela urinou, a skutečně problémy časem ustaly. Zde je úryvek z jejího dopisu:

„**Dříve** jsem každý rok s příchodem jara prožívala peklo: hlava bolela jako střep a nic mi nepomáhalo, ačkoli jsem hltala prášky. Nyní mám čistou, jasnou hlavu a žádné bolesti už nemívám.”

Poznámka a doporučení. Když se organismus vychýlí ze svého normálního stavu, snaží se sám vše napravit, a proto produkuje prvky, jež jsou k uzdravení nezbytné. A když je zavedeme do organismu zpět, uzdravíme se. V tomto případě navíc došlo ke zhroustnutí holografického těla, které bylo po úraze posunuto. Není nutné urinou pít, stačí si s ní potírat tělo a pokožku hlavy.

Silný úder při pádu však nepoškodil jen hlavu, ale také játra, jež trochu „popraskala”. Po urinové léčbě se však zase dala do pořádku.

Urina ze žaludku a trávicí soustavy obecně putuje přímo do jater. A vyléčení v tomto případě spočívalo v tom, že urina nasycená gravitační energií spojila a obnovila popraskané jaterní tkáň. Kyselé vlastnosti podporují biosyntézu a soli a další prvky rozpuštěné v urině představují zpevňující „cement”.

Příklad 1. „S odpařenou urinou jsem si za půldruhého dne vyléčila popáleninu od ohně lokalizovanou na ruce od **prstů** až po loket (na vnitřní straně). Nevytvořila se hnisající a **mokvající** rána ani puchýře, místo se jen pokrylo tenkou višňově tmavočervnou vrstvou. Chodila jsem ve dne i v noci s obkladem a potom se potírala urinou. Bolesti se utišily a oteklá místa splaskla. Nyní se léčím pátým dnem, cítím **se** dobře a popálené místo nebolí, jen trochu svědí.“

Příklad 2. „Mého synka škaredě štípl jakýsi hmyz, nepodařilo se mi jej identifikovat. Místo vpichu mu ihned nateklo a zčervenalo. Stěžoval si nejprve na pálení a svědění, ale potom ho štípnutí začalo silně bolet. Tak jsem mu na ně přikládala tampon namočený v čerstvé urině: po třiceti až čtyřiceti minutách bolest ustala a později polevilo i svědění a pálení. No a za další tři až čtyři hodiny otok splaskl a na kůži nezůstalo po vpichu skoro ani památky.”

Vlastní příklad. „Mou manželku (autorovu) štípla vosa a místo bolelo a páliło. Otekly jí oči, měla na nich doslova boule. Tak jsem jí poradil, aby si vpich potřela mou ranní urinou, čerstvou anebo odpařenou. Po patnácti až dvaceti minutách otok splaskl, jako by se nic nestalo. A po dalších dvou až třech dnech vůbec nebylo poznat, kde ji hmyz štípl. To bylo příjemné překvapení, protože dříve měla tak dvě až tři hodiny silné bolesti a stopy po kousnutí byly viditelné několik dní.”

Příklad od Maslermikova 1. „Mám ve Feodosii přítele, medika. Jednou byl s přáteli na výletě nedaleko Kyjeva: udělali si piknik v trávě a trochu na ní i poleželi, aby si odpočali. Kyjev není nikterak daleko od Černobyli, není ale ani moc blízko. Poté mu vlasy začaly vypadávat v chuchvalcích. Jako medik se zajímal o přírodní metody léčby a dobře znal i urinoterapii. Tak se po dobu jednoho měsíce léčil sám: na noc si hlavu oplachoval vlastní urinou, dělal si z ní obklady, vtíral do pokožky hlavy starou a pil vlastní čerstvou urinou. Výsledek byl **uspokojivý**: pročistil si krev od zbytku radioaktivního záření a vyrostla mu na hlavě bujná hříva z pevných a lesklých zdravých vlasů.”

Poznámka. Tento příklad znovu dokazuje, že močovina působí jako ochrana před škodlivou radiací a tlumí následky nadměrného radiačního záření. Močovina i kyselina **močová** jsou schopné zmírnit následky ozáření.

Příklad od Maslennikova 2. „Příběh vypráví o dívce **ze stejné** oblasti. Žila nedaleko Černobyli a byla ozářena. Krevní testy prokázaly zhoubnou **leukémií**. **O** urinoterapii už věděla z **dřívějších** dob, protože si jí léčila rakovinu hratanu (ještě před tragédií v Černobyli) a podařilo **se jí** pitím **uriny** ozdravit svou krev.“ (Z knihy A. Maslennikova.)

Zalíbila se mi i básnička z pera Maslennikovova přítele medika, který maličko ztratil víru v klasickou medicínu a v okamžiku rozčarování napsal:

„Zavřeme školy, instituty,
lékaře vyšleme na vyučenou,
dokud se pořádně nenaučí,
jak nemocné léčit urinou.*“

Poznámka a doporučení. Na oba případy se nyní podíváme pod lupou. V prvním případě urina způsobila zhuštění **holografického** těla a vysála z organismu radiaci. Muž byl ozářen a informace o radiaci se zapsala do tekutého prostředí jeho organismu. Když se urina dostala skrze kůži nebo ústy dovnitř organismu, došlo k interferenci a následky ozáření se navzájem vyrušily. Vypadávání vlasů, další následek ozáření, se lehce poddalo působení aktivních prvků obsažených v **urině** a muži znovu vyrostly zdravé a hebké vlasy.

V případě mladé ženy vyvstává otázka: jak to, že se rakovina vrátila? Je vidět, že tato dívka byla k onkologickým onemocněním náchylná. Mohla za to nesprávná strava nebo nevhodný životní styl? Už jednou se vyléčila urinou, ale pak na vše zapoměla a pokračovala v předchozím, **evidentně** nevhodném způsobu života a nesprávně se stravovala. **Černobylská** radiace byla jen spouštěcí mechanismus, po němž **se** nemoc rozhořela na plné obrátky, obdobně jako tomu bylo u Maslennikova při vředovém onemocnění. Dbejte na stravování a hlídejte si, co jíte! Nedopusťte, aby

se váš organismus **nadměrně** alkalizoval a uhníval, **a** preventivně pijte ranní urinou.

ři třase v kolenou a rukou pomáhá natírání vlastní urinou a umývání v ní. Vtírá se čerstvá, ještě teplá, ihned po vypuštění²⁹.“

Ve Středozemním moři **ži ježovky** neboli mořští ježkové s jedovatými ostny a je známo, že na ně někteří nepozorní rekreanti občas na pláži šlápnou. Jehla se zpravidla zapíchne hluboko do chodidla, případně i do jiné části těla, a někdy se uvnitř i ulomí. To pak silně bolí, člověk prožívá velká muka a navíc má zkaženou dovolenou. Řekové si však s ostny mořských ježků umí poradit - vytahují je ven urinou. Ranky se rychle hojí a chirurgický zákrok (vytažení ostnu) není třeba.

Příklad. „Byly jsme s kamarádkou na dovolené u moře v Řecku a ona si nešťastně zapíchla do kolena hned několik ostnů mořského ježka. Nejprve jsme se snažily je z těla vytáhnout, ale pak nám jeden místní Řek poradil, abychom zraněné místo potřely urinou. Pálení ustalo okamžitě a rána se brzy zahojila, aniž by došlo k hnisavému procesu. No a my si mohly zbytek dovolené hezky **užít**.“

Na poranění způsobené zvířetem či jiným živočichem je nejlepší vlastní urina. Nanáší se ihned po kousnutí psem, píchnutí ježkem a podobně. Pokud v ráně zůstanou ostny, žihadla či jehlice, omočte v unně normální **sterilní** mycí houbu anebo kus vlněné tkaniny, aby dobře nasákly, a poté ji přiložte na bolavé místo. Při hadím uštknutí je doporučen obklad s urinou smíchanou s popelem.

19. Urina a pohlavní nemoci

John Armstrong ve své knize popisuje případ muže, který si urinou vyléčil syfilis.

„Uvedu tady případ jednoho muže, který se nakazil touto pohlavní nemocí ve Francii během první světové války.

Trpěl mimochodem nějakou dobu také lupenkou, kterou léčil bylinnými mastmi. Tento muž věděl o přírodních metodách léčení a snažil se léčit svou pohlavní chorobu tak, že se nějakou dobu živil pouze studenou vodou - doufal, že nemoc ‚vyhladoví‘. Po jedenácti dnech takového půstu se **však** jeho příznaky nejen nezlepšily, ale ještě významně zhoršily. A pak se mu dostal do rukou spis pana Baxtera. Výsledkem toho bylo, že se rozhodl pokračovat v půstu a přidat si k němu ještě urinoterapii. Výsledek byl nanejvýš potěšující: desátý den všechny známky pohlavní choroby zmizely a lupenka se také výrazně zlepšila. Pokračoval v léčbě dál, dokud se veškeré stopy na kůži neztratily. Došlo k tomu za další týden a on zjistil, že všechny jeho potíže jsou **tytam**. A nejen to: poznal, že jeho zrak, sluch, chuť a čich jsou ostřejší, než tomu bylo předtím."

Poznámka a doporučení. Z předchozího příběhu je vidět, že syfilis nozodovou léčbu nevydrží, a celkové okyselení organismu původci nemoci nedovolí, aby se množil a dokončil dílo zkázy. Zde vidíme i důkaz toho, že na lidském organismu parazitují i mikroorganismy rostlinného původu - ovšem za podmínek, že v něm najdou blahodárné vnitřní podmínky, tedy hnilobné prostředí. Proto v léčbě platí: nezbavíte-li se hniloby uvnitř a neupravíte své prostředí, jakákoli léčba medikamenty bude zbytečná a nepřinese žádoucí výsledek, naopak tělo jen oslabí.

John Armstrong ve své knize popisuje i jiná onemocnění pohlavní soustavy - *zánět varlat*, který vzniká z několika různých důvodů - po úrazu, kapavce nebo dalších infekčních nemocech, po nichž zpravidla vnitřní prostředí zůstane narušené. Pak stačí, aby se do něj dostal aktivátor, hnisavá infekce, a dále se nemoc vyvíjí podle schématu zánět - otok - bolesti - hnisání.

Hladověním a urinoterapii (při zevním i vnitřním užití) proces snadno zastavíte. V léčbě pokračujte tak dlouho, do-

kud nádor zcela nezmizí a tělo se nepročistí a nezbaví otrav všeho druhu. V tomto případě z Armstrongovy knihy léčba trvala dvacet šest dní.

Coen van der Kron ve své knize píše: „V indické křesťanské léčebně Bethany Colony se urinou léčí malomocní, přičemž nejrozšířenějším lékem je pomerančová šťáva s několika kapkami uriny (nemocného), jež se pije především ráno.

20. Urina a dětské nemoci

Také v Západní Evropě a Rusku se urina dříve používala k léčbě záškrtu, spály a černého kašle a mnoho dětí zachránila před takřka jistou smrtí.

Příklad. „Moje prababička mi vyprávěla o dívce ze sousedství, která dostala záškrť. Dala jí vypít její vlastní urinu a horečka do půldruhé hodiny ustoupila. Dívka začala hodně kašlat a vylučovat choroboplodné hleny a smrtonosné kleště svírající její hrdlo nakonec uvolnily svůj stisk a ona se uzdravila."

Malým dětem trpícím *aftózní stomatitidou*, zánětem sliznice dutiny ústní s afty, se dávaly cucat plínky nasáklé jejich vlastní močí vyloučené v noci. Urinu doporučuji jako léčebný prostředek i pro děti postižené ekzémem a neurodermitidou:

„Zbavila jsem se rozsáhlého ekzému díky své mamě, jež mi moudře poradila, abych si nemocnou ruku přidržela pod pramínkem uriny. První pokus byl úspěšný a po dalších jsem se uzdravila."

Německý lékař Hans Krebs používal při léčbě dětských nemocí, například spalniček nebo černého kašle, urinu jako sérum, „**vakcinující** prostředek". Nemocným dětem předepisoval urinu osob z jejich okolí, bratrů, sester nebo jiných příbuzných, kteří tuto nemoc už prodělali a uzdravili se. V takovém případě měla choroba mnohem lehčí průběh.

Urinovou léčbu také doporučoval při nevolnosti a zvracení u **děti**, střevní kolice, zácpách, poruchách spánku a dalších zdravotních potížích.

Plínky ze surové vlny pro novorozence

Zdravotní sestra H. Ruppert novopečeným maminkám doporučuje, aby namísto obyčejných plínek pro své malé ratolesti používaly *surovou ovčí vlnu*. Proč? Já tomu principu rozumím a vysvětlím jej. Surová vlna sice nevypadá na první pohled vábně: má špinavě šedou a pískovou barvu, páchne po ovcích a často se trhá, protože je slabá, a pokud **se jí** hodně dotýkáme prsty, například při pletení, jsou mastné a velmi měkké.

Nicméně **všichni**, kdo tento recept vyzkoušeli v praxi a použili surovou vlnu na plínky, hovořili o zázraku. Ovčí zápach brzy zmizel a plínky voněly příjemnou a svěží vůní. Vysvětlení hledejme v rozdílech mezi rostlinnými a živočišnými vlákny. Ovčí vlna je stejně jako hedvábí živočišný produkt, který se svou strukturou i vlastnostmi podobá lidské kůži. Bavlna, len, konopná nebo kopřivová vlákna - všechna tato přírodní vlákna mají zcela odlišnou strukturu než syntetické výtvořky a tento rozdíl poznáme i na omak - surová, nezpracovaná vlna nevlhne, protože se v ní vytvářejí mikroskopické komůrky, jež vsakují vláhu. Vlákna obsahují lanolin a ten je chrání před zvlhnutím. A když se urina z těchto komůrek odpařuje, voní jako čerstvé seno.

Urina má v sobě také čpavek a ten vlnu čistí, takže ji zbaví špinavé šedopískové barvy a obarví nabílo nebo do jiného velmi světlého odstínu připomínajícího barvu nového svetru z bělené vlny. Zde také tkví vysvětlení, že zvířata a především ovce nikdy zcela nezmoknou a nepotřebují se mýt. Mýdlo nebo jiné Čisticí prostředky přírodní

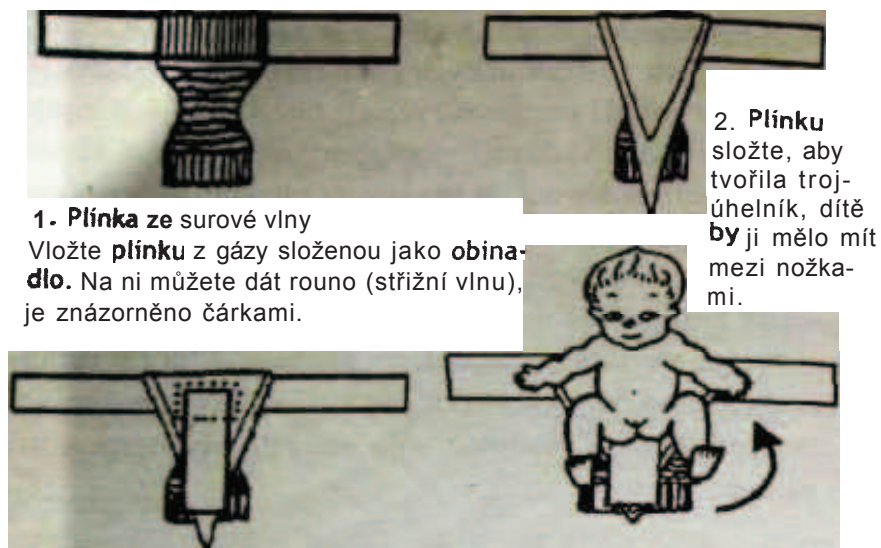
vlnu naopak těchto důležitých vlastností zbavují: při praní se ničí přirozená mastnota a vlákna se začnou špinit.

V plínkách ze syntetických nebo rostlinných materiálů se bakterie množí mnohem rychleji než v plínkách z přírodních vlny a také vydávají nepříjemný zápach. Jestliže kojence přebalíme klasickou bavlněnou plínkou, brzy páchne po moči a vylučuje klasický zápach „pomočené plínky“. **Použijeme-li** surovou vlnu, zápach se neobjeví a plínka naopak zůstane dlouho svěží a sama se pročistí. Nepotřebujete pro své dítě žádné umělé „pampersky“ a ani nemusíte dítě často omývat, mazat mu kůži krémy či posypávat dětskými zásypy. Namísto toho použijte přirozený zábal z přírodních vlny.

Jak připravit vlněnou plínku

Vlněná plínka připomíná studený zábal omotaný vlněnou tkaninou. Nejvhodnější je surová mastná vlna, která si uchovala svůj charakteristický ovčí zápach; čištěná vlna má o něco horší vlastnosti.

Použijte dvojnásobné vlákno a upleťte z něj vlněnou látku ve tvaru klasické plínky. Používá se takto: složte plínku do trojúhelníku, aby bylo možné ji vložit dítěti mezi nožky, a na ni dejte druhou plínku z obyčejné gázy. Dítě položte na plínku tak, aby v případě potřeby (zejména velké) se vše vyloučené zachytilo v horním zábalu z gázy. Plínku upevněte jako na obrázku č. 8. Dítěti můžete obléci vlněné dupačky, protože obyčejné bavlněné bohužel brzy zvlhnou a studí, takže je budete muset často měnit. Vlněné dupačky dítěti převlékejte jen po velké toaletě nebo pokud jsou úplně mokré.

1. **Plínka ze surové vlny**
Vložte **plínku** z gázy složenou jako **obina-
dlo**. Na ni můžete dát rouno (střížní vlnu),
je znázorněno čárkami.

2. **Plínku**
složte, aby
tvořila troj-
úhelník, dítě
by ji mělo mít
mezi nožka-
mi.

4. Položte na ni dítě a přebalte je.

Jak mnozí rodiče potvrdí, ve vlněných oblečcích děti méně mrznou a tím pádem také méně často chodí na malou. Mají v nich vždy teplý zadeček a nejsou opruzené, protože pokožka může skrze vlnu volně dýchat. Plísňová onemocnění nejsou častá, ale pokud jimi dítě onemocní, vlněné plínky napomáhají rychlému uzdravení.

Při praní vlněných plínek nepoužívejte příliš mnoho pracích prostředků a nežehlete je. Vlna se časem „uleží“ a udrží vláhu lépe než dříve.

21. Urina jako lék pro zvířata a rostliny

Urinoterapie pomáhá nejen člověku, ale také zvířatům a rostlinám. Zabírá i v případech, které by jinak byly pokládány za beznadějně. Někdy zvířata užívají svou moč sama, jindy potřebují pomoc člověka. Zde uvádím několik příkladů z praxe nebo z dopisů čtenářů.

Příklad 1. „Náš kocour Mourek měl velký vřed pod ocáskem a jak mi bylo známo, tento neduh zpravidla vede k brzkému úhynu zvířete. Několikrát jsme mu však nemocné místo omyli urinou a kocour, jenž byl už na umření, brzy ožil a vše se spravilo.“

Později se tentýž kocour začal často prát s jinými kocoury o teritorium a po několika rvačkách měl silně poškrábané tlapky, které mu zhnisaly a natekly, a vypadalo to s ním opět velmi špatně.

Tak jsem mu tlapky ošetřili urinovými zábaly a za dva až tři dny byl kocour zase „na nohou“. Hned se zase porval, protentokrát tak silně, že měl na boku velké tržné rány široké dva až tři milimetry a dlouhé od dvou do pěti milimetrů. Opět ulehl a my ho léčili stejnými urinovými obklady. K vyléčení stačily tři dny, ale neposedný kocour se účastnil pouličních kočičích rvaček dál a nakonec jsme tento postup léčby urinou museli opakovat čtyřikrát nebo pětkrát, už si to ani přesně nepamatují. Ale světe div se - kocour stále žije, je zdravý a čilý a když se popere do krve, ví, že bude léčen a už se tomu nebrání. Nechá s sebou manipulovat a pak pár dní pokojně leží s ovázanými tlapkami, než se znovu nechá zlákat do kočičích bitev.“

Naskýtá se otázka, zda můžeme při léčbě člověka používat zvířecí moč. V prvním díle této knihy *Urinoterapie - teorie* jsem se tomu trochu věnoval: použil jsem výtažek z díla lékaře Amirdovlata Amasiaciho, jenž ve své knize *Němužnoje dlja něučej (Co nevzdělanci nepotřebují)* vypráví nejen o léčbě lidskou močí, ale i zvířecí, a popisuje některé metody jejího používání.

Obecně se má za to, že psí a kočičí moč je silně kyselá, a proto má při zevním užití silný okyselující efekt - poradí si s různými lišaji, houbami a plísněmi. Moč přežvýkavců, kteří spásají Šťavnatou travu ze slunných luk, se odedávna

používala jako lidový potravinový doplněk či biokoncentrat obsahující stopové prvky a speciální vodu.

Prostí vesničané vždy léčili své domácí zvířectvo urinou, jiné prostředky na léčbu zvířat tenkrát ani nebyly k dispozici.

„I prase někdy dostane kašel. A co dělat? Prostý člověk nemá na veterinární léčbu peníze. Tak se někdo z rodiny vymočil do prasečího korýtka a kašel brzy ustal i bez dražšího léčení.“

Jízdní vojíni (kavaleristé) zase potírali svým koňům hřívky starou urinou, protože se po ní obnovil zdravý přirozený lesk a srst se dala snáze vyčistit.

Starodávny recept. Pokud vás píchá v boku, bolí záda a trápí močové kameny, zkuste sůl z ranní kozlí moči. Kozla je třeba pevně chytit za nos, aby se vylekal a pomohl. Moč **nechte** v nádobě chvíli dostát, aby zkysla, a pak ji odpařte, aby zůstala jen sůl. Tu rozpustíte v horké vodě a užívejte dvacet až dvacet pět kapek denně.

Vlastnosti uriny si pochvalují také někteří zahradníci a pěstitelé. Aby ne, vždyť moč je vynikající a navíc zcela přirozené dusíkaté hnojivo. Dobře po ní rostou květiny i ovocné stromy, ale také například okurky, které jsou větší a lépe zrají.

Případnému popálení listů zabráníte tím, že moč opatrně nanesete pod kořeny rostliny anebo - a to je nejlepší - vyhloubíte malý důlek, nalijte do něj moč, necháte vsáknout a seshora zasypete půdou.

Příklad. „Měla jsem na zahradě šerík, ale jednoho jara prostě nevykvetl, ač jsem se na jeho vůni těšila. Známi mi poradili, abych pod keř na kořeny nalila urinou své dcerky, což jsem udělala. Příštího dne se zahradou rozprostřela svěží sladká vůně šeríku.“

Pokud nemusíte užívat chemická hnojiva, používejte přirozená, tedy moč.

Semena okurek, dýně, cuket a tykve zalijte urinou a **nechte** namáčet dvanáct hodin. Jde o prověřený **recept**, který skutečně funguje. Vyzkoušejte to i s jinými semeny a dobu namáčení si určete sami.

Urina je nejen přirozený, ale také šetrný a ekologický prostředek. I starodávne národy znaly pořekadlo: „Kdes snědl plod a vypěstoval novou potravu, tam jdi také na toaletu.“ Půda se nevyčerpává a dále přináší kvalitní úrodu. Tuto moudrost však moderní lidé zapomněli a zemědělství vedou tak špatně, že tím půdu jen ničí.

Některé rostliny mají pro člověka užitečné vlastnosti jen proto, že byly oroseny jeho urinou a „ozářeny“ informacemi o něm. A když vyrostou, předávají je do svých plodů, jenž mají s člověkem shodné informační charakteristiky, a při požití jako potrava se snadno vstřebávají.

Je třeba znát ještě jeden fenomén - některé rostliny i zvířata „nesouhlasí“ s tím, aby byly snědeny, a brání se tomu na energetické úrovni.

Na závěr bych se rád zmínil o případech lidské vynalézavosti, kdy si lidé sami našli oblast, kde použít urinou. Některé z nich jsou vskutku originální: například jeden muž mi vyprávěl, že se mu podařilo díky urině vyprostit jazyk svého syna, jenž mu přimrzl ke klíče u dveří.

Využijte rozmrazovací schopnosti uriny: můžete s ní například rozmrazit zámek od dveří automobilu nebo ji použít jako prostředek proti zamrznání (i jako nemrznoucí kapalinu do ostřikovačů aut) a k omývání oken. Obsahuje čpavek, který je součástí většiny čisticích prostředků. Čpavek brání rozmnožování mikrobů, a proto se tekutina v nádržce ostřikovače s urinou nekazí. Pro tyto účely můžete používat směs vody s urinou. Mějte na paměti, že bod zamrznání uriny nižší než bod zamrznání vody.

Závěr k první a druhé části knihy

V těchto dvou částech a jejich kapitolách jsme se věnovali čisté urinoterapii v praxi: víme, co se s organismem děje, když užíváme urinou různými způsoby, například ji pijeme, potíráme se s ní anebo z ní připravujeme klystýry. Jsou nám známy různé druhy uriny, například dětská, stará, odpařená, odmražená nebo nasycená, chápeme, co je to první část pramínku moči a co je jeho střední část. Máme přehled i o specifických vlastnostech každého z těchto druhů uriny. Máme vědomosti i o tom, že na léčbu některých nemocí se hodí *spíš* stará urina, jiných odpařená a dalších zase čerstvá nebo dětská. To se týká i způsobů užívání uriny u konkrétních onemocnění - pro jednu nemoc se hodí dětská **urina** užívaná vnitřně a pro jinou zase odpařená a k zevnímu upotřebení (na odpovídající část kůže). Zároveň máme povědomí o možných komplikacích vyskytujících se u každého ze způsobů užívání uriny a můžeme jim **předcházet**, případně s nimi bojovat. Obě kapitoly obsahují bohatý praktický materiál o tom, jak se lidé snažili v konkrétních případech vyléčit urinou, co pro to dělali, jak na ně léčba působila, jak dlouho léčba trvala, jaké přitom měli vjemy a jakých výsledků nakonec dosáhli.

Je třeba mít na paměti, že urinoterapie je vysoce účinná léčebná metoda, ale není **jediná** a také se nemusí praktikovat samostatně: dá se **skvěle** kombinovat s jinými ozdravnými metodami, například hladověním nebo metodami duchovní léčby. A pokud se pacient léčí **urinou** a zároveň provádí i jiné ozdravné procedury, snáze a efektivněji se zbaví svých zdravotních problémů a vydá se na cestu duchovního růstu. Nestačí, abychom se věnovali pouze urinoterapii, **protože** by léčba nebyla **kompletní**. V další, třetí části si povíme o **nejrozšířenější** variantě kombinace urinoterapie s **jinou** metodou - s hladověním.

TŘETÍ ČÁST

Urinoterapie v kombinaci s hladověním

„Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé.“

Ježíš Kristus

Největší předností ozdravného hladovění je, že se při něm obnoví *energoinformační struktura* člověka. Příjem potravy na kvantové úrovni znamená, že se do těla dostávají cizorodá pole, která musí organismus přijmout, zpracovat a **přízpůsobit**. No a když člověk nic nejí, žádná cizorodá pole se do jeho organismu nedostanou a mocná energie podvědomí není plýtvána na tuto vnitřní „asimilaci“ potravy. Je tedy volná a může pracovat na regeneraci organismu a upevňování vlastních struktur pole, což jsou nejdůležitější předpoklady **uzdravení**. V tom tkví nejhodnotnější aspekt hladovění, to nejlepší, co tato metoda léčby organismu přináší.

Není to však jediný proces, jenž se v těle během hladovky odehrává: kromě toho se obnovuje genetický aparát buněk, aktivují se obranné buněčné bariéry a regeneruje se systém enzymů, ale hlavně probíhá detoxikace celého těla a vylučování starých a nemocných buněk. To všechno se samozřejmě odráží i na zevnějšku, který se rovněž zřetelně mění: člověk mládne, má víc energie i chuti do života a zlepšuje se jeho potence.

Nejsilnější účinky má „trojkombinace“ nejsilnějších metod - urinoterapie, hladovění a očista životního pole. **Na světě neexistují nemoci či poruchy, jež by proti těmto třem mocným prostředkům použitým dohromady odolaly - všechny to nutně vzdají.**

Urinoterapie spolu s hladověním umožňují efektivní detoxikaci organismu a sice tím, že podobné je rozpouštěno podobným. Urina rozpouští soli a toxiny, vsakuje je a vylučuje, a když je užíváme napodruhé, rozpouští je opakovaně a ještě lépe. To je vlastně takový přirozený a bezpečný zázračný jev.

Během hladovění probíhá aktivní korekce životního pole a dalších struktur polí. Informace o tomto procesu se ukládají nebo chcete-li „zapisují“ v urině a když ji pak vpravíme do těla podruhé, dosáhneme silné zpětné vazby. Tato léčba má vskutku tolik předností, že není jednoduché je všechny vyčísřit najednou.

Při urinovém hladovění se acidotická krize zpravidla dostává dříve a to znamená, že se nezbytná doba hladovění zkracuje a organismus rychle přechází na *endogenní stravu*, kdy tělo spotřebovává vlastní zásoby. Proces biosyntézy probíhá volně, tedy organismus využívá oxid uhličitý a dusík přímo (podobně jako rostliny).

K dalším přednostem urinového hladovění se řadí i okamžitá likvidace ložisek infekcí a absence komplikací. Abych to vysvětlil blíže, při obyčejném hladovění se v těle rozpouštějí ložiska infekcí (kupříkladu toxoplazmózy, infekčního onemocnění způsobeného prvokem *Toxoplasma gondii*) a nákaza se dostává do krevního řečiště, kde, přestože je předběžně zneškodněna, vyvolává různé zdravotní obtíže. Proto si pacienti často při běžném hladovění stěžují na zhoršení zdravotního stavu a mají všelijaké zdravotní komplikace. Urinové hladovění má homeopatický efekt - léčba nozodami a interference - a proto ložiska infekcí ihned likviduje.

Když se do organismu s urinou znovu dostanou bílkovinné komponenty, které už byly jednou vyloučeny, stimuluje to proces regenerace. Z tohoto důvodu pacienti snášejí urinové hladovění lépe než obyčejné - a v tom spočívá hlavní rozdíl mezi oběma druhy hladovění.

Jak vypadá kombinace urinové terapie a ozdravného hladovění v praxi?

Etapy urinového hladovění

První etapa - přípravná fáze. Pacient se musí psychicky a duševně připravit na to, že ho hladovění silně změní: jeho kvantové tělo se upevní a on v důsledku toho omládne a zbaví se nemocí. Během léčby se vyvarujte veškerých negativních emocí nevyjímaje lítost sama k sobě, smutek, pochybnosti, úzkost a podobné. Jejich přítomnost svědčí o tom, že nemoc člověka zcela pohltila a skrze jeho vědomí ovlivňuje jeho náladu a emoce. Chce ho vykolejit ze správné cesty za uzdravením a vrátit k předchozímu

působu ota, kdy jí bylo dobře (a člověku samozřejmě špatně). Mějte na paměti, že jediným přirozeným duševním a emočním stavem člověka je absolutní radost, absolutní vědomost a absolutní klid. Všechny ostatní emoční stavy jsou nepřirozené a vlastně na Člověku parazitují; jsou to abstraktní patologické výtvary. Ale pokud člověk bezvýhradně věří sám sobě a ve své síly, spatřuje před sebou cíl a směřuje k němu, znamená to, že nápor nemoci ustojí a léčba mu přinese vynikající výsledky.

Důležité je dbát na správné stravování: dva až jeden týden před plánovaným počátkem hladovění zcela vynechte bílkovinné a tučné potraviny a namísto nich jezte hodně rostlinné stravy, kaši a celozrnného chleba. Potraviny s vysokým obsahem buničiny vám předběžně pročistí játra, takže pro vás bude snazší začít hladovět. Je vhodné také více močit, častěji ji než obvykle.

Druhá etapa - urinové hladovění. Během něj nesmíte nic jíst, jen pijete vodu a urin. K tomu si zavádíte urinové klystýry a několikrát denně potíráte tělo odpařenou urinou. Nejsou povoleny žádné nápoje a to ani v minimálním množství. Je vhodné, abyste se při hladovce hodně pohybovali, chodili pěšky nebo běhali (ovšem s fyzickou zátěží to nepřehánějte, šetřete síly na vašich individuálních možnostech a na tom, jak se cítíte). Najděte si činnost nebo provozujte koníčky, které by vás rozptýlily a vy nemuseli neustále myslet na hladovění.

Příklad. Jsem bývalý student, je mi čtyřadvacet let a bydlím v městečku Kamenné-Podolskoje na Ukrajině. V šestnácti letech jsem začal kouřit a ve dvaadvaceti psychicky onemocněl. Jako diagnózu u mne stanovili depresi. Tři měsíce jsem se léčil na psychiatrické klinice, ale utekl jsem odtud a léčil se doma sám. Nejprve dělenou stravou, již dodržuji už osmý měsíc, a později, někdy uprostřed proučce roku 1994, jsem začal hladovět. Požíval jsem suchary a převařenou vodu a občas snědl trochu zapečených brambor.

Vydržel jsem to do 16. ledna, to byl úplněk. Onoho dne jsem si připravil horkou koupel a večer se mi udělalo špatně až na zvracení. Měl jsem pocit, jako by ze mne všechno chtělo ven oči mi lezly z důlků a bylo mi zle. Záchvaty nevolnosti se opakovaly celý týden, vždy mezi jedenáctou a třináctou hodinou a mezi devatenáctou a jednadvacátou hodinou a já si myslel, že to nepřeziji. Měl jsem strach, a proto začal hodně jíst, přičemž po ránu stále pil urin, většinou vystydlou. Nyní už je mi lépe a nemoci postupně odcházejí. Piji každé ráno veškerou urinou vyloženou do půl jedenácté hodiny dopolední a po obědě od třinácté do patnácté odpolední."

Poznámka. Suchary a brambory, které tento mladý muž jedl v mylném domnění, že drží hladovku, představují ukázkový příklad nevhodné stravy, jež organismus vysiluje a vyčerpává. I doba ukončení hladovky byla vybrána nanejvýš nevhodně - při úplňku tělo prožívá vnitřní stres, protože přechází od fáze rozšiřování ke stahování. Muž zřejmě zvrátil kvůli tomu, že měl v oblasti sleziny, slinivky břišní a ledvin energetickou stagnaci (energetickou zácpu), která narušila proudění energií organismem (to vyvolává takovéto jevy). Takovýchto chyb se vyvarujte a neničte svůj organismus. Stejně vám to nepomůže, tělo se na vnitřní stravování nepřeladí a hloubkové mechanismy uzdravení se nespustí.

V zimním období nesmíte mrznout: pobývejte v teplých místnostech a jdete-li ven, oblékejte si teplé spodní prádlo. Doporučuji také horké koupele, abyste si změkčili pokožku těla a toxiny z vašeho organismu lépe vycházely.

Hladovění vždy začínejte v souladu s lunárním cyklem.

Doba hladovění je u každého člověka individuální a každý si ji určuje sám podle toho, jak se cítí. Je důležité

- dbát na vnější prostředí, například pokud je teplo, hodně se koupejte. Neméně důležitá je také tělesná konstituce - čím vyšší hmotnost, tím déle si můžete dovolit hladovět. Hodně silní lidé vydrží bez jídla i čtyřicet až šedesát dní, hubení

tak deset, maximálně dvacet, ale musí pobývat v příhodném prostředí. **Rozhodnete-li** se pro krátkodobé hladovění o délce dvaceti čtyř až čtyřiceti dvou hodin, začínejte ve dnech **ekadaši**. Jakmile získáte s hladověním zkušenosti, snažte se kúru vydržet déle. To jsou ale jen obecná doporučení, vše závisí na individuálním zdravotním stavu **člověka** a na jeho schopnostech samostatně silou vůle řídit procesy probíhající v jeho těle pod vlivem hladu. Příklad urinového *hladovění*. První den si hned po ránu zacvičte **šank** prakšalanu a nebo si zaveďte několik větších očištěných klystýrů, po nichž se vaše střeva zbaví zbytků potravy. Tělo si rychle zvykne, že nedostává klasickou potravu a snáze přejde na endogenní stravu, kdy spotřebovává vlastní zásoby. Počínaje tímto dnem také začněte pít urinou (stačí střední porce) a to tak často, jak často chodíte močit; u toho můžete pít vodu podle potřeby. První den se dvakrát nebo třikrát potřete od hlavy až k patě odpařenou urinou. Na druhý den a v následujících dnech při každém močení oddělte prostřední část pramínku moči a tu pak vypijte - a postup opakujte. Litrové až dvoulitrové klystýry z čerstvé uriny si zavádějte každé ráno, a pokud na to máte chuť a sílu, můžete i večer (ráno je to povinnost). Urina na klystýry se shromažďuje dva až tři týdny dopředu a před procedurou si pacient odlije tolik, kolik potřebuje a přeaví ji, případně odpaří na polovinu nebo Čtvrtinu původního objemu. Využívejte nejen vlastní, ale i urinou vašich blízkých a členů rodiny. Já sám mám dvě děti a využívám ke klystýrování jejich urinou, zatímco k pití a odpařování (na potírání těla a masáže) dávám přednost své. Večer před spaním urinou nepijte, budete klidněji spát. Režim striktně dodržujte ve všech následujících dnech.

Délku hladovění si určete zejména podle toho, čeho **chcete** kúrou dosáhnout.

Jak určit délku **hladovění**

- Očista žaludku a trávicího traktu a také celková regenerace organismu - dvacet čtyři až čtyřicet osm **hodin**, začíná se ve dnech ekadaši.
 - Očista tekutého vnitřního prostředí organismu - **do** sedmi dnů.
 - Očista měkkých tkání a částečně šlach - od sedmi do čtrnácti dnů.
 - Hlubková očista organismu a obnova některých funkcí, například menstruačního cyklu, vyléčení z většiny nemocí - více jak čtrnáct dní.
 - Delší hladovění se nasazuje v případě velkých poruch v **energoinformačních** strukturách, pokud se v nich nacházejí různé trhliny, například při zhoubných nádorech, a také za účelem duchovního zdokonalení.

Délka hladovění se kromě výše uvedeného cíle léčby určuje také podle individuální konstituce, ročního období, míře zasažení organismu a síly vůle.

Pokud organismus nevylučuje moč v dostatečném množství nebo tělo otéká, používejte urinové zábaly na bederní a pánevní oblast. Zkuste pít urinou jiného dospělého člověka nebo dítěte do deseti let.

Ukončení hladovky a regenerační fáze. Je to velmi důležitý krok, jemuž byste měli věnovat veškerou péči. V den ukončení hladovky snižte příjem uriny na padesát mililitrů třikrát denně a začněte pít Čerstvě vymačkanou mrkvo-vou, řepnou nebo jablečnou šťávu anebo směs připravenou z dvaceti gramů řepy a dvou set gramů jablek. **Nemáte-li možnost** si připravit Šťávy, pijte místo nich bylinkové odvary s medem Či čaj ze sušeného ovoce s medem, to jsou skvělé prostředky na regeneraci organismu, které vás postaví na nohy. Zasyťte se tekutinami podle toho, jak **potřebujete** – neodpírejte si jejich příjem, ale ani to s **nimi**

nepřechanějte. Pokud jste hladověli *déle* než sedm dní, musíte vydržet na šťávoovém a odvarovém režimu minimálně jeden či dva dny. Posléze začněte jíst čerstvé zeleninové saláty s minimálním množstvím **omastku** anebo nejlépe bez něj. dušenou zeleninu a celozrnný chléb. Nepřestávejte s **urí novými** masážemi a provádějte je jednou až dvakrát denně. Po dvou až čtyřech dnech pozvolna přejděte na takové stravování, na jaké jste zvyklí.

Jak vlastně probíhá hladovění v praxi a jakých chyb se u toho lidé **nejčastěji** dopouštějí?

Příklad. „V prosinci roku 1989 jsem poprvé v praxi vyzkoušel **urinové** hladovění, ale už předtím jsem si o něm něco přečetl v tisku a nashromáždil nějaké informace. Měl jsem ucpané cévy na pravé noze, varikózní rozšíření žil v počátečním stadiu na levé a také torzi semenného provazce (*funiculus spermaticus*).

Nejprve jsem vydržel o hladu jeden den a následující týden tři dny. V lednu jsem provedl dokonce pětidenní a sedmidenní hladovou kúru a v zimě roku 1991 vše zopakoval: v lednu jednodenní a třídenní hladovění, v únoru pětidenní a v březnu sedmidenní.

Už si přesně ani nepamatuji, jak k tomu došlo, ale po poslední hladové kúře jsem si náhodou všimnul, že žilní městky a torze semenného provazce, jejichž příznaky se poprvé objevily ve čtrnácti či šestnácti letech, zmizely. A to jsem neprováděl **urinové** masáže či obklad a ani jsem se nepotíral urinou, protože o těchto léčebných procedurách jsem ještě nevěděl."

Poznámka. V tomto případě **bylo** hladovění moc krátké a zřejmě nebyl proveden správný přechod na normální stravování. **Je** třeba hladovět déle a urinou využívat i k potírání a na **klystýry**.

Příklad. „**Jsem** už několik let těžce **nemocná**, měla jsem **ti** operace onkologických nádorů. V nemocnici v **Magadanu** mi **přímou** řekli, že nemám šanci na úplné vyléčení. Když

mě posílali na čtvrtou operaci, odmítla jsem to a raději se začala léčit sama: nejprve si naordinovala hladovou kúru s urinou, masáže a obklady; celkem jsem se aktivně léčila osmnáct dní. Výsledky mne příjemně překvapily: nádor, který měl být vyoperován, splaskl a zmizel. Nyní provádím očistu a detoxikaci organismu, dbám na správnou dietu a **nejím** maso ani ryby. Dosáhla jsem mimořádných úspěchů a cítím se dobře fyzicky i psychicky."

Poznámka. Tato žena se zachovala velmi moudře: zaprvé hladověla dostatečně dlouho na to, aby se v jejím organismu zničily všechny nádorové buňky. To je velmi důležité, protože v případě příliš krátkého hladovění nejsou aktivovány procesy schopné ničit cizorodé prvky v organismu. A za druhé, vytvořila v těle takové podmínky, aby se tam onkologická patologie už nemohla vrátit. Musí se změnit životní styl a stravování a tato dáma to rovněž provedla. Rakovina se jí několikrát vrátila, protože měla velké trhliny v životním poli a ty se, jak je známo, nedají odstranit chirurgicky. Nicméně **urina** a **hlad** je „zalátaly" a žena se úplně uzdravila. Tuto metodiku doporučuji všem, kteří se chtějí vyléčit z nádorového onemocnění - navíc ale musíte provést očistu životního pole.

Níže následuje příklad toho, že nesprávně provedená ozdravná kúra přináší jen polovičaté výsledky. Pamatujte cesta k uzdravení vede jen přes dlouhodobé hladovění, totální změnu životního stylu a stravování a také změnu myšlení.

Příklad 1. „V létě loňského roku se mé ženě (je jí padesát dva let) vytvořil nádor mezi nosem a očima. Pravděpodobně vznikl kvůli dojíždění v autobuse z průvanu, ve kterém se nacházela. Zdravotní stav mé ženy se nelepšil, a tak se sama rozhodla, že vyzkouší hladovění s urinou; nejprve dvoudenní a potom i šestidenní a osmidenní. V únoru tohoto roku hladověla na urinu deset dní a zároveň **si** dělala obklady (z uriny, z jedné čtvrtiny odpařené).

Začala se lépe cítit, očistil **se jí** střevní trakt a zlepšil zrak a sluch, ale nádor nezmizel."

Příklad 2. „Od 17. prosince držím ozdravnou hladovku s **urinou** a plánuji, **že ji** prodloužím na sedmidenní. Dělal jsem všechno tak, jak píšete.

Druhý, třetí a čtvrtý léčby den jsem byla tak slabá, že jsem celé dny jen ležela a spala. Po každém malém **klystýru** jsem si šla ven **zaběhat**, ale většinou jsem zvládla jen pomalý, **maximálně** patnáctiminutový klus. Pátého dne jsem si zavedla větší klystýr a vyšlo ze mě sedm kalových kousků a hodně hlenů, večer pak dalších deset kalových kousků a další hleny.

I šestý den ráno jsem vyloučila kalové kousky, teprve k večeru se vše uklidnilo. Pátý, šestý a sedmý den ze mne vyteklo velké množství hlenů a jiné růžové a žluté shluky z neidentifikovatelné hmoty. Velmi mě bolelo břicho, bederní oblast a v kříži. Sedmý den jsem po klystýru pocítila silné nutkání na stolici a vyšlo ze mě asi na jednu a půl sklenice nahnědlé tekutiny.

Každý den večer jsem si zavedla velký klystýr s výtažkem z vlašovičnicku, protože tekutina malého klystýru ze mě protentokrát vůbec nevytekla, ani jsem neměla nutkání. Velký klystýr vše napravil a mé tělo se očistilo od velkého množství hlenů. Po ukončení hladovky jsem pokračovala s pravidelnými malými klystýry a od té doby nevím, co to je zácpa."

Poznámka. Nemocnému se může na druhý až čtvrtý den léčby udělat špatně a přepadne ho slabost, protože se jeho tělo zbavuje toxinů a ty se dostávají do krevního řečiště a způsobují intoxikaci. Proto neustále pacientům doporučuji, aby si před hladovou **urinovou** kúrou detoxikovali organismus - poté budou hlad **snášet** mnohem lépe.

Proč pátého až sedmého dne tělo začíná hojně vylučovat hleny? Protože probíhá aktivní **okyselení** organismu a po **několika** dnech od počátku hladovky se v **těle** vytvoří **stagnující** prostředí, jež ničí mikroby produkující tyto **hleny**.

Do **klystýrů** nepřidávejte prvky, které organismus nedokáže strávit skrze tlusté střevo. K nim se řadí například **vlašovičnick**, **jenž** je mezi pacienty oblíbený, **citronová** šťáva a další rostlinné preparáty. Klystýry se při hladovění dělají se solí v poměru jedné čajové lžičky na jeden litr vody anebo jsou čistě **urinové**.

Bolesti v kříži jsou důsledkem nesprávné energetiky, respektive ukazují na energetický blok v daném místě. Vytékání hnědé tekutiny svědčí o částečné samovolné očištění jater a žlučníku: orgány se zbavily staré stagnující žluči a částečně rozpuštěného bilirubinu ze žlučovodů.

Pacientům s hemoroidy, zácpou nebo paraproktitidou rozhodně doporučuji, aby pokračovali v zavádění **urinových klystýrů** i během regenerační fáze. Preventivně si tělo pomažte olivovým olejem a dělejte si horké koupele - ukončení hladovky nebude drastické, nýbrž plynulé a příjemné. To se týká zejména osob s konstitucí větru a starších lidí. Naopak osobám slizu to nevyhovuje, ti by naopak měli hladovku ukončit obvykle, bez klystýrů, koupelí a potírání těla olejem.

Příklad. „Píši vám až ze Sachalinu. jsem účastník *Velké vlastenecké války*. V srpnu roku 1994 jsem si zakoupil všechny díly vašich *Léčebných sil*.

Hladověť jsem začal dříve, v prosinci roku 1992, a vy držel jsem to dva týdny (pod lékařským dohledem). Pak jsem v roce **1993 prohladověl** další tři týdny a **další** dva týdny pak v roce 1994. Naposledy jsem držel třítýdenní hladovku v únoru tohoto roku. Pil jsem pouze urin, při každém močení jsem sto padesát mililitrů odlil a využil k **léčebným** účelům. Také jsem si obden zaváděl klystýry z nekoncentrované uriny a potíral si s ní hlavu, obličej a **krk**. Během kúry jsem měl třikrát tekutou **defekaci**, při níž ze mě vyšla tekutá černá břevka.

Po čtyřech hladovkách jsem se některých nemocí zcela zbavil a ty ostatní se alespoň zmírnily."

Shrnutí –čeho jsem dosáhl při léčbě:

1. **Přestal** jsem nosit brýle, takže jsem mohl číst knih bez nich.
2. Ustaly bolesti v ledvinách. Provedl jsem čtyřikrát očistu podle Andrejeva.
3. **Vylepšila** se mi pokožka na obličejí a hlavě.
4. Vyléčil jsem si tachykardii.
5. Zlepšila se **plynatost**.
6. Už mne netrápila **osteochondróza** (nebo jen zřídka).
7. Zvýšila se pohlavní potence.

Poznámka. Kdyby tento pacient přidal urinové masáže, efekt by byl ještě lepší.

Proč se muži nepodařilo vyléčit *meteorismus* úplně a jenom *jej* zmírnit? Člověk, jenž dosáhl věku konstituce větru, je dehydratován a vysychá, dokazuje to nemoc osteochondróza. Plynatost vyléčíte jedině tehdy, budete-li se stravovat tak, abyste potlačili princip větru. Zároveň musíte zařadit do denního programu další ozdravné procedury, například horké koupele a potírání těla olivovým olejem.

Zrak se tomuto muži zlepšil v důsledku zlepšení funkce jater – jsou centrem, v němž se produkuje světelná energie. Vyléčení tachykardie zase svědčí o odblokování energetického centra v oblasti srdce. Potence vzrůstá, když se posílí **energoinformační** podstata lidského organismu. K tomu dochází po detoxikaci a hladovění a to vše náš pacient v pořádku provedl.

Příklad. „**Přečetl** jsem spoustu knih od Bragga po Sheltona, ale ty vaše jsou **jednoznačně** nejlepší.“

Hladovět jsem začal v roce 1991 a vydržel čtyřikrát **sedmidenní** kúru a k tomu několik tříapůldenních kúr, jejichž počet si přesně nepamatuji.

31. května roku 1993 jsem **přesně** ve 12.00 hodin místního času začal urinové hladovění. Užíval jsem urinou **vnitřně** a ústy a tělo jsem si potíral starou urinou. Po pěti

dnech urina ztratila svůj zápach, chuť a barvu a stala se z ní čirá tekutina jako voda.

Když jsem hladověl, připadala mi sladká. I přes občasnou slabost a nevolnost jsem to vydržel patnáct dní. Měl jsem čistou hlavu, lehce se mi dýchalo, očistil se mi jazyk, na kterém se mi dříve tvořil povlak, a po čtyřech až pěti hodinách spánku jsem se cítil svěží a odpočatý.

Každý den jsem se důkladně myl a trochu opaloval na střeše pod paprsky Slunce. Vyloučil jsem jakousi tekutinu, myslím, že to byla žluč, a poté jsem pocítil nával energie. Po hladovění jsem jedl celozrnný chléb s rostlinným olejem a hodně čerstvého ovoce a zeleniny. Holdoval jsem dělené stravě, běhal a věnoval se atletice. Myslím si, že vše proběhlo skvěle a já byl na léčbu důkladně předem připraven. Měsíc po hladovění jsem začal občas jíst i sladkosti.“

Poznámka a doporučení. Bragg a Shelton opomenuli některé důležité aspekty hladovění, například celkové změkčení organismu, a nebrali v potaz ani individuální konstituci nemocného, věk a roční období. Byli přesvědčení, že všechny procesy, jež se v těle odehrávají při hladovění, probíhají u všech osob přibližně stejně; praxe to ale nepotvrdila.

Nicméně tento muž provedl detoxikaci těla úspěšně a pomohly mu i sluneční lázně. Hojné samovolné vylučování žluči střevy (bývá to **černá**, tmavohnědá nebo špinavě žlutá břevka) svědčí o silné intoxikaci organismu a v tomto případě by bylo lepší, kdyby se nemocný před hladověním důkladně pročistil.

Příběh. *Omlazení organismu, paradentóza, osteochondróza.*

„Absolvovala jsem šestnáctidenní urinové léčení hladem a výsledky jsem si pečlivě každý den zapisovala, hodinu po hodině.“

Měla jsem silnou paradentózu, **osteochondrózu** a v levé polovině hlavy mi pořád šumělo. Také se mi rychle zhoršoval zrak a já byla silně dalekozraká.

Během hladovění jsem dodržovala následující režim: v šest ráno vypila urinou a pokud jsem nemočila, tak roztátou vodu z lednice. A vůbec, každou hodinu jsem do sebe vpravila sklenici nějaké tekutiny, buď vody, anebo uriny, a to v množství, kolik vyloučím (někdy bylo méně než jedna sklenice). O půl sedmé ráno začalo potírání urinou nebo masáž s vtíráním do pokožky, toto jsem prováděla obvykle ve stoje uprostřed pokoje. Pod nohy jsem si položila hadřík a na něj nepromokavou plínku, aby urina nestékala na koberec, ale přitom abych v ní měla namočené nohy. Zpravidla jsem si smočila ruce ve džbánu s teplou starou urinou a potírala si pokožku těla po částech, dokud tekutina nevyschla. Procedura trvala kolem jedné hodiny; vlastně to byla minová masáž. Potom jsem (natřená urinou) cvičila a prováděla trénink pro ztuhlé klouby. Nato jsem se asi hodinu zabývala domácími pracemi, aniž bych se opláchla; urina mezitím na kůži uschla. Na závěr léčebného programu mne čekala teplá koupel, přičemž jsem při ní vždy používala dětské mýdlo. Od chvíle, kdy jsem se začala potírat močí až do okamžiku, kdy jsem se ponořila do teplé voňavé koupele, uběhly více než dvě hodiny. Během dne jsem si pětkrát nebo šestkrát propláchla dásně a deset patnáct minut převalovala urinou v ústech. Večer bylo nutné celou proceduru s vtíráním uriny a cvičením zopakovat. Zpravidla jsem chodidla stála na podložce, na níž urina stékala z mého těla. Natřená jsem vydržela do osmi hodin večer a po uplynutí jedné či půldruhé hodiny se znovu vykoukala.

Na počátku hladovění jsem za den vypila kolem dvou litrů vody a jeden a půl až dva litry uriny. Po šestém dni hladovky se výrazně snížil objem vylučované uriny a já jí pila méně, od jednoho do půl druhého litru. Už mě to nebavilo a měla jsem k pití uriny odpor, ale dokázala jsem se k tomu přinutit, protože jsem věděla, že jednoduše musím.

poslední den hladovky se mi nechtělo pít vůbec a nedokázala jsem polknout ani doušek uriny, prostě mi uvízla v hrdle. Zato se objevila chuť k jídlu, hodně jsem slinila a v žaludku mi kručelo - tak moc se mi chtělo jíst. Vůně jídel mi připadaly kouzelné a sladké a já je cítila všude, jako by se schválně slétaly z celého domu do mého pokoje, aby se mi vysmívaly.

Šestnáctého dne o půl třetí odpoledne jsem ukončila hladovku a začala jíst. Jako první jsem vycucala šťávu z pomeranče a zapila ji bylinkovým čajem s medem. Později jsem si dala ještě šípkový čaj s medem a několik sušených švestek. V deset hodin jsem šla spát a usnula klidným, zdravým spánkem.

Jak jsem se během kúry cítila? Za prvé musím říct, že jsem se na ni psychicky velmi dobře připravila. Občas jsem hladovky prováděla i v minulých letech (už od roku 1976), nejdříve podle Nikolajeva a potom podle Bragga a dalších odborníků. Většinou jsem setrvala bez příjmu jídla od pěti do Šestnácti dnů. Jednou to bylo jedenáct dní, potom třináct, patnáct, devět a sedm, podle toho, jak mi to umožnila práce. Hladovění jsem se tedy nebála a dobře jsem věděla, co mne čeká. Ale urina, to bylo něco jiného. Neštítala jsem se jí ani trochu, ovšem bála jsem se, že bude příliš slaná. Naštěstí má moč byla už v poledne prvního dne hladovění světlá, průzračná a lehce osolená a druhý den byla jako čistá voda.

Nejprve jsem se při kúře cítila špatně, pálily mě dásně a zesílilo i zvonění v hlavě. Další den jsem se cítila skvěle a měla jsem spoustu sil, že bych byla schopná lámat skály. Pátý den se vše zase zhoršilo, byla jsem slabá a ospalá, měla jsem jazyk potažený šedavým povlakem a v ústech pachout železa (na konci dubna jsem absolvovala elektroforézu dásní, ta pachout vznikla asi kvůli tomu). Zvonění v hlavě bylo děsivé a měla jsem pocit, jako by mi někdo hlavu stiskl obručí. Strašně mě bolely dásně a občas se mi zdálo, že mi zmrtvěly zuby jako po anestézii. Celá jsem se cítila rozlámaná a ochablá, bylo to strašné! V ono ráno

jsem měla hořkoslanou moč, a tak jsem ji nechala odstát. Na druhý den se v ní vytvořil hlenový neprůhledný chomáč tmavé barvy. Močila jsem ještě míň a vůbec se mi nechtělo urinu pít, ale donutila jsem se.

Sedmý den jsem měla těžké tělo a pohybovala jsem se jako ve zpomaleném filmu: myslela jsem si, že se rozkládám zevnitř, jako by ze mě něco odlétalo a zůstala jen prázdnota. Také jsem trpěla plynatostí a kručelo mi v břiše. Ačkoli jsem před tím měla vždy samostatnou stolici, najednou přestala. Cítila jsem se chvíli lépe, pak zase hůře, a měla jsem ledové nohy i přes to, že jsem si oblékla troje ponožky.

Devátý den se uklidnily dásně, ale zvonění v hlavě pokračovalo.

Desátého dne nastal obrat k lepšímu a já se cítila skvěle, zase jsem ‚lékala‘. Ale bylo mi souzeno kolébat se jako na houpačce: jedenáctého dne přišel zvrát o sto osmdesát stupňů a s ním slabost, ospalost, melancholie a zimomřivost. Intenzivně se mi začal čistit nosohltan a vyloučila jsem hodně průhledných hlenů, ale dýchalo se mi lépe, volně a nehlučně.

Třináctý den i v následujících dnech se slabost a ospalost stupňovaly, močila jsem málo. Pila jsem vodu, ale urinu ne, protože byla hořká a já jsem čekala, až zcsvětlá a bude mít lepší chuť.

Každý den jsem si udělala malou rekapitulaci toho, co jsem všechno během dne vypila. Nejméně tekutin jsem přijala sedmý den, bylo to sedm deci litrů uriny, v dalších dnech se to zlepšilo a já vypila od jednoho do dvou litrů vody.

Nebudu zde dopodrobna popisovat, jak jsem se stravovala, ale žádné jídlo jsem nesolila ani nesladila, a jedla především zeleninu, ovoce a zeleninové polévky, vše jen v malých porcích a většinou syrové.

Co **mi** tedy přineslo hladovění? Kůže se mi vyhladila a změkla, pokožka na patách se obnovila - předtím jsem

měla hrubé paty s prasklinami, nyní je mám měkké a hladké. Taky dásně mě přestaly bolet, ale zvonění v uších neustalo a trvá dodnes. **Osteochondróza** se utišila, ale myslím si že se zcela nevyléčila ani nezmizela. Také barva vlasů **se** změnila a místo původní rusé je mám tmavé, ale zato měkčí, jakoby hedvábné a příjemné na omak. Dva zuby jsem si však musela nechat odstranit, protože byly u kořínků obrostlé zubním kamenem. Po vytržení zubů byly dásně v klidu a vůbec jsem je necítila. Musím se ale dodnes vyvarovat **pru** vanu, protože pak o sobě dávají vědět."

Příklad 1. „Je mi dvacet šest let a v roce 1988 jsem se silně nachladila. Nejprve se mi velmi zhoršil zrak a poté mě začaly strašně bolet nohy.

Třetí rok se na prohlídce u očního lékaře zjistilo, že mi na pravém oku přibýly dioptrie. Krátce na to jsem se jednoho rána probudila a cítila, že mám nohy jako zalité olovem: po pár krocích jsem se cítila se nesmírně unavená a také se mi zatočila hlava. Takto se s nohama trápím už dva měsíce.

Náhodně jsem si koupila Armstrongovu knihu *Elixír života*, dodala si odvahy a vyzkoušela urinoterapii. Zničehonic jsem sama začala odmítat jídlo a hladověla celých devět dní. Pila jsem vodu, moč a třikrát až čtyřikrát denně jsem si tělo potírala urinou. A výsledek? Za dva či dva a půl týdne jsem pocítila v nohou obrovskou úlevu. Úplně jsem ožila, hodně chodím venku, a to i v botách na podpatcích, a dokonce ustojím celou pracovní směnu.“

Příklad 2. „V den Uspenského půstu jsem přistoupil k šestnáctidennímu urinovému hladovění a o Vánočním půstu ke čtrnáctidennímu. Měl jsem s hladovkou zkušenosti, protože už dříve jsem vyzkoušel obyčejné hladovění bez **uriny**. V lednu následujícího roku jsem však vydržel o vodě a **urině** neuvěřitelných třiadvacet dní. Urinu jsem pil, jednou až dvakrát denně si ji vtíral do kůže a přiklá-

dal urinové obklady na ledviny, protože jsem **trpěl** jejich nedostatečností. A dosáhl jsem vynikajících výsledků: mé **tělo** je **velmi** ohebné a když se předkloním, snadno dosáhnou prsty na podlahu, což jsem dříve nemohl a prsty jsem dosáhl sotva ke kolenům. Musím souhlasit s tvrzením, že **urina** je **prvotřídní rozpouštědlo**."

Příklady léčby hladováním a urinou při hospitalizaci

Tyto příklady mi zaslal lékař z nemocnice v Samaře, který při léčení pacientů využívá metody léčebného hladovění popsané v mých knihách s urinovou terapií. Jsou to tedy příklady pacientů léčených urinoterapií a hladem v nemocnici pod dohledem lékařů.

Příběh č. 1

„Chtěl bych se podělit o další zkušenosti při léčbě **urinoterapií** na lůžkovém oddělení naší nemocnice. Jde o pacienta D. ve věku čtyřiceti sedmi let. Od října 1991 se nacházel na léčení v nemocnici s diagnózou zhoršení chronické **obstrukční** bronchitidy.

Měl šest měsíců zvýšenou teplotu (hypertermii). Dodržoval jedenáctidenní urinové hladovění, které přineslo kladné výsledky. Ovšem měsíc po propuštění z nemocnice se mu teplota opět zvýšila a udržovala se na hodnotách třicet sedm a půl až třicet osm stupňů Celsia. K tomu se přidalo ztížené dýchání a kašel, pacient však přesto k lékaři nešel.

V lednu roku 1992 byl hospitalizován s diagnózou akutního zápalu plic při základním onemocnění obstrukční bronchitidy. Obyčejné léčebné metody **během** pěti dnů nepřinesly **žádný** výsledek, zvýšené **teploty** přetrvávaly. Pacient **začal** dodržovat urinové hladovění, po němž mu teplota klesla (na druhý den), a v průběhu dalších deseti dnů **zmizely** i klinické příznaky akutního zápalu plic. Šestnáctého dne hladovění byl pacient vyšetřen bronchoskopicky a **přitom** byl zjištěn nádor na hlavní **průdušce**. Další léčba zahr-

novala třítydenní hladovění, po němž příznaky **pneumonie** částečně přetrvávaly. Dodržuje urinoterapii."

Příběh č. 2

Jmenuji se Olga S. a je mi třicet tři let. Déle jak dvacet let trpím difúzní neurodermitidou. Léčila jsem ve všech možných nemocnicích a ležela na mnoha lůžkových odděleních i na klinikách špičkových lékařských **institutů**. Byla jsem už zoufalá, a tak jsem zkusila poslední možnost: bez přípravy jsem zahájila desetidenní hladovění. **Kúru** jsem vydržela, ale bohužel jsem nezvládla regenerační fázi a měla velké komplikace. Po dvouměsíčním speciálním přípravném období jsem hladověla dvacet čtyři dní na **urině**, přičemž zlepšení nastalo až dvaadvacátý den. Po ukončení léčby se kůže konečně pročistila a poprvé v životě jsem se na sebe mohla bez obav podívat do zrcadla: přede mnou stála mladá žena s čistým obličejem se zdravou barvou a bez vyrážky na ruku."

Příběh č. 3

Pacientka G. N., věk třicet let. Diagnóza: bronchiální astma, velmi těžký průběh. V listopadu 1989 se kvůli astmatickému záchvatu dostala do nemocnice. Ihned jí bylo vypsáno léčebné hladovění, pátý den byl pozastaven nitrožilní příjem všech léků a sedmého dne odpojeny inhalátory. Léčba trvala čtrnáct dní, poté byla pacientka propuštěna s tím, že nemá žádné klinické příznaky bronchiálního astmatu ani chronické bronchitidy. Nepřijímala žádné léky a snažila se hladovět **alespoň** jeden den jednou či dvakrát do měsíce. Pacientka však nedodržovala principy dělené ani vegetariánské stravy.

V srpnu roku 1991 se znovu dostala do nemocnice, protože nemoc (astma) se zhoršila kvůli nachlazení. Začala s urinovým hladověním, které bylo efektivní - už osmý den **příznaky** nemoci zmizely. Přesto pokračovala v hladovění a vydržela sedmnáct dní. Když byla propuštěna, nedo-

stala **ani** žádné recepty na léky, ani žádné léky neužívala. Po návratu však opět nedodržovala dietu, nepřijímala **urinu. ani nehladověla** v domácích podmínkách. Po půl roce se dostala do **jiné** nemocnice na lůžkové oddělení, kde jí **byly** znovu naordinovány glukokortikoidy.

Příběh č. 4

Pacient se jmenuje G. I. a je mu padesát čtyři let. Dlouho se léčil na plicním oddělení s komplikovanou diagnózou: vleklý levostranný dolní zápal plic. Léčil se celkem čtyřicet šest dnů a přestože se zprvu zdálo, že terapie **nej- silnějšími** dostupnými antibiotiky zabírá, zánětlivý proces se nepodařilo zastavit. Lékaři měli podezření na nádorové onemocnění. Nemocný přistoupil na třídní urinové hladovění, při kterém popíjel „zlatou živou vodu“ třikrát denně. Po pěti dnech od ukončení hladové kúry se vytratily klinické příznaky zápalu plic a za další dva dny už zánětlivé ložisko nebylo k nalezení ani na rentgenovém snímku. Následujícího dne byl propuštěn z nemocnice a na výstupní listině stálo: **uzdraven.**“

Příběh č. 5

Pacient G. L., věk třicet šest let. Do nemocnice byl **přivezen** dne 7. února 1990 s diagnózou akutní pneumonie. A hned se obrátil na lékaře, zda by ho mohli vyléčit do 23. února. Dostalo se mu odpovědi, že takto těžký zápal plic není možné dostupným metodami za krátkou dobu vyléčit. Jediná **šance** je, pokud by bylo použito léčebné hladovění. Pacient souhlasil a hned na druhý den započal pětiden- ní hladovou kúru, při níž ovšem zpočátku souběžně užíval antibiotika (deset dní). Ke dni 23. února skutečně příznaky nemoci zmizely a pacient byl propuštěn z nemocnice.“

Příběh č. 6

„**Nemocný Tatarinov**, třicet čtyři let, trpí NCD – *neurocirkulační dystonií* smíšeného typu s těžkým průběhem. **M** časté krize - **zhoršení** stavu cév, doprovázené *paroxys-*

mální vestibulární dysfunkcí. Do roku 1990 ležel **tříkrát až čtyřikrát** do roka na příslušném oddělení nemocnice. V lednu roku 1990 ho postihla akutní porucha krevního oběhu v mozku, ve *vertebrální bazilární* oblasti. Bylo provedeno dvoutýdenní léčení hladem s velmi dobrým výsledkem. V prosinci roku 1990 bylo opakování devítidenní léčebné hladovění. Dva roky je pacient pod kontrolou, zhoršení stavu nenastalo.“

Příběh č. 7

„Nemocný Filipov, třicet jedna let, trpí arteriální hypertenzí už **nějakých** patnáct let. V posledních letech se jeho krevní tlak ustálil na hodnotě 210–230/120–140 mm Hg. Podrobil se intenzivní léčbě, užíval například *Kaptopril*, ale vcelku bezvýsledně. Po měsíční přípravě a frakčním hladovění (dvakrát po devíti dnech) se mu krevní tlak snížil na hodnoty 160/100 až 140/90 mm Hg a výrazně dolů ze sto čtyřiceti osmi kilogramů na sto čtrnáct kilogramů šla i jeho tělesná hmotnost. A tak mu *Kaptoril* vysadili.“

Příběh č. 8

„Mou pacientkou byla dvačtyřicetiletá žena, říkejme jí N. P., diagnóza: revmatická artritida druhého stupně, která se rychle šíří. Nemoc trvala už čtyři roky. V minulosti **jí byla nabídnuta léčba glukokortikosteroidy**, i když to byla **spíš** terapie útěchy ze zoufalství, že nic jiného nezabíralo. Pacientka to však odmítla a namísto toho z vlastní iniciativy dodržovala šest měsíců urinovou léčbu a hladověla dvacet čtyři hodin každý týden. Brzy na sobě pozorovala výrazné zlepšení, například jí přestaly otékat klouby a její tělo už nebylo tak ztuhlé; a aktivita přešla na první stupeň. Po dvouměsíční speciální přípravě a **osmnáctidenním** hladovění na **urině** zůstaly stopy nemoci v kloubech rukou, ale aktivita nemoci byla na nule, což znamená **remisi.**“

Namísto závěru

Léčba vlastní urinou a hladem je humánní metodou která je zcela v souladu s principy přírodní medicíny. Nemocný Člověk si uvědomí, v čem v životě chyboval a co nedělal správně, a při léčbě se těmito poznatky řídí. Využívá přitom své síly a prostředky pocházející ze svého vlastního organismu. Nezatěžuje tak svou karmu ani karmu celého lidstva na rozdíl od osob, již se léčí preparáty, kvůli nimž musely být zabíjeny rostliny a zvířata a vytvářeny nové technologie, které ničí okolní prostředí.

Příroda se brání tomu, abychom ve velkém množství likvidovali rostliny a infikovali zvířata jen proto, abychom z jejich krve připravovali vakcíny a séra a z částí jejich těl abstrahovali biologicky aktivní prvky. Také transplantace orgánů a tkání je nepřirozená a navíc posiluje sociální nespravedlnost a nerovnost. Vědci jsou přesvědčeni, že klonováním vytvoří „náhradní díly“ těla člověka a jimi nahradí ty poškozené a nedostávající. Jenže moderní člověk má nemocné orgány a poškozené části těla jen kvůli nepřirozenému, nesprávnému a nezdravému životnímu stylu, jemuž holduje.

Lidé by se měli zbavit svých nedostatků a zlovyků a tím zamezit i jejich následkům - nemocem. Ale oni se snaží léčit samotný následek a přitom svůj životní styl obhajují. Namísto aby odstranili příčinu, zamezují následkům. Lidé nechtějí pochopit, že nemoci jim byly seslány proto, aby si uvědomili, jak **nesprávně** žijí a svůj životní styl změnil a žili jak v souladu s vesmírnými a pozemskými zákony, tak v **harmonii** s okolním světem. **Ignorují** Velkou pravdu a uznávají nepřirozenou medicínu. A to je vede do záhuby. Lidstvo

se bude dále rozvíjet jen v případě, že dosáhne uvědomění a bude se správně chovat k okolnímu prostředí i k vlastnímu zdraví.

Chcete zachránit svět? Začněte u sebe! Bůh dal **každému** člověku do vínku stejnou schopnost vyléčit sebe sama a poslal mu dva **vynikající** „léky“ - urinu a hladovění. Lidské vědomí je však ohlupováno novodobým tmářstvím, které se snaží člověku vzít tyto dary a zničit je. A tak se vyvíjí medicína, avšak nesprávným směrem. Ve světě zvířat neexistují léčebny ani lékaři, pro přírodu je to nepřirozené! Zbavme se tedy nevědomí a pracujme se „svou čistírnou“ a využívejme sil a prostředků, které nám byly dány přírodou: uvědomění, urina, hladovění a zdravý způsob života.

České prameny

Armstrong, John W.: *Elixír života*, Praha 2003

Bible svatá podle posledního vydání Kralického z roku 1613, Praha 2004

Kolektiv autorů, *Ilustrovaný encyklopedický slovník*, Praha 1981

Kolektiv autorů, *Slovník cizích slov*, Praha 1996

Vokurka, M. - Hugo J., *Praktický slovník medicíny*, Praha 2004

Poznámky

1. Vydala Eugenika v roce 2007 - pozn. překl.

2. **Slo** o krizi celé trávicí soustavy - pozn. aut.

3. Pokud vás zajímá, jak si správně pročistit játra, píše se o tom v **jiných** mých knihách, například *Léčivá detoxikace hladem -praxe*, vydala Eugenika v roce 2007 - pozn. překl.

4. Autor knihy *Tajna napitka bogov (Tajemství nápoje bohů)*, která vyšla v nakladatelství **Krasnojarskoje** izdatel'stvo, píše se o ní v prvním díle knihy *Urinoterapie - teorie - pozn. překl.*

5. Vydala Eugenika v roce 2006 - pozn. překl.

6. Pokud se tělesná teplota nezvyšuje, je to symptom krize, nikoli nemoci - pozn. aut.

7. To je další důkaz, že urina upravuje celkovou energetiku organismu a sladuje aktivitu **akupunkturálních** kanálů s vnějšími energetickými projevy.

Ještě si dovoluji poznámku o nemocných zubech: bylo by naivní si myslet, že pouhé čištění zubů, byť pravidelné, člověku umožní zachovat si zdravé zuby. To nestačí: pevnost zubů závisí na zdraví celého organismu a také na správné výživě. **Máte-li** problémy se zuby, dbejte na fungování žaludku a střev, plnohodnotné stravování a celkový životní styl, pak budete mít zdravé zuby i bez přehnaného užívání zubního kartáčku.

8. Tento mladý muž ohodnotil situaci správně - nebyla to jen tak obyčejná krize, ale vyhnání démona z těla, jenž ho ovládal - pozn. aut.

9. O biorytmech v urinoterapii se píše v knize *Urinoterapie a biotytmologie*, kterou vydala Eugenika v roce 2006 - pozn. překl.

10. Všechny vydala Eugenika v roce 2007 - pozn. překl.

11. O tom, jak si správně zavádět klystýry, se dočtete v mých knihách *Energetická rovnováha organismu* a *Léčivá detoxikace hladem – praxe* - pozn. aut.

12. Mýdlo pokožku vysušuje, zbavuje ji přirozené kyselosti. Moč naopak funkci kůže vylepšuje a vyživuje ji (zejména moč rozmražená) - pozn. aut.

13. Syndrom dráždivého střeva, anglicky *Irritable Bowel Syndrome* (IBS) - pozn. překl.

14. Tato žena se (přes známosti) dostala do jedné z nejlepších nemocnic a dostávala kvalitní léky a byla vyšetřena nejmodernějšími metodami a přístroji. Nutno však dodat, že když ji přijímali na léčbu, přišla sama „po svých“, a když nemocnici opouštěla, nesli ji na nosítkách a musela ji domů odvézt sanitka - pozn. aut.

15. Nad sporákem je ventilátor - pozn. aut.

16. Nadbytek obranných sil v organismu se projevuje formou těžkých očistných nebo ozdravných krizí - pozn. aut.

17. V *Berlínském papyru* číslo 3038 najdeme recept, který se asi hojně využíval po celá tisíciletí: „Vyšetři, zda žena bude mít dítě. Zasad' pšenici a ječmen. Nechť je žena zalévá svou močí, odděleně každou jako datle. Když obě zrna vyrostou, bude mít dítě. Když vyrostou pšenice, bude to chlapec, když vyrostou ječmen, bude to děvče. Když žádné zrna nevyrostou, žena mít **dítě nebude.**“ –pozn. překl.

18. Ona a Coen van der Kron byli pořadateli - pozn. aut

19. Kromě péče o vlasy také prošla všemi očistnými procedurami, například tlustého střeva nebo **jater** a **přecšla**

na zdravé stravování, a to vše mělo na krásu jejích vlasů vliv - pozn. aut.

20. Tato citace pochází z velmi staré knihy I. V. **Cedlera**: *Bolšoj univerzal'nyj leksikon* {*Velký univerzální leksikon*), vydáno v roce 1747 - pozn. aut.

21. Nejlepším indikátorem při výběru druhu uriny a proporcí u urinové směsi je, jak se cítíte **ajak** vám vyhovuje. Vyzkoušejte různé druhy a vyberte si ten nejpříhodnější - pozn. aut.

22. Tato citace pochází z velmi staré knihy I. V. **Cedlera**: *Bolšoj univerzal'nyj leksikon* {*Velký univerzální leksikon*), vydáno v roce 1747 - pozn. aut.

23. Množství nebílkovinného dusíku v krvi, zejména dusíku močoviny, které stoupá například při selhání ledvin - pozn. překl.

24. Profesor V. P. Filatov vypracoval metodu, podle které je organismus stimulován a omlazuje se; říkal tomu tkáňová terapie. Vezme se kousek speciálně opracované tkáně lidského těla, například kousek kůže a nechá se čtyři dny odstávat v temném místě na mrazu. Pak se zavede pod kůži, organismus na něj aktivně reaguje a je silně stimulován. Při urinových injekcích působí stejný mechanismus, ale jeho efektivita mnohonásobně vzrůstá, je-li urina vpravována veškerým povrchem kůže - pozn. aut.

25. Publikováno v časopise *Kliničeskaja medicína* {*Klinická medicína*), svazek XIII, číslo 7 za rok 1935 - pozn. aut.

26. Popřemýšlejte o tom, co vlastně znamená termín „vyléčit se“. Člověka neléčí někdo jiný, nýbrž jeho vlastní síla, již má k dispozici. Pokud se nemocný člověk octne v podmínkách, které napomáhají udržování této síly, uzdraví se. Pokud ne, bude i nadále nemocný - pozn. aut.

27. V této knize je uveden jeden z pěti případů uveřejněných knize pana Armstronga *Elixír života* - pozn. překl.

28. Zdalipak **jste** se někdy pozastavili nad skutečností **že je** pohlavní soustava ženy spojená s vylučovací? Moudrá příroda **se** postarala, aby toto místo bylo ošetřeno a chráněno blahodárnou močí před infekcemi a dalšími patologiemi. Nachlazení ženských pohlavních orgánů **výjimečně** dobře reaguje na léčbu urinou, čerstvou nebo lehce ohřátou, protože má vlastnosti „horka“. **Je-li** urina smíchána s jinými prvky, **její** léčebné vlastnosti narůstají. Tomuto jevu se **věnoval** už **Avicenna**: „Lidská moč uvařená s pórem tlumí bolesti **dělohy**. **Je** třeba si do ní sednout, jedenkrát za **den** po **pět** dní.“ - pozn. aut.

29. Tato citace pochází z velmi staré knihy I. V. **Cedlera**: **Bolšoj univerzal'nyj leksikon (Velký univerzální leksikon)**, vydáno v roce **1747** - pozn. aut.

30. mm Hg - milimetr rtuťového sloupec - starší, dnes nepoužívaná, jednotka tlaku měřčná výškou rtuťového sloupce- pozn. **red**.

31. Jde o **hromadění** tekutiny (lymfy, krve aj.) v těle - pozn. **red**.

32. Přípravek k ošetření např. hroznového vína, skládá se z 1 dílu skalice modré a 2 dílů vápna - pozn. **red**.